

რ ე ვ

შანი

ფინანსური რეკოლუცია

უზრუნველყოფის ძალა

ო ჯ უ

გარი ქისი

ც ი ა

რ

ე

ვ

შანი

ფინანსური რეკლუცია

უზრუნველყოფის ძალა

ო

ლ

უ

ბარი ქისი

ც

ი

ა

Your Financial Revolution, The Power of Provision, Georgian

Copyright © 2022 by Gary Keesee

Originally published in English

Copyright © 2021 by Gary Keesee

ISBN : 978-1-945930-39-3

Gary Keesee Ministries,

P.O. Box 779, New Albany,

OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is

NOT FOR SALE

შენი ფინანსური რევოლუცია, უზრუნველყოფის ძალა, ქართულად

Copyright © 2022 by Gary Keesee

ორიგინალი დაიბეჭდა ინგლისურ ენაზე

Copyright © 2022 by Gary Keesee

ISBN : 978-1-945930-39-3

გარი ქისის მსახურება,

P.O. Box 779, New Albany,

OH 43054, USA

GaryKeesee.com

ეს წიგნი გარი ქისის მსახურების სანაწარმო და არ იყიდება.

შინაარსი

შესავალი	5
თავი 1: სინათლემ გამოიბრწყინა წყვედიადში.....	19
თავი 2: ახალი აზროვნება.....	35
თავი 3: მართლმსაჯულების საკითხი.....	53
თავი 4: არ გახსოვს?.....	81
თავი 5: შენი უზრუნველყოფისთვის უფლების მინიჭება.....	99
თავი 6: რწმენა გასაღებია.....	129
თავი 7: გაფრთხილება: დარჩი შენს გაზრდილ რწმენაში!.....	147
თავი 8: გეგმა გჭირდება!.....	165
თავი 9: წასვლის დროა!.....	181

შესავალი

ამ წიგნის სათაური შესაძლოა, ძალიან მარტივად ჟღერდეს, რალაც ისეთად, რაც ისედაც ნათელი ფაქტია. ვინ იღავებს მის მნიშვნელობაზე? ვფიქრობ, ყველა დავეთანხმებით აზრს, რომ გქონდეს უზრუნველყოფილად ის ყველაფერი, რაც ცხოვრებაში გვჭირდება, აუცილებელია. და მაინც, ძალიან ბევრს არ აქვს საჭირო უზრუნველყოფა. რეალურად, ბევრი იბრძვის, რომ გადარჩენისთვის საკმარისი ჰქონდეს. ისინი ქვითრებსა და ვალებზე დამონებული ცხოვრებით ცხოვრობენ, რომელთაც დასასრული არ აქვთ. ოცნებების ასრულების ნაცვლად, სასოწარკვეთილ მდგომარეობაში ატარებენ ცხოვრებას, მუდმივად იმის შიშით, რომ უნდა ნავიდნენ სამსახურში, რომელსაც ვერ იტანენ და ყველაზე უარესი, იცხოვრონ უაზრო მიზნით.

ბოლო კვლევა ამბობს, რომ ამერიკელთა 48 %-ს სახლში წელინადმი 31,516\$ შეაქვთ, ანუ 2,630\$ ან ნაკლები თვეში,¹ და მოსახლეების 40%-ს არც კი შეუძლია 4,00\$-იანი ჩეკის ისე გამოწერა, რომ წინასწარ არ ჰქონდეს დაგეგმილი.²

შეგიძლიათ, წარმოიდგინოთ რამხელა სტრესია, როცა ყველა დახარჯულ ცენტს აკონტროლებ იმ იმედით, რომ შემდეგ ხელფასამდე მიაღწევ, და ეს გრძელდება კვირიდან კვირამდე, თვიდან თვემდე ისე, რომ დასასრული არ უჩანს? წინ წასვლის ნაცვლად, აღმოაჩენ, რომ უფრო და უფრო ღრმად იძირები ვალებში, გამოსავლის გარეშე. მე შემიძლია, წარმოვიდგინო, რადგან სწორედ ასე ვცხოვრობდი ცხრა ხანგრძლივი წლის განმავლობაში. და ეს სულაც არ იყო ჩემი წარმოსახვა. ეს რეალობა იყო.

¹ America's Middle Class is Vanishing. Nearly Half of Workers Earn Less than \$30,000 (howmuch.net)

² Fed survey: 40 percent of adults can't cover a \$400 emergency expense (cnbc.com)

ნაკლოვანების სირცხვილი

მე და დრენდა, ჩემი მეუღლე, დავქორწინდით და ვიმედოვნებდით, რომ გასაოცარ ცხოვრებას დავინწყებდით, მაგრამ ვალეებითა და ფინანსური სტრესით სავსე ცხოვრებაში აღმოვჩნდით. რამდენიმე წლის შემდეგ აღმოვაჩინეთ, რომ უკვე 10 ამონიურული და გაუქმებული საკრედიტო ბარათი გვქონდა, სამ საფინანსო კომპანიაში სესხი 28%-იანი სარგებლით, ორი დანჯღრეული მანქანის ვალი, ორივე 300,000 კილომეტრზე მეტი გარბენით, ყადაღა გვედო IRS-ში და კიდევ უამრავი სხვა ვალი, რასაც ვერ ვიხდიდით. ჩვენი მშობლებისაც ათასობით დოლარი გვმართებდა და იქამდეც კი მივედით, რომ ჩვენთვის ფულის სესხება შეწყვიტეს.

ნამდვილად არ გვქონდა გადანყვეტილი, ცხოვრება ვალეებით გაგვენადგურებინა, უბრალოდ, ვცდილობდით რამენაირად თავი გაგვეტანა. რაც არ უნდა გასაოცრად ჟღერდეს, მე ფინანსურ სფეროში ვმუშაობდი და ადამიანებს ვეხმარებოდი დაზღვევასთან და დაბანდებასთან დაკავშირებულ საკითხებში. ჩემი ხელფასი სრულიად გაყიდვებზე იყო დამოკიდებული, მაგრამ გაყიდვები არასდროს იყო საკმარისი. იმედი გვქონდა, რომ ბიზნესი წინ წავიდოდა, მაგრამ კვირები წლებში ისე გადაიზარდა, რომ არანაირი ცვლილება არ მომხდარა.

საბოლოოდ, გადასახადების გადასახდელად ვალეების იმედზე ყოფნის ცხრა ხანგრძლივი წლის შემდეგ, თანხის სესხების ყველანაირი შესაძლებლობა ამოვწურეთ. დავაგირავეთ ყველა ღირებულების მქონე ნივთი, რაც კი ვიპოვეთ და ამ ფინანსურ ჭაობში ცხოვრებით გამონვეულმა სტრესმა სერიოზული ზიანის მოყენება დაიწყო ჩემთვის და ჩემი ოჯახისთვის.

პანიკური შეტევები ჩამომიყალიბდა, რის გამოც ანტიდეპრესანტების მოხმარება დავინწყე, რაც რეალურად საერთოდ არ მეხმარებოდა და მთელი წყება გვერდითი მოვლენები გამოიწვია. სისხლში შაქრის დონე იმდენად მაღალი იყო, ექიმმა ისიც კი მითხრა, რომ დიაბეტი განმივითარდებოდა.

ჯანმრთელობის ასეთ მდგომარეობაზე უარესი შიშები იყო. იქამდე მივედით, რომ სახლიდან გასვლისაც კი მეშინოდა. შემადრწუნებელი განცდა, რომ სამყარო თავზე მემხობოდა, პარალიზებულს მხდიდა. ყოველთვის იმაზე მეტი გადასახადი მოგვედიოდა, ვიდრე შეგვეძლო, გადაგვეხადა, და ყოველ თვეში

გამონწვევა იყო ჩვენთვის, მივმხვდარიყავით, თუ რომელი უნდა გადაგვეხადა აუცილებლად და რომელი შეგვექლო, გამოგვეტოვებინა ერთი თვით.

ვფიქრობ, კიდევ ერთი ასპექტი, რაც ამ ფინანსურ არეულობას ახლდა და რაც ძალიან მასუსტებდა, გამუდმებული სირცხვილის განცდა იყო. შიში მიპყრობდა საკრედიტო ბარათის ყოველი გამოყენებისას, იმედი მქონდა, რომ კიდევ ერთხელ იმუშავებდა. აღმოვაჩინე, რომ მუდმივად ვიმიზეზებდი რაღაცას, ვატყუებდი საკრედიტო ოფიცრებს, რომლებიც თითქმის ყოველდღე რეკავდნენ. ალბათ, ყველაზე რთული გასაძღები ჩემი მშვენიერი ოჯახის ამ სიტუაციაში ყურება იყო, როცა მათ არ ჰქონდათ ის, რაც სჭირდებოდათ. ეს ყველაფერი გულს მტკენდა. წრფელად რომ ვთქვა, ყოველდღე დამარცხებულად ვთვლიდი საკუთარ თავს, როცა ერთ პრობლემას მეორე ემატებოდა.

ეს ფინანსური ქაოსი არ იყო უბრალოდ გაელვება რადარზე, ერთი მომენტი. ეს ცხრა ხანგრძლივი წლის განმავლობაში გრძელდებოდა!

თუ გაინტერესებთ, დიახ, ყოველ კვირას ეკლესიაში ვიყავი. თეოლოგიასა და ბიზნესში მქონდა ხარისხი და ერთი წელი ბიბლიურ სკოლაშიც დავდიოდი. სულიწმიდით ვიყავი მონათლული და ძალიან მიყვარდა ღმერთი, მაგრამ რაღაც ისე ვერ იყო. ეს ვიცოდი, მაგრამ რა? ის ისტორიები, რასაც ბიბლიაში ვკითხულობდი, უბრალოდ არ ხდებოდა რეალურ ცხოვრებაში.

ძალიან კარგ ეკლესიაში დავდიოდი, რომელიც გვასწავლიდა, რომ ღვთის ნება იყო, მატერიალურად წარმატებულები ვყოფილიყავით, მაგრამ რატომღაც ასე არ ხდებოდა და წარმოდგენა არ მქონდა, რატომ? წრფელად რომ ვთქვა, ვერც იმას ვხედავდი, რომ რომელიმე ჩემი მეგობარი ყოფილიყო დიდად წარმატებული ფინანსურად.

დილის ზარი

ამ ყველაფერმა კულმინაციას მაშინ მიაღწია, როცა ერთ-ერთმა იმ მრავალ ადვოკატთაგან, ვინც ვალების გამო დამდევა, კიდევ დარეკა. ამჯერად, უკვე ძალიან მკაფიო და პირდაპირი იყო. „ბატონო გარი, სამ დღეს გაძღვეთ იმ 1,600\$-ის გადასახდელად, რაც ჩემი კლიენტის გმართებთ! წინააღმდეგ

შემთხვევაში, იძულებული ვიქნები, საქმე აღვძრა თქვენს წინააღმდეგ“. და მაშინვე გამითიშა ტელეფონი.

ვიცოდი, რომ ყველაფერი დამთავრდა. განწირული ვიყავი. ვერავის შევჩივლებდი, რადგან ყველასთან ამონურული მქონდა თანხის სესხების შესაძლებლობა და აღარავისთან მიმესვლებოდა. აღარც ფული გვქონდა და აღარც საჭმელი. ჩვენი მაცივარი ისეთივე ცარიელი იყო, როგორც ჩვენი საბანკო ანგარიში. იმედი მქონდა, რომ ჩემს ბიზნესში ერთი კვირა მაინც ნავიდოდა საქმეები ისე, რომ ამოვქაჩულიყავით, მაგრამ ასე არ ხდებოდა.

სასონარკვეთილი ჩემს საძინებელში ავხობდი, ძველი ფერმის სახლში, რომელსაც თვეში 300\$-ად ვქირაობდით. ვიცოდი, ღვთის ნება არ იყო, რომ ასეთ ფინანსურ მონობაში გვეცხოვრა, თუმცა ჩვენი ცხოვრება ყველაფერი იყო, გარდა ფინანსური წარმატებისა.

ცრემლიანი თვალებით გადავემხე საწოლს და ღმერთს შევლაღადე. ჩემდა გასაოცრად, უეცრად გავიგონე როგორ მიპასუხა. ჩემს სულში მკაფიოდ მოვისმინე მუხლი:

„ჩემი ღმერთი კი ყოველ თქვენს საჭიროებას თავისი სიუხვისამებრ აღავსებს, დიდებაში, ქრისტე იესოში“.

– ფილიპელთა 4:19

ხმამალლა ვთქვი: „ვიცი ეს მუხლი, მაგრამ ვერ ვხედავ მის მოქმედებას ჩემს ცხოვრებაში“. შემდეგ კი გავიგონე სულიწმიდის ხმა:

„მე არაფერი მაქვს საერთო იმ არეულობასთან, რომელშიც შენ ხარ. შენი ამ მდგომარეობაში ყოფნის მიზეზი ისაა, რომ არ იცი როგორ მოქმედებს ღვთის სამეფო“. შემდეგ მან მითხრა, რომ მისი ეკლესია ზუსტად ისე ცხოვრობდა, როგორც ისრაელი ფარაონის დროს, როგორც მონები. „მე მინდა, რომ ჩემი ხალხი ფინანსურად თავისუფალი იყოს“, - თქვა მან“.

მიუხედავად იმისა, რომ არ ვიცოდი, რას გულისხმობდა სამეფოში, იმას მივხვდი, რომ ვალებში ცხოვრება არ გამოდიოდა და ის მეუბნებოდა, რომ ცხოვრების უკეთესი გზა არსებობდა,

ვიდრე ვიცოდი. არ ვიცოდი, ეს რა იყო, ან როგორ მოქმედებდა, მაგრამ ის კი ვიცოდი, რომ უნდა გამეგო.

პირველი, რაც გავაკეთე, იყო დაბლა ჩასვლა და დრენდასთვის ხელის ჩავლება. გავუზიარე, რაც ღმერთმა მითხრა. მახსოვს, როგორ ვიდექი, მისი ხელი მეჭირა და ღვთისა და მის წინაშე ვინანიებდი იმ არეულობის გამო, რაშიც გავიხლართეთ. მაშინ მივიღეთ გადაწყვეტილება, რომ მიუხედავად იმისა, რომ არ გვესმოდა რას გულისხმობდა ღმერთი სამეფოში, აუცილებლად გავარკვევდით ამას. ასევე გადავწყვიტეთ, აღარ გამოგვეყენებინა ვალეები ცხოვრების სტილად, მაგრამ უნდა ვალიართ, რომ არ ვიცოდით, როგორ? ლოცვისას მშვიდობამ აავსო ჩემი გული და ვიცოდი, ღმერთი გვაჩვენებდა, როგორ გვეცხოვრა მისი გზებით.

მაგრამ, როცა სიტყვა „სამეფოს“ ვუბრუნდებოდი, წარმოდგენა არ მქონდა, რაზე იყო საუბარი. ვიცოდი, რომ ზეცაში მივდიოდი და საკმაოდ დიდი ცოდნა მქონდა ბიბლიის საკითხებში, მაგრამ მაინც არ ვიცოდი, რა იგულისხმა მან. რეალურად, ერთადერთი ადგილი, სადაც მახსოვდა, რომ სიტყვა „სამეფო“ ნახსენები იყო ბიბლიაში, „მამაო ჩვენოს“ ლოცვა იყო.

„მოვიდეს მეფობა (ზოგ თარგმანში სამეფო) შენი და იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა!“

– მათე 6:10

იმ დროს ვფიქრობდი, რომ ეს ეხებოდა იმ მომავალ სამეფოს, რომელსაც იესო ერთ დღეს დედამინაზე დააფუძნებდა, მაგრამ წარმოდგენა არ მქონდა, რეალურად რას ეხებოდა ეს? მას შემდეგ კი, რაც ჩაუუკვირდი და გამოვიკვლიე ტექსტი, მივხვდი, რომ ვცდებოდი. იესო გვასწავლიდა, თუ როგორ გველოცა აქ და ახლა. ჩვენ უნდა ვილოცოთ, რომ ღვთის ნება მოვიდეს დედამინაზე. მაგრამ რა არის ღმერთის სამეფო?

თუკი ჩემი წინა წიგნები წაკითხული გაქვთ, შეგიძლიათ, გადაახტეთ და პირდაპირ 1-ლი თავით დაიწყოთ, მაგრამ მჯერა, რომ გადამეორება ყოველთვის კარგია გამოცდის წინ. თქვენი გამოცდა კი, ცხოვრების თამაში, უკვე დაწყებულია. მაგრამ არ იდარდოთ, ჯერ კიდევ ბევრი დრო გაქვთ, რათა სწორი პასუხები გასცეთ და ჩააბართ! მაგრამ, თუ პირველად კითხულობთ, ახლა რაც მოდის, უმნიშვნელოვანესია!

ცხოვრების ახალი გზა

როცა ღმერთმა მითხრა, რომ წარმოდგენა არ მქონდა, როგორ მოქმედებდა მისი სამეფო? მარტივად რომ ვთქვა, ძალიან დავიბენი. მე და დრენდა ვერც კი ვხვდებოდით, რას გულისხმობდა იგი? ჩვენ ვილოცეთ და ვთხოვეთ ღმერთს, ესწავლებინა ჩვენთვის, რას გულისხმობდა, როცა გვითხრა, რომ არ ვიცოდით, როგორ მოქმედებდა მისი სამეფო.

აქედან გამომდინარე, პირველი, რაც უნდა გამეგო, იყო ის, თუ რა იყო თავად ეს სამეფო. ვფიქრობ, ჩვენი დასავლური გონებისათვის ცოტა რთულია ჩანვდეს მის არსს, რადგან ამერიკაში დემოკრატიული აზროვნებითა და თავისუფალი გამოხატვით ვცხოვრობთ. ღვთის სამეფო არაა დემოკრატია; ეს არის სამეფო, რომელსაც ჰყავს მეფე. მეფის ძალაუფლება მთელს სამეფოზე ვრცელდება, რაც მოიცავს უამრავ სამმართველო ორგანოსა თუ ადამიანს, ვინც ამ ძალაუფლების ქვეშ მოქმედებს. ხალხის ბრბოს ყოლა სამეფო არაა. შესაძლოა, მილიონი ადამიანი გყავდეს ბრბოში და ეს არ იყოს სამეფო. სამეფო - ესაა ადამიანთა ჯგუფი, რომელთაც გარკვეული კანონი ან მმართველობა აერთიანებს.

ლექსიკონში სიტყვა სამეფო ამგვარადაა განმარტებული: „სამეფო: შტატი ან გუბერნია, რომელსაც სათავეში ჰყავს მეფე ან დედოფალი“.

მიუხედავად იმისა, რომ იესოს დედამინაზე მოვლინებას - შობას აღვნიშნავთ, როგორც წესი არ გვესმის, რომ მან თავისთან ერთად მმართველობა მოიტანა. ბიბლია ლაპარაკობს ამ მმართველობაზე ესაიას 9:6-7-ში:

„რადგან ვაჟი შეგვეძინა, ძე მოგვეცა; მის მხრებზე დაივანებს მმართველობა და ენოდება მას სახელად: საკვირველი მრჩეველი, ძლიერი ღმერთი, საუკუნო მამა და მშვიდობის მთავარი. განივრცობა მისი ხელმწიფება და არ ექნება დასასრული მის მშვიდობას დავითის ტახტსა და მის სამეფოზე, რათა განამტკიცოს იგი და დააფუძნოს სამართლითა და სიმართლით ამიერიდან უკუნისამდე; ცაბაოთ უფლის მოშურნეობა აღასრულებს ამას“.

იესო არის ამ მმართველობის თავი და როცა იესოს ჩვენს პირად მხსნელად ვიღებთ, ჩვენ ამ მმართველობის ქვეშ ვექცევით;

ჩვენ მოქალაქეები ვხდებით. უბრალოდ მოქალაქეობა კი არ გვენიჭება, რეალურად ვხდებით ღვთის სახლეულის ნაწილი, მისი ძეგბი და ასულები.

„მაგრამ, ვინც მიიღო და ირწმუნა მისი სახელი, მათ მისცა ხელმწიფება ღვთის შვილებად გახდომისა. ისინი იშვნენ არა სისხლისგან, არა ხორცის ნდომისგან, არა მამაკაცის ნდომისგან, არამედ ღვთისგან“.

– იოანე 1:12-13

„მაშასადამე, თქვენ უკვე აღარ ხართ ხიზნები და უცხონი, არამედ ნმიდათა თანამოქალაქენი და ღვთის სახლეულნი“.

– ეფესელთა 2:19

როგორც ღვთის სახლეულის ნაწილი, ჩვენ მისი ოჯახის ნაწილი ვხდებით და შესაბამისად, ვფლობთ იმ ყველაფერს, რაც მას აქვს. ასევე, ჩვენ ვხდებით მისი დიდებული სამეფოს მოქალაქეები, კანონიერი უფლებებითა და სარგებლით.

ახალი სამეფო

იმისათვის, რომ უკეთ გაიგოთ, რაზე ვსაუბრობ, ნება მომეცით, მაგალითად, აშშ-ის მოქალაქეობა მოვიყვანო. როგორც აშშ-ს მოქალაქეს, კანონიერი უფლებები გაქვთ. თქვენი კანონიერი უფლებები ჩანერილია ჩვენს კონსტიტუციაში და ჩვენი მთავრობის მიერ დადგენილ კანონმდებლობაში. ამ კანონებით სარგებლობს ყველა მოქალაქე, მიუხედავად მათი ვინაობისა. ეს უფლებები არაა დაფუძნებული ჩვენს გრძნობებსა თუ ცოდნაზე. ისინი ეფუძნება კანონს და ხელმისაწვდომია ამერიკის ყველა მოქალაქისათვის. შესაძლებელია, რომ მოქალაქემ არც კი იცოდეს თავისი კანონიერი უფლებების შესახებ, თუმცა ამის მიუხედავად, მაინც ფლობდეს მათ მხოლოდ იმიტომ, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების მოქალაქეა.

ახლა, მინდა რალაცაზე დავფიქრდეთ და იმედი მაქვს, რომ ეს შეცვლის თქვენს ხედვას ღვთისა და მისგან მიღების შესახებ. აქ, აშშ-ში, თუკი ვხედავთ, რომ ვინმე ან რაიმე არღვევს ჩვენს უფლებებს ან უსამართლოდ გვექცევა, გვაქვს

წვდომა მართლმსაჯულებასთან (მართლმსაჯულება ნიშნავს კანონის განხორციელებას), რომელიც იცავს ჩვენს კანონიერ უფლებებს. მივდივართ სასამართლოში, სადაც მოსამართლე ყურადღებას არ აქცევს ჩვენს ჩაცმულობას, მდიდარი ვართ თუ ღარიბი... ის უყურებს მხოლოდ კანონს, რადგან ყოველ ჯერზე კანონის მიხედვით უნდა მიიღოს გადაწყვეტილება. კანონი და მოსამართლე ჩვენს დასაცავადაა ამ სიტუაციაში.

ჩვენ გვაქვს კანონიერი უფლებები და ჩვენი ხელისუფლება დაიცავს ამ უფლებებს მართლმსაჯულების მიერ აშშ-ის კანონმდებლობის ფარგლებში. ახლა ამაზე იფიქრეთ და კარგად დააკვირდით ესაიას მე-9 თავს, რომელიც ლაპარაკობს იმ ახალ მთავრობაზე, რომელიც იესომ მოიტანა დედამიწაზე.

„განივცრობა მისი (იესოს) ხელმწიფება და არ ექნება დასასრული მის მშვიდობას დავითის ტახტსა და მის სამეფოზე, რათა განამტკიცოს იგი და დააფუძნოს სამართლითა და სიმართლით ამიერიდან უკუნისამდე...“

– ესაია 9:7

ეს მუხლი ამბობს, რომ ღვთის სამეფო განივცრობა მართლმსაჯულებითა და ღმერთის კანონის მმართველობით. მართვა ნიშნავს შენი კანონიერი უფლებების განხორციელებას. შენი კანონიერი უფლებებია ის, რასაც ღმერთი სიმართლეს უწოდებს, ანუ მის კანონს. ღმერთს სურდა, დავრწმუნებულიყავით, რომ მისი სამეფოს სიკეთეები კანონიერად ჩვენია, როგორც სამეფოს მოქალაქეების. ამიტომ, მან მოგვცა წვდომა მართლმსაჯულებაზე, პროცესზე, რომელიც გარანტიას გვაძლევს, რომ აღთქმულს მივიღებთ.

ღმერთმა თავისი ნება თავისი სიტყვის, ბიბლიის მეშვეობით გაგვაცნო, შესაბამისად, ჩვენ ვიცით ჩვენი კანონიერი უფლებები მის სამეფოში. ეს კეთილი უწყებაა! ყველაფერი, რასაც შენ ბიბლიაში კითხულობ იმასთან დაკავშირებით, თუ რა აღგითქვა ღმერთმა, უკვე შენია კანონიერად როგორც მისი სამეფოს მოქალაქის!

მეორე კორინთელთა 1:20 ცხადად ამბობს, რომ ყოველი აღთქმა — ყოველი აღთქმა — არის „ჰო“ და „ამინ“. იგი უკვე გადწყვეტილია და უკვე შენია კანონიერად.

„რადგან ღვთის ყველა აღთქმა მასში არის „ჰო“ და მისით ითქმის ჩვენ მიერ „ამინ“, ღვთის სადიდებლად“.

– 2 კორინთელთა 1:20

ღვთის სამეფოს უპირველესი საფუძველი მართლმსაჯულება და სამართალია, ეს ვერ შეირყევა. ამრიგად, ასე იფიქრეთ ამ ყველაფერზე: თუკი მე ვიცი ღვთის სამეფოს კანონი (მისი ნება) და ვიცი, რომ მაქვს ნდომა მართლმსაჯულებაზე, პროცესზე, რომელიც გარანტიას მაძლევს, რომ მექნება ის ყველაფერი, რასაც კანონი ამბობს, მაშინ დარწმუნებული ვარ და არ შემიშინდება.

„და აჰა, რა გაბედულება გვაქვს მის მიმართ, რომ როცა რამეს ვთხოვთ მისი ნებისამებრ, იგი გვისმენს. და როცა ვიცით, რომ გვისმენს იგი, რასაც კი ვთხოვთ, ვიცით, რომ გვაქვს, რაც ვითხოვთ მისგან“.

– 1 იოანე 5:14-15

როცა ეს მუხლი ამბობს, რომ ის გვისმენს, აქ არ იგულისხმება ფიზიკურად ჟღერადობის გაგება ბგერის ტალღების მეშვეობით. აქ საუბარია იმაზე, რომ ის ხელში იღებს საქმეს.

იფიქრეთ მოსამართლეზე, რომელიც ისმენს საქმეს, რათა დარწმუნდეს, რომ სამართალი აღსრულდება. სასამართლო დარბაზში მსხდომნი, მოსამართლესთან ერთად იმისათვის არიან იქ, რომ დარწმუნდნენ, მართლმსაჯულება ხელმისაწვდომია ყველა მოქალაქისთვის. მოსამართლის გადანყვეტილება არ ეფუძნება მის გრძნობებს, არამედ კანონს, რაც აკონტროლებს იმას, რომ იგი ყველა მოქალაქისთვის აღსრულდეს. მოსამართლე იქ იმისთვისაა, რომ უზრუნველყოს მართლმსაჯულების (კანონის განხორციელების) აღსრულება, დანერილი კანონის შესაბამისად.

ღმერთის შემთხვევაში, მისი ტახტი (ძალაუფლების ადგილი) და მისი ძალაა მართლმსაჯულების განხორციელების (მისი ნების აღსრულების) უზრუნველმყოფა ყველა ადამიანისადმი, ვინც მიდის იესომდე და მის სამეფომდე.

გთხოვთ, კიდევ ერთხელ ნელა წაიკითხეთ ეს წინადადება და ნება მიეცით მას, შეცვალოს თქვენი ახლანდელი ხედვა ღვთისადმი. ადამიანთა უმრავლესობა თვლის, რომ ღმერთის

გადანყვეტილება დამოკიდებულია კონკრეტულ შემთხვევაზე, მაგრამ ეს სიმართლე არაა. იგი ისეთი სამეფოს მეფეა, რომლის კანონებიც არ იცვლება. იგი არ იღებს და არც მომავალში მიიღებს გადანყვეტილებებს მისი კანონის მიღმა. სანამ ვთხოვთ, მანამდე შეგვიძლია, ვიცოდეთ მისი პასუხები. და შეგვიძლია დარწმუნებულები ვიყოთ, რომ გვექნება ის, რასაც მისი კანონი ამბობს მანამ, სანამ რეალობაში დავინახავთ ამ ყველაფერს, რადგან მას აქვს ძალაუფლება, რეალობაში მოიყვანოს მისი კანონის მიერ ნათქვამი.

ალარანაირი ხვენწა

როცა მე და დრენდამ გავიგეთ ჩვენი კანონიერი უფლებების შესახებ მის სამეფოში, რადიკალურად შეიცვალა ჩვენი ხედვა ღვთისა და ბიბლიისადმი. შედეგად, ჩვენმა ახალმა გაგებამ შეცვალა ჩვენი ცხოვრების სტილიც. ალარანაირი ხვენწა, ალარანაირი მუდარა. ჩვენ გავიგეთ, თუ რა იყო უკვე ჩვენი, როგორც მისი მოქალაქეების, კანონიერად. და ჩვენ გავაგრძელეთ იმის სწავლა, თუ როგორ განგვეცხადებინა თანხმობა მის აღთქმებზე და დაგვენახა განხორციელებული აქ, მიწიერ სამეფოში. ჩვენთვის გადატრიალება იყო იმის გაგება, რომ ვფლობთ იმ ყველაფერს, რაც ზეცას აქვს. როგორც მოქალაქეებს, გვაქვს კანონიერი წვდომა სამეფოს კანონებზე. მაგრამ როგორც მისი სახლეულის წევრები, ვფლობთ და გვაქვს კანონიერი უფლება მთელ ზეცის მემკვიდრეობაზე.

„ხოლო თუ შვილები — მემკვიდრენიც, ღვთის მემკვიდრენი და ქრისტეს თანამემკვიდრენი“.

– რომაელთა 8:17

ყურადღება მიაქციეთ, ეს მუხლი ამბობს, რომ ჩვენ ქრისტეს თანამემკვიდრენი ვართ! ეს ნიშნავს, რომ ყველაფერი, რაც ქრისტესია, ჩვენიცაა!

როცა, იმ დღეს, ჩემს პატარა, დანგრეულ ფერმის სახლში, ღმერთი დამელაპარაკა და მითხრა, რომ არ ვიცოდი როგორ მოქმედებდა მისი სამეფო? იგი მისი სამეფოს კანონებსა და სტრუქტურას გულისხმობდა. ის მართალი იყო. ნარმოდგენა არ მქონდა: რა იყო სამეფო ან როგორ მოქმედებდა იგი? მაგრამ

ერთი რამ, რასაც სწრაფად ჩავეჭიდე და რაც შემდეგ დამეხმარა, უკეთ გამეაზრებინა სამეფოს არსი, იყო ის ფაქტი, რომ სამეფოები უცვლელი კანონებით მოქმედებენ. კანონში არ არის ფავორიტიზმი. ისინი არ იცვლებიან ვინმეს საკეთილდღეოდ. ისინი უცვლელი და მუდმივია.

ნება მომეცით, მაგალითი მოვიყვანო, დღეს ვსარგებლობთ ელექტროენერგიითა და იმ სინათლით, რაც მისი მეშვეობით ჩვენს სახლებში მოდის. დამეთანხმებით, რომ ის კანონები, რაც ელექტროობას მართავს, დედამინის შექმნიდან არსებობს. თუმცა, ათასობით წლის განმავლობაში ელექტროენერგია არ არსებობდა ამ ფორმით! მიზეზი? ვერავინ აღმოაჩინა კანონები, რაც ელექტროობას მართავს და არ იცოდნენ, როგორ გამოეყენებინათ ისინი ნათურის ასანთებად. მიუხედავად იმისა, რომ ელვასა და სტატიკურ ელექტროობას აკვირდებოდნენ, როგორც ცხოვრების ბუნებრივ ნაწილს, სულ ეს იყო, დაკვირვება. არავის უფიქრია იმის გაორმაგებაზე, რასაც ხედავდნენ, რადგან ვერ აცნობიერებდნენ, რომ რასაც ხედავდნენ ბუნების კანონს ეფუძნებოდა, რაც შეეძლოთ, შეესწავლათ.

იგივე სახის ცოდნის ნაკლოვანება ვრცელდება დღეს ეკლესიაზეც. ადამიანები ბიბლიაში კითხულობენ იმ საოცარ საქმეებზე, რასაც ღმერთი აკეთებდა, მაგრამ დაკვირვების ფაზას ვერ სცდებიან.

მრავალ ადამიანს უნახავს ღვთის სასწაულები საკუთარ ცხოვრებაშიც, მაგრამ თითქოს ზაფხულის შტორმის დროს ელვამ გაანათოს, დგანან და ამბობენ: „ვაუ, ეს დაინახეთ?“. რეალურად არ შეუძლიათ მისი გაორმაგება, რადგან არ ესმით კანონები, რაც მათ მიერ დანახულს განაპირობებდა. მაგალითად, თუ დღეს შეგვიძლია, ელექტროენერგია გავიყვანოთ ყველგან, სადაც გვსურს, რადგან გვესმის, როგორ მოქმედებს ის კანონები, რაც ელექტროობას მართავს.

იგივენაირად, დღეს სიამოვნებით ვმოგზაურობთ და ათასობით კილომეტრს გავდივართ დღეში მთელ მსოფლიოში. თვითმფრინავს ფრენა შეუძლია იმის გამო, რომ გვესმის, თუ როგორ მოქმედებს ანევის ძალა. თუმცა, ეს კანონიც შექმნის დღიდანაა დედამინაზე, რასაც ადასტურებს ჩიტების ფრენა, რომლებიც ყოველდღიურად იყენებენ ამ კანონს. მაგრამ თვითმფრინავები არ დაფრინავდნენ ათასობით წლის განმავლობაში, რადგან არავის ჰქონდა აღმოჩენილი ანევის ძალა და არ იცოდნენ მისი გამოყენება.

იგივე ხდება ღვთის სამეფოს შემთხვევაშიც. ადამიანთა უმრავლესობა ტირის, ეხვეწება და ცდილობს, დაარწმუნოს ღმერთი, რომ რაღაც გააკეთოს მათთვის. მაგრამ მათ არ იციან, რომ როცა მორწმუნეები გახდნენ, სამეფოს ყველა კანონი თუ სარგებელი გახდა მათი, რათა გამოიყენონ და ისიამოვნონ და ხვენწა აღარაა საჭირო.

მოდით, ვთქვათ, რომ თქვენს ეკლესიაში მოვდიოდით. ლოცვის ჯგუფს დაავალდებით, რომ ელოცათ და ემარხულათ, რათა მსახურებაზე შუქები ანთებულიყო? რა თქმა უნდა, არა! თუკი მე მოვიდოდი ეკლესიაში და შუქები არ ენთებოდა, განა ყველა დაინწყებდა ღმერთის წინაშე ლაღად და ხვენწას, რათა დაერწმუნებინათ ღმერთი, რომ შუქები აენთო? არა, ისინი მივიდოდნენ, ჩამრთველს გადართავდნენ და შუქებიც ანთებოდა. ყველანაირი შიშისა და დაბნეულობის გარეშე ანთებდნენ შუქს!

მაგრამ, რაღაც მიზეზით ქრისტიანებს არასდროს აქვთ იგივე მიდგომა სამეფოსა და ღმერთის სიტყვისადმი. ისინი დროის დიდ ნაწილს ხვენწაში ატარებენ იმ იმედით, რომ რაღაც მოხდება. როცა ეს არ ხდება, ისინი მაშინვე ღმერთს ადანაშაულებენ, რადგან სჯერათ, რომ ღმერთმა აირჩია, არ ეპასუხა მათ თხოვნებზე. სწორედ ამ გაგების ნაკლოვანების გამოა, რომ დღეს ქრისტიანთა უმრავლესობას სჯერა, რომ ღმერთი უშვებს ცუდ რაღაცებს ჩვენს ცხოვრებაში ან, რომ მან უკეთ იცის, როცა ტრაგედია ხდება. მეგობარო, ასე არ მოქმედებს ღვთის სამეფო!!! მოდი, ისევ შევხედოთ 1 იოანეს წერილს.

„და აჰა, რა გაბედულება გვაქვს მის მიმართ, რომ როცა რამეს ვთხოვთ მისი ნებისამებრ, იგი გვისმენს. და როცა ვიცით, რომ გვისმენს იგი, რასაც კი ვთხოვთ, ვიცით, რომ გვაქვს, რაც ვითხოვთ მისგან“.

– 1 იოანე 5:14-15

იქიდან გამომდინარე, რომ ვიცით, ჩვენი კანონიერი უფლებების თანახმად ვითხოვთ და ის ისმენს ჩვენს საქმეს, დარწმუნებულები ვართ, რომ გვაქვს ის, რასაც ვითხოვთ მისგან! სამწუხაროა, რომ ჭეშმარიტება, რომელსაც ეს მუხლი გვივლენს, არ ესმით მორწმუნეთა დიდ ნაწილს. ჩემი გამოცდილებით ვიტყვოდი, რომ უმრავლესობასაც კი. მაგრამ სწორედ ამის გაგებამ შეცვალა ჩემი ცხოვრება!

ხედვა თავის გატანის წინააღმდეგ

ბიბლიური ისტორიების კითხვა განახლებული ინტერესით დავიწყე. ვიცოდი, რომ თითოეულ ისტორიაში იყო სულიერი კანონი, რომელიც უნდა აღმომეჩინა. სულიერი მკვლევარი გავხდი. ყველა ისტორიაში, ვსვავდი კითხვას: „რატომ მოხდა ეს?“ „რომელი კანონია წარმოჩენილი ამ ისტორიაში?“ ნელ-ნელა დავიწყე იმ პრინციპებისა და კანონების შესწავლა, რაც ღვთის სამეფოშია და ამან რეალურად შეცვალა ჩემი ცხოვრება.

ამ კანონების გამოყენების დაწყებიდან ორ წელიწად-ნახევარში, სრულიად გავთავისუფლდით ვალებისგან. დავიწყეთ ნაღდი ფულის გადახდა ჩვენი ორი მანქანისთვის, ავაშენეთ ჩვენი ოცნების სახლი 22 ჰა მიწაზე და კიდევ ბევრი სხვა რამ გავაკეთეთ. საუკეთესო ნაწილი ამ ყველაფერში ის იყო, რომ არანაირი ფინანსური წნეხი არ არსებობდა. ჩვენი სახლის ფული გადახდილია და ახლა შეგვიძლია, ვფოკუსირდეთ ჩვენს დანიშნულებაზე, ჩვენს მიზანზე და არა თავის გატანაზე.

ისეთი აღფრთოვანებულები ვიყავით იმით, რასაც ვსწავლობდით და მაინც, ვხედავდით, რომ ჩვენი ნაცნობებისა და მეგობრების დიდი ნაწილი ვერ იღებდნენ სიამოვნებას იმ ყველაფრისგან, რასაც ჩვენ ვხედავდით. იმ სურვილიდან გამომდინარე, რომ დავხმარებოდით ადამიანებს იმ ყველაფრის სწავლაში, რაც ჩვენ გავიცეთ, 1995 წელს დავაარსეთ „რწმენით სიცოცხლის ეკლესია“. კონცენტრირებულები ვიყავით იმ კანონებისა თუ პრინციპების გაზიარებაზე, რაც ღმერთმა გვასწავლა. ვუზიარებდით ადამიანებს როგორ შეეძლოთ გათავისუფლებულიყვნენ და ეცხოვრათ სამეფოს კეთილი ცხოვრებით.

შემდეგ, 2005 წელს დავიწყეთ „რწმენით სიცოცხლე ახლა“, რომელიც ჩვენი მედია მსახურებაა. „რწმენით სიცოცხლე ახლა“ ორ ყოველდღიურ სატელევიზიო გადაცემას უშვებს მსოფლიოს ყველა სასაათო სარტყელში: „ფულის საკითხის გადაჭრა“ და „დრენდა“, და გადასცემს სამეფოს კეთილ უწყებას.

დღეს მანქანის სავარძლების კუთხეებში ხურდა ფულს აღარ ვეძებთ, რომ ერთი ჰეფი მილის ყიდვა მაინც შევძლოთ სამი ბავშვისთვის გასანაწილებლად. მილიონებს ვხარჯავთ იმის გასაკეთებლად, რასაც ახლა ვაკეთებთ და ანთებულები ვართ იმით, რომ ხალხს ვასწავლოთ, ეს როგორ გავაკეთეთ?!

თავის გატანაზე ფიქრისგან უეცრად ხედვაზე დაფუძნებულ ფიქრზე გადავერთეთ და იმაზე ოცნება დავინწყეთ, თუ რას გავაკეთებდით ჩვენი ცხოვრებით. ფინანსური ქაოსიდან და მონობიდან ფინანსურ თავისუფლებამდე მივედი.

იმ პერიოდში, როცა ძალიან გვიჭირდა, ყველანაირი სიტუაცია, სადაც ფულის დახარჯვა გვინევდა, ჩვენთვის გამოუვალი მდგომარეობა იყო. დასტრესილები ვცდილობდით, ვინმე გვეპოვა, ვისგანაც თანხას ვისესხებდით ან ისევე ჩვენთან ახლოს მყოფ ლომბარდს მივაკითხავდით. მაგრამ დღეს უზრუნველყოფის ძალით ვიღებთ სიამოვნებას.

შეიძლება იკითხოთ: „გარი, რა არის უზრუნველყოფის ძალა?“ უზრუნველყოფის ძალა, ესაა უნარი, იპოვო შენი მიზანი და თავი დააღწიო მთელი ცხოვრების განმავლობაში თავის გატანისთვის ბრძოლას. ყოველთვის გახსოვდეს, რომ უზრუნველყოფა წინ უსწრებს ხედვას. ინგლისურ ენაში სიტყვების თამაშიც კი გამოდის (რადგან სიტყვა უზრუნველყოფა provision შედგება ორი სიტყვისგან: წინ pro და ხედვა vision) თუმცა მნიშვნელობაშიც არის კავშირი.

უზრუნველყოფის გარეშე ყოფნა მონობაში ცხოვრებას გულისხმობს, მონები კი ვერასდროს ოცნებობენ დიადზე! ყოველთვის გახსოვდეს, შენ არ ხარ მონა! შენ ღვთის სახლეულის წევრი ხარ, იესოს მთელი ქონების მემკვიდრე! ასე რომ, ასწიე თვალები და შეხედე ახალ მომავალს! მინდა იყო, თავისუფალი, რათა იოცნებო; თავისუფალი, რათა ხედვა ჩამოიყალიბო და კარგი ცხოვრებით იცხოვრო! მჯერა, რომ ამ წიგნის გვერდებზე მიიღებ შთაგონებას და არა მხოლოდ შთაგონებას, თავდაჯერებულობას! სამეფოს ის კანონები, რომლებმაც ჩემი ცხოვრება შეცვალეს, შენიცაა!

– გარი ქისი

ეს მეოთხე წიგნია ხუთ-წიგნიანი სერიიდან სახელად „შენი ფინანსური რეკოლუცია“. მოგიწოდებთ, რომ წინა სამი წიგნიც წაიკითხოთ, რათა კარგად გაიგოთ ის კანონები, რაზეც ვსაუბრობ და მეტი იმაზე, თუ როგორ მოქმედებს ღვთის სამეფო. ესენია: „შენი ფინანსური რეკოლუცია: ერთგულების ძალა“, „შენი ფინანსური რეკოლუცია: დასვენების ძალა“ და „შენი ფინანსური რეკოლუცია: სტრატეგიის ძალა“. მათი პოვნა შესაძლებელია GaryKeese.com ან Amazon.com-ზე.

თავი 1

სინათლეა გამოიბრწყინა წყვდიაღვი

შესავალში მოგიყვებით ადვოკატის ზარის შესახებ, რომელმაც რეალობის წინაშე დამაყენა და საბოლოოდ ღმერთამდე მიმიყვანა. ისიც გითხარით, რა მითხრა უფალმა, როცა საწოლზე გადამხობილი ვტიროდი. მან მითხრა, რომ ამ არეულობაში აღმოჩენის მიზეზი ის იყო, რომ არ მესმოდა: როგორ მოქმედებდა ღვთის სამეფო? მაგრამ როგორ მოქმედებს იგი? რის ჩვენებას ცდილობდა ჩემთვის? წარმოდგენა არ მქონდა, თუმცა მალე გავიგებდი.

თუ გახსოვთ, ადვოკატისთვის 1,600\$ უნდა მიმეცა სამ დღეში, რათა სამართლებრივი დევნისთვის თავი ამერიდებინა. იმ დროს ფული არ გვქონდა და არც იმის პერსპექტივა, რომ ჩვენი ბიზნესიდან სამ დღეში ამხელა შემოსავალი გვქონოდა. გამოუვალ მდგომარეობაში ვიყავი, ასე ვფიქრობდი. ამის ნაცვლად, პირველი გაკვეთილი უნდა მესწავლა სამეფოს შესახებ.

იმ დროისთვის ძველი დოჯი ქარავანით დავდიოდი, რომელიც ბუხარივით უშვებდა კვამლს, როცა გზაზე გამყავდა. იმ ღამით შეხვედრა მქონდა ერთ ოჯახთან მათი დაზღვევის საჭიროების განსახილველად. მათ სახლში უნდა შევხვედრილიყავით, რაც ჩემი ოფისიდან დაახლოებით 15 წუთის სავალზე იყო.

იმ დღეებში მანქანას აუცილებლად ქუჩაში, ცოტა შორს ვაჩერებდი. მიზეზი მარტივი იყო. როგორც კი დავქოქავდი, მთელ ჰაერს თეთრი კვამლით ავსებდა და სულაც არ ვფიქრობდი, რომ ამის დანახვა ხელს შეუწყობდა ჩემი ბიზნესის განვითარებას, რადგან ფინანსური ექსპერტი ვიყავი და ჩემს კლიენტებს

რჩევებს ვაძლევდი დაზღვევის ყიდვასა და დაბანდებასთან დაკავშირებით.

იმ საღამოსაც ჩემი კლიენტის სახლის კუთხეში გავაჩერე. შეხვედრამ კარგად ჩაიარა. მეც დავემშვიდობე, თუმცა მამაკაცმა ჩემი მანქანამდე მიცილება გადაწყვიტა. ცოტა ავლელი, მაგრამ მაინც მშვიდად ვიყავი, რადგან არ დამელოდებოდა, როდის დავძრავდი მანქანას. თუმცა, სწორედ ასე მოიქცა. ვცადე, დრო ჩანთისა და დოკუმენტების მონესრიგებით გამეყვანა, მაგრამ ის მოთმინებით იდგა და მელოდებოდა. მივხვდი, რომ სხვა გზა აღარ მქონდა და მანქანა დავქოქე. როგორც ვვარაუდობდი, იქაურობა თეთრი კვამლით აივსო.

უკვე წასვლა დავაპირე, მაგრამ მანიშნა ძრავი გამომერთო და ფანჯარასთან მოვიდა. მითხრა, რომ ნახევარ განაკვეთზე მანქანების შეკეთებაზე მუშაობდა დამატებითი შემოსავლისთვის და სურდა, მანქანაში ჩაეხედა. მეც დავთანხმდი და ძრავის სახურავი ავხადე. ჩემთვის მნიშვნელობა არ ჰქონდა, რას მეტყოდა, რადგან ფული არ მქონდა, რომ შემეკეთებინა.

რამდენიმე წუთში უკან დაბრუნდა და თქვა: „როგორც ვვარაუდობდი, ზედა შუასადებია გატეხილი. სახლში მიდი და მაშინვე გააკეთებინე, მხოლოდ 700\$ დაგიჯდება“.

მე მადლობა გადავუხადე რჩევისთვის და ოფისში დავბრუნდი. გონებაში მხოლოდ ეს ფრაზა მესმოდა: „მხოლოდ 700\$ დაგიჯდება!“ იმ დროს ჩემთვის 700\$ მილიონივით ჟღერდა და კვლავ საშოვნელი მქონდა 1,600\$ ადვოკატთან გასაგზავნად. ამის გარდა, სახლში გადასახდელი ქვითრების მთელი გროვა მელოდებოდა.

პასუხი არ მქონდა, თუმცა მასსოვდა, როგორი ლოცვით ვილოცეთ მე და დრენდამ ცოტა ხნით ადრე: „ღმერთო, გვასწავლე როგორ მოქმედებს შენი სამეფო და დავგანახე როგორ ვიცხოვროთ ვალებისგან თავისუფლებმა!“

უკან ოფისისკენ მიმავალმა უფალთან დავინყე საუბარი ჩემს ფინანსურ სიტუაციაზე. „უფალო, იცი, რომ ფული მჭირდება! იცი, რომ ამ ფურგონის საფასური ჯერაც არ გადამიხდია და ახლა კიდევ 700\$-ია საჭირო. უფალო, წრფელად რომ ვთქვა, იმდენი მაქვს ამ მანქანისთვის გადასახდელი ბანკშიც და შეკეთებისაც, რომ ალბათ, აჯობებს უბრალოდ დაინვას და სადაზღვეო კომპანიამ ამინაზღაუროს ზარალი!“ ხმამაღლა აღმომხდა ძალა გამოცლილს, თუმცა ეს სარკაზმი უფრო იყო, ვიდრე რეალური ლოცვა.

როგორც კი ეს ვთქვი, რალაცამ მიიპყრო ჩემი ყურადღება. არ ვიცოდი, მანამდეც იქ იყო თუ არა, თუმცა ძრავის სახურავზე პატარა ბუშტი შევნიშნე. გაოცებული ვუყურებდი და თითქოს, ნელ-ნელა ზომა ემატებოდა. საბოლოოდ დავრწმუნდი, რომ ნამდვილად იზრდებოდა. მარტივად რომ ვთქვა, შოკირებული ვიყავი. თუმცა რადგან სხვა კვამლს ვერ ვხედავდი, გარდა იმისა, რაც მანამდეც იყო, ოფისისკენ გზა განვაგრძე.

როგორც კი ოფისის წინ ავტოსადგომზე გავაჩერე, ფურგონის წინა ნაწილი უეცრად ცეცხლის ბურთად იქცა. ცეცხლის ალი ორ მეტრამდე აღიოდა ჰაერში. უცებ ხმამაღლა დავიძახე: „ღმერთო, მისმენდი, რაც ვთქვი?!“

მეორე დღეს სადაზღვეო კომპანიამ ანაზღაურა ზარალი და საკმარისი თანხა მივიღე, რომ ერთი ღამით ადრე გადამეხადა იმ ადვოკატისთვის 1,600\$, ფურგონის საფასურიც გადავიხადე და იმდენი ფულიც დამრჩა, რომ ცოტაოდენი პროდუქტები მეყიდა სახლისთვის. ერთდროულად გახარებულებიც ვიყავით და ძალიან გაოცებულებიც, თუმცა მანქანა აღარ გვყავდა, რაც ძალიან გვჭირდებოდა ოჯახის ექვსივე წევრს გადასაადგილებლად.

**უცახ ხმამაღლა
დავიძახე:
„ღმერთო,
მისმენდი, რაც
ვთქვი?“**

მართლა ვერ ავხსნი, რა მოხდა ამ დროს, მაგრამ იმ ფაქტმა, რომ ხმამაღლა ვთქვი თუ არა, მანქანა დაიწვა, ჩემი ყურადღება მიიპყრო. უნდა ვაღიარო, რომ მანამდე არც ერთ ჩემს მანქანას არ გასჩენია ცეცხლი, რაც კი მანამდე მქონია. მეორე მხრივ, მანამდე არც მითქვამს ხმამაღლა, რომ მინდოდა ასე მომხდარიყო.

ეს სამეფოსთან იყო კავშირში? რაიმე ისეთი გავაკეთე, რამაც გამოიწვია ამის მოხდენა, თუ უბრალო დამთხვევა იყო? დარწმუნებულები არ ვიყავით. თუმცა ვიზიემეთ გამარჯვება და გვიხაროდა, რომ ფურგონის საფასურიც გადავიხადეთ და კრედიტორიც გავისტუმრეთ, მაგრამ მაინც გვჭირდებოდა ახალი ფურგონი, თუმცა როგორ შეიძლებოდა გვექონოდა?

ახალი ფურგონის პოვნა

ცოტა ხნის შემდეგ, მამამ დამირეკა მოსაკითხად და დახმარების შემოსათავაზებლად, დამწვარი ფურგონის ჩასა-

ნაცვლებლად. მამაჩემს ნამდვილად ჰქონდა ფული და გულში ვოცნებობდი, უბრალოდ ეყიდა ჩვენთვის ახალი მანქანა. მან შემომთავაზა: ნავსულიყავი და ახლომდებარე ბაზრობებზე კარგი მეორადი მანქანა შემეთვალაიერებინა. რა თქმა უნდა, მეც სიხარულიც დავთანხმდი.

რამდენიმე ადგილას ვიყავით და შესანიშნავი დოჯი ქარავანი ვიპოვეთ. დაახლოებით ერთი წლის იყო, საკმაოდ კარგ მდგომარეობაში. მამას ვუთხარი, რომ ვფიქრობდი, სწორედ ეს მოენონებოდა დრენდას, ბორდოსფერი მშვენიერება, იმედი მქონდა, რომ მეტყოდა: „ძალიან კარგი! ახლა წავიდეთ, საბუთები გავაფორმოთ!“ თუმცა ეს არ უთქვამს. მომიტრიალდა და მითხრა: „5,000\$-ით დაგეხმარები“. დიახ, ნამდვილად ძალიან გულუხვი შემოთავაზება იყო, თუმცა რეალურად მხოლოდ პირველადი შენატანის თანხას მთავაზობდა, დანარჩენის გადახდა კი ჩემზე იყო.

უეცრად რეალობამ დამაბნია. ისეთი საკრედიტო ისტორია არ მქონდა, რომ ბანკს სესხი მოეცა. და ამ მომენტამდე მამაჩემისგანაც ვმალავდი ჩვენს საშინელ ფინანსურ მდგომარეობას. გარდა ამისა, უბრალოდ ვგრძნობდი, რომ მეტ ვალს ველარ ავიღებდი.

თუმცა, რადგან სხვა გამოსავალი არ მქონდა, სწრაფი გადაწყვეტილება მივიღე, რომ მაინც შემევესო საკრედიტო განაცხადი. ისიც ვიცოდი, რომ ასე მოქცევით, მომიწევდა მამასთვის გამემხილა ჩემი სიტუაცია, რათა მასაც მოენერა ხელი. უხალისოდ მოვუყევი მამას მთელი ისტორია, მანაც ხელი მოაწერა სესხთან დაკავშირებულ დოკუმენტაციას. ფირმის წარმომადგენელმა მითხრა, რომ მეორე დილას გამაგებინებდნენ პასუხს.

რა თქმა უნდა, ზუსტად ვიცოდი, რომ ბანკი სესხს მომცემდა, რადგან მამაჩემს იდეალური საკრედიტო ისტორია ჰქონდა. ამიტომ, სესხზე თანხმობის მიღება არ მანუხებდა როცა უკან, სახლისკენ მივდიოდი. თუმცა ვიცოდი, რომ მეტ სესხს ვერ ავიღებდი, უბრალოდ ველარ გადავიხდიდი. მოკლედ, ძალიან მჭირდებოდა მანქანა და ფული არ მქონდა. რა უნდა გამეკეთებინა? დაბნეული და ცოტა აფორიაქებული ვიყავი.

როცა სახლში მივედი და დრენდას სიტუაციის შესახებ მოვუყევი, ისიც დამეთანხმა, რომ კიდევ ერთ ვალს ვერ დავიმატებდით, მაგრამ სხვა რა გზა გვქონდა? იმ ღამეს ვერც

ერთმა ვერ დავიძინეთ. თუმცა დილას ორივე შევთანხმდით, რომ თანხის სესხება კარგი აზრი არ იყო.

ამრიგად, მამას დავურეკე, მადლობა გადავუხადე შემოთავაზებისთვის და ვუთხარი, რომ მანქანის საყიდლად მეტ ვალს ველარ ავიღებდი. შემდეგ ფირმის წარმომადგენელს დავურეკე და ვუთხარი, რომ აღარ მივიდოდით. რა თქმა უნდა, მითხრეს, რომ სესხი დამიმტკიცდა და რომ ფურგონი გარეცხილი და გასუფთავებული იყო წამოსაყვანად. მე მადლობა გადავუხადე, თუმცა ავუხსენი, რომ ფურგონს ვერ წამოვიყვანდი.

ტელეფონის ყურმილი დაკვიდე თუ არა, მშვიდობა ვიგრძენი, მაგრამ ამავდროულად წარმოდგენა არ მქონდა, როგორ უნდა გვეყიდა მანქანა, რომელიც საკმარისად დიდი იქნებოდა ექვსივე ჩვენგანის გადასაადგილებლად. ხუთ კაციანი კუპე მყავდა, რომელსაც ბიზნესისთვის ვიყენებდი, მაგრამ ვიფიქრე, სანამ სხვა რამე გამოჩნდებოდა, ოჯახი რამენაირად ამ მანქანით ვივლიდით. ორი კვირის განმავლობაში ყველგან წასასვლელად ამ კუპეს ვიყენებდით. ზოგჯერ რამდენიმე გზის გაკეთებაც კი გვინევდა, რათა ყველა წავსულიყავით.

ერთ დღეს ერთმა კაცმა დამირეკა, რომელიც დრენდას თვეებით ადრე შეხვდა. ის რამდენიმე ნივთს ათვალიერებდა მისი მშობლების ანტიკვარული ნივთების აუქციონისთვის, რომელიც ყოველ თვე ატლანტაში იმართებოდა, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ. თვეში ერთხელ ოჰაიოში ჩამოდიოდნენ აუქციონისთვის ნივთების საყიდლად, ამიტომ დრენდას თვალი ეჭირა თუ რაიმეს მათთვის საინტერესოს წააწყდებოდა. ეს რაღაც მხრივ დამატებითი შემოსავლის წყაროც იყო, რადგან მშობლები ყოველ ნივთზე საკომისიოს სახით რაღაც თანხას უტოვებდნენ.

როგორც აღმოჩნდა, დრენდა შემთხვევით შეხვდა ამ კაცს და საუბრისას ერთმანეთის საქმიანობებიც ახსენეს. დრენდამაც უთხრა, რომ თუკი რაიმეს გაყიდვას დააპირებდა, შეიძლებოდა ის დაინტერესებულიყო. როგორც აღმოჩნდა, ეს კაცი საკმაოდ დიდ დაწესებულებას მართავდა, სადაც მოხუცებს უვლიდნენ. პერიოდულად, როცა პაციენტი გარდაიცვლებოდა, მათი ნივთების მოშორება უწევდათ. როცა მოხუცს ოჯახი არ ჰყავდა, რომ მისი ნივთებისთვის მიეხედა, მათ უწევდათ თავიდან მოეშორებინათ ეს ყველაფერი. შესაბამისად, ეს კაცი ჯერ დიდ საწყობში ალაგებდა ყველაფერს, და საბოლოოდ, ჰყიდდა.

მე მას არ ვიცნობდი, ამიტომ, როცა დარეკა უბრალოდ ჩავინიშნე და დრენდას ვუთხარი მისი ზარის შესახებ. მოკლედ რომ ვთქვა, როცა გადაურეკა, ამ კაცმა უთხრა, რომ სამი ოთახი ჰქონდა სავსე ავეჯითა და სხვა ნივთებით, რაც უნდა დაეცალა და ჰკითხა, თუ დაინტერესდებოდა. თან თუ ყველაფერს აიღებდა, ძალიან დაბალ ფასში აძლევდა.

მე და დრენდა სანახავად წავედით და მიუხედავად იმისა, რომ დეტალურად დათვალიერება ვერ შევძელით, რადგან ოთახები იატაკიდან ჭერამდე სავსე იყო, რამდენიმე ისეთი ნივთი შევნიშნეთ, რისი გაყიდვითაც სრულად ამოვიღებდით იმ თანხას, რასაც ის კაცი გვთხოვდა. მის მშობლებს დავურეკეთ, თანხა გადმოგვიგზავნეს, თავიანთი სატვირთო ჩამოიყვანეს და ყველაფერი ატლანტაში წაიღეს იმ თვის აუქციონისთვის.

აუქციონმა უდიდესი წარმატებით ჩაიარა და საკომისიოს სახით, დაგვთანხმდნენ ჩვენთვის პეჟოს სადგურის ვაგონი მოეცათ, რომელიც სულ რამდენიმე წლის იყო, თან ძალიან კარგ მდგომარეობაში. ვიცი, რომ ადამიანთა უმრავლესობა სულაც არ ზეიმობს, როცა მეორად მანქანას იღებს, მაგრამ ჩვენთვის იმ დროს ეს პირველი შემთხვევა იყო, როცა ისეთ მანქანას ვატარებდით, რისი საფასურიც გადასახდელი არ გვქონდა. მანქანა ახალი გადაღებილი იყო და ახალივით გამოიყურებოდა. აღფრთოვანებულები ვიყავით.

უეცრად, დანახვა დავინყე. შემეძლო, ღმერთს ვნდობოდი ჩემს საჭიროებებში ისე, რომ ვალი აღარ დამჭირებოდა.

პარადიგმის ცვლილება

ახლა უკვე ჩემთვის ნათელი გახდა ის ამბავიც, რაც ერთი წლით ადრე შემემთხვა უფალთან კავშირში, როცა ჯერ კიდევ ოკლაჰომაში ვცხოვრობდით. წარსულზე ფიქრისას, მივხვდი, ღმერთი ცდილობდა ჩემი ყურადღება მიეპყრო, მაგრამ იმდენად ვიყავით კონცენტრირებულები ვალებზე და ამ წნეხზე, ვერც კი ვხვდებოდით, რომ ღმერთი ჩვენთვის რალაცის სწავლებას ცდილობდა.

ნადირობა მიყვარს, განსაკუთრებით კი ირემზე ნადირობა. ირმის ხორცის ჭამაც მიყვარს და სხვებისთვის ჩემი ნანადირევის ჩვენებაც. მაგრამ ისე ხდებოდა, რომ ბოლო წლების განმავლობაში სანადიროდ მივდიოდი, თუმცა არაფერი

მქონდა სხვებისთვის ჩემი მიღწევების საჩვენებლად. გავიდოდი, სიცივეში ჩავჯდებოდი მაგრამ დღეები ისე გადიოდა, რომ ირემს თვალითაც ვერ ვხედავდი. ეს საკმაოდ იმედგამაცრუებელი იყო, რადგან სახლში ბავშვები მყავდა გამოსაკვები და ირმის ხორცს ნამდვილად გამოვიყენებდით. მიუხედავად იმისა, რომ წარსულში გარკვეული წარმატება მქონდა, უკვე წლები იყო გასული, რაც სახლში ირმის ხორცი არ მიმეტანა.

ერთ დღესაც, როცა მომავალ ნადირობის სეზონზე ვფიქრობდი, უფლის ხმა გავიგე ჩემს გულში: „რატომ არ მაძლევ ნებას, დაგანახო, როგორ მოინადირო ირემი ამ წელს?!“ მკითხა მან. „მაჩვენო, როგორ მოვინადირო ირემი?“ ძალიან გამიკვირდა. ეს რას უნდა ნიშნავდეს?

ამ სიტყვებზე ლოცვისას, ვიგრძენი სულიწმიდისგან, რომ ფინანსური თესლი უნდა დამეთესა კონკრეტული მიზნით, რომ ირემი მომემკა. არასდროს დამითესავს თანხა ირმის მოლოდინით, ამიტომ თავიდან ცოტა მეუცნაურა. მაგრამ მკაფიოდ ვგრძნობდი, რომ უფალი მიმიძლოდა, დამეთესა და თანაც დეტალურ ინსტრუქციებს მაძლევდა ამის გასაკეთებლად. იმ თანხის ჩეკი უნდა გამომენერა, რაც ვიგრძენი, რომ უნდა შემეწირა, მე და დრენდას ხელები უნდა დაგვეწყო ჩეკზე და გამოგვეცხადებინა, რომ 1987 წლის ხარირემს მივიღებდით არა მაშინ, როცა მართლა მოვიმკიდით, არამედ ლოცვის დროსვე.

მიუხედავად იმისა, რომ როგორც ქრისტიანი ყოველთვის გავცემდი და მხარს ვუჭერდი ჩემს ეკლესიას, ასე კონკრეტული განზრახვით დათესვა და დაჯერება, რომ ლოცვისთანავე მივიღე რაღაც, ჩემთვის ახალი იყო.

ჩეკი ავიღე და აღწერაში დავანერე: „ჩემი 1987 წლის ირმისთვის“. მე და დრენდამ ხელები დავასხით და იმ მსახურებაში გავაგზავნეთ, რომელშიც დარწმუნებული ვიყავი და გამოვაცხადე, რომ სწორედ მაშინ მივიღე ის ირემი, როცა ჩეკი მეილით გავაგზავნე. პატარა ქალაქი ავიღე, დავანერე თარიღი და საათი, როცა ვირწმუნე, რომ ირემი მივიღე და ჩემს სანადირო ქურთუკის ჯიბეში ჩავიდე.

ტულსაში, ოკლაჰომაში ცხოვრებისას, ქალაქის სპეციფიკიდან გამომდინარე არ მქონდა სანადირო ადგილი, მაგრამ ერთმა მეგობარმა ეკლესიიდან, მისი ბებიის სახლში დამპატიჟა ქალაქგარეთ მადლიერების დღისთვის და ისიც ახსენა, რომ ფერმის გარშემო რამდენიმე ირემი დადიოდა.

ასე რომ, მე და ჩემი ოჯახი ქალაქგარეთ გავემართეთ მადლიერების დღეს, სასიამოვნო მოზიარეობისთვის და ირმის დასაჭერად. ჩემმა მეგობარმა ზუსტად არ იცოდა, საით გავეშვი სანადიროდ. თუმცა მათ ტერიტორიაზე, ტყის გვერდით საძოვარი იყო და მანაც სწორედ იქ შემომთავაზა დავლოდებოდი ირემს, დიდი ხის გვერდით.

მინდა, ეს სურათი წარმოიდგინოთ! მზე ნელ-ნელა ანათებდა მიდამოს, მე მოთიბული საძოვრის შუაში ვიჯექი, რომელზეც მხოლოდ ერთი დიდი ხე იყო. ვიცოდი, რომ ძალიან არასწორი ადგილი მქონდა არჩეული, რადგან არც ერთი პატივმოყვარე ირემი არ გამოივლიდა მოტიტვლებულ მდელოზე, როცა იქ ვიჯექი.

ის იყო ადგომა და ტყისკენ წასვლა დავაპირე, რომელიც ჩემგან დაახლოებით 120 მეტრში იყო, ჩემგან მარცხნივ ტყეში მოძრაობის ხმა გავიგე. ფოთლების შრიალის ხმამ მიმახვედრა, რომ ირემი იყო.

უეცრად ღობის გასწვრივ ტყისკენ მიმავალი სამი ირემი შევნიშნე. მხოლოდ თვალის მოკვრა მოვასწარი, სანამ ბუჩქნარში შევიდოდნენ. ირემები ძალიან შორს იყვნენ, მაგრამ გაჩერდი და რამდენიმე წუთი დავიცადე, სანამ ტყისკენ წავიდოდი, საითკენაც ვფიქრობდი, რომ ირემები მიდიოდნენ. შემდეგ, მოულოდნელად ხარირემი ზუსტად ჩემი ხისკენ გამოიქცა.

მე ხის მეორე მხარეს ვიდექი, ამიტომ როცა ირემი მინდორზე გადმორბოდა და ტყისკენ მიდიოდა, ვერ დამინახა. ირემი ხესთან მოვიდა, ჩემი სუნი იგრძნო და ხმამალალი დაფრუტუნებით გაჩერდა, რამაც ცოტა შემაშინა. ხმაზე მარჯვნივ შევტრიალდი, გავოცდი, როცა ჩემგან ხუთ მეტრში ექვსტოტა ირემი დავინახე. ირემმა უცებ გააცნობიერა, თუ რა ხდებოდა და მთელი სისწრაფით გაიქცა ტყისკენ.

ვცდილობდი ჩემი შაშხანის სამიზნე თეთრკუდიან ირემზე გამესწორებინა, რომელიც მთელი სისწრაფით მირბოდა, რაც სულაც არაა ადვილი, თან ვიცოდი, რომ მხოლოდ ერთი გასროლის შანსი მექნებოდა, სანამ ტყეში შევიდოდა. წარმოუდგენელი იყო, რომ ზუსტად ამომელო მიზანში, იმხელა ნახტომებით მირბოდა. 15 მეტრიღა იყო დარჩენილი და ირემი ტყეში გაუჩინარდებოდა, ამიტომ სასხლეტს გამოვკარი. გასროლისთანავე ირემი დაეცა და აღარც განძრეულა. შოკირებული ვიყავი! ეს მართლა მოხდა? ყველაფერი ისე სწრაფად მოხდა! ნელა ნავედი ირმისკენ.

ქურთუკის ჯიბიდან ფურცელი ამოვიღე და ღმერთს ირმისთვის მადლობა გადავუხადე.

გასროლის ხმაზე ჩემი მეგობარი გამოვიდა და მომილოცა, როცა ძირს განოლილი ირემი დაინახა. მისთვის არ მომიყოლია, თუ რა მითხრა ღმერთმა, თუმცა შევხედე და ვთქვი: „არ მგონია, ეს ირემი ჩემი ნადირობის ნიჭის დამსახურება იყოს“. შემდეგ ის ფურცელი ვაჩვენე, რომელზეც მე და დრენდამ ლოცვის შემდეგ დავწერეთ: „მე მჯერა, რომ მივიღე ჩემი 1987 წლის ირემი ამ დღეს და ამ საათზე, როცა ვილოცე იესოს სახელით“. ფურცელი მეგობარს გავუწოდე, რომ ენახა და შემდეგ იმის მოყოლა დავინწყე, რაც უფალმა მითხრა.

ამ მოვლენამ ჩემი ყურადღება მიიპყრო. ეჭვიც არ მებარებოდა, რომ ეს ღვთისგან იყო. თუმცა რატომღაც ჯერ წერტილები ერთმანეთთან არ მქონდა დაკავშირებული. ჯერ ვერ დავაკავშირე სამეფოს კანონები იმასთან, რაც მოხდა ირემთან და ჩემს ფინანსებთან დაკავშირებით. ამ ირმის მოპოვება გასაოცარი იყო, მაგრამ კიდევ მოხდებოდა იგივე? სამეფოს შესახებ ცოდნის გარეშე, არ მეცოდინებოდა: როგორ ან რა

ამ მოვლენამ ჩემი ყურადღება მიიპყრო. ეჭვიც არ მებარებოდა, რომ ეს ღვთისგან იყო. თუმცა რატომღაც ჯერ წერტილები ერთმანეთთან არ მქონდა დაკავშირებული. ჯერ ვერ დავაკავშირე სამეფოს კანონები იმასთან, რაც მოხდა ირემთან და ჩემს ფინანსებთან დაკავშირებით. ამ ირმის მოპოვება გასაოცარი იყო, მაგრამ კიდევ მოხდებოდა იგივე? სამეფოს შესახებ ცოდნის გარეშე, არ მეცოდინებოდა: როგორ ან რა

კანონების გავლენით გამოჩნდა ის ირემი! მაგრამ მოუთმენლად ველოდი, რომ ყველაფერი მომდევნო ნადირობის სეზონზე გადაემოწმებინა.

რწმენა ყოველ ჯერზე მუშაობს

შემდეგ ნადირობის სეზონს გარკვეული ცვლილებებით შევხვდი, რადგან ტულსადან ოჰაიოში გადავედი. ერთ დღეს სარბენად ვიყავი გასული, როცა სულინმიდამ მითხრა, რომ საცხოვრებლად ოჰაიოში გადასვლის დრო იყო, სადაც გავაგრძელებდი მუშაობას.

უკვე ათი წელი იყო, რაც ტულსაში ვცხოვრობდი და მიყვარდა იქაურობა, თუმცა ძალიან ბედნიერი ვიყავი გადასვლის პერსპექტივით. ნავთობის კრიზისმა ერთი წლით ადრე განსაკუთრებით დაარტყა ტულსას, რადგან მისი ეკონომიკა ძირითადად ნავთობზე იდგა. ფინანსურად ისე გვიჭირდა, რომ თვიდან თვემდე ძლივს გაგვექონდა თავი. ყველაფრის ახლიდან დაწყება ნამდვილად მახარებდა. არც ის ვიცოდი, რომ შემდეგი ცხრა წელი ფინანსურად უფრო სტრესული იქნებოდა, ვიდრე ტულსაში გატარებული.

ოჰაიოში ზაფხულის დასაწყისში გადავედი დიდი მოლოდინებით. ცოტა ხანში აღმოვაჩინეთ, რომ ბიზნესის ნულიდან დაწყება და ყველა ვალის ოჰაიოში გადმოტანა ძალიან სტრესული იყო.

რა თქმა უნდა, ირმის სეზონი მოდიოდა და ჩვენი მესამე შვილიც, ტიმიც მალე დაიბადებოდა. რეალურად, ტიმი სწორედ ნადირობის სეზონის დაწყების მეორე დღეს დაიბადა. შესაბამისად ბავშვის მოლოდინში და ახალი ბიზნესის დაწყების ორომტრიალში ბევრი დრო ნამდვილად არ მქონდა და სულ ერთი ადგილი ვიცოდი, სადაც შემეძლო მენადირა.

იმ სახლის გასწვრივ, სადაც გავიზარდე, ხშირად ვთამაშობდი სკოლის პერიოდში. ჩემი მშობლების საკუთრებაზე გუბურა იყო, რომელშიც პატარა ნაკადული ჩადიოდა მეზობლის ფერმიდან. უნდა ვალიარო, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მთელი ბავშვობა ამ ნაკადულთან გავატარე, არასდროს დამინახავს ირემი იმ ტერიტორიაზე. მაგრამ მახსოვს, ერთხელ, კოლეჯში ყოფნისას ჩემმა ძმამ დამირეკა და მითხრა, თუ როგორ გააოცა ირმის დანახვამ და როგორ აპირებდა ნადირობას იმ შემოდგომას.

ორივე ძალიან გაკვირვებული ვიყავით. სიტყვა-სიტყვით მახსოვდა ეს საუბარი, მიუხედავად იმისა, რომ ცხრა თუ ათი წელი იყო გასული.

ზუსტად მახსოვდა, რომელ ადგილას მითხრა, რომ ირემი დაინახა, რადგან კარგად ვიცნობდი ნაკადულის კალაპოტს. მან მითხრა, რომ ირემი ნაკადულის გაყოფის ადგილას დაინახა, დიდ ნეკერჩხლის ხესთან. მან ისიც მითხრა, რომ იმ დიდი ხის გვერდით პატარა ნეკერჩხლის ხეც იყო, რომელზეც აცოცება შეიძლებოდა და მისი აზრით, კარგი ადგილი იქნებოდა ირემზე სანადიროდ.

მართალია, ჩემს ძმას იქ ირემი არასდროს მოუკლავს, თუმცა თქვა, რომ ერთხელ ააცილა. წლები იყო გასული, რაც ისიც აღარ ყოფილა ამ ადგილებში და წარმოდგენა არ მქონდა, ის ხე ისევ იქ იყო თუ არა ან საერთოდ, თუ ვიპოვიდი იმ სიბნელეში, რადგან გამთენიისას ძალიან ადრე ვგეგმავდი ნადირობას.

ყველაფერს ის ართულებდა, რომ ოჰაიოს კანონმდებლობით მხოლოდ სანადირო თოფით შეიძლებოდა ნადირობა. შაშხანები აკრძალული იყო ირმის სეზონზე, მხოლოდ თოფიდან შეიძლებოდა სროლა სპეციალური, ირმისთვის განკუთვნილი ტყვიებით. იმ დროს მხოლოდ ოც კალიბრიანი ორლულიანი თოფი მქონდა და დარწმუნებული არ ვიყავი, რომ ირემს გავარტყამდი ოც მეტრზე მეტ მანძილზე. მაგრამ სულ ეს იყო, რაც მქონდა, შესაბამისად, ჩემი გეგმაც ასეთი იყო.

მე და დრენდამ დავთესეთ ამისთვის, ხელები დავასხით ჩეკს ისევე, როგორც წინა წელს და განვაცხადეთ, რომ მარკოზის 11:24-ის თანახმად, უკვე მქონდა ირემი. მოკლედ რომ ვთქვა, ოჰაიოს ნადირობის სეზონის მეოთხე დღეს, პირველივე გასვლაზე მოვინადირე ხარირემიც და ფურირემიც სულ რაღაც 40 წუთში, თან ორივე 70 მეტრიან დისტანციაზე, რაც ბევრად აღემატებოდა ჩემს შესაძლებლობებს იმ თოფით, რომელიც მქონდა. იმ დროისთვის ოჰაიოში ლიმიტი იყო დაწესებული და ორ ირემზე მეტის მოკვლა არ შეიძლებოდა, სწორედ ამიტომ მოვინადირე ორი ირემი იმ წელს. და სწორად გაიგეთ, ორივე ირემი 40 წუთში.

ისევ ვგრძნობდი, რომ რაღაც ხდებოდა. მაგრამ ამ დროისთვის, როცა ირემი მოვიმკე, ფინანსურად კვლავ რთულ სიტუაციაში ვიყავი და სტრესი სულს მიხუთავდა. არც კი მიფიქრია, რომ იგივე პრინციპი ჩვენს ფინანსებთან დაკავშირებითაც გამომეყენებინა.

ზედმეტად ბევრი „დამთხვევა“

პირველი ზამთარი და შემდეგი 12 თვე საშინელი იყო ოჰაიოში, რადგან ვებრძოდი ემოციურ პრობლემებს, პანიკის შეტევებსა და დეპრესიას, როგორც წიგნის შესავალში გაგიზიარეთ.

შემდეგი ნოემბერი იყო, ზუსტად ნადირობის სეზონის შემდეგ, როცა ფურგონი დაინვა. მიუხედავად იმისა, რომ წინა ორი წლის განმავლობაში საოცრად ვინადირებდი ირმებს, ჯერ კიდევ არ მიმელო გამოცხადება სამეფოს შესახებ. მას შემდეგ რაც ფურგონი დაინვა და ღმერთი სამეფოს შესახებ დამელაპარაკა, მივხვდი, რომ ამ სამ ისტორიაში იმაზე გაცილებით მეტი იყო, ვიდრე მე ვფიქრობდი. მიუხედავად იმისა, რომ გავმხნევედი, სამეფოს კანონების შესახებ მაინც არაფერი ვიცოდი.

კიდევ ერთი ნადირობის სეზონი მოვიდა და კვლავ 40 წუთში მოვინადირე ირემი, თითქოს წამზომი მქონდა დაყენებული. ჩვენს ფინანსებზეც დავინახეთ სამეფოს გავლენა, რაზეც მე-2 თავში მოგიყვებით. მაგრამ მთელი იმ წლების განმავლობაში საოცრებებს ვხედავდი.

რა თქმა უნდა, ღმერთი ყოველთვის მასწავლიდა რაღაც ახალს, როცა საქმე ირმებზე ნადირობას ეხებოდა. ვფიქრობ, მიზეზი ის იყო, რომ ეს პერიოდი მომკასთან იყო დაკავშირებული და ეს კონკრეტულ, ლიმიტირებულ დროს ხდება. სეზონი ოჰაიოში, როგორც წესი, ორი კვირით გრძელდება. რადგან მომკისთვის ასეთი ცოტადრო გაქვს, ფუჭად გაფლანგვა ნამდვილად არ გინდა. ამიტომ, მონადირეთა დიდი ნაწილი ძალიან კონცენტრირებული და მომზადებულია ამ პერიოდში. ბევრი მათგანი უამრავ დროს ატარებდა ამ ორი კვირისთვის მოსამზადებლად. ასე რომ, ეს პერიოდი საკმაოდ დიდი ლაბორატორიაა სამეფოს შესასწავლად.

ნადირობის თითოეული ისტორია გასაოცარი იყო ჩემთვის. ისინი დაფარულ კანონებს ავლენდნენ, რომელთა შესახებაც ისე ვერ გავიგებდი. ნრფელად რომ ვთქვათ, ღმერთი ყველა გზას გამოიყენებს შენი ყურადღების მისაპყრობად. მან პეტრეს, იოანესა და იაკობის ყურადღების მისაპყრობად თევზაობა გამოიყენა ლუკას მე-5 თავში, როცა იმდენი თევზი დაიჭირეს,

რომ მათი ნავეები იძირებოდა. უბრალოდ ჩემს შემთხვევაში, ირემზე ნადირობას იყენებდა.

მას შემდეგ, რაც იმ დღეს ჩემს საძინებელში უფალი სამეფოს შესახებ დამელაპარაკა, ჩემი ფურგონი დაინვა და ნადირობის ამბებიც გამახსენდა, მას შემდეგ, რაც ღმერთმა კარი გახსნა და ვალის გარეშე მივიღეთ მეორადი სადგურის ვაგონი, უეცრად, მე და დრენდამ მიხვედრა დავინყეთ.

ბიბლიის შესწავლა სულ სხვა კუთხით დავინყე. ჩემს თავს სულიერ მკვლევარს ვეძახდი. კითხვების დასმა დავინყე: „ეს რატომ მოხდა? ეს რატომ არ მოხდა?“ ბიბლიაში ნაკითხული ყოველი ისტორიის უკან სულიერი კანონების გასაღებს ვეძებდი.

ღმერთი კი კვლავ მაჩვენებდა და მაჩვენებდა. იგი ნადირობას იყენებდა, რათა ჩემთვის მეტი ეჩვენებინა სამეფოს შესახებ. შემდეგმა ამბავმა მართლა მიიპყრო ჩემი ყურადღება. ისეთი ისტორია იყო, ყველას რომ შეუბრუნდები და ჰკითხავ: „ეს შენც დაინახე?“

ჰელოუინის საღამო იყო, დაახლოებით 45 წუთი მქონდა, სანამ ოჯახთან ერთად ეკლესიაში წავიდოდი წვეულებაზე, რომელიც ტრადიციული დემონებით შთაგონებული ზეიმის ალტერნატივის სახით გავმართეთ.

მე და დრენდამ ხარირმისთვის დავთესეთ, ხელები დავასხით ჩეკს, იმ მსახურებას გაუფუგავნეთ, რომელიც ღმერთმა გვაჩვენა და მარკოზის 11:24-ის თანახმად უკვე აღსრულებულად გამოვაცხადეთ რამდენიმე კვირით ადრე. იმ სეზონზე პირველად უნდა გავსულიყავი, თანაც მშვილდ-ისრით უნდა მენადირა ჩვენს ნაქირავებ მიწაზე.

დროში ვიყავი შეზღუდული, თუმცა რადგანაც ღმერთმა მასწავლა როგორ მენადირა რწმენით და ძირითადად ირემს 40 წუთში ვიჭერდი, ვიგრძენი რომ სანადიროდ უნდა გავსულიყავი. იმ დღეს, ფიჭვის ტყის უკან, ჩემს ხის სადგომთან მივედი, რომელიც ჩვენი ძველი ფერმის სახლის უკან იყო და ზედ ავძვერი. დაახლოებით 10 წუთში ირემი შევნიშნე 180 მეტრში, რომელიც მეზობლის ტყისკენ მიდიოდა. ვიცოდი, რომ ჩემი ირემი იყო, მაგრამ არასწორი გზით მიდიოდა!

მეორე წელი იყო, რაც მშვილდ-ისრით ვნადირობდი და ბევრი ნამდვილად არ ვიცოდი ამაზე. არც კამუფლაჟით ვიყავი შემოსილი, არც ირმის მოსაზიდი საყვირი მქონდა და საერთოდ, გაგებულები არ მქონდა, როგორ შეიძლებოდა, სუნი

გამომეყენებინა ირმის მოსახიბლად. ჩემი სადგომი ხის დაფა იყო, რომელიც ორ ტოტს შორის მქონდა მიჭედებული მიწიდან 10 მეტრში, რაც, თუკი რაიმე იცით მშვილდ-ისრით ნადირობაზე, სულაც არაა საკმარისად მაღალი. მაგრამ წინა წელს, როცა პირველად ვინადირე, ორ გასვლაზე ორი ირემი მოვინადირე რწმენით და წელსაც იგივეს მოველოდი.

ვხედავდი როგორ მიდიოდა ირემი არასწორი მიმართულებით, მაგრამ არ ვიცოდი: რა მექნა? ამიტომ ლოცვა დავინყე. მოულოდნელად გავიგონე, სულიწმიდამ როგორ მითხრა: „უთხარი ირემს, რომ შენკენ წამოვიდეს!“ მოსმენილმა ცოტა გამაოცა. ირმისთვის მეთქვა, რომ ჩემთან მოსულიყო? ვიცოდი, ხმამალა ვერ დავიყვირებდი, ამიტომ ჩვეულებივი ტემბრით ვთქვი: „ირემო, გაჩერდი! მოტრიალდი და ჩემი ხის ქვეშ დადექი!“ სიგიჟეა, არა? არანაირი საყვირი, არაფერი. მაგრამ, როგორც კი ეს ვთქვი, ირემი გაჩერდა, ორივე მხარეს მიიხედ-მოიხედა და ჩემკენ წამოვიდა. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ტყე 350 მეტრის სიგანის იყო, ირემი ზუსტად ჩემი ხის ქვეშ დადგა და გაჩერდა.

რა თქმა უნდა, ველარ ავაცილებდი. ვაუ! ეს მართლა მოხდა? ირემი სროლისთანავე მოსხლეთით დაეცა. საათს დავხედე და მივხვდი, რომ თუ წვეულებაზე წასვლა მინდოდა, სჯობდა ირემი იქ დამეტოვებინა, სანამ დავბრუნდებოდი და თავლაში წავიყვანდი. უნდა ვალიარო, რომ ნანახზე კვირების განმავლობაში ვფიქრობდი. მაგრამ ღმერთს ჯერ არ დაემთავრებინა ჩემი ყურადღების მიპყრობა.

ჩვენს ნაქირავებ ფერმას პატარა უბე ჰქონდა ბევრი ნაკადულით, სადაც ყოველთვის კარგი იყო კურდღელზე ნადირობა. კონკრეტულად იმ დღეს, ღამით თოვდა, თოვლში ყოველთვის უფრო მარტივი იყო კურდღლების დანახვა. ცდუნებას ვერ გაეუძლებდი, ამიტომ ჩემს შვილთან, ტომთან ერთად უბის ძირში ჩავედი, ბურქებს ფეხით ვწევდით აქეთ-იქით, როცა უეცრად ერთი ბურქიდან მამალი ხოხობი ამოფრინდა.

ოჰაიოში ხოხობის სეზონიც იყო, მაგრამ ფერმაში სულ წელიწადში ერთხელ შეიძლებოდა დამენახა. რადგან დავინახე, როგორ აფრინდა, ძალიან მომინდა, მისთვის მესროლა. ვისროლე, ჩიტი ჩამოვარდა და სირბილით წავიდა. მაშინვე მივხვდი, რაც მოხდა. ფრთაში გავარტყი. ფრინველი მთელი ძალით გარბოდა გორაკზე უბისკენ, და მამალ ხოხობს შეუძლია, საათში 55 კილომეტრი გაირბინოს. რა თქმა უნდა, თოვლის გამო მთლად

ამ სიჩქარით ვერ მირბიდა, თუმცა მაინც საკმაოდ სწრაფად მიდიოდა.

რადგანაც უბე გრძელი ხევის ბოლოში იყო, მთელ გორაკს კარგად ვხედავდი. გორაზე წინა წელს კორდი იზრდებოდა, ამიტომ საკმაოდ სწორი იყო, აქა-იქ ამოშვერილი ბალახის ძირით.

რადგან ფრინველი მთელი ძალით მირბოდა, ვიცოდი ვერაფრით დავიჭერდი, სასროლ მანძილსაც სცდებოდა. მაგრამ უეცრად ხარირემი გამახსენდა, როგორ მოვიდა ჩემთან როცა ვუთხარი. ამიტომ ხმამალა დავიძახე: „ხოხობო, ბაჩქარლი!“ ამის თქმა იყო და ხოხობი გაუჩინარდა. მთელ ფერდობს კარგად ვხედავდი, რაც თითქმის მთლიანად თოვლით იყო დაფარული, ალაგ-ალაგ ამოშვერილ ბალახს თუ არ ჩავთვლიდით, მაგრამ ის არსად იყო. ტიმი ყვიროდა: „მამა, სად წავიდა?!“ „წარმოდგენა არ მაქვს“, – ვუპასუხე მე.

ამრიგად, დავინწყეთ ფერდობზე მისი ნაკვალევის მიყოლა და თოვლში თავჩარგული დავინახეთ. ვიფიქრე: „ალბათ მოვარტყი და სანამ მოკვდებოდა, მანამდე ირბინა“. ფრინველი ხელში ავიყვანე. მანაც წივილი დაიწყო, ფრთები ააფართხალა, ველური ხოხობი იყო. ნამდვილად ცოცხალი იყო! იმ საღამოს, როცა ფრინველი დავკალი, კარგად დავაკვირდი. მხოლოდ ერთი ნატყვიარი ჰქონდა ფრთაზე. ასე რომ, ფრინველი ნამდვილად ცოცხალი იყო, მაგრამ მაშინვე გაჩერდა, როგორც კი დავიყვირე: „გაჩერდი!“

დიახ, უფალო, ახლა ნამდვილად მთელი ყურადღება შენკენ მაქვს!

თავი 2

ახალი აზროვნება

როცა მე და დრენდამ ღმერთის სამეფოს მოქმედება დავინახეთ ჩვენს ცხოვრებაში, ველარ ვძლებდით ისე, რომ ამის შესახებ სხვებისთვის არ მოგვეყოლა. ვიცოდით, რომ აღმოჩენებისა და მიღების გასაოცარ გზას ვედექით. კვლავ ვყიდდი დაზღვევებს და ფასიან ქაღალდებს, მაგრამ ვგრძნობდი რომ რაღაც იცვლებოდა. არ ვიცოდი რა, მაგრამ ვიცოდი რომ სადღაც იყო პასუხები ჩემს ფინანსებზე, ისევე, როგორც ირემზე ნადირობის შემთხვევაში დავინახე ან სადგურის ვაგონის მიღებისას. ვიცოდი, მეტი მჭირდებოდა, ვიდრე მეორადი სადგურის ვაგონის ქონა იყო, მიუხედავად იმისა, რომ მართლა მიხაროდა მისი ქონა.

ამ დროს ჯერ კიდევ ბევრი ვალი მქონდა. ძალიან მინდოდა ვალებისგან გათავისუფლება, მაგრამ წარმოდგენა არ მქონდა რა უნდა შემეცვალა. მიუხედავად იმისა, რომ არ ვიცოდი რა მექნა, დარწმუნებული ვიყავი, რომ მალე გავიგებდი. ვიცოდი, რომ პასუხი უკვე ნაპოვნი მქონდა, მაგრამ მჭირდებოდა მეტი გამეგო იმაზე, თუ როგორ გადმომეტანა ჩემს ცხოვრებაში ბიბლიაში დანახული სურათები. ჩემი ბიზნესი იმ დროისთვის ძლივს თუ ფარავდა ყოველდღიურ ხარჯებს. თუმცა იმას ნამდვილად სჯობდა, როცა ყოველ თვე გვემატებოდა და გვემატებოდა ახალი ვალი.

მე და დრენდა ვაგრძელებდით ბიბლიის კითხვას და ვეძებდით გასაღებებს, თუ როგორ ფუნქციონირებს სამეფო. ჩვენ დავთესეთ თანხა იმ ფინანსებისთვისაც, რაც გვჭირდებოდა.

შემდეგ ერთ ღამეს, დამესიზმრა მუხლუხო როგორ ცოცავდა ნელ-ნელა მცენარის ღეროზე. შემდეგ ყუნწზე გადავიდა და ქიის პარკი მოქსოვა. უეცრად, პარკიდან მშვენიერი პეპელა გამოვიდა და გაფრინდა. ამ დროს კი ხმა გავიგონე: „შენი ბიზნესიც ასე უნდა იყოს“.

გავილვიძე და მივხვდი რას გულისხმობდა სიზმარი. მუხლუხოს მხოლოდ ცოცვა შეუძლია და მისი ცხოვრების სტილი ძალიან შეზღუდულია, შესაძლოა მთელი ცხოვრება ერთ მცენარეზე გაატაროს. მაგრამ ტრანსფორმაცია ცვლის მის პოტენციალს და მთელს ცხოვრებას. იგი პეპლად გარდაიქმნება, რაც საშუალებას აძლევს გაფრინდეს ყველგან, სადაც კი მოისურვებს. ზოგიერთს, მონარქის მსგავსს, ათასობით კილომეტრის გადაფრენაც შეუძლია, რათა თავი აარიდოს ზამთრის თვეების ჩრდილოეთ ნახევარსფეროში გატარებას. მიუხედავად იმისა, რომ სიზმარში არ ვიცოდი, როგორ მოხდებოდა ეს ტრანსფორმაცია, ვიცოდი, ღმერთი მაჩვენებდა, რომ ეს მოხდებოდა. ამან ძალიან გამამხნევა.

გასაოცარი აღმოჩენა

ოჰაიოში გადმოსვლის შემდეგ, ყოველ დღით 90 ზარს ვანხორციელებდი. ნეტავ შემეძლოს იმის თქმა, რომ კარგი სისტემა მქონდა ამის გასაკეთებლად, თუმცა ნამდვილად არა, უბრალოდ ტელეფონის ნიგნაკს მივყვებოდი ყოველ დღე (ეს მანამდე იყო, სანამ „არ დამირეკო“ სია შეიქმნებოდა).

რადგანაც კომპანიის რეგიონალური ვიცე პრეზიდენტი ვიყავი, ჩემი ძირითადი ფუნქცია იყო დამექირავებინა და მომემზადებინა გაყიდვების წარმომადგენლები. ვრეკავდი და ვეუბნებოდი, რომ ჩემი კომპანია ოჰაიოში ფართოვდებოდა, ამიტომ ვრეკავდით ამ ტერიტორიაზე და მაინტერესებდა, თუ დაინტერესდებოდნენ. მეტწილად, არც მპასუხობდნენ და ავტომომპასუხესთან ვტოვებდი შეტყობინებას. თუ დაინტერესდებოდნენ, უკან გადმორეკავდნენ. 90 ზარიდან ორ ან სამ გასაუბრებას და შესაძლო გაყიდვას თუ ველოდებოდი.

სწორედ ამ პროცესში შევხვდი დეივს. მასთან ტელეფონზე საუბარში, დეივმა გამოხატა სურვილი ახალი კარიერის დანყების შესახებ და დაინტერესდა ჩემი შეთავაზებით. შევთავაზე, რომ მასთან სახლში მივსულიყავი იმ საღამოს, რაზეც დამთანხმდა. როცა მასთან და მის ცოლთან ერთად დავჯექი, დავინწყე ჩვეულებრივი კითხვების დასმა: სად მუშაობდა იმ დროს? რატომ სურდა კარიერის ცვლილება და როგორ იყვნენ ფინანსურად? როგორც ნესი, ყოველთვის ვეკითხებოდი პოტენციურ კანდიდატებს მათი პირადი ფინანსების შესახებ, რადგან თუ

კომპანიით არ დაინტერესდებოდნენ, მომავალში დავურეკავდი, როგორც პოტენციურ კლიენტს. ფინანსური მონაცემების შეგროვება საშუალებას მაძლევდა, წარმოდგენა შემქმნოდა იმაზე, თუ რა სახის დაზღვევა შემეთავაზებინა და მენახა: რა სახის დაზღვევა ჰქონდათ უკვე?

ჩემდა გასაოცრად, მათი იმჟამინდელი ფინანსური მდგომარეობის განხილვისას, მისმა ცოლმა გულამოსკვნილი ტირილი დაიწყო. მათი ფინანსები ყირაზე იდგა და არ იცოდნენ: რა შეეცვალათ? მივხვდი, რომ მათი პრობლემა დაზღვევის ქონა ნამდვილად არ იყო. მათ მეტი შემოსავალი და ვალებისგან გათავისუფლება სჭირდებოდათ. ამიტომ, ღვთის სამეფო ვახსენე და მოვუყევი, თუ როგორ ვსწავლობდით მე და დრენდა მისი მოქმედების შესახებ. დავარწმუნე, რომ ყველაფერს გავაკეთებდი მათ დასახმარებლად და კვლავ შევხვდებოდი ერთ კვირაში, რომ განგვებილა, თუ რა ცვლილებების გატარება იყო საჭირო.

შეხვედრის მერე ოფისისკენ წავედი. გზაში ძალიან შეწუხებული ვიყავი. რალაც უნდა გამეკეთებინა!

როგორც კი ოფისში მივედი, მაგიდასთან დავჯექი და უეცრად იდეა გამიჩნდა. მოვძებნიდი, რა არჩევანი იყო ყველა იმ პროდუქტისა თუ მომსახურებისთვის, რასაც ისინი იყენებდნენ, იქნებ იგივე მომსახურება უფრო დაბალ ფასში მეპოვნა. ჩემი მიზანი იყო, დამენახა, თუ რა თანხის გამოთავისუფლება შემეძლო მათთვის, რასაც ვალების შესამცირებლად გამოიყენებდნენ. იმ დროს ჯერ კიდევ არ იყო ინტერნეტი, ამიტომ მთელი ეს ძიება გაზეთებისა და სატელეფონო ზარების მეშვეობით განვახორციელე.

ერთი კვირის შემდეგ ყველა იმ პროდუქტისა და მომსახურების ფასი მქონდა შემონმებული, რასაც ისინი იყენებდნენ და მართლა გაცემული ვიყავი ნაპოვნით. როცა ეს ყველაფერი უფრო დაბალ ფასიან მომწოდებლებთან გადავცვალე, თვეში 600\$ გამოვანთავისუფლე. შემდეგ ჩემი კალკულიატორი ავიღე და მთელი მათი ვალი ამ თანხაზე გავყავი.

ეკრანზე გამოჩენილმა ციფრმა გაკვირვებისგან გამაშეშა. ალბათ, შეცდომა გამეპარა. ჩემი კალკულიატორის მიხედვით ისინი შვიდ წელზე ნაკლებში სრულიად გათავისუფლდებოდნენ ვალებისგან, ბინის გირაოს ჩათვლით, შემოსავლის შეცვლის გარეშე. *შეუძლებელია*, ვიფიქრე მე. ამიტომ თავიდან დავითვალე და იგივე შედეგი მივიღე.

შემდეგ უჯრასთან მივედი, ჩემი რამდენიმე კლიენტის საბუთებიც ამოვიღე და იმ კვირის განმავლობაში ისინიც დავითვალე. ჩემი იმჟამინდელი კლიენტის მსგავსად, ყველა მათგანი ვალებისგან ხუთიდან შვიდ წლამდე პერიოდში გათავისუფლდებოდნენ, სახლის გირაოსაც დაფარავდნენ, ისე, რომ მათი შემოსავალი არ შეცვლილიყო. თუ ეს შესაძლებელი იყო, და ახლა ნამდვილად ვიცოდი, რომ ასე იყო, მაშინ რატომ არავინ ამბობდა ამის შესახებ? ჩემი კლიენტისთვის ცხრილი გავამზადე, სადაც ჩანდა, როგორ გათავისუფლდებოდნენ ვალებისგან შვიდ წელში. ისეთი აღელვებული ვიყავი, რომ მათ უნდა შევხვედროდი და ეს ყველაფერი მეტქვა, თან ძალიან მაინტერესებდა: მათ რა რეაქცია ექნებოდათ ამაზე?

დღევან და მის ცოლთან ერთად დავჯექი, ყველა დეტალი განვიხილეთ და ავუხსენი თუ საიდან გამოთავისუფლდებოდა მათი თანხა. საბოლოო შედეგი გამიზნულად დაფუძალე მანამ, სანამ ყველაფერს არ გავივლიდით, საიდანაც თანხას გამოითავისუფლებდნენ. მთელი პრეზენტაციის განმავლობაში ისინი შოკირებული იხსდნენ. მათი პერსპექტივიდან არანაირი თანხა არ არსებობდა და წარმოუდგენელი იყო ვალებისგან ოდესმე გათავისუფლებულიყვნენ! როცა საბოლოო გვერდი ამოვებრუნე და ვუთხარი, რომ შვიდ წელიწადზე ნაკლებში სრულიად გათავისუფლდებოდნენ ვალებისგან, მათ შორის სახლის გირაოსგან, უეცრად, ქმარი ახტა და ტირილი დაიწყო. ისეთი გახარებული იყო. ახლა ორივე ტიროდნენ და მადლობას მიხდიდნენ მათთან მისვლისთვის. შემდეგ დავსხედით და ყველაფერი გავუზიარე იმაზე, რაც უფალმა მითხრა და რაც ღვთის სამეფოს შესახებ ვიცოდი. მთელი გულისყურით მისმენდნენ!

მათგან ერთი თეთრიც არ მიშოვნია, მაგრამ ყველაზე ბედნიერი ვიყავი, ვიდრე ოდესმე რომელიმე კლიენტთან. ახლა ჩემი გონება მხოლოდ ამისკენ იყო მომართული. მინდოდა, ყველა კლიენტისთვის ეს გამეკეთებინა და ღმერთს სიბრძნე ვთხოვე, თუ როგორ გამომემუშავებინა ფული ამ პროცესით. ვიცოდი, რომ ჩემი ახალი ბიზნეს გეგმა იქნებოდა, თუკი მივხვდებოდი: როგორ მეშოვნა ფული ამ გზით? რამდენიმე მცდელობისა და მარცხის შემდეგ, მოვიფიქრეთ: როგორ შეგვეთავაზებინა ჩვენი გეგმა ყველასთვის უფასოდ, ვინც კი გვთხოვდა და ამავდროულად, როგორ შემოგვეტანა ფული ჩვენს ბიზნესში

ჩვენი მოფიქრებული სისტემით? დაჯერებაც კი გვიჭირდა, იმდენად კარგი იყო და მე და დრენდა ძალიან გახარებულები ვიყავით.

ვიცოდი, რომ სწორედ ეს იყო ტრანსფორმაცია, რაც სიზმარში ვნახე. ვიცოდი, რომ ჯერ მხოლოდ ჭიის პარკის ეტაპზე ვიყავით, მაგრამ მე უკვე მზად ვიყავი გასაფრენად! თუმცა, ჯერ კიდევ იმდენი უნდა მესწავლა საფრენად, ის მაინც ვიცოდი, რომ სწორ გზას ვადექი.

ოფიციალურად დავარეგისტრირეთ ჩვენი ახალი კომპანია და მას „რწმენით სავსე ოჯახის ფინანსები“ დავარქვით, რადგან ვიცოდით, რომ რწმენით შეიძლებოდა ფინანსური წინსვლა. სწორედ ეს იყო უწყება, რისი სხვებისთვის გადაცემაც გვსურდა, იმაზე მეტად ვიდრე ფინანსური გამოსავლის შეთავაზება. ეს სახელი დაახლოებით 20 წლის განმავლობაში შევინარჩუნეთ, მაგრამ მივხვდით, რომ აშკარად ქრისტიანული სახელი იყო და რადგანაც გვსურდა ბევრ ურწმუნოსაც მივმწვდარიყავით, სახელი „წინმსვლელ ფინანსურ ჯგუფად“ შევცვალეთ და დღესაც ასეა (თუ დაინტერესდებით, დღემდე ვქმნით ვალებისგან გათავისუფლების გეგმებს, ისევე როგორც ვეხმარებით ადამიანებს საპენსიო ანგარიშებთან დაკავშირებული საბაზრო რისკების თავიდან არიდებაში. შეგიძლიათ „წინმსვლელ ფინანსურ ჯგუფს“ დაუკავშირდეთ ნომერზე 1-(800)-815-0818 ან ონლაინ Forwardfinancialgroup.com-ზე).

მიუხედავად იმისა, რომ კომპანიის დაარსებისას ჯერ კიდევ სერიოზული ვალები გვქონდა, ვიცოდით, რომ სწორი მიმართულებით მივდიოდით. ეს კომპანია უდიდესი წარმატება იყო ჩვენთვის და მე და დრენდა სრულად გაეთავისუფლდით ვალებისგან ორ წელიწად-ნახევარში. ვერც კი აღვწერ, რა გახარებული ვიყავი?! მოულოდნელად, ჩვენი ცხოვრება აღარ იყო თავის გატანაზე ფიქრით მოცული და ხედვამ დაიწყო ფეთქვა ჩვენს შინაგანში.

ახალი მანქანის ნაღდი ფულით ყიდვა გასაოცარი განცდა იყო. ოჰაიოს მშვენიერ მინაზე 11 ჰა-ის საფასურის გადახდას სიტყვებითაც ვერ აღვწერ. 715 მ² ფართობზე ჩვენი ოცნების სახლის აშენება და ყველა ხარჯის გადახდა დაუჯერებელი იყო! არასდროს დამავინწყდება, როგორ ვიდექი დრენდასთან ერთად და ვუყურებდი, თუ როგორ იჭრებოდა ჩვენი ახალი სახლის საფუძველი. მხოლოდ საფუძველი იყო იმაზე დიდი, ვიდრე

მთლიანად ის ფერმის სახლი, სადაც ვცხოვრობდით. ვიდექით და ამის შემხედვარეს, ორივეს ცრემლები ჩამოგვდიოდა. 9 წლიანი ჯოჯოხეთი დედამინაზე უკან მოვიტოვეთ. ვიცოდით, რომ იქ აღარ დავბრუნდებოდით, ღვთის სამეფო აღმოვაჩინეთ და ახლა ვიცოდით, რატომ უნოდა მას წინასწარმეტყველმა ესაიამ სახარება.

„უფლის სულია ჩემზე, რადგან მცხო უფალმა გლახაკთა სახარებლად“.

– ესაია 61:1

სიმართლე რომ გითხრათ, მე და დრენდა ერთმანეთს ვჩქმეტდით პერიოდულად იმდენად დაუჯერებელი იყო ის, რაც ხდებოდა. ვალებისგან სრულიად გათავისუფლება ერთ დროს წარმოუდგენელი ოცნება იყო, ახლა კი რეალობად ქცეულიყო!

მომისმინეთ, მე არ ვარ ძალიან კარგი! თქვენ ნახეთ ჩემი ჩანაწერი. ჩემი ძალით ვცდილობდი და ბევრს ვშრომობდი, მაგრამ თავის ტკივილისა და სტრესის მეტი არაფერი გამაჩნდა. დავინყე იმის სწავლა, თუ როგორ გამეკეთებინა ეს ღვთის გზით და გამოვიდა. აი, რატომ კითხულობ ამ წიგნს, რომ აღმოაჩინო ის, რაც მე აღმოვაჩინე და ნამდვილად აღმოაჩენ. მაგრამ ჯერ უნდა გესმოდეს, რომ მე სრულიად ახალ სისტემაში მოვექეცი, ახალ სამეფოში და ცხოვრების სრულიად ახალ სტილში. ეს არის შენი პასუხიც. ესაა პასუხი, რომელიც გჭირდება. ესაა კეთილი უწყება, რასაც ელოდი. ვიცი, ვიცი, რომ შენი ეკლესია ასე ამ ყველაფერს არ ასწავლის. არც ჩემი ასწავლიდა, მაგრამ ეს ყველაფერი ჩვენს თვალწინაა ბიბლიაში.

ღმერთი კარგია — ყოველთვის!

ნება მომეცით, მოგცეთ მთავარი გასაღები, რომ გაიგოთ ის, რასაც ვამბობ — თავი დაანებეთ რელიგიას! ეს არაა რელიგიური საკითხი. ეს არის ღვთის შესახებ, მას რა სურს, რომ გქონდეს და როგორ გადაიხადა მან ფასი იესოს მეშვეობით, რათა შენთვის სამეფო მოეცა?! მოდი, ჩავუღრმავდეთ სამეფოს და ვნახოთ როგორ მოქმედებს იგი.

როცა მე და დრენდა ვხედავდით, როგორ მოქმედებდა ღვთის სამეფო ჩვენს ცხოვრებაში, ხშირად უბრალოდ ძალიან გაოცე-

ბულები ვიყავით ნანახით. მიხვდით, რომ მორწმუნეთა დიდ ნაწილს წარმოდგენაც არ ჰქონდა, თუ როგორ მოქმედებდა იგი.

მაგალითად, ცოტა ხნის წინ ნავიკითხე სათაური იმის შესახებ, თუ როგორ გარდაიცვალა შვიდი წლის ბავშვი გლანდების ოპერაციისას. ძალიან ხშირი და როგორც წესი, უსაფრთხო ოპერაციის დროს, მისი გული უბრალოდ გაჩერდა და ძალიან სამწუხარო შედეგი დადგა. ვფიქრობ, ყველას დაგვწყვიტა გული ამის გაგონებამ. თუმცა, გარდა იმისა, რომ ძალიან ტრაგიკულია ეს ისტორია, კიდევ ერთი ტრაგიკული ნაწილი უკავშირდება მას, რომელმაც შესაძლოა, მთელი ცხოვრება იქონიოს გავლენა ამ ოჯახზე. ნება მომეცით, ნაგიკითხოთ, რა უთხრა მამამ ჟურნალისტს. ციტატას მოვიყვან:

„თქვენ არ გესმით, რატომ ხდება ეს ყველაფერი, მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ ეს ღვთის ნება იყო. და მხოლოდ ესაა, რაც გვეხმარება ამის გადატანაში, ის რომ ვიცით, რომ ეს უფლისგან იყო“.³

ნება მომეცით, Green Bay Packer-ის ხელმძღვანელის აარონ როჯერსის ციტატაც მოვიყვანო, რომლის ისტორიაც „ხალხის ჟურნალში“ დაიბეჭდა 2020 წლის 22 იანვარს.⁴

„როჯერსი განმარტავდა, რომ ბავშვობისას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებდა რელიგიას და თავიდანვე მიაკუთვნებდნენ „სულიერების სხვა ტიპს“ და ასე გაიზარდა. „ადამიანთა უმრავლესობა ეკლესიაში მეუბნება, რომ უბრალოდ უნდა წავსულიყავი“, – თქვა მან. „არ ვიცი, როგორ შეიძლება ირწმუნო ღვთის, რომელსაც სურს, რომ დედამიწა ცეცხლოვანი ჯოჯოხეთით დასაჯოს. რომელ მოსიყვარულე, მგრძნობიარე, ყველგანმყოფ და ყოვლისშემძლე არსებას სურს, დასაჯოს თავისი მშვენიერი ქმნილებები ცეცხლოვან ჯოჯოხეთში ამ ყველაფრის შემდეგ!“

³ 7-year-old South Carolina girl dies during tonsillectomy (nypost.com)

⁴ Aaron Rodgers: 'I Don't Know How You Can Believe in a God' | PEOPLE.com

სიგიჟეა! მაგრამ თუ ესაა, რაც ღმერთის შესახებ სჯერათ, უნდა დაეთანხმო, ვინ ენდობა ან ენდამება, რომ ემსახუროს ღმერთს, რომელსაც სურს შვიდი წლის გოგონას წაყვანა? არავინ! და ვის სურს ემსახუროს ღმერთს, რომელსაც პლანეტის დიდი ნაწილის ჯოჯოხეთში დასჯა „სურს“? არავინ! აი, ასე სწამთ ქრისტიანთა დიდ ნაწილს. მთელი ცხოვრება ეს გესმით: „ღმერთმა დაუშვა“, „ღმერთმა გააკეთა“, „ღვთის გეგმა იყო“, „ახლა იყო მათი წასვლის დრო“ და კიდევ მრავალი მსგავსი წინადადება. მეტიც, ნიძლავს დავებ, რომ ალბათ, თქვენც ასე ფიქრობთ. ამიტომ პირდაპირ ვიტყვი. თუ მართლა გჯერათ, რომ ღმერთი ასეთია და რომ მისი ნებაა მოკლას ბავშვი ან ვინმეს კიბო დამართოს, მაშინ სერიოზული ლაპარაკი მოგვინევს. მოდი, ასე ვიტყვი:

პერასდროს ერნშენები ვინმეს, ვისაც არ ენდობი!

თუ ღმერთისადმი უნდობლობას გასწავლიდნენ, რომ ის კლავს უდანაშაულო ადამიანებს და თუ ეთანხმებით, რომ ის სამყაროს ყოვლისშემძლე შემოქმედი, მაშინ ყველა მაქსიმალურად უნდა ვეცადოთ, რომ მის კარგ მხარეს დავრჩეთ. სწორედ ამას აკეთებდა ხალხი წარსულში მრავალ პრიმიტიულ კულტურაში. ისინი ყველანაირ შესაწირს იყენებდნენ მძვირვანე ღვთის დასამშვიდებლად. ყველანაირ შეზღუდვას უწესებდნენ საკუთარ თავს, სხვადასხვანაირ ტკივილსაც კი ითმენდნენ იმის საჩვენებლად, რომ სრულად ემორჩილებოდნენ მას და იმედი ჰქონდათ, რომ მის რისხვას თავიდან აირიდებდნენ. მაგრამ მართლა ასეთია ბიბლიური ღმერთის ხასიათი? მართლა ღმერთისადმი შიშით უნდა ვცხოვრობდეთ? არა, რა თქმა უნდა, არა! ის აზრი, რომ ღმერთი ჩვენს წინააღმდეგაა ან არაა სანდო, ან ყველაფერი არასწორი სწავლების ბრალია, რაც ედემის ბაღში დაიწყო ადამთან და ევასთან.

„ღვთის მიერ შექმნილ ველურ ცხოველებს შორის გველი ყველაზე ცბიერი იყო. ჰკითხა გველმა ქალს: „ნუთუ მართლა გითხრათ ღმერთმა, ბაღის არც ერთი ხის ნაყოფი არ ჭამოთ?“

უპასუხა ქალმა: „ბალის ყველა ხის ნაყოფი გვეჭმევა. მაგრამ შუაბალში რომ ხეა, მის ნაყოფზე გვიტოხრა ღმერთმა — არ შეჭამოთ და არც შეეხოთ, თორემ მოკვდებით“.

უთხრა გველმა ქალს: „არ მოკვდებით! მაგრამ იცის ღმერთმა, რომ შეჭამთ თუ არა იმ ხის ნაყოფს, თვალი აგეხილება და ღმერთივით კეთილისა და ბოროტის შემცნობელნი შეიქნებით“.

და დაინახა ქალმა, რომ საჭმელად კარგი ჩანდა ის ხე, თვალთათვის საამური და მიმზიდველი, რადგან შემეცნებას იძლეოდა. მონყვიტა ნაყოფი და შეჭამა. თავის კაცსაც მისცა და მანაც შეჭამა“.

– დაბადება 3:1-6

სატანა ეჭვებს ბადებდა უფლის ხასიათთან დაკავშირებით ჯერ კიდევ დასაწყისში. უცნაურია, რომ ევას უკვე ჰქონდა სიბრძნე, რომ ეგრძნო, თავად ღმერთთან ურთიერთობა აკლდა. მაგრამ სატანამ მაინც შეძლო მისი დარწმუნება, რომ იმას რაც აკლდა, ღმერთი მაღავდა მისგან. ადამმა და ევამ დაიჯერეს ეს ტყუილი შემოქმედის შესახებ და საკუთარი ნებით დათმეს თავიანთი პოზიციები მის სამეფოში და სხვა სამეფოს დევნა დაიწყეს. დაიჯერეს, რომ სატანას უკეთესი მომავალი ჰქონდა მათთვის. რა თქმა უნდა, მათმა გადაწყვეტილებამ მხოლოდ ტკივილი, ნუხილი და სიკვდილი მოიტანა.

სატანას ტაქტიკები არ შეცვლილა და სულაც არაა გასაკვირი, რომ მისი ყველაზე დიდი სამიზნე თავად ეკლესიაა. რადგან ეკლესიას უკვე აქვს ძალაუფლება, რომ ფეხქვეშ გათელოს სატანა და დაამარცხოს იგი, მის ერთადერთ იარაღად კვლავ ცდუნება და ტყუილი რჩება.

ღმერთის ხასიათი

შენს მომავალთან და უზრუნველყოფასთან დაკავშირებით, ეს ყველაზე მნიშვნელოვანი საკითხია, რაშიც უნდა გავერკვეთ, ღმერთის ხასიათი. თუ ამ საკითხში კარგად ვერ გაერკვევით, შესაძლოა, ეს წიგნიც ისევე მოისროლოთ გვერდით, როგორც სხვა წიგნები: „როგორ გავხდეთ მდიდარი“. იმედი მაქვს, დროს

მომცემ, რომ ეს ყველაფერი გავიაროთ. იმედი მაქვს, რომ მართლა გსურს ფინანსური თავისუფლება და სიბრძნისკენ და ცოდნისკენ ისწრაფი. ამჯერად, ეს სწავლება მატყუარა სატანისგან არაა, რომელმაც ადამი და ევა შეაცდინა, არამედ თავად შემოქმედისგან.

უპირველეს ყოვლისა, მესმის, ფიქრობ, რომ ღმერთი უშვებს ცუდი რაღაცების მოხდენას. თუ ის ღმერთია, მას ყველაფრის გაკეთების ძალაუფლება აქვს, ასე არაა? ამრიგად, თუ შვიდი წლის გოგონა კვდება და ღმერთს აქვს ამის შეჩერების ძალა, გამოდის, მან დაუშვა, რომ ეს მომხდარიყო. ეს წინადადება, მხოლოდ ნაწილობრივია სწორი. მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთს აქვს მისი შეჩერების ძალაუფლება, მას არ აქვს ამის გაკეთების კანონიერი უფლება. კანონის და მართლმსაჯულების საკითხს შემდეგ თავში შევხები, მაგრამ მანამდე მინდა, ხასიათის საკითხს შევხებო, რომ დავრწმუნდე, ყოველგვარი ეჭვის გარეშე იცი, რომ ღმერთი კარგია და მისი სიტყვა ჭეშმარიტია.

შეიძლება გაგიკვირდეს, თუ რატომაა ეს ასე მნიშვნელოვანი. წიგნში ნელ-ნელა განვიხილავთ სამეფოს კანონებს, მათ ფუნქციებს და როგორ განმათავისუფლა ამ კანონებმა იმ ფინანსური ჯოჯოხეთისგან, რაშიც ვცხოვრობდი. თუ თავად მეფეს არ ენდობი, მისი კანონებიც არაფერი იქნება შენთვის.

გახსოვდეთ, ჩემი პირველი აღმოჩენა ამ მოგზაურობაში იყო, რომ ღვთის სამეფო მმართველობაა. ამ მმართველობას ჰყავს მეფე, რომელიც სამეფოს კანონებს ადგენს. ეს კანონები განსაზღვრავს ამ სამეფოს მოქალაქეების სარგებელსაც და პასუხისმგებლობასაც. ისინი იცავენ და უზრუნველყოფენ მეფის ნების აღსრულებას თითოეული მოქალაქის ცხოვრებაში. მეფის ხასიათის გაგება აუცილებელი წინაპირობაა თავად ამ კანონების გასაგებად.

როგორც უკვე ვთქვი, როცა გავიგე, რომ ღვთის სამეფო მმართველობაა კანონებითა და სარგებლით, რაც კანონის მიხედვით ყველა მოქალაქეს ეკუთვნის, სულიერი მკვლევარი გავხდი. შემდეგ გავიგე, რომ სამეფოს ყველა მოქმედების უკან, სულიერი კანონი იდგა, რაც მას აჩქარებდა. შემდეგ იმედი გამიჩნდა. შემეძლო, კანონები შემესწავლა! ეს ხომ ყველას შეუძლია. სწორედ ეს აღმოაჩინეს კითხა და ქეითმა.

ოთხმა წელმა მათი ცხოვრება შეცვალა

კითს და ქეითს ჩვეულებრივი ხელფასი ჰქონდათ ჩვეულებრივ სამსახურში და ნორმალურად ცხოვრობდნენ. ის იყო ახალი სახლი იყიდეს, რომ კითმა სამსახური დაკარგა. თუმცა, დაახლოებით, ერთი წლით ადრე კითმა „ფულის საკითხის გადაჭრის“ სატელევიზო გადაცემის შესახებ გაიგო და გარკვეული დრო დაუთმო ჩემი მასალების შესწავლას, გაიგო სამეფოზე და მის, როგორც მოქალაქის კანონიერ უფლებებზე.

როცა სამსახური დაკარგა, ამ საკითხზე ილოცა და გადანყვიტა, რომ ახალი სამსახურის ძიების ნაცვლად, საკუთარი გადამზიდი კომპანია დაეარსებინა. მან აღიარა, რომ ბევრი არაფერი იცოდა ამ ბიზნესზე, მაგრამ იფიქრა, რომ ესწავლა. გადაზიდვის ბიზნესი ერთი სატივითო მანქანით დაიწყო. გადაჰქონდა მანქანები და ყველაფერი, რისი გადატანაც შეეძლო. კითი და ქეითი სწავლას აგრძელებდნენ და მალე ახალი შესაძლებლობა გამოჩნდა, რომ ერთ-ერთი ეროვნული კომპანიისთვის დაეწყოთ გადაზიდვა. ეს კითისთვის დიდი ნაბიჯი იყო, თუმცა სჭირდებოდა, რომ საკუთარი ნახევარმისაბმელი ჰყოლოდა და ბევრად მეტი კანონი სცოდნოდა გადაზიდვის სატრანსპორტო ბიზნესთან დაკავშირებით, თუმცა მაინც აიღო ეს საქმე და ღმერთს ენდო, რომ იგი გაუძღვებოდა.

მას შემდეგ, მისი კომპანია საკმაოდ წარმატებული გახდა. ახლა, მას რვა ნახევარმისაბმელი ჰყავს, რომელთაც ყოველდღიურად იყენებს გადაზიდვისთვის. კითმა მითხრა, რომ ძველ სამსახურში დაახლოებით 1,500\$ გამოიმუშავებდა კვირაში. საკუთარი გადამზიდი კომპანიის დაარსების პირველ წელს, კვირაში 4,000\$ ჰქონდა შემოსავალი. მეორე წელს კი მისმა შემოსავალმა კვირაში 15,000\$-ს მიაღწია. შემდეგ წელს კვირაში 25,000\$-მდე ავიდა, კიდევ შემდეგ წელს 38,000\$-მდე. საბოლოოდ, თუ მანამდე წელიწადში 78,000\$-ს გამოიმუშავებდა, ოთხი წლის შემდეგ მისმა შემოსავალმა წელიწადში ორ მილიონს მიაღწია.

კითისგან წერილი მივიღე, როცა წიგნის ამ თავს ვწერდი. მან მითხრა, რომ ახლა უკვე ოთხი მძღოლის დაქირავება მოუწია და მისი კვირეული ბრუნვა 70,000\$-მდე ავიდა. წელიწადში

**ყველა და
ყველაფერი, რაც
გაუბნება, რომ
ღმერთი კარგი
არაა, გატყუებს!**

78,000\$-იდან კვირაში 70,000\$-მდე ოთხ წელიწადში! ეს ნამდვილად იპყრობს ჩემს ყურადღებას! კითხი და ქეითი მოელოან, რომ წინ კიდევ უფრო დიდი რამ ელით, რადგან ახლა ორი ახალი კომპანიის დაარსებას გეგმავენ.

თუკი კითხ და ქეითს ჰკითხავთ: ეს როგორ გააკეთეს? ისინი ყველაფერს იმას მიაწერენ, რომ სამეფოს მოქმედების შესახებ ისწავლეს.

პირველი, რასაც კითხი და ქეითი გეტყვიან ისაა, რომ მოუწიათ გონება გაენთავისუფლებინათ წარსულში ნასწავლი უამრავი რელიგიური სისულელისგან, რასაც ღვთისა და მისი მოქმედების შესახებ ასწავლიდნენ. ერთ-ერთი გასაღები რაზეც ფოკუსირდნენ, იყო ის, რომ ღმერთი კარგია, ყოველთვის კარგია და ის არასდროს იტყუება. ყველა და ყველაფერი, რაც გეუბნება, რომ ღმერთი კარგი არაა, გატყუებს!

„ნუ ტყუევდებით, ჩემო საყვარელო ძმებო! ყოველი კეთილი მისაცემელი და ყოველი სრულყოფილი ნიჭი გადმოდის მალიდან, შუქთა მამისგან, რომელთანაც არც ცვლილებაა და არც ჩრდილი ცვალებადობის“.

– იაკობი 1:16-17

მეორე, ისინი იტყოდნენ, რომ ისწავლეს სულ სხვანაირი გაცემა. ღმერთის საქმის მხარდაჭერა იმ ფულით, რასაც იღებენ, მათი წარმატების უმნიშვნელოვანესი გასაღებია.

ბიბლია მკაფიოდ ლაპარაკობს ამაზე. სწორი არაა ღვთის დადანაშაულება იმ საშინელებებში, რაც ადამიანს ემართება. ბიბლია ამბობს, რომ სწორედ სატანა მოდის, რათა მოიპაროს, მოკლას და მოსპოს.

„ქურდი იმისთვის მოდის, რომ მოიპაროს, მოკლას და მოსპოს. მე კი იმისთვის მოვედი, რომ სიცოცხლე ჰქონდეთ და უხვად ჰქონდეთ“.

– იოანე 10:10

და ყურადღება მიაქციეთ, რას ამბობს იესო პირველი წინადადების შემდეგ: „მე კი იმისთვის მოვედი, რომ სიცოცხლე ჰქონდეთ და უხვად ჰქონდეთ“, ან ზოგ თარგამში წერია: „სრულად ჰქონდეთ“. ღმერთი შენი მტერი არაა. მაგრამ თუ

ასე თვლი, იაკობის 1:16-ის თანახმად, ვილაცამ მოგატყუა. საკუთარ თავს უნდა დაუსვა შეკითხვა, თუ ვინ გითხრა, რომ ღმერთი იტყუება. ვინ გითხრა, რომ ღმერთმა მოკლა ის შვიდი წლის გოგონა? ვინ გითხრა, რომ ღმერთი ზოგჯერ კურნავს და ზოგჯერ ირჩევს, რომ არ განკურნოს? შემოიძლია, გამოვიცნო — რომელიმე მქადაგებელმა, რომელმაც თავადაც არ იცოდა უკეთ. მაგრამ აი ფრაზა, რასაც უნდა ჩაეჭიდო, თუ გსურს, რომ ღმერთისგან მიიღო. ღმერთი არ იტყუება! რეალურად, ბიბლია ამბობს, რომ შეუძლებელია მისთვის მოტყუება (ებრაელთა 6:18).

მიზეზი, რის გამოც ხალხს სჯერა, რომ ღმერთი ყოველთვის კეთილი არაა, ისაა, რომ არ ესმით სამეფოს კანონების სისტემა აქ, მიწიერ სამეფოში. როგორც უკვე ვახსენე. ამაზე დეტალურად შემდეგ თავში ვისაუბრებთ და ამით, თქვენს უამრავ კითხვას გაეცემა პასუხი. მაგრამ, თუ გინდათ, გესმოდეთ: როგორ მოქმედებს სამეფო? უნდა იცოდეთ, რომ ღმერთი კეთილია და ის არასდროს იტყუება.

ღვთის სამეფოს კონსტანტები

წლების წინ, სკოლაში ერთი რამ ვისწავლე, რაც ვფიქრობ, ამასაც ესადაგება. ჩვენ ვისწავლეთ, რომ როცა ფიზიკურ სუბსტანციაზე ვსაუბრობთ, არის გარკვეული თვისებები, რაც არასდროს იცვლება და მუდმივია. დიახ, სწორად გამოიცანით! ამ კანონებს ფიზიკაში კონსტანტები ეწოდება. მაგალითად, წყალი იყინება 0 გრადუსზე. ეს კონსტანტაა; არასდროს იცვლება. იგივენაირად, ფაქტი, რომ ღმერთი კეთილია, კონსტანტაა. ამრიგად, წყალთან დაკავშირებული ნებისმიერი ამოცანის ამოხსნისას შეგიძლიათ, გამოიყენოთ წყლის გაყინვის ტემპერატურის კონსტანტა.

იგივე ეხება ღმერთის ხასიათის გაგებასაც. თუ იცი, რომ ღმერთი კეთილია და ის არასდროს იცვლება, შეგიძლია წმიდა წერილის ნაწყვეტი სწორედ ამ კონსტანტას სინათლეზე განმარტო. მოდი, მაგალითისთვის ავიღოთ გამოსვლის 4:11.

„უთხრა უფალმა: „ვინ მისცა ბაგე კაცს; ვინ შექმნა მუნჯი ან ყრუ, მხედველი ან ბრმა? განა მე არა, უფალმა?“

– გამოსვლა 4:11

შეიძლება ერთი ნაკითხვით მოგვეჩვენოს, რომ სწორედ ღმერთი აბრმავებს და სმენას უქვეითებს ადამიანებს გამიზნულად. მაგრამ უნდა გვახსოვდეს ჩვენი კონსტანტა — ღმერთი ყოველთვის კეთილია. მოდი, სხვა თარგმანში შევხედოთ ამ მუხლს.

„და უთხრა უფალმა მოსეს: „ვინ შექმნა კაცის ბაგე? ვინ წყვეტს ადამიანი ილაპარაკებს თუ არა, გაიგონებს თუ არა, დაინახავს თუ არა? განა მე არა, უფალი?“

– გამოსვლა 4:11

ამ ადგილას კონტექსტი ასეთია, ღმერთი ეუბნება მოსეს, რომ წავიდეს მის ხალხთან, ებრაელებთან და უთხრას, რომ ღმერთმა მოუწოდა, რათა ფარაონთან მივიდეს და მათი გათავისუფლება მოითხოვოს. მოსე ეკითხება ღმერთს, როგორ მოიქცეს, თუ ხალხი არ ერწმუნება, რომ ნამდვილად ღმერთი გამოეცხადა, რაზეც უფალი რამდენიმე პასუხს აძლევს ამის დასამტკიცებლად. მაგრამ შემდეგ, მოსე ეხვეწება შემოქმედს.

„უთხრა მოსემ ღმერთს: „გვედრები უფალო! მჭევრ-მეტყველი კაცი არ ვყოფილვარ არც გუშინ და არც გუშინ-ნინ და არც მას მერე, რაც ლაპარაკი დამიწყე შენს მორჩილს, რადგან ბაგემძიმე და ენამძიმე ვარ“.

უთხრა ღმერთმა: „ვინ მისცა ბაგე კაცს? ვინ შექმნა მუნჯი ან ყრუ, მხედველი ან ბრმა? განა მე არა, უფალმა? ახლა წადი და მე ვიქნები შენს ბაგესთან და გასწავლი, რა უნდა თქვა?!“

– გამოსვლა 4:10-12

ნება მომეცით, სხვა სიტყვებით გითხრაო, თუ რა უთხრა ღმერთმა მოსეს. რისთვის შევქმენი ადამიანის ბაგე, რომ ილაპარაკოს თუ არა? რისთვის შევქმენი ადამიანის თვალი, რომ დაინახოს თუ არა? პასუხი ცხადია. ბაგე ლაპარაკისთვის შეიქმნა, თვალი კი დასანახად. სწორედ ამას ეუბნება ღმერთი მოსეს. ის ამბობს: „თუ მე შევქმენი შენი ბაგე, ისიც შემიძლია, რომ მის გამოყენებაში დაგეხმარო!“ ღმერთი ცდილობს, მოსეს გააგებინოს, რომ შეუძლია, ენდოს მას, როცა ებრაელებთან სალაპარაკოდ წავა.

მაგრამ თუ ღმერთზე სწორი წარმოდგენა არ გვაქვს, შეიძლება არასწორად განვმარტოთ ეს ადგილი. ალბათ, ყველას გვსმენია მოსეს ენაბლუობის შესახებ. ბევრი ადამიანი ამას ფაქტადაც კი აღიარებს, მაგრამ მართლა ასეა? ალბათ, მიპასუხებთ: „რა თქმა უნდა, თავად მოსემ თქვა, რომ კარგად ვერ ლაპარაკობდა“. გეთანხმებით, ასე თქვა, მაგრამ რასთან დაკავშირებით თქვა? თუ მოსე კარგად ვერ ლაპარაკობდა, მაშინ მოციქულთა საქმეების 7:22-ის განმარტება მოგვიწევს.

„ეგვიპტელთა მთელი სიბრძნით განისწავლა მოსე და იყო ძლიერი თავის სიტყვებსა თუ საქმეებში“.

– საქმეები 7:2

რეალურად, ვხედავთ, რომ მოსე სრულიად სანინალმდეგო იყო იმ ადამიანისა, ვისაც სიტყვების მოძებნა უჭირს. ძლიერი იყო თავის სიტყვებში. მაშინ რას გულისხმობს მოსე, როცა ამბობს: „უფალო, მჭევრმეტყველი კაცი არ ვყოფილვარ არც გუშინ და არც გუშინდინ და არც მას მერე, რაც ლაპარაკი დამინყე შენს მორჩილს, რადგან ბაგემძიმე და ენამძიმე ვარ“?

როცა გამოსვლის მე-4 თავი საუბრობს მოსეს ენამძიმეობაზე და ნელა საუბარზე, იგულისხმება ის ფაქტი, რომ მოსეს უჭირდა ებრაულ ენაზე ლაპარაკი. ის არ აღზრდილა ებრაელებთან ერთად. ის გაიზარდა როგორც ეგვიპტელი და მისი პირველი ენა, სწორედ ეგვიპტური ენა იყო. ღმერთი არწმუნებს მოსეს, რომ რადგანაც მან შექმნა ადამიანის ბაგე, შეუძლია, დაეხმაროს, რომ ებრაელებს ელაპარაკოს. მაგრამ მაინც, მოსე უკან იხევის.

„თქვა მოსემ: „გთხოვ უფალო, სხვა ვინმე მიავლინე!“

და აღინთო უფლის რისხვა მოსეზე და უთხრა მას: „განა შენი ძმა არ არის ლევიანი აპარონი? ვიცი, რომ ლაპარაკით ის ილაპარაკებს; და გამოვა იგი შენს შესახვედრად, გიხილავს და გულით გაიხარებს. ილაპარაკებ მასთან და მისცემ სიტყვებს მის ბაგეებს; მე ვიქნები შენს ბაგესთან და მის ბაგესთან და გასწავლით, რა უნდა გააკეთოთ. ის ილაპარაკებს ხალხთან შენ მაგივრად. ის იქნება შენი ბაგე და შენ იქნები მისთვის, როგორც ღმერთი“.

– გამოსვლა 4:13-16

შეგვიძლია, დავასკვნათ, რომ აპარონმა კარგად იცოდა ებრაული ენა, რადგანაც ებრაელად იყო აღზრდილი და შეეძლო მოსეს ნაცვლად ელაპარაკა ებრაელებთან და არა ის, რომ მოსე ენაბორძიკი იყო.

**ბიბლიაში
7 000-მდე
ალთქმაა, რაც
განსაზღვრავს
შენი, როგორც
ღვთის შვილის
კანონიერ
უფლებებს.**

ახლა ხედავთ, რამდენად მნიშვნელოვანია სწორი და მუდმივი ხედვა გვექონდეს ღვთის ხასიათისადმი. იმის ცოდნა, რომ ღმერთი ყოველთვის კეთილია, გვაძლევს შესაძლებლობას, კითხვის ნიშნის ქვეშ დავაყენოთ ტექსტის გავრცელებული გაგება და უფრო ჩავუღრმავდეთ, რათა სწორად განვმარტოთ. ამრიგად, როგორც უკვე ვთქვი, სამეფოს გაგების საფუძველია, იცნობდე თავად შემოქმედის ხასიათს. თუ ეს არ იცი, სატანას შეეძლება, მოგატყუოს, როგორც ევა მოატყუა იმის დაჯერებით, რომ ღმერთი სიმართლეს არ ამბობს და მეტიც, გატყუებს.

ღმერთის ალთქმების გაგება

ბიბლიაში 7,000-მდე ალთქმაა, რაც განსაზღვრავს შენი, როგორც ღვთის შვილის კანონიერ უფლებებს. თითოეული ალთქმა თავად მეფის მიერაა მოცემული და შეგიძლია, ენდო. ან შეგიძლია კი? თუ ღმერთის სიკეთისადმი ეჭვი ჩნდება, მაშინ მისი ალთქმების მიმართაც იბადება ეჭვები.

ნება მომეცით, ერთი მაგალითი მოვიყვანო! მოდი, ვთქვათ, რომ 1,000\$-იანი ჩეკი მოგეცით. მადლობას გადამიხდით და გონებაში უკვე ჩათვლით, რომ 1,000\$ გაქვთ. ისე მოიქცევით, რომ 1,000\$ გაქვთ, ისე ილაპარაკებთ რომ 1,000\$ გაქვთ და კიდევ ერთხელ გადამიხდით მადლობას. მაგრამ, ფაქტი ისაა, რომ თქვენ ჯერ არ გაქვთ 1,000\$. თქვენ მხოლოდ ფურცელი გაქვთ, რაც ამას გპირდებათ. ჩეკი უბრალოდ დაპირებაა, რომ კანონიერ უფლებას გაძლევთ ჩემი ბანკის ანგარიშიდან 1,000\$ მიიღოთ. ჩეკის განაღდება გჭირდებათ, რათა რეალურად გქონდეთ ფული! მაგრამ რადგანაც ჩემი განზრახვა თქვენდამი ცნობილია და რადგან ჩემი ნებით მოგეცით ჩეკი, რომელსაც ხელი მოვანერე და რადგანაც მენდობით, რომ ნამდვილად მოგეცით 1,000\$, შეგიძლიათ თქვათ, რომ 1,000\$ გაქვთ იმის მიუხედავად, რომ მხოლოდ დაპირება გაქვთ.

ღმერთი ჩემზე გაცილებით დიდია. მისი სიტყვა არასდროს ტყუის. იგი გვაძლევს თავის დიდებულ და ძვირფას დაპირებებს. თუკი ღმერთი თავის აღთქმას გაძლევს, ესე იგი, ნამდვილად აღასრულებს! ერთადერთი, რისი გაკეთებაც სატანას შეუძლია, აღთქმის აღსრულების ხელის შესაშლელად, არის, ეჭვი შეგატანინოს ღმერთის სიტყვაში. ამიტომაა უმიშვნელოვანესი, რათა იცოდე, რომ ღმერთი კეთილია და ის არ იტყუება.

ნება მომეცით, კიდევ ერთი მაგალითი მოვიყვანო! ვიცი, ბევრს გასმენიათ, რომ სასწაულების დრო დამთავრდა და ღმერთი აღარ აკეთებს იგივეს, რასაც იესო დედამიწაზე ყოფნის დროს აკეთებდა. ძალიან ტრადიციულ ეკლესიაში გავიზარდე და წრფელად რომ ვთქვა, არასდროს მინახავს ღმერთის ძალის გამოვლინება. ყოველ შემთხვევაში, ნამდვილად არ მახსოვს. ამიტომ, ის, რომ მე არ დამინახავს: როგორ განკურნა ღმერთმა ვინმე? ხომ არ ნიშნავს, რომ ღმერთი აღარ კურნავს?! ამის საპასუხოდ, ჩვენს გამოცდილებას არ უნდა დავყვარდნოთ. უნდა ვნახოთ: რას ამბობს ბიბლია? რას ამბობს ღვთის კანონი განკურნების შესახებ.

*„როგორ **სცხო** ღმერთმა სულიწმიდით და ძალით იესო ნაზარეტელს, რომელიც დადიოდა, ქველმოქმედებდა და კურნავდა ეშმაკისგან ყველა გატანჯულს, **რადგან ღმერთი იყო მასთან**“.*

– საქმეები 10:38

როგორც ვხედავთ, განკურნება უფლის მსახურების მთავარი მახასიათებელი იყო. ტექსტი ამბობს, რომ იესო კურნავდა, რადგან ღმერთი იყო მასთან. ეს ფრაზა: „ღმერთი იყო მასთან“, კარგად უნდა გვესმოდეს. რა თქმა უნდა, ღმერთი იყო იესოსთან მთელი მისი სიცოცხლე დედამიწაზე. მაგრამ ეს ფრაზა იმ მომენტს ეხებოდა, როცა იესო წყალში მოინათლა და ღვთის სული გადმოვიდა მასზე მტრედის სახით. იმ წუთამდე, იესოს არც ერთი სასწაული არ ჰქონდა მოხდენილი. არაფერია დანერგილი იმაზე, რომ იესო პატარაობისას თავის საუზმეს ამრავლებდა ან ბავშვობისას ვინმე განკურნა. მისი მსახურება სწორედ მას შემდეგ დაიწყო, რაც სულიწმიდამ სცხო. ღმერთი მასთან იყო ამ საქმეში.

ახლა შეიძლება თქვათ: „კი, იესო კურნავდა, მაგრამ ის აქ აღარაა“. გეთანხმებით, მართალი ხართ, მაგრამ მან ეს დავალება

ეკლესიას გადასცა. იგივე ძალა, რაც იესოზე გადმოვიდა, ეკლესიასაც მიეცა. სანამ იესო დედამიწას დატოვებდა, მან თავის მონაფეებს უთხრა:

„არამედთქვენმიიღებთძალას, როცაგადმოვასულინმიდა თქვენზე და იქნებით ჩემი მონმენი იერუსალიმში, მთელ იუდეასა და სამარიაში და დედამიწის კიდემდე“.

– საქმეები 1:8

იგივე ძალა, სულინმიდა გადმოვიდა ეკლესიაზე, რათა იგივე სასწაულები მოახდინოს, რასაც იესო აკეთებდა.

განსხვავებულს ვერაფერს იტყვით. ჩემს ქალიშვილ ემის 6 კილოიანი სიმსივნე ჰქონდა მუცლის ღრუში. ყველანი ვლოცულობდით მისი განკურნებისთვის ღვთის სიტყვის თანახმად და ერთ დღესაც დასაძინებლად წავიდა და მეორე დღეს სრულიად განკურნებულმა გაიღვიძა. მისი 6 კილოიანი სიმსივნე გაქრა და მისი ზურგი (რომელიც დაკორძილი და მოხრილი იყო) სრულად გასწორდა. შეგიძლიათ ეს ისტორია ნაიკითხოთ მის წიგნში: „ერთ ღამეში განკურნება“.

ჩემს რძალს ფორთოხლის ზომის სიმსივნე ჰქონდა გვერდზე, რაზეც ექიმები ამბობდნენ, რომ აუცილებლად ქირურგიული ჩარევით უნდა მოეშორებინათ. მათ თქვეს, რომ სიმსივნის იშვიათი ფორმა ჰქონდა და მხოლოდ ერთი ან ორი თვე თუ იცოცხლებდა. მასაც სწამდა ღვთის აღთქმების და ერთ დღესაც სრულიად განკურნებულმა გაიღვიძა. სიმსივნე გაქრა.

ჩემს ცოლს დრენდას, ზურგზე რაღაც გამოუვიდა 50 ცენტისანის ზომის. იგი მას განმეორებით უბრძანებდა მისი სხეული დაეტოვებინა და ორი კვირაში სრულიად გაქრა.

ღმერთმა აირჩია ამ ქალბატონების განკურნება? განა უფალი არჩევანს აკეთებს ასეთ დროს? განა შენზე მეტად უყვარს ეს სამი ქალბატონი? არა! მათ ესმოდათ სამეფოს კანონები და ის, თუ რა სარგებლის მიღება შეეძლოთ და უბრალოდ ჩაეჭიდნენ ამას. ახლა შეიძლება იკითხოთ: „კი მაგრამ, მაშინ რატომაა ამდენი ავადმყოფი ადამიანი? რატომ ვერ ვხედავთ ადამიანების განკურნებას უფრო ხშირად ჩვენს ეკლესიებში?“

მიხარია, რომ ეს კითხვა დასვით. მოდი, ამაზე უფრო ვრცლად შემდეგ თავში ვისაუბროთ.

თავი 3

მართლმსაჯულების საკითხი

როგორც უკვე ვთქვი, ქალაქგარეთ ვცხოვრობ 12 ჰა მიწაზე, ოჰაიოში. თავიდან 11 ჰა მქონდა, თუმცა მეზობელმა პატარა მიწა მომიყიდა, რაც ჩემს ფართს ესაზღვრებოდა და ახლა 12 ჰა-ს ვფლობ. უკვე 22 წელია ამ მიწით ვხარობთ. გარშემო ტყეების ქონა ირმებზე სანადიროდ, ჭაობის ქონა იხვევებზე სანადიროდ და მინდვრების ქონა კურდღლებსა და ხობებზე სანადიროდ, ისევე როგორც ჩვენი ოთხთვალათი სეირნობა, ნამდვილად დიდი კურთხევაა. მაგრამ თუ ახლოდან დააკვირდებით ჩემს მიწას, გარშემო ყველგან ნიშნებია წარწერით — საზღვარი არ ბადაკვიითი! ეს ნიშნები ადამიანებს ეუბნება, თუ სად იწყება ჩემი საკუთრება.

ოჰაიოს კანონმდებლობის მიხედვით, თუ ვინმეს ჩემს ტერიტორიაზე შემოსვლა სურს, ყოველ ჯერზე წერილობითი თანხმობა უნდა ჰქონდეს თან. წინააღმდეგ შემთხვევაში, უკანონო შემოჭრად ითვლება, შესაძლოა, კანონით გასამართლდნენ და ჯარიმა დაეკისროთ. საქმე იმაშია, რომ თუკი ვინმეს სურს ჩემს მიწაზე ისე შემოვიდეს, რომ მე არ მითხრას, ამ გადანყვეტილებას კანონიერად ვერ მიიღებს, რადგან მისი მიწა არაა. თუ მე ვეტყვი, რომ ჩემი მიწიდან წავიდნენ, მათ არჩევანი არ ექნებათ!

ამრიგად, მოკლედ რომ ვთქვათ, ვერ დაიკავენ იმას, რაზეც კანონიერი უფლება არ გაქვს.

ტერიტორიაზე უკანონოდ შეჭრის ეს ილუსტრაცია, ბევრ კითხვას გასცემს პასუხს იმასთან დაკავშირებით, თუ რატომ ხდება ან არ ხდება რაიმე ღვთის სამეფოში. მართლმსაჯულების საკითხი სამეფოს ეფექტური მოქმედების წინაპირობაა.

რატომ არ განიკურნენ ისინი?

დარწმუნებული ვარ, მსგავსი ამბავი მოსმენილი გექნებათ. ვილაც კარგად ცნობილი ადამიანი ავად ხდება და მასზე ლოცვას იწყებენ. მილიონობით ადამიანი ერთიანდება ამ ადამიანის განკურნებისთვის სალოცავად და იგი მაინც კვდება. რატომ? ვილაც გეუბნება, რომ მისი ბებია გარდაიცვალა, მიუხედავად იმისა, რომ მასზე ლოცულობნენ და აინტერესებს: რატომ? ან ვილაც გეუბნება, რომ გარკვეული თანხა შეწირეს მათი ფინანსური საჭიროების გამო, მაგრამ მაინც გაკოტრებულები არიან. არსებობს პასუხები ასეთ კითხვებზე?

სანამ ამას ვუპასუხებ, ნება მომეცით, ვალიარო, რომ არ ვიციტ ყველაფრის შესახებ, რაც სულიერ სამყაროში ხდება და თავს არ მოგაჩვენებთ, თითქოს მე ვიცოდე. თუმცა ღვთის სიტყვის თანახმად ვიციტ, რომ თუ ვინმე ავადაა, იესომ მისი განკურნებისთვის ფასი უკვე გადაიხადა. ვიციტ, რომ თუ გულუხვები ვართ და გავცემთ, ბიბლია ამბობს, რომ უნდა მივიღოთ კიდევ. თუმცა ყოველდღიურად ვხედავთ, რომ ღვთის სიტყვა ისე არ ფუნქციონირებს ადამიანთა ცხოვრებაში, როგორც წერია. ღმერთი უნდა დავადანამაულოთ ამაში?

თუ შევხედავთ იმას, რაც წინა თავში ვისწავლეთ და იმის მიხედვითაც, რაც ამ თავში განვიხილეთ, მიხვდებით, რომ პასუხი ძალიან მკაფიოა: „არა“. და თუ არა, მაშინ რაშია პრობლემა? აი, მთავარი საკითხი. თუკი ადამიანებს, რომელთაც ელემენტარული საფუძველიც არ აქვთ იმის გაგების, რომ ღმერთი ყოველთვის კეთილია, დაუსვამთ კითხვას: ღმერთი უნდა დაადანამაულოთ ტრაგედიის გამო თუ არა? გიპასუხებენ – დიახ! რადგან მათ იციან, რომ ღმერთს აქვს ძალაუფლება, შეაჩეროს რაღაც, რომ არ მოხდეს და ასე ნამდვილად არ მოქცეულა, ისინი ფიქრობენ, რომ ღმერთმა დაუშვა, რათა ეს მომხდარიყო. მაგრამ თუ გესმის, რომ ღმერთი კეთილია და ის არ იტყუება, მიხვდებით, რომ პრობლემა სხვა რამეშია და დაიწყებთ პასუხის ძიებას.

**ღვთის საეფო
საეფოა,
როგაღიც
უცვლეღი
კანონეღითა და
პრინციპეღით
მოქმეღეღს.**

მონაფეეემა სწორედ ასეთი აზროვნება წარმოაჩინეს, როცა დემონი ვერ განდევნეს შეპყრობიღი ბიჭისგან. იმის ნაცვლად, რომ ეკითხათ: „რატომ აირჩია ღმერთმა დემონი მასში დაეტოვებინა?“ მათ იკითხეს: „რატომ ვერ შევძელით მისი განდევნა?“

სწორედ ეს უნდა იყოს ჩვენი პირველი კითხვა, როცა გვეჩვენება, რომ გარემოებები ღმერთის სიტყვას ეწინააღმდეგება. ამიტომ ისევ ვიტყვი, უმნიშვნელოვანესია, უპირველეს ყოვლისა ვიცოდეთ, რომ ღმერთი კარგია და მეორე, რომ ის არ იტყუება. სწორედ ამიტომ დამჭირდა ამდენი დრო, მესაუბრა იმაზე, რაც ჩემი აზრით ძალიან თვალსაჩინოა, მაგრამ ჩემდა გასაოცრად, ბევრი ეკლესიისთვის საიდუმლოა. თუ გსურს, გაიგო: როგორ მუშაობს ღვთის სამეფო? კითხვებს უნდა სვამდე ბიბლიის კითხვისას.

გახსოვდეთ, ეს დიდებული ბიბლიური ისტორიები, რაღაც მიზნითაა დაწერილი. იესო შენთვის რაღაცის დანახებას ცდილობს. ამრიგად, მოდი, იმაზე გადავიდეთ, თუ რატომ ვერ მიიღო ვიღაცამ ის, რასაც ღვთის სიტყვა ამბობს. საკმაოდ ბევრმა საკითხმა შეიძლება შეუშალოს ხელი ზეცის მართლმსაჯულების აღსრულებას. ზოგიერთი რამ სულაც არაა თვალნათელი, ზოგიერთიც პირადულია და დაფარული.

ღვთის სამეფო სამეფოა, რომელიც უცვლელი კანონებითა და პრინციპებით მოქმედებს. როგორც უკვე აღვნიშნე, ამ პრინციპების სწავლა და გამოყენება ისევეა შესაძლებელი, როგორც ფერმერისთვის თესვისა და მკის პრინციპის შესწავლა მიწიერ სამეფოში და მისი საკუთარი წარმატებისთვის გამოყენება. რადგანაც სამეფო კანონებით მოქმედებს, რომლებიც ყველა მოქალაქეს მიეცა გამოსაყენებლად, ყველას შეუძლია მათი სწავლა. ზოგჯერ, იმის ცოდნა, თუ როგორ მოქმედებს ეს კანონები, შესაძლოა, სიკვდილ-სიცოცხლის საკითხის გადამწყვეტი აღმოჩნდეს.

სამკვდრო-სასიცოცხლო გადაწყვეტილება

მარკი და ჰანა ჩვენს ეკლესიაში მოვიდნენ და მალევე შვილის გაჩენა გადანწყვიტეს. მანამდე, ჰანას ექიმებმა უთხრეს, რომ მისი ორგანიზმის გარკვეული მდგომარეობის გამო, მისთვის დაორსულება თითქმის შეუძლებელი იყო. მაგრამ მას შემდეგ, რაც ღვთის სიკეთესა და სამეფოს კანონებზე გაიგო რწმენით სიცოცხლის ეკლესიაში, აღმოაჩინა, რომ ბავშვს ელოდებოდა. ძალიან ბედნიერი იყო. თუმცა მალევე, მუცლის ღრუში საშინელი ტკივილები დაეწყო. ტკივილი იმდენად ძლიერი იყო, რომ რამდენჯერმე გულიც კი წაუვიდა.

ერთი ასეთი შემთხვევის დროს, ექიმთან წავიდა გამო-საკვლევად. მისი ექიმი იქ არ იყო, ამიტომ შემცვლელმა ექიმმა გადაწყვიტა, ექოსკოპია გადაეღო მდგომარეობის სანახავად. მან სისხლის დიდი შედედება დაინახა და უთხრა, რომ მუცელი მოშლილი ჰქონდა, ბავშვის გულისცემა აღარ ისმოდა. ექიმმა ჰანა მეორე დღისთვის დაიბარა, რათა მისი საშვილოსნოდან მკვდარი ბავშვი ამოეყვანათ, რაზეც მან უარი უთხრა. ნაცვლად ამისა, მისმა ქმარმა, მარკმა ჰანა ღვთის სიტყვით და მისი აღთქმებით გაამხნევა და მოუწოდა, რომ არ დაეკარგა რწმენა ბავშვთან დაკავშირებით. იმ შაბათ-კვირას ეკლესიაში მასზე ილოცეს და დარწმუნებული იყო, რომ მას ჯანმრთელი ბავშვი ეყოლებოდა, მიუხედავად იმისა, რაც ექიმმა უთხრა.

რადგანაც იმ დღეს შემცვლელი ექიმი დახვდა, ორშაბათს მისი პირადი ექიმის სანახავად წავიდა. მისმა ექიმმა შესთავაზა კიდევ ერთხელ გადაეღოთ ექოსკოპია. ჰანას თქმით, მას შოკირებული სახე ჰქონდა, როცა ეკრანს შეხედა. მაშინვე რამდენიმე დღის წინ გაკეთებული კვლევის პასუხებს დახედა. შემდეგ კი ეს სიტყვები უთხრა ჰანას: „ამას უკვე 30 წელია ვაკეთებ და მსგავსი რამ აქამდე არასდროს მინახავს. წინა კვირის გამოკვლევაში დიდი სისხლის შედედება ჩანს და წერია, რომ ბავშვის გულისცემა გაჩერებულია. დღეს კი ვუყურებ და არანაირი სისხლის შედედება აქ არაა, ბავშვი კი შესანიშნავ მდგომარეობაშია, ცოცხალია და ძალიან კარგი გულისცემა აქვს“. რამდენიმე თვის შემდეგ, ჰანამ სრულიად ჯანმრთელი გოგონა გააჩინა, რომელსაც ეველინი დაარქვა. ერთ დღესაც ამ სახელის მნიშვნელობას ეძებდა და აღმოაჩინა, რომ სიტყვა ეველინი სიცოცხლეს ნიშნავს!

ცხადია, რომ ეს გასაოცარი ამბავი ღმერთის ნამოქმედარია. მაგრამ, როგორც სულიერმა მეცნიერმა, ახლა რამდენიმე კითხვა უნდა დავსვა. რატომ მოხდა ეს? ჰანა ღმერთისთვის განსაკუთრებულია? შემთხვევითობის პრინციპით აირჩია ღმერთმა, რომ მისი ბავშვი განეკურნა? ამ კითხვებს პასუხი უნდა გაეცეს. კვლავ ვიტყვი, ქრისტიანთა დიდი ნაწილი იტყვის, რომ სასწაული მოხდა. მაგრამ მოგიწოდებთ, რომ კარგად დაფიქრდეთ სიტყვა სასწაულის გამოყენებაზე, რადგან იგი თავის თავში მოიაზრებს რაიმე უჩვეულოს მოხდენას. ღვთის სამეფოში ეს უბრალოდ სამეფოს კანონის ფუნქციონირება იყო.

თუკი ქვას დავაგდებდი და იგი მინაზე დაეცემოდა, იფიქრებდით, რომ გავგიჟდი. მე, რომ აღფრთოვანებით მეყვირა: „ვაუ, ეს დაინახეთ? ქვა მინაზე დაეცა, ეს სასწაულია!“ არ დამეთანხმებოდით, რომ ეს სასწაულია, რადგან იცით, რომ ეს ქმედება უბრალოდ გრაფიტაციის კანონის შედეგი იყო და იგი ყოველ ჯერზე, ყველასთვის ერთნაირად მოქმედებს. ქვა ყოველთვის ძირს დაეცემა. ამრიგად, როგორც სულიერმა მკვლევარმა გასაღებებს უნდა დაუნყო ძებნა, თუ რა მოხდა; სულიერ გასაღებებს, რაც სამეფოს კანონსა თუ კანონებს გამოავლენს, რომელიც ამ ისტორიაში გამოჩნდა.

გასაღების გამოვლენა

მოდი, კიდევ ერთ ისტორიაზე გადავიდეთ, სადაც მეტი შეგვიძლია, გავიგოთ სამეფოს ფუნქციაზე, ამ კითხვებზე პასუხად, ერთ-ერთი გასაოცარი ისტორია ბიბლიაში, რაც ამ კითხვებზე პასუხების მოძებნაში დაგვეხმარება, ლუკას მერვე თავშია.

„გზად მიმავალ იესოს კი ხალხი აწყდებოდა ზედ. და იყო ერთი ქალი, რომელიც თორმეტი წელი სისხლის დენით იტანჯებოდა; მთელი ქონება ექიმებში დახარჯა, მაგრამ ვერავინ განკურნა. უკნიდან მიუახლოვდა, მისი ტანსაცმლის კალთას შეეხო და იმნამსვე შეუნყდა სისხლის დენა.

და იკითხა იესომ: „ვინ შემეხო?“ ყველამ იუარა.

პეტრემ და მასთან მყოფებმა უთხრეს: „მოდღვარო, ხალხი გარს გახვევია და ზედ განყდება, შენ კი კითხულობ ვინ შემეხოო?“

ხოლო იესომ თქვა: „ვიღაც შემეხო, რადგან ვიგრძენი, რომ ძალა გავიდა ჩემგან“.

დაინახა ქალმა, რომ ვერ დაიძალა, ძრწოლით მიუახლოვდა, დაემხო მის წინაშე და საჯაროდ განაცხადა, რა მიზეზითაც შეეხო და როგორ უცბად განიკურნა.

უთხრა მას: „ასულო, შენმა რწმენამ განგკურნა. ნადი მშვიდობით!“

– ლუკა 8:42-48

ამ ამბავში, ვხედავთ ქალბატონს, რომელიც წლები იტანჯებოდა ავადმყოფობით და ვერაფერი შეელოდა. იესოს უკან მომავალი, მის სამოსს შეეხო და მაშინვე განიკურნა. ამ ისტორიაში რამდენიმე ძალიან ღრმა გასაღები შეგვიძლია, ვიპოვოთ სამეფოს მოქმედების შესახებ, რაც ნათელს მოჰყვინის იმ პასუხებს, რასაც ვეძებთ.

უპირველეს ყოვლისა, მთელი ხალხი, ვინც იესოს გარს ერტყა, ეხებოდა იესოს. როგორც ისტორია გვიყვება, იმდენად ბევრი ხალხი მოჰყვებოდა, რომ ლამის გადათელეს. როცა იესომ იკითხა, ვინ შემეხო, პეტრე გააკვირვა ამ კითხვამ, რადგან ყველა მას ეხებოდა. მაგრამ იესომ თქვა, რომ ეს ადამიანი სხვანაირად შეეხო მას, რადგან იგრძნო, რომ სულიწმიდის ძალა გავიდა მისგან.

ამ ისტორიის წაკითხვის შემდეგ, მთელი შინაგანი უნდა გეუბნებოდეს, რომ გაჩერდე და დაფიქრდე, თუ რა მოხდა. შენი გონება მაშინვე გამოძიებაზე უნდა გადაერთოს აურაცხელ კითხვებთან ერთად. როგორც სულიერ მკვლევრებს, გეჭირდება, ვიცოდეთ: რატომ განიკურნა ეს ქალი და არა სხვები? შემიძლია, ვიფიქრო, რომ იქ კიდევ უამრავი ადამიანი იყო, ვინც მას ეხებოდა და ფიზიკურად ავად იყო, მაგრამ არ განკურნებულა. ამიტომ, უნდა ვიკითხოთ: „რატომ გადმოვიდა ცხებულება მხოლოდ ამ ქალზე და არა ყველა სხვაზე, ვინც იმ მომენტში იესოს ეხებოდა?“

ტრადიციული რელიგიური პასუხია, რომ იგი განიკურნა, რადგან იესომ განკურნა. მაგრამ განა მართლა ასე მოხდა? განა გამიზნულად მოემსახურა იესო მას, რომ განეკურნა? ხელები დაასხა? უბრძანა ავადმყოფობას დაეტოვა მისი სხეული? პასუხია, არა. რეალურად, იესომ ისიც კი არ იცოდა, რომ ეს ქალი იქ იყო. ასე რომ, განა რეალურად აირჩია იესომ, განეკურნა იგი იმ მომენტში? კვლავ გავიმეორებ, რომ იესომ მისი იქ ყოფნის შესახებაც კი არ იცოდა. მაშინ, როგორ განიკურნა იგი? რატომ განიკურნა იგი?

რადგანაც სულიერი მეცნიერები ვართ, შეგვიძლია, ის პასუხებიც გამოვრიცხოთ, რომ იგი ღმერთის განსაკუთრებული

შვილი იყო ან განსაკუთრებული კავშირი ჰქონდა იესოსთან, რადგან მოციქულთა საქმეების 10:34 ამბობს, რომ ღმერთი მიკერძოებული არ არის. იქიდან გამომდინარე, რომ იესომ მისი იქ ყოფნის შესახებაც არ იცოდა, შეგვიძლია, მივიჩნიოთ, რომ მას მონაწილეობა არ მიუღია ქალის გადანყვეტილებაში, იმ დღეს მიეღო განკურნება. ყველანი ვთანხმდებით, რომ მასში იყო ეს ცხებულება, მაგრამ ნამდვილად არ ყოფილა იმ გადანყვეტილების მონაწილე, რაც ქალმა მიიღო, რომ იმ ნუთას განკურნებულიყო.

იესო ზუსტად გვეუბნება როგორ მოექცა იგი სამეფოს ძალაუფლებაში. მან თქვა: „ასულო, შენმა რწმენამ განგკურნა, ნადი მშვიდობით!“ ეს წინადადება ყველაფერს გვეუბნება, რისი ცოდნაც გვჭირდება და გვაძლევს პასუხებს კითხვებზე, თუ რატომ და როგორ მიიღო მან განკურნება იმ დღეს. როგორც სულიერმა მკვლევარებმა, მოდი, უფრო ახლოდან შევხედოთ ამ ისტორიას და ვნახოთ, თუ დავინახავთ რაიმე მინიშნებას, თუ რატომ მიიღო მან ეს.

უპირველეს ყოვლისა, იესო მას ასულს უწოდებს, რაც მიანიშნებს, რომ იგი ისრაელიანი იყო, აბრაჰამის შთამომავალი. როგორც აბრაჰამის შთამომავალი, იგი ფლობდა აბრაჰამისთვის მიცემულ კურთხევას და სარგებელს იმ აღთქმიდან, რაც ღმერთმა აბრაჰამს დაუდო.

„თქვა: „თუ მთელი გულით დაემორჩილები უფლის, შენი ღვთის ხმას, სწორად მოიქცევი მის თვალში, ყურად იღებ მის მცნებებს და დაიცავ მის ყოველ წესს, არ მოვაველენ შენზე, არც ერთ სენს, რომელიც მოვავლინე ეგვიპტეზე, რადგან მე ვარ უფალი, შენი მკურნალი“.

– გამოსვლა: 15:26

ის ფაქტი, რომ იესომ მას ასული უწოდა, ნიშნავდა, რომ მას კანონიერი უფლება ჰქონდა იმ ყველაფერზე, რასაც აბრაჰამისადმი მიცემული ღმერთის აღთქმა მოიცავდა. თუმცა მხოლოდ ეს ფაქტი ვერ იქნებოდა მიზეზი, რის გამოც მან განკურნება მიიღო, რადგან იმ დღეს იქ მყოფ ყველა ადამიანს იგივე კანონიერი უფლება ჰქონდა. რაღაც სხვა უნდა იყოს, რამაც ღმერთის სამეფოს ძალის გამოვლინება გამოიწვია. შემდეგ იესო კიდევ ერთ მიზეზს გვეუბნება. მეტიც, იესო ამბობს,

რომ კონკრეტულად ამ მიზეზით მიიღო მან განკუთრება. იესომ თქვა, რომ მისმა რწმენამ განკუთრნა იგი.

ამრიგად, ახლა ვიცით მიზეზები, რის გამოც მან მიიღო განკუთრება. მას კანონიერად ჰქონდა უფლება, მიეღო ეს, რადგანაც აბრაჰამის შთამომავალი იყო და მეორე, მისი რწმენა იყო ის ჩამრთველი, რამაც საშუალება მისცა ამ ძალას მის სხეულზე გადმოსულიყო იმ მომენტში. ის ფაქტი, რომ ის აბრაჰამის ასული იყო, შეგვიძლია შევადაროთ იმას, რომ ელექტროენერჯის კომპანიამ გაყვანილობა შენს სახლამდე მოიყვანოს. ელექტროენერჯია ხელმისაწვდომია, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ შენთან შუქი ენთება. ამისთვის, ჩამრთველის გადატრიალება გჭირდება.

ასე რომ, როგორც აბრაჰამის კანონიერ შთამომავალს, ამ ქალს განკუთრების კანონიერი უფლება ჰქონდა. თუმცა, რადგანაც მას ჰქონდა მმართველობა მინიერ სამეფოში საკუთარ ცხოვრებაზე, მას პირადად სჭირდებოდა ჩამრთველის გადატრიალება ამ ძალის გამოსანთავისუფლებლად. მაგრამ სადაა ეს ჩამრთველი? როგორ ვრთავთ მას? ამის გასაგებად რამდენიმე ტერმინის განმარტება გვჭირდება.

რა არის რწმენა?

რწმენა ტერმინია, რომელსაც ქრისტიანები ძალიან ხშირად იყენებენ. და მე მჯერა, რომ ბევრმა, თუ არა უმრავლესობამ,

**რწმენა
ტერმინია,
რომელსაც
ქრისტიანები
ძალიან ხშირად
იყენებენ.**

არ იცის: რა არის რეალურად რწმენა? რისთვისაა საჭირო? როგორ გაიგონ აქვთ, თუ არა რწმენა და როგორ მიიღონ რწმენა? თუკი რწმენაა ის ჩამრთველი, რამაც საშუალება მისცა ცხებულებას გადმოსულიყო და განეკუთრნა ეს ქალი, მაშინ გვჭირდება კარგად გავერკვეთ

რწმენის საკითხში. რწმენის განმარტებას რომაელთა 4:18-21-ში ვპოულობთ.

„რომელიც [აბრაჰამი] უიმედობაში ერწმუნა იმედით, რათა გამხდარიყო მრავალი ერის მამა, როგორც ნათქვამია: „ასე იქნება შენი თესლი“. არ შესუსტებია

რწმენა, როცა ხედავდა, რომ მისი სხეული, თითქმის ასი წლისა, უკვე ჩაკვდა, ხოლო სარას საშო მკვდარი იყო. და არ დაეჭვებულა ღვთის აღთქმაში ურწმუნობით, არამედ განმტკიცდა რწმენით და დიდება უძღვნა ღმერთს. და გულდაჯერებული იყო, რომ ის, ვინც აღუთქვა, შესრულებასაც შეძლებდა“.

– რომაელთა 4:18-21

მოდით, ამ ამბავში გავერკვეთ. აბრაჰამსა და სარას შვილი არ ჰყავდათ. და სულაც არ ვამბობ, რომ ამას კვლავ ცდილობდნენ. ისინი თითქმის ასი წლისეები იყვნენ, ყველაფერი დამთავრებული იყო. მათი სხეულებისთვის ბავშვის გაჩენა შეუძლებელი იყო! მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთი დაჰპირდა აბრაჰამს შვილს, ბუნებრივად ეს სრულიად შეუძლებელი იყო. ბიბლია ამბობს, რომ აბრაჰამი სრულად დარწმუნებული იყო, რომ ღმერთს შეეძლო, გაეკეთებინა ის, რაც თქვა, მიუხედავად იმისა, რომ ბუნებრივი ფაქტები სრულიად სხვა რამეს ლაპარაკობდნენ.

აი, რწმენის განმარტებაც: „იყო სრულად დარწმუნებული, რომ ღმერთს აქვს ძალა, აღასრულოს, რაც აღვითქვა“. მე ამას ასე ვიტყვოდი: **„როდესაც შენი გული თანხმობაშია ზეცასთან“**. ეს არ ნიშნავს, რომ უბრალოდ გონებით დაეთანხმო ღმერთის ნათქვამს, სრულად უნდა იყო დარწმუნებული.

რწმენის ჩვენული განმარტება:

ნება მომეცით, კიდევ ერთხელ გავიმეორო, რომ დავრწმუნდე ყველამ გავიგეთ. რწმენა ნიშნავს სრულ დარწმუნებულობას ღმერთის ნათქვამში! ესაა ჩვენი გულისა და გონების თანხმობაში ყოფნა ზეცასთან, სრული დარწმუნებულობა.

რატომაა რწმენა საჭირო?

რატომ არ შეუძლია ღმერთს, განკურნოს ყველა ადამიანი საავადმყოფოში, თუკი ასე სურს? რატომ არ შეუძლია შეაჩეროს ომები? რატომ არ შეუძლია, გამოგზავნოს ანგელოზები, რათა სახარება გვიქადაგონ? დარწმუნებული ვარ, ეს კითხვები აქამდეც გასმენიათ. პასუხი ისაა, რომ მას არ შეუძლია. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ღმერთს არ აქვს ძალა ამის გასაკეთებლად, მას არ აქვს კანონიერი უფლება ამის გასაკეთებლად. იმის გასაგებად, რაზეც ვლპარაკობ, საჭიროა ებრაელთა 2:6-8-ს შევხედოთ.

სადღაც ვილაცამ დაამონმა და თქვა:

„რა არის კაცი, რომ გახსოვს იგი? ანდა ძე კაცისა, რომ მოინახულებ ხოლმე მას? ოდნავ დაამცირე იგი ანგელოზთა წინაშე; დიდებითა და პატივით დააგვირგვინე და დაადგინე იგი შენი ხელის ნამოქმედარზე. და ყოველივე მის ფერხთა ქვეშ დაუქვემდებარე“.

ხოლო, რაკი ყოველივე მას დაუქვემდებარა, არაფერი დაუტოვებია მისთვის დაუმორჩილებელი. მაგრამ ახლა ჯერ კიდევ ვერ ვხედავთ, რომ ყოველივე მას ემორჩილებოდეს“.

– ებრაელთა 2:6-8

ღმერთმა ადამიანს სრული კანონიერი უფლება მისცა მთელ მიწიერ სამეფოზე, როცა იგი აქ მოათავსა. არაფერი დარჩა, რაც მის მმართველობას არ დაუქვემდებარა. იგი ამ სამეფოს სრული მართლმსაჯულებითა და ძალაუფლებით მართავდა. მის შესაძლებლობას, რომ ძალაუფლებით ემართა, ზურგს უმაგრებდა ის მმართველობა, რომელმაც იგი აქ დააყენა. რეალურად, იგი ღვთის სამეფოს დელეგირებული ძალაუფლებით მართავდა დედამიწას. იგი ამ მმართველობის გვირგვინს ატარებდა, რაც ღმერთის დიდებას, ცხებულებას წარმოაჩენდა; იგი პატივისა და ძალაუფლების პოზიციას ფლობდა.

რა თქმა უნდა, ის მართლა რეალურ, მეტალის გვირგვინს არ ატარებდა, თუმცა მას ჰქონდა გვირგვინი იმ გაგებით, რა ფუნქციასაც გვირგვინი ატარებს. იმის კარგად წარმოსადგენად, თუ როგორ გამოიყურება ეს, იფიქრეთ ჩვეულებრივ მეფეზე. მიუხედავად იმისა, რომ ის ჩვეულებრივი ადამიანია და ბუნებრივად არაფერი განსაკუთრებული ძალა არ აქვს, იგი ატარებს გვირგვინს, რაც ხაზს უსვამს, რომ იგი წარმოადგენს არა მხოლოდ საკუთარ თავს, არამედ მთელს სამეფოს და მმართველობას. მისი სიტყვები მხოლოდ იმიტომ ატარებს ძალაუფლებას, რომ მას ზურგს უმაგრებს იმ სამეფოსა და მმართველობის მთელი ძალა და ბუნებრივი რესურსები, რომელსაც იგი წარმოადგენს.

პოლიციელს, რომელიც საგზაო მოძრაობას არეგულირებს, შეუძლია დიდი სატვირთოს მძღოლი გააჩეროს ფრაზით: „გაჩერდი, კანონის სახელით!“ მართალია სატვირთო გაცილებით დიდია ამ კაცზე და რა თქმა უნდა, თავად ეს კაცი

არც შეედარებოდა ამ სატვირთოს, მაგრამ სატვირთო ჩერდება იმ ნიშნის გამო, რასაც ეს პოლიციელი ატარებს და რაც მმართველობას წარმოადგენს. ამ შემთხვევაში, მმართველობა გაცილებით დიდია, ვიდრე ის კაცი, რომელიც ამ ნიშანს ატარებს. სატვირთოს მძღოლს საერთოდ არ ეშინია ამ კაცის, მაგრამ მას ეშინია მმართველობის, რომელსაც ეს კაცი წარმოადგენს და სწორედ ამიტომ ჩერდება.

იგივე ხდება ამ შემთხვევაშიც. ადამი მართავდა ყველაფერს, რაც დედამიწაზე იყო შექმნილი. ღვთის ძალაუფლება და სუვერენიტეტი, რასაც დიდებისა და პატივის გვირგვინი წარმოადგენდა, აძლევდა ადამიანს იმის გარანტიას, თავისი სიტყვით შეეძლო ემართა, როგორც ღვთის სამეფოს წარმომადგენელს.

ძალიან მნიშვნელოვანია იმის აღნიშვნა, რომ როცა ადამმა დაკარგა დედამიწის მართვის შესაძლებლობა იმით, რომ ღმერთის მმართველობას უღალატა, მან დაკარგა გვირგვინი, მისი ძალაუფლების პოზიცია ღვთის სამეფოში, მაგრამ მას არ დაუკარგავს კანონიერი უფლება დედამიწაზე. დედამიწის კანონიერი მმართველი კვლავ ადამიანი იყო. ღმერთმა მისცა იგი მას, რომ ემართა. თუ ისევ დავუბრუნდებით ჩვენს ტექსტს ებრაელთა მიმართ წერილში, ამას კარგად დავინახავთ.

სადღაც ვიღაცამ დაამონმა და თქვა:

„რა არის კაცი, რომ გახსოვს იგი? ანდა ძე კაცისა, რომ მოინახულებ ხოლმე მას? ოდნავ დაამცირე იგი ანგელოზთა წინაშე; დიდებითა და პატივით დააგვირგვინე და დაადგინე იგი შენი ხელის ნამოქმედარზე. და ყოველივე მის ფერხთა ქვეშ დაუქვემდებარე“.

ხოლო, რაკი ყოველივე მას დაუქვემდებარა, არაფერი დაუტოვებია მისთვის დაუმორჩილებელი. მაგრამ ახლა ჯერ კიდევ ვერ ვხედავთ, რომ ყოველივე მას ემორჩილებოდეს“.

– ებრაელთა 2:6-8

მიუხედავად იმისა, რომ ტექსტი იმ პერიოდზე საუბრობს, როცა ადამი და ევა შეიქმნა, დანერვილია: „არაფერი დაუტოვებია მისთვის დაუმორჩილებელი“.

„ცანი-ცანია უფლისა, ქვეყანა კი კაცთა შვილებს მისცა“.

– ფსალმუნე 113:24

ადამიანმა ღმერთი გააგდო

მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანს აქვს კანონიერი მმართველობა დედამიწაზე, მან დაკარგა სულიერი მმართველობის ძალაუფლება.

**აი, რატომ
სჭირდება
ღმერთს სულით
აღსავსე
ადამიანების
გამოყენება
თავისი ნების
ადამიანების
ცხოვრებაში
აღსასრულებლად.**

ადამიანის საქმიანობისგან ედემის ბაღში; ამ დაცემით დედამიწა დაბინძურდა, შეიცვალა. სიკვდილი შემოვიდა მინიერ სამეფოში და ახლა სატანას კანონიერი უფლება ჰქონდა გავლენა მოეხდინა ადამიანის საქმიანობაზე. მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ ეს ყველაფერი მოხდა, მნიშვნელოვანია გესმოდეს, რომ დედამიწა კვლავ ადამიანის კანონიერ მფლობელობაშია. ამ დაცემულ მდგომარეობაშიც კი ის განაგებს. მაგრამ, მას

აღარ აქვს ღმერთის მმართველობის გვირგვინი, რომელიც ზურგს გაუმაგრებს. მას აღარ აქვს ძალაუფლება, მართოს ღვთის ძალითა და დიდებით და თავისი პატივის პოზიციაც დაკარგა. თუმცა, კვლავ ერთადერთი ცოცხალი არსებაა, ვისაც მინიერი სამეფოს მართვის კანონიერი უფლება აქვს.

აი, რატომ სჭირდება ღვთის სულით აღსავსე ადამიანების გამოყენება თავისი ნების ადამიანების ცხოვრებაში აღსასრულებლად. იგივენაირად სატანა დემონებით აღძრულ ადამიანებს იყენებს, რათა გავლენა იქონიოს მინიერ სამეფოზე მისი გეგმისამებრ ადამიანთა მიმართ. ადამიანის კანონიერი ძალაუფლების ქონის პრინციპი დედამიწაზე აუცილებელია, რათა გესმოდეს სამეფოს კანონი და კონკრეტულად, რატომ არის რწმენა საჭირო ღმერთისთვის, რათა სიტუაციაზე კანონიერი უფლება მოიპოვოს.

შესაძლოა, თქვათ: „კი მაგრამ, მე მეგონა ღმერთი ფლობდა დედამიწას და მთელს მის სისავსეს?“ დიახ, ის ფლობს. იმედი მაქვს, ეს მაგალითი დაგეხმარებათ იმის გაგებაში, რასაც ვამბობ. თუ მე იჯარით მოგცემთ სახლს, რომელსაც მე ვფლობ, მიუხედავად იმისა, რომ კანონიერად ჩემს საკუთრებაშია, ასევე

კანონიერად უარს ვამბობ იმ უფლებაზე, რომ ნებისმიერ დროს მოვიდე, როცა კი მოვისურვებ. თითქმის ყველა იჯარაში არის პუნქტი, რომელიც განსაზღვრავს: როდის აქვს მეპატრონეს უფლება, მივიდეს თავის გაქირავებულ საკუთრებაში? მაგალითად, საგანგებო სიტუაციის მოსაგვარებლად ან რაიმეს შესაკეთებლად, და ასევე რაოდენობაც მოცემულია. თუკი ამ შეთანხმების მიღმა ვეცდები სახლში შესვლას, საკუთრებაში შეჭრად ჩაითვლება, მიუხედავად იმისა, რომ მე ვფლობ მას. თუ იჯარაში მოცემულ კანონს ვარღვევ, კანონის ფარგლებში მომიწევს საკუთრების დატოვება, მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი სახლია.

ეს ნათლად წარმოაჩენს, თუ რატომ მოუწია სატანას ადამის გავლით მოეპოვებინა წვდომა მიწიერ სამეფოზე. მხოლოდ ადამს ჰქონდა გასაღები! სატანა ამ კარის გავლით უნდა შესულიყო და გასაღებიც მისგან უნდა მიეღო, ვინც კანონიერად ფლობდა მას, წინააღმდეგ შემთხვევაში კანონის ძალით გამოაგდებდნენ უკან.

იგივენაირად, მას შემდეგ რაც ადამმა ღვთის მმართველობა მიწიერი სამეფოდან გამოაგდო, ღმერთს უნდა მოეძებნა კანონიერი გზა, რათა მისი მმართველობა კვლავ დაებრუნებინა დედამიწაზე. მას ისევ ადამიანის გავლით უნდა ემოქმედა. ამ შემთხვევაში, ადამიანმა, სახელად აბრაჰამმა გახსნა კარი.

„უთხრა უფალმა აბრამს: „ნადი შენი ქვეყნიდან, შენი სამშობლოდან, მამაშენის სახლიდან იმ ქვეყანაში, რომელსაც გაჩვენებ! დიდ ერად გაქცევ, გაკურთხებ, განვადიდებ შენს სახელს და კურთხეული იქნები! ვაკურთხებ შენს მკურთხებელს და დავწყევლი შენს მანყევარს; და იკურთხება შენში დედამიწის ყველა ტომი!“

– დაბადება 12:1-3

აბრაჰამს ჩვენს რწმენის მამას ვუნოდებთ, რადგან სწორედ მან გაუხსნა მიწიერი სამეფოს კარი ღმერთს, რითიც დედამიწის ყველა ერი იკურთხებოდა. რა თქმა უნდა, აქ ლაპარაკია იესო ქრისტეზე და ღმერთის გეგმაზე კაცობრიობის დასახსნელად. აბრაჰამის რწმენამ გააღო კანონიერი კარი, რომელიც ღმერთმა მუდმივად ღია დატოვა აბრაჰამთან კანონიერი შეთანხმების დადებით. ეს ალთქმა მოიცავდა აბრაჰამის თესლს, რასაც გულისხმობდა გამოსვლის მე-12 თავში დაწერილი: „იკურთხება

შენში დედამინის ყველა ტომი“. „შენში იკურთხება“ იესოს გულისხმობს, რომელიც აბრაჰამის მემკვიდრეობით ხაზში უნდა დაბადებულიყო და აღედგინა ის, რაც ადამმა დაკარგა.

ნება მომეცით, სხვა სიტყვებით ვთქვა. ქალი ან კაცი, რომელსაც დედამინაზე კანონიერი მმართველობა აქვს, თანხმობაში უნდა იყოს ზეცასთან, რათა ზეცამ კანონიერი წვდომა მოიპოვოს მინიერ სამეფოზე. ზეცასთან თანხმობას რწმენა ეწოდება. აქ იგივე პრინციპი მოქმედებს, რითიც სატანამ კანონიერი წვდომა მოიპოვა მინიერ სამეფოზე ადამიანის მეშვეობით, რომელიც გასაღებს ფლობდა და რომელსაც ადამი ერქვა.

„აიყვანა იგი [იესო] მაღალ მთაზე და ერთ წამში უჩვენა ქვეყნიერების ყველა სამეფო. უთხრა მას ეშმაკმა: „შენ მოგცემ მთელ ამ ხელმწიფებას და მის დიდებას, რადგან მე მაქვს მოცემული და ვისაც მინდა, იმას ვაძლევ. თუ თაყვანს მცემ, შენი იქნება ყოველივე!“

– ლუკა 4:5-7

ამ მუხლში ვხედავთ, რომ სატანა ამბობს, მთელი ძალაუფლება და დიდება (სიმდიდრე) ადამიანთა სამეფოზე მას აქვს მიცემული. იგი აცხადებს სრულ ძალაუფლებას მთელს დედამინაზე, რამდენადაც იგი კაცობრიობას უკავშირდება. ამრიგად, ვინ მისცა მას ეს ძალაუფლება? მან, ვისაც ჰქონდა, ადამმა! ამიტომ, ღმერთი ველარ შემოიჭრება ადამიანის საქმიანობაში კანონიერი შემოსასვლელის გარეშე, წინააღმდეგ შემთხვევაში ეს უკანონობად ჩაითვლება. სატანა იტყვის, რომ ეს ბინძური თამაშია. არა, ღმერთმა იგივე კარში უნდა გაიაროს, რაშიც სატანამ გაიარა. მან დედამინაზე უნდა იმოქმედოს კაცის ან ქალის გავლით.

იესოს არ შეეძლო მათი განკურნება — მნიშვნელოვანი გაკვეთილი გამოვლენილია

„უთხრა მათ იესომ: „წინასწარმეტყველი არსად არ არის პატივის გარეშე, გარდა თავისი სამშობლოსი, სანათესაოსი და საკუთარი სახლისა“. და ვერ მოახდინა იქ ვერავითარი სასწაული, გარდა იმისა, რომ რამდენიმე

სნეულს ხელები დაასხა და განკურნა. უკვირდა მათი ურწმუნოება“.

– მარკოზი 6:4-6

ხალხს რომ ვკითხო ქუჩაში, შეუძლია თუ არა იესოს რაიმეს გაკეთება, ყველა უპასუხებს, რომ რა თქმა უნდა, შეუძლია. თუკი ვკითხავდი, იყო თუ არა ბიბლიაში ადგილი, სადაც იესომ სცადა, მაგრამ ვერ შეძლო სასწაულის მოხდენა, რას უპასუხებდნენ? დამერწმუნეთ, მეტყობდნენ, რომ ბიბლიაში ასეთი ადგილი არაა. თუმცა, სწორედ ახლა წაიკითხეთ ასეთი მუხლი. იესომ ვერ განკურნა ისინი. როგორც სულიერ მეცნიერს, მინდა, ვიცოდე, თუ რატომ. პასუხი მარტივია, მას არ შეეძლო ამის გაკეთება და თქვენ უკვე იცით: რატომ? რადგან მათ არ ჰქონდათ რწმენა, ანუ არ იყო თანხმობა ზეცასთან, ამრიგად ზეცას არ ჰქონდა კანონიერი მმართველობა ამ სიტუაციაში. დარწმუნდით, რომ კარგად გესმით ის, რაც აღმოვაჩინეთ.

ზეცას არ აქვს კანონიერი მმართველობა დედამიწაზე, თუ კაცის ან ქალის გული სრულად არაა დარწმუნებული ზეცის ნათქვამში, რასაც რწმენა ეწოდება.

მოდით, დავუბრუნდეთ კითხვებს, რაც ამ თავის, დასაწყისში დავსვი უპასუხო ლოცვების შესახებ და შევეცადოთ, ახლა მივიღოთ პასუხები. გახსოვთ, ვახსენე სიტუაცია, სადაც მილიონობით ადამიანი შეიძლება ლოცულობდეს ვინმეზე და ის მაინც მოკვდეს. რატომ? უპირველესი მიზეზი, კვლავ რწმენის უქონლობაა. ადამიანთა დიდ ნაწილს, დიდი ხმაური რწმენა ჰგონიათ.

„ლოცვის დროს კი ნუ მოჰყვებით ამო სიტყვების გამეორებას, როგორც წარმართები იქცევიან, რადგან ჰგონიათ, რომ მრავალსიტყვაობის გამო იქნებიან შესმენილნი! ნუ იქნებით მათი მსგავსები, რადგან თქვენმა მამამ მანამდე იცის, რა გჭირდებათ, ვიდრე თხოვდეთ!“

– მათე 6:7-8

ადამიანთა დიდ ნაწილს სჯერა, რომ, რაც უფრო მეტი ადამიანი ილოცებს, მეტია შანსი, ღმერთი მოისმენს და გული განწყობა დასახმარებლად. იმედი მაქვს, აქამდე ნასაუბრებიდან გამომდინარე მიხვდებით, რომ ეს სრული სიცრუეა. და როცა რწმენის არქონაზე ვლაპარაკობთ, პირველ რიგში იმის რწმენაზე ვსაუბრობთ, ვისაც სჭირდება, რომ ღვთისგან მიიღოს.

ჩვენს ისტორიაში მარკოზის მე-ნ თავში, დამეთანხმებით, რომ იესოს ნამდვილად საკმარისზე მეტი რწმენაც კი ჰქონდა, მაგრამ მაინც ვერ შეძლო მათი განკურნება. თუ კი მე და შენ ვსაუბრობთ ავადმყოფ ადამიანზე, რომლისთვისაც მილიონობით ადამიანი ლოცულობს, აუცილებლად გკითხავდით: „და ის ავადმყოფი ადამიანი რას ამბობს?“ ხედავთ, არც ერთი რაოდენობის ადამიანს არ აქვს სულიერი ძალაუფლება სხვა ადამიანზე! შეიძლება 20 მილიარდმა ადამიანმაც კი ილოცოს ვინმესთვის, მაგრამ, თუ თავად ამ ადამიანს არ აქვს რწმენა და ამბობს, რომ მოკვდება, აუცილებლად მოკვდება.

მოდით, ისევ დავფიქრდეთ ჩვენს მაგალითზე მარკოზის მეექვსე თავიდან! ვიცით, რომ იესოს ჰქონდა რწმენა, განეკურნა, მაგრამ იგი ვერაფერს გააკეთებდა იმ ადამიანების რწმენის გარეშე, რომლებიც ჩართულნი იყვნენ ამაში.

უამრავი ადამიანი მოსულა ჩემთან და უთქვამს, რომ მათი ბებია ან ბაბუა ან ნათესავი ავადა და რომ ლოცულობენ მისთვის, მაგრამ არაფერი ხდება. მე ყოველთვის ვეკითხები: „რას ამბობს ბებია? რას ამბობს ბაბუა? აქვს რწმენა?“ ხედავთ, თქვენ არ გაქვთ სულიერი ძალაუფლება სხვა ადამიანზე! შეგიძლიათ, მოემსახუროთ მას, მაგრამ ისინი თავად უნდა იყვნენ ამაში ჩართულები. ამიტომ, ადამიანებს ვეუბნები, რომ, თუ სურთ, ეფექტური მსახურება იხილონ: შეცვალონ სურათი! ვსაუბრობ სურათზე, რომელსაც ავადმყოფი ადამიანი ხედავს საკუთარ სიტუაციაში. ნუ დაუნყებთ მათ რელიგიური გამონათქვამებით საუბარს! სწორი სურათი მიეცით! ნება მომეცით, გაჩვენოთ: რაზე ვსაუბრობ?

„აუნყეს ეს ამბები იოანეს მისმა მონაფეებმა. მოიხმო იოანემ თავისი ორი მონაფე და იესოსთან გაგზავნა შესაკითხად: „შენ ხარ ის, ვინც უნდა მოსულიყო, თუ სხვას უნდა ველოდოთ?“

ჰკითხეს მოსულმა კაცებმა: „იოანე ნათლისმცემელმა გამოგვგზავნა შენთან ამ კითხვით: შენ ხარ ის, ვინც უნდა მოსულიყო, თუ სხვას უნდა ველოდოთ?“

იმჟამად მან ბევრი განკურნა სნეულებათა და სატკივართაგან, ასევე ავი სულელებისგან და მრავალ ბრმას უწყალობა მხედველობა. უთხრა მათ იესომ პასუხად:

„ნადით, უთხარით იოანეს, რაც ნახეთ და მოისმინეთ — ბრმები კვლავ ხედავენ, ხეიბრები დადიან, კეთროვნები იწმიდებიან, ყრუებს ესმით, მკვდრები დგებიან და ლატაკებს ეხარებათ“.

– ლუკა 7:18-22

ყურადღება მიაქციეთ, რომ იესო არ მიუთითებს წმიდა ნე-რილზე. მას შეეძლო ეთქვა: „ნადით უკან და უთხარით იოანეს ეს მუხლი ან ის მუხლი!“ მაგრამ არა, ის მიუთითებს ყველა იმ სიკეთეზე, რაც ღვთის სამეფოს მიერ ხდება. შენც იგივეს გააკეთებდი. მოუყვები შენს ავადმყოფ მეგობარს ისტორიას, თუ როგორ განკურნა იესომ ვიღაც. თუ შესაძლებელია მოუყვები ისტორიას

**„ამრიგად, რწმენა
– მოსმენისაგან,
ხოლო მოსმენა
– ქრისტეს
სიტყვისაგან“.**
– რომაელთა 10:17

ისეთ ადამიანზე, რომელიც ზუსტად იმისგან განიკურნა, რაც მას აწუხებს. ეს სურათი მათ შთაგონებას და იმედს მისცემს. იმედი ყოველთვის ატარებს სურათს თავის თავში და სწორედ ეს სურათი გინდა, რომ შენმა მეგობარმა იხილოს, რომ არსებობს განკურნება ამ დაავადებისგან.

მას შემდეგ, რაც შენი მეგობარი იხილავს, რომ მისი განკურნება შესაძლებელია, გკითხავს, თუ როგორ შეიძლება ეს მოხდეს. ესაა მომენტი, რომელსაც ელოდი. იმის ნაცვლად რომ მათთვის გექადაგა, ახლა ისინი მზად არიან მიიღონ მითითებები ღვთის სიტყვისა და სამეფოს პრინციპების შესახებ. ჯერ, თუ ხელახლა შობილი არაა, გენდომება, რომ სამეფოში შეიყვანო; შემდეგ კი დაგჭირდება, რაღაც დრო დაუთმო წმიდა წერილის განმარტებას განკურნებასთან დაკავშირებით. თუ შესაძლებელია, რაიმე მასალასაც დაუტოვე იმის განსამტკიცებლად, რაც ელაპარაკე. ახლა ვიცით, რა არის რწმენა (თანხმობა ზეცასთან) და რატომ არის რწმენა საჭირო, მაგრამ გვჭირდება ვიცოდეთ, როგორ მივიღოთ რწმენა და საიდან გავიგოთ, გვაქვს თუ არა რწმენა?

როგორ ვიღებთ რწმენას?

„ამრიგად, რწმენა — მოსმენისაგან, ხოლო მოსმენა — ქრისტეს სიტყვისაგან“.

– რომაელთა 10:17

როგორ მოდის რწმენა ღვთის სიტყვის მოსმენისგან? როგორია ეს პროცესი? მხოლოდ სიტყვის მოსმენაა საჭირო რწმენის ჩამოსაყალიბებლად ადამიანის სულში? იმის გასაგებად, თუ როგორ მოდის რწმენა და რაზე საუბრობს რომაელთა 10:17, შეგვიძლია მარკოზის მე-4 თავი ვნახოთ. ყოველთვის ვამბობ, რომ თუ ბიბლიას ჰაერში ააგდებთ, ის მარკოზის მეოთხე თავზე უნდა გადაიშალოს, იმდენად მნიშვნელოვანია ეს ადგილი! იესომ თქვა მარკოზის 4:13-ში, რომ თუ არ გესმით, რას ასწავლის იგი ამ თავში, ვერ გაიგებ ბიბლიის ვერც ერთ სხვა იგავს. ვიტყვოდი, რომ ეს ძალიან მნიშვნელოვანია!

რატომ არის ეს თავი ასეთი მნიშვნელოვანი? რადგან იგი გვეუბნება, თუ როგორ ურთიერთქმედებს ზეცა დედამიწასთან, როგორ იძენს კანონიერ მმართველობას და სად ხდება ეს. არაფერია ამაზე მნიშვნელოვანი შენს ცხოვრებაში, ვიდრე იმის ცოდნა რაზეა ეს თავი.

ამ თავში, იესო გვეუბნება სამ იგავს იმაზე, თუ როგორ იქმნება რწმენა ადამიანის სულში, რაც როგორც უკვე იცით, აუცილებელი მოთხოვნაა, რათა ზეცამ კანონიერი უფლება მოიპოვოს დედამიწაზე. ეს სამი ისტორიაა: „იგავი მთესველზე“, „იგავი თესლზე“ და „იგავი მდოგვის მარცვალზე“. მოდი, მეორე ისტორიაზე ვიფიქროთ, რასაც იესო მარკოზის მე-4 თავში ყვება, იგავი კაცზე, რომელიც თესლს აგდებს მიწაში.

„და თქვა: „ღმერთის სამეფო ჰგავს კაცს, რომელიც თესლს აგდებს მიწაში. ღამით სძინავს, დღისით დგება, მაგრამ არ იცის, როგორ აღმოცენდება და იზრდება თესლი. რადგან მიწას თვითონ გამოაქვს ნაყოფი: ჯერ ჯეჯილი, შემდეგ თავთავი, მერე კი სავსე მარცვალი თავთავში. რაჟამს მომწიფდება ნაყოფი, მაშინვე წარგზავნის ნამგალს, რადგან მოაწია მკამ“.

– მარკოზი 4:26-29

უპირველეს ყოვლისა, ტერმინები უნდა განვმარტოთ. რა არის ის თესლი და ნიადაგი, რაზეც იესო საუბრობს? იესო განმარტავს ამ ორ ტერმინს წინა, მთესველის იგავში იგივე თავში. მარცვალი ღვთის სიტყვაა, ნიადაგი კი ადამიანის გული ანუ ადამიანის სული.

ამ იგავში იესო ამბობს, რომ ადამიანი ღვთის სიტყვის თესლს აგდებს საკუთარ გულში. შემდეგ, თავისით, ნიადაგი ანუ კაცის გული იწყებს რწმენის გაღვივებას ანუ ზეცასთან თანხმობას. ეს ადამიანის სულის ბუნებრივი პროცესი და ფუნქციაა. იგი მასში მოთავსებულს ზრდის. სანამ გავაგრძელებ, მნიშვნელოვანია, გახსოვდეს, თუ როგორ განვმარტეთ რწმენა: კაცის ან ქალის გულის სრული დარწმუნებულობა ზეცის ნათქვამში. ახლა, აქ რთული გასაგებია, რომ ზეცასთან თანხმობა არ არის იგივე, რაც ღვთის სიტყვაზე გონებრივი თანხმობა. ბიბლია ამბობს, რომ აბრაჰამი სრულად დარწმუნებული იყო.

სრულად დარწმუნებული

იმისათვის, რომ დაგეხმაროთ იმის გაგებაში, თუ როგორ გამოიყურება ან რა გრძობაა სრული დარწმუნებულობის ქონა, მოდი, ვთქვათ, გითხარით, რომ ნიუ-იორკში ემფაირ სთეით ბილდინგის შენობიდან გადმოხტეთ. რომ დაგარწმუნოთ ამის გაკეთებაში, გეტყვით, რომ ხელები მაგრად უნდა იქნოთ, რათა გაფრინდეთ და მშვიდობით დაეშვათ მიწაზე. თქვენ, ალბათ, დამცინებთ, რადგან *იცით*, რაც დაგემართებათ. შენ სრულად დარწმუნებული იქნები შედეგში. აი, რას ნიშნავს სრული დარწმუნებულობის ქონა. იცი, რომ დარწმუნებული ხარ; სხვა შესაძლებლობა არ არსებობს. მოკვდები, თუ გადმოხტები.

მოდი, კიდევ ერთი სიტუაცია ვნახოთ და შევხედოთ, აქ როგორ მოიქცევით. მოდი, მივიჩნიოთ, რომ სხეულზე ძალიან დიდი, შესამჩნევი შესიება გაქვს. ექიმი გეუბნება, რომ ერთი თვის სიცოცხლე დაგრჩა: კიბო გაქვს. ექიმი ამბობს, რომ კიბოს ის ფორმა, რომელიც გაქვს იმდენად იშვიათია, რომ არავის უცხოვრია, ვისაც ეს დიაგნოზი დაესვა. მოდი, ვიფიქროთ, რომ შენ იცი, რა წერია 1 პეტრეს 2:24-ში.

„რომელმაც ჩვენი ცოდვები თვითონ აზიდა ძელზე თავისი სხეულით, რათა ცოდვისათვის მკვდრებმა სიმართლისთვის ვიცოცხლოთ. განკურნებულნი ხართ მისი ჭრილობებით“.

– 1 პეტრე 1:24

წერილი გვეუბნება პასუხს, მაგრამ მე და შენ სერიოზული პრობლემა გვაქვს. ჩვენ სიბნელის სამეფოში გავიზარდეთ და

ჩვენს გარშემო მხოლოდ სიმახინჯე და სიკვდილი იყო. ჩვენ შიშის სამეფოში გავიზარდეთ და სრულად დარწმუნებულები ვიყავით იმაში, რასაც შიში ამბობდა. ზემოთ მოცემულ ილუსტრაციაში, გვასწავლეს, რომ კიბო კლავს. ყველა მედია გადაცემა ამას ამტკიცებს, რომ ეს სიმართლეა. ამრიგად, როგორ უნდა შევცვალოთ ჩვენი თანხმობა? როგორ უნდა გავხდეთ სრულად დარწმუნებულები ღმერთის ნათქვამში? რეალურად, ჩვენი არ შეგვიძლია. მაგრამ ღვთის სიტყვა ცოცხალი და ძალით სავსეა და მისი შენს სულში დათესვით, თავისთავად, შენი სული და ღვთის სიტყვა იწყებენ თანხმობის წარმოშობას იმასთან, რასაც ზეცა ამბობს.

ზეცასთან თანხმობა

„და თქვა: „ღვთის სამეფო ჰგავს კაცს, რომელიც თესლს აგდებს მიწაში. ღამით სძინავს, დღისით დგება, მაგრამ არ იცის, როგორ აღმოცენდება და იზრდება თესლი. რადგან მიწას თვითონ გამოაქვს ნაყოფი: ჯერ ჯეჯილი, შემდეგ თავთავი, მერე კი სავსე მარცვალი თავთავში. რაჟამს მომნიფდება ნაყოფი, მაშინვე წარგზავნის ნამგალს, რადგან მოაწია მკამ“.

– მარკოზი 4:26-29

მიწას (შენს გულს) თვითონ გამოაქვს თანხმობა. ყურადღება მიაქციეთ, რომ თქვენ ვერ ილოცებთ რწმენისთვის; ეს შენი გულის და ღვთის სიტყვის ფუნქციაა. ამ ტექსტიდან გამომდინარე შეგვიძლია, დავინახოთ, რომ ჩვენი გულის დათანხმება ზეცასთან პროცესია; ეს იმ წამსვე არ ხდება.

ეს ილუსტრაცია გვეუბნება, რომ როცა თავდაპირველად ჩვენი გული იღებს ღვთის სიტყვას, რწმენა იწყებს ზრდას, როგორც ახლად დათესილ თესლს ეზრდება ყლორტი. შემდეგ გრძელდება და იზრდება ღერო, შემდეგ კი თავი ფორმირდება. სწორედ თავში იწყებს თესლი თუ ნაყოფი ჩამოყალიბებას. მცენარის განვითარების ამ ფაზაში, ჯერ კიდევ არაფერი გაქვს, რომ შეჭამო. მცენარეს ჯერ კიდევ არ აქვს მნიფე ნაყოფი, თუმცა ის იზრდება.

იგივე ხდება ღვთის სიტყვის შემთხვევაშიც. თავდაპირველად, როცა რწმენა იწყებს გაზრდას, ფიზიკურ სამეფოში არანაირი

თვალსაჩინო ცვლილება არაა. ჯერ კიდევ არაა თანხმობა, მაგრამ შეგიძლიათ, დარწმუნებული იყოთ, რომ მცენარე იზრდება, რწმენა ჩამოყალიბების პროცესშია და თანხმობა იბადება. იესო აგრძელებს და განმარტავს, რომ, როცა მარცვალი თავში სრულად მომწიფდება, მოსავლის აღების დროა, თანხმობა იქაა, რწმენა იქაა.

აი, ასე უნდა გვესმოდეს. როცა შენს თესლს მინაში თესავ, გაღვივების პროცესი იწყება და მცენარე იწყებს ზრდას, თუმცა ნაყოფი ჯერ არ აქვს. მცენარე აგრძელებს ზრდას მანამ, სანამ სწორ გარემოშია; და როცა მომწიფდება, თავის ნაყოფს გამოაჩენს. მოდი, ვთქვათ, რომ სიმინდს ზრდი. სიმინდის ყანა სიმინდის ტაროს გამოაჩენს, მაგრამ თავიდან ეს ტარო პატარაა და ამ სიმინდის ჭამა არ შეგიძლიათ. მაგრამ რაღაც დროის შემდეგ, სიმინდის ტარო მწიფდება. ახლა ყურადღება მიაქციეთ ამას! როცა ამოსული სიმინდის მარცვალი ისეთი გახდება, როგორც იყო მინაში დათესილი სიმინდის მარცვალი, თანხმობა მიღწეულია.

როცა მცენარის თავში თესლი დამწიფდება, იგი ზუსტად — ზუსტად — ისეთივე იქნება, როგორც დათესილი თესლი.

დათესეთ სიმინდი და მწიფე ტაროში მარცვალი ზუსტად ისეთივე იქნება, როგორც დათესეთ. ერთი და იგივეა. ერთნაირად გამოიყურებიან და ერთნაირი გემო აქვთ; ერთმანეთისგან ვერც კი გაარჩევთ.

ამრიგად, მოდი, სხვა სიტყვებით ვთქვათ იესოს ნათქვამი. როცა ღვთის სიტყვა გვესმის (რომაელთა 10:17), მას ჩვენს სულიერ კაცში, ჩვენს გულებში ვთესავთ. თუ ამ სიტყვას გულში შევინახავთ, იგი გაიზრდება და დამწიფდება. და როდესაც დამწიფდება, ჩვენი გულები სრულად დარწმუნებული იქნება ზეცის ნათქვამში. ზეცა და დედამიწა ერთმანეთს ემთხვევა, შესაბამისად ზეცას მოპოვებული აქვს კანონიერი მმართველობა მინიერ სამეფოში იმ ადამიანის მეშვეობით, ვინც სრულად დარწმუნებულია. ჩვენი ფიქრები და აზრები სრულად ემთხვევა ზეცის ნათქვამს, სრული დარწმუნებით. ეს არაა მხოლოდ გონებრივი რამ. ეს არის ის, რაშიც ისეთივე დარწმუნებულები ვართ, როგორც იმაში, რომ ქვას თუ ხელს გავუშვებთ, ძირს დაეცემა. ზეცა ღვთის სიტყვას დედამიწაზე თესავს, სადაც იგი თანხმობასა და ღვთის ნებას მოიტანს. თუ ზეცა ამბობს, რომ შენ განკურნებული ხარ, მაშინ როცა სიტყვა

შენი ზინანსური რეპოლუცია: უზრუნველყოფის ძალა

მომნიფდება შენს გულში, მხოლოდ იმას დაინახავ, რასაც ზეცა ამბობს. აღარანაირი შიში. როცა თვალებს ხუჭავ, ხედავ, რომ განკურნებული ხარ! აი, რატომ ამბობს ებრაელთა 11:1:

„ხოლო რწმენა არის მტკიცედ დარწმუნება იმაში, რისი იმედიც გვაქვს, დადასტურება იმისა, რასაც ვერ ვხედავთ“.

შესაძლოა, ჯერ კიდევ ხედავ ბუნებრივად, მაგრამ შენს სულში დაინახე და ეს ისეთივე რეალურია, როგორც ის, რასაც საკუთარი ხელით ეხები. ამ თანხმობას რწმენა ეწოდება და სწორედ ეს რწმენა მოიტანს ამ სურათს დედამიწაზე, შენს ცხოვრებაში!

ჩამრთველის გადატრიალება

მაგრამ მოითმინეთ; აქ არ ჩერდება მარკოზის მეოთხე თავი. მას შემდეგ რაც გვასწავლის, როგორ მოდის ჩვენი გულები ზეცასთან თანხმობაში და როგორ იბადება რწმენა, ის მითითებებს გვაძლევს, თუ როგორ მოვიმკათ ნაყოფი.

„რაჟამს მომნიფდება ნაყოფი, მაშინვე წარგზავნის ნამგალს, რადგან მოანია მკამ“.

– მარკოზი 4:29

ყურადღება მიაქციეთ, რომ იმის მიუხედავად, რომ გული თანხმობაშია ზეცასთან და რწმენაც გაჩნდა, ჯერ მაინც არ ხდება

**ღვთის სამეფოს
ძალა უნდა
გამოანთავისუფლო
აქ, მიწიერ
სამეფოში, რადგან
მხოლოდ შენ,
დედამიწაზე
მყოფ კაცს ან
ქალს შეგიძლია
ამის კანონიერად
გაკეთება.**

არაფერი. რატომ? როგორც ვთქვით, შენ კანონიერი მმართველობა გაქვს აქ, მიწიერ სამეფოზე. გახსოვს ჩვენი განხილვა ლუკას მე-8 თავიდან იმ ქალის შესახებ, რომელიც სისხლდენით იტანჯებოდა? გახსოვს, იესომ თქვა: „ასულო, შენმა რწმენამ განგკურნა“? მე გითხარით, რომ მან კანონის ძალით გააკეთა განაცხადი ზეცის წინაშე, რადგან იგი აბრაჰამის ასული იყო და კანონიერი უფლებები ჰქონდა.

მე ეს ელექტროენერჯის გაყვანილობის ქონას შევადარე კომპანიისგან, რომელმაც სახლამდე მოიყვანა ყველაფერი. სინათლე იქა და ხელმისაწვდომია, მაგრამ შენ პირადად გჭირდება, რომ შუქი აანთო. იგივეა ამ შემთხვევაშიც. მას შემდეგ, რაც რწმენა გვაქვს, ელექტროენერჯია გვაქვს, მაგრამ არაფერი ხდება, რადგან ჩამრთველი უნდა ჩართო. ღვთის სამეფოს ძალა უნდა გამოანთავისუფლო აქ, მიწიერ სამეფოში, რადგან მხოლოდ შენ, დედამიწაზე მყოფ კაცს ან ქალს შეგიძლია ამის კანონიერად გაკეთება. სწორედ ამ პრინციპის მეშვეობით მოიპოვე შენ ხსნა, როგორც რომაელთა 10:10-შია ნათქვამი.

„ვინაიდან გულით სწამთ სიმართლე [და მართლდებიან], ხოლო ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად“.

– რომაელთა 10:10

ადამიანს გულით სწამს და მართლდება. გამართლება სამართლებრივი ტერმინია, რაც კანონის განხორციელებას გულისხმობს. ამრიგად, როცა კაცის ან ქალის გული თანხმობაშია ზეცასთან და როცა სწამთ ზეცის ნათქვამი, ისინი მართლდებიან ზეცაში და მიწაზე. ახლა ზეცას აქვს კანონიერი უფლება, ჩაერიოს მათ ცხოვრებაში და გავლენა იქონიოს დედამიწაზე ღვთის სამეფოსთვის. მაგრამ უცნაურია, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ახლა ეს კანონიერია და მათ აქვთ რწმენა, მაინც არაფერი ხდება. „კი მაგრამ, გარი, მეგონა თქვი, რომ თუ რწმენა მექნებოდა ზეცას კანონიერ მმართველობას ვანიჭებდი აქ“. დიახ, სწორია, მაგრამ საჭიროა, რომ ვილაცამ გამოანთავისუფლოს ზეცის ძალაუფლება აქ მას მერე, რაც რწმენა გაჩნდება. მოდი, კიდევ ერთხელ შევხედოთ ამ მუხლს!

„ვინაიდან გულით სწამთ სიმართლე [და მართლდებიან], ხოლო ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად“.

– რომაელთა 10:10

მას შემდეგ, რაც რწმენა გვაქვს და გამართლდი, ახლა ზეცას კანონიერი უფლება აქვს მიწაზე შემოიჭრას, მაგრამ ყურადღება მიაქციეთ, რომ იგი ამბობს - ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად. ხედავთ აქ ორ მხარეს? ზეცის მხარეა, რომ სიტყვა შენს გულში მოიტანოს და წარმოქმნას თანხმობა აქ, დედამიწაზე. შემდეგ,

როცა თანხმობა ანუ რწმენა გაჩნდება, შენ უნდა იმოქმედო ამ თანხმობისამებრ და გამოანთავისუფლო ზეცის ძალაუფლება შენს სიტუაციაში, რათა რეალურად მიიღო ის, რასაც ზეცა ამბობს. მარკოზის 4:29-ში, რაც ზევით წავიკითხეთ, წერია, რომ, როცა მოვიდა მკის დრო, ადამიანმა (დედამინაზე) ნამგალი წარგზავნა. მან უნდა იმოქმედოს ღვთის სიტყვით მას შემდეგ, რაც რწმენა გაუჩნდება, იმისათვის, რომ მოიმკას.

ღვთის სამეფოში მიღება

ნება მომეცით, დავბრუნდე და ვისაუბრო ნამგალზე მარკოზის მეოთხე თავიდან! მჯერა, რომ მსოფლიო ეკლესიების დიდ ნაწილს არ აქვს ნასწავლი, თუ როგორ გამოიყენონ ნამგალი, ანუ მათ არ იციან, როგორ მოიმკან ის, რაც სჭირდებათ. მეც არ ვიცოდი ამის შესახებ მანამ, სანამ უფალმა არ დამიწყო სწავლება იმის შესახებ, თუ როგორ მოქმედებს სამეფო. აი ამბავი, თუ როგორ მივიღე პირველი გამოცხადება სამეფოში მიმდინარე ამ ძალიან მნიშვნელოვანი პროცესის შესახებ.

ატლანტაში მიმინვიეს ერთ-ერთ ეკლესიაში საქადაგებლად. ოთხშაბათი საღამოს მსახურება იყო. ეკლესია არც ისე დიდი იყო, მაგრამ ჩემთვის ეს არ იყო პრობლემა. უბრალოდ ძალიან მიყვარდა ადამიანებისთვის სამეფოს შესახებ გაზიარება. ეკლესიაში მისულს ძალიან გამიკვირდა, რომ კარები ჩაკეტილი იყო და იქ არავინ დამხვდა. მსახურების დაწყებამდე ათი წუთი იყო დარჩენილი. ჩემს უკან სატვირთოს ძალიან მაღალი ხმა გავიგე და როცა მოვიხედე, პიკაპის სატვირთო გაჩერდა ეკლესიის მოსახვევთან. ამაზე დიდად არ მიფიქრია, ბოლოს და ბოლოს ატლანტაში ვიყავი.

ამასობაში ეკლესიის შენობის უკანა მხრიდან ერთი კაცი გამოვიდა და თავი პასტორად წარმიდგინა. მან მომიბოდიშა დაგვიანებისთვის და ამიხსნა, რომ მისი ძველი სატვირთო არ იქოქებოდა. მითხრა, რომ დასაქოქად მისი დაღმართზე დაგორება მოუწია. შემდეგ განაგრძო, რომ ზოგჯერ მანქანა საერთოდ არ იქოქებოდა და იძულებული ხდებოდა ეკლესიამდე რვა კილომეტრიც ფეხით გაევილო. უნდა ვაღიარო, რომ ამ საუბარმა ცოტა გამაოცა.

შემდეგ მან განმიმარტა, რომ ამ ეკლესიის უმთავრესი მსახურება ევანგელიზაცია იყო და ყოველთვის უნდა ათასობით ადა-

მიანს კვებავდა. დაახლოებით თვეში 1,000 ულუფა საკვებს გასცემდა მხოლოდ ამ ერთ ლოკაციაზე. პასტორის ლაპარაკმა ცოტა გამანანყენა. აქ ღვთის კაცია, რომელიც თვეში 1,000 ადამიანს კვებავს და წესიერი მანქანაც არ ჰყავს? შემეძლო, ამაზე მეზრუნა. სახლში საკმაოდ ახალი მანქანა მქონდა 3,000 კმ. გარბენით და ვიფიქრე, მისთვის მიმეცა. ვუთხარი ჩემი გეგმის შესახებ და ისიც, რომ მანქანასთან ერთად ჩემი გუნდის ერთ-ერთ წევრს გავაგზავნიდი. რა თქმა უნდა, ძალიან გაუხარდა.

ის სალამო მისთვის და მისი პატარა ეკლესიისთვის ღვთის სამეფოსა და ფულთან კავშირში მისი ფუნქციონირების შესახებ სწავლებაში გავატარე. ვიცოდი, ძალიან მნიშვნელოვანი იყო, სამეფოს ჩვენება დამეწყო მათთვის, ვისაც ეს ასე ძალიან სჭირდებოდა.

სახლში მისულმა, მანქანის ატლანტაში წაყვანის საკითხი მოვაგვარე. როცა ჩემი გუნდის წევრი მანქანის წასაყვანად მოვიდა, ვიცოდი ზეცაში სულიერ ტრანზაქციას ვახორციელებდი. ვგრძნობდი, რადგან ეს მანქანა ღმერთის სამეფოში გამოვანთავისუფლე, შემეძლო, მერწმუნა, რომ მივიღებდი ისეთ მანქანას, როგორიც მჭირდებოდა. მანქანები დიდად არ მიყვარს. ზოგიერთს ძალიან უყვარს, მე ასეთი არ ვარ. როცა ჩემი გუნდის წევრი მანქანის წასაყვანად მოვიდა, მას ხელები დავასხი და უბრალოდ ვთქვი: „მამა, მე ვათავისუფლებ ამ მანქანას ამ საქმისთვის ატლანტაში. მისი გამონთავისუფლებით, ვთესავ მარცვალს და მჯერა, რომ მივიღებ -----“. იმ წუთას ვერ მოვიფიქრე, რომელი მანქანა მინდოდა. ამიტომ უბრალოდ ვთქვი: „ამაზე მოგვიანებით დაგიბრუნდება!“

შემდეგი რამდენიმე თვის განმავლობაში, დიდად არ მიფიქრია მანქანაზე, მაგრამ ერთ დილას, დრენდას ვკითხე, თუ როგორ მანქანას ისურვებდა. ცოტა ხნით დაფიქრდა და მითხრა, რომ კაბრიოლეტი კარგი იქნებოდა. მე ვკითხე როგორი კაბრიოლეტი სურდა, მაგრამ ვერც ერთმა ვერ მოვიფიქრეთ იმ დროს: როგორი მოდელები იყო გამოსული? რადგანაც მანქანას დრენდასთვის ვყიდულობდი, მინდოდა დარწმუნებული ვყოფილიყავი, რომ ისეთ მანქანას მიიღებდა, როგორიც სურდა. ვთხოვე ონლაინ შეემოწმებინა ან გარშემო დაეთვალიერებინა და ეთქვა თუ აღმოაჩენდა: რომელი კაბრიოლეტი უნდოდა? არავისთვის გვითქვამს ჩვენი სურვილის შესახებ ახალ მანქანაზე, თუმცა მთელი ეს პერიოდი სულ აქეთ-იქით ვიყურებოდით და ვეძებდით მანქანას, რომელიც ჩვენს ყურადღებას მიიპყრობდა.

ერთ დღეს, მანქანას ადგილობრივი რესტორნის სადგომზე ვაჩერებდით და უეცრად დრენდამ დაიყვირა: „აი ეს არის!“ „ეს არის რა?“ – ვკითხე მე. „მანქანა, რომელიც მომწონს“. იგი თითოთი მიმანიშნებდა სადგომის ბოლოზე, მეც იქით წავედი და BMW 6 C კაბრიოლეტის, ნამდვილად ლამაზი მანქანის უკან გავჩერდი. და ალბათ, უნდა დავამატო, რომ ასევე ნამდვილად ძვირიანი მანქანის უკან. მისი გემოვნება შევაქე და ვუთხარი, რომ ძალიან ლამაზი მანქანა იყო.

თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ მე და დრენდა არ ვართ ისეთი ადამიანები, რომლებიც დიდ ფულს იხდიან მანქანებში. როგორც უკვე ვთქვი, დიდად არასდროს მიყვარდა მანქანები. იქიდან გამომდინარე, რომ ფინანსების სფეროში ვიყავი, ვიცოდი, რამდენად მალე კარგავდნენ ფასს და ყოველთვის სჯობდა ერთი ან ორი წლის მანქანის ყიდვა. ასე რომ, ჩემი გეგმა ასეთი იყო: ვეძებდი კარგ მდგომარეობაში მყოფ, გამოყენებულ მანქანას.

ერთი კვირის შემდეგ, ერთი კაცი გვირეკავს ეკლესიიდან და გვეუბნება: „დრენდას მანქანა ვიპოვე!“ ძალიან დავიბენი, რადგან არავისთვის გვექონდა ნათქვამი იმ BMW-ის შესახებ, რაც იმ დღეს ლანჩზე ვნახეთ. ამიტომ ვკითხე: რა მანქანა ნახა? მიპასუხა, რომ ეს იყო BMW 6 სერია C კაბრიოლეტი. გვითხრა, რომ შემთხვევით დაინახა ქუჩაში და უფალმა უთხრა, ეს დრენდას მანქანა იყო. „კარგი, ახლა ნამდვილად დაიმსახურე ჩემი ყურადღება“, ვუთხარი მე. მანქანა ერთი წლის იყო, ძალიან კარგ მდგომარეობაში. საბოლოოდ ვიყიდე და დრენდამ მანქანა მიიღო.

ვაუ, ეს როგორ მოხდა?

მოდით, ეს ისტორია იმას შევადაროთ, რაც რწმენის ქონასა და ნამგლის გაგზავნაზე ვისწავლეთ. როცა ჩვენი მანქანა გავეცი, რწმენა მქონდა. მაგრამ, როცა დრენდამ ხმამაღლა დაიძახა: „ეს ის არის!“ მან ნამგალი გაგზავნა და რამდენიმე დღეში მანქანაც გამოჩნდა. მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი ყურით მოვისმინე, თუ როგორ დაიძახა ეს დრენდამ, არასდროს დამიკავშირებია იგი მარკოზის მეოთხე თავთან და ნამგალთან. მაგრამ შემდეგმა ამბავმა, ყველაფერი ნათელი გახადა.

შენი სიტყვების ძალა

როგორც ვთქვი, 12 ჰა მიწა მქონდა, საიდანაც 2 ჰა ჭაობი იყო. ძალიან მიყვარს შემოდგომით ნადირობა და მიუხედავად

იმისა, რომ სკოლის პერიოდში იხვებზეც მქონდა ნანადირევი, აქ, ოჰაიოში, არასდროს მენადირა მათზე. მაგრამ იმ წელს, ჭაობი წყლით იყო სავსე. იხვეების დიდი გუნდები მოფრინავდნენ და მოფრინავდნენ მასში. ღამის გასათევად დღეში ასობით იხვი მოდიოდა. ამიტომ, ერთ ღამით ჩემი სანადირო თოფი ავიღე, გარეთ გავედი და სადილისთვის რამდენიმე იხვი მოვინადირე.

იმ შემოდგომაზე მეც და ჩემმა ბიჭებმაც ძალიან ვისიამოვნეთ იხვებზე ნადირობით. თუმცა შევამჩნიე, რომ ხშირად იხვეები ჩემი სასროლი მანძილის მიღმა იყვნენ. იხვებზე ნადირობისას კანონით მხოლოდ ფოლადის იარაღია დაშვებული და არა ტყვიის. ტყვია უფრო მძიმეა და ბევრად შორს მიდის, ვიდრე ფოლადი, ამიტომ შორ მანძილზე სროლა ყოველთვის პრობლემაა იხვებზე ნადირობისას.

თუმცა იმ სეზონზე რამდენიმე მონადირემ ჩემთან საუბარში ახსენა, რომ ახალი თოფი იყო გამოსული, რომელიც სპეციალურად იხვებზე სანადიროდ შეიქმნა. მას უფრო მძიმე სროლა ჰქონდა და შენიღბულიც იყო. ყიდვით დავინტერესდი, მაგრამ უკვე დეკემბერი იყო, იხვეების სეზონი მთავრდებოდა, ამიტომ ამაზე დიდად აღარ მიფიქრია.

იანვრის დასაწყისში, კაბელაში შევიარე (ადგილობრივი სპორტული საქონლის მაღაზია) და გამახსენდა ეს იხვე სანადირო თოფი. ძალიან მინდოდა მენახა, ამიტომ გამოსვლისას იარაღების თაროს ჩავუარე, სადაც წყლის ფრინველებზე ნადირობას მთელი სექცია ეძღვნებოდა. მახსოვს, დაუფიქრებლად თითი გავიშვირე საუკეთესოსკენ და უფალს ვუთხარი ხმამაღლა: „უფალო, ასეთი მექნება!“ ამაზე არც კი მიფიქრია, ისე წამოვიდა ჩემი პირიდან. იხვეების სეზონი შემოდგომამდე აღარ გაიხსნებოდა, ამიტომ მანამდე არც ყიდვას ვაპირებდი.

ორი კვირის შემდეგ, ბიზნეს კონფერენციაზე მიმინვიეს სპიკერად. როცა დავასრულე, მთავარი აღმასრულებელი ხელმძღვანელი მოვიდა ჩემთან მაღლობის სათქმელად და მითხრა, რომ ჩემთვის საჩუქარი ჰქონდათ ნაყიდი. ჩემდა გასაოცრად, ზუსტად ის თოფი ჰქონდათ ნაყიდი, ზუსტად ის მოდელი, რომელზეც ორი კვირის წინ თითით მივუთითე კაბელაში. რა თქმა უნდა, ძალიან გავოცდი ასეთი გულუხვი საჩუქრით, მაგრამ ვიცოდი, რომ ეს შემთხვევითი დამთხვევა არ იყო. გამახსენდა, რა ვთქვი კაბელას მაღაზიაში და გავაცნობიერე, თუ რა გავაკეთე. მე ნამგალი ნარვგზავნე!

„და თქვა: „ღვთის სამეფო ჰგავს კაცს, რომელიც თესლს აგდებს მიწაში. ღამით სძინავს, დღისით დგება, მაგრამ არ იცის, როგორ აღმოცენდება და იზრდება თესლი. რადგან მიწას თვითონ გამოაქვს ნაყოფი: ჯერ ჯეჯილი, შემდეგ თავთავი, მერე კი სავსე მარცვალთა თევთავში. რაჟამს მომნიფდება ნაყოფი, მაშინვე წარგზავნის ნამგალს, რადგან მოაწია მკამ“.

– მარკოზი 4:26-29

ნამგლის გაგზავნა იგივე პრინციპის ილუსტრირებაა, რაც რწმენას შეეხებოდა რომაელთა 10:10-ში.

„ვინაიდან გულით სწამთ სიმართლე [და მართლებიან], ხოლო ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად“.

– რომაელთა 10:10

გულით მწამდა და ახლა ბაგით გამოვანთავისუფლე ღვთის სამეფო დედამიწაზე. დაახლოებით 30 იარაღი გავეცი, მაგრამ ეს პირველი შემთხვევა იყო, როცა რეალურად მახსოვს, როგორ ვთქვი: „ასეთი მექნება“. მაგრამ როდესაც ამაზე დავფიქრდი, კიდევ ერთი შემთხვევა იყო, როცა იგივე რამე გავაკეთე, მაგრამ მაშინ წარმოდგენა არ მქონდა! როგორ მოქმედებდა სამეფო?

მე და დრენდა ოჰაიოში ოკლაჰომადან გადავედით, სადაც ირემზე საფანტიანი იარაღით ნადირობდნენ. თუმცა ოჰაიოში ეს უკანონობად ითვლებოდა; მხოლოდ ტყვიებიანი სანადირო თოფი იყო დაშვებული. ამ დროს მხოლოდ 20 კალიბრიანი ორ-ლულიანი თოფი მქონდა, რომლითაც გადასვლის პირველ წელს ორი ირემი მოვინადირე. მაგრამ მართლა მსურდა კარგი თოფი, რომელიც კონკრეტულად ირემზე სანადიროდ იქნებოდა შექმნილი. მახსოვს, ოჰაიოში პირველი ირემის სეზონის შემდეგ, დრენდასთან ვთქვი, რომ ძალიან მინდოდა რემინგტონის მოდელი 11 87 12, რომელსაც შავი სინთეზური კონდახი ჰქონდა ირემზე სანადიროდ. რამდენიმე კვირაში შობა მოდიოდა და ძალიან გამიკვირდა, როცა მამაჩემმა შობას ზუსტად ეს თოფი მაჩუქა. მე არც კი მითქვამს მისთვის, რომ იარაღი მჭირდებოდა. მახსოვს, გავიფიქრე: „ვაჟ, ეს ნამდვილად უცნაურია“. მე ისე გავგზავნე ნამგალი, რომ არც კი ვიცოდი.

თავი 4

არ გახსოვს?

ადრეულ დღეებში, როცა ჯერ კიდევ ვსწავლობდი, თუ როგორ მოქმედებს სამეფო, ძალიან მაკვირვებდა, რასაც ვხედავდი. ძირითადად იმიტომ, რომ ამ ყველაფრის შესახებ ჩემთვის არასდროს ესწავლებინათ. მაგრამ როგორც წიგნის პირველ ნაწილში აღვნიშნე, ღმერთი ირმეებზე ნადირობას ბევრი გაკვეთილის სასწავლებლად იყენებდა. ჩვეულებრივი ადამიანი ვარ და ვფიქრობ, ჩემი ყურადღების მისაპყრობად შესანიშნავი გზა იყო. მას შემდეგ, რაც ვისწავლე, თუ როგორ დამეთესა ირმის მისაღებად და მომკაც დავინწყე, თანაც ძირითადად 40 წუთში, ღმერთმა ჩემი გაკვეთილების უფრო მეტად მიმართვა დაიწყო სამეფოს ფუნქციების სიღრმეებისკენ.

ტულსაში ვიყავი, ოკლაჰამაში, როცა ღმერთმა მაჩვენა, როგორ მომენადირებინა რწმენით ექვსრქიანი ხარირემი. და როგორც უკვე გითხარით, შემდეგ წელს ოჰაიოში გადავედი. ოჰაიოს ირმების დიდი ჯოგი ჰყავდა და ორი ირმის მონადირების უფლებას გაძლევდა, რომელთაგან მხოლოდ ერთი უნდა ყოფილიყო მამალი. ამრიგად, ოჰაიოში გადასვლის შემდეგ ორი ირმისთვის შენიშვა დავინწყე, ერთი ხარირემისთვის და ერთი ფურირემისთვის. და ყოველთვის ზუსტად ასე ხდებოდა.

თუმცა ერთ წელს რალაც ისეთი შევნიშნე, რამაც დამაბნია. ვიფიქრე: „არა, შეუძლებელია, ეს ხდებოდეს!“ ნადირობის სეზონის დასრულების შემდეგ შევამჩნიე, რომ ირმები ზუსტად იმ თანმიმდევრობით მოვიდნენ, როგორც ჩემზე დავნიშნე დათესვისას. მაგალითად, თუ მეწერა „ხარირემისთვის და ფურირემისთვის“, ჯერ ხარირემი გამოჩნდებოდა და შემდეგ ფურირემი. ოჰაიოში გატარებული ბოლო სეზონები აღვიდგინე გონებაში და ყოველ წელს ასე ხდებოდა. ბოლომდე დარწმუნებული არ ვიყავი, რადგან დიდ ყურადღებას არ

ვაქცევდი, მაგრამ რაღაც მიზეზით მაინტერესებდა: მართლა ასე იყო თუ არა?!

ასე რომ, შემდეგ წელს ვიცოდი, რომ ეს უნდა გამერკვია. გეთანხმებით, გიჟური აზრი იყო, მაგრამ ვფიქრობდი, რომ ასე ხდებოდა და ვერასდროს დავრწმუნდებოდი მართლა ასე იყო თუ არა, რამდენიმე ექსპერიმენტის ჩატარების გარეშე. იმ წელს დათესვისას ჩემი თხოვნა შევატრიალე. ამჯერად სიაში ჯერ ფურჩიკი დავწერე. მანამდე ყოველთვის ხარირემს ვწერდი ფურცელზე პირველს. ნამდვილად, ზუსტად ასე მოვიდნენ. ამიტომ, შემდეგ წელს იგივენაირად მოვიქეცი და ისევ, ზუსტად დაწერილი თანმიმდევრობით მოვიდნენ. ვერც კი ვიფიქრებდი, რომ შესაძლებელი იყო ასეთი რამ მომხდარიყო. ნუთუ ღვთის სამეფო ასეთი კონკრეტული იყო?

იმის გასარკვევად, ეს მართლა ასე ხდებოდა, თუ უბრალოდ დამთხვევა იყო, გადავწყვიტე უფრო ღრმა ექსპერიმენტი ჩამეტარებინა. იმ წელს, შვიდტოტა რქიანი ხარირმისთვის დავთესე ჩემი თესლი. ვიცოდი, რომ ჩვეულებრივ, ნორმალურ ირემს ორივე მხარეს თანაბარი რაოდენობის რქები უნდა ჰქონოდა, სწორედ ამიტომ ავირჩიე კენტი რიცხვი, თანაც კონკრეტული. რაც არ უნდა უცნაურად ჟღერდეს, სწორედ მისთვის შევნირეთ მე და დრენდამ. ჩვენ ვილოცეთ და გამოვათავისუფლეთ ჩვენი თესლი შვიდტოტა რქიანი ხარირმისთვის.

რამდენად კონკრეტულია რწმენა?

როგორც იქნა, ოქტომბერიც მოვიდა და მშვილდით ნადირობის სეზონიც გაიხსნა. როგორც წესი, ვერ ვითმენ ტყეში ჩემი მშვილდით გასვლას, მაგრამ შევამჩნიე, რომ იმ სეზონზე რაღაც უცნაური განცდა მქონდა. სანადიროდ გასვლის სურვილი არ მქონდა. ეს განცდა ძალიან ძლიერი იყო და უცნაურია, მაგრამ ვიცოდი, რომ ჯერ არ უნდა გავსულიყავი. ვფიქრობდი, სეზონის დაწყების შემდეგ, როცა ფოთლებიც დაიწყებდა ჩამოცვენას, სურვილიც გამიჩნდებოდა. მაგრამ არა, უბრალოდ ვერ ავხსნი; გასვლის არანაირი სურვილი არ მქონდა. მახსოვს, ვფიქრობდი: „აღბათ, ასე ხდება, როცა ბერდები, ნელ-ნელა რაღაცების კეთება აღარ გინდა“. სხვა ვერაფრით ვხსნიდი იმ უცნაურ განცდას, რაც მქონდა. ისიც კი არ მადარდებდა ოდესმე წავიდოდი სანადიროდ თუ არა. ამასობაში ნოემბერი

მოვიდა და ცოტა შევფიქრიანდი. ყველაზე ლამაზი პერიოდი ტყეებში უკვე გამოვტოვე, და ვიტყოდი, რომ ყველაზე თბილიც. უკვე ნოემბრის შუა რიცხვები იყო და ისევ არანაირი სურვილი არ მქონდა, ირმებზე სანადიროდ გავსულიყავი. ვფიქრობდი, საერთოდ წავიდოდი თუ არა.

იმ პერიოდში, ჩვენთან ალაბამადან დრენდას მშობლები ჩამოვიდნენ, რათა რამდენიმე დღე ერთად გაგვეტარებინა. მისაღებში ვისხედით და ვლაპარაკობდით, როცა უეცრად ვიგრძენი, რომ მეორე დღეს ტყეში უნდა გავსულიყავი. თითქოს ვილაცამ ჩამრთველი გადაწია. ყველას ვუთხარი, რომ დილას უნდა გავსულიყავი ჩემი ხარირმის მოსანადირობლად. უეცრად, ისეთი აღელვებული და მოლოდინით სავსე გავხდი, თითქოს ჩემში ჭანჭიკი გადატრიალდა.

ვიცოდი, რომ ჩემი შვიდტოტა ირემი იქ იქნებოდა. მაშინ მივხვდი. შვიდტოტა იქ არ ყოფილა ოქტომბერში და არც წინა დღეს, სწორედ ეს იყო მიზეზი, რის გამოც ასე არ მინდოდა სანადიროდ გასვლა. შემიძლია, წარმოვიდგინო, რამდენად რთული იქნებოდა თვე-ნახევარი დავლოდებოდი, თუკი მთელი ეს დრო ყოველ დღე ფანჯრიდან უნდა მეყურებინა და ნადირობაზე მეოცნება. ნამდვილად დამთრგუნველი იქნებოდა. იმ დროს ეს ყველაფერი ჯერ კიდევ მხოლოდ თეორია იყო, მაგრამ მეორე დილას შევამოწმებდი.

ჯერ კიდევ ბნელოდა, როცა დილით ავდექი. ღამით ვლოცულობდი, თუ რომელ ხესთან უნდა დავმდგარიყავი. ჩემს ტერიტორიაზე რამდენიმე სადგომი მქონდა, თუმცა ზუსტად ვიგრძენი რომ ჭაობის სადგომთან უნდა მივსულიყავი. ასე იმიტომ ვეძახდი, რომ ეს სადგომი 2 ჰა ჭაობს ესაზღვრება ერთი მხრიდან, მეორე მხრიდან კი ბუჩქნარს. ვიცოდი, რომ ზოგჯერ ირმები ჭაობის გასწვრივ დადიან. ამ სადგომს ადრეც გაუმართლებია ჩემი იმედები და სრული მოლოდინი მქონდა, რომ იმ დღესაც იქ ვიხილავდი ჩემს ირემს.

სადგომისკენ მიმავალმა გონებაში გავიხსენე, რაც მაჩვენა ღმერთმა წარსულში სამეფოს შესახებ ირმებზე ნადირობით და ვგრძნობდი, რომ მეტს მასწავლიდა. მოუთმენლად ველოდი ჩემი ექსპერიმენტის შედეგების ნახვას.

ნელ-ნელა თენდებოდა და შემოდგომის დილის სუნი და ჩვეული ხმაური მიმანიშნებდა, რომ ნაბიჯი უნდა შემეცვალა. აშკარად ავცდი. უკვე ერთი საათი იყო, რაც გამოვედი და

ირმის ნიშანიც კი არ ჩანდა. თუმცა ირმის ყურებით ვიცოდი, რომ დილით მოგვიანებით მოვიდოდა ირემი და ეს მათი მოსასვენებელი ადგილი იყო. მიუხედავად იმისა, რომ უკვე ერთი საათი იყო, რაც იქ ვიდექი, კანონით დაშვებული სანადირო სინათლე მხოლოდ 40 წუთის განმავლობაში იყო.

იქ ჯდომისას უეცრად მანქანის კარის დახურვის ხმა გავიგონე, გამახსენდა, რომ დრენდას მშობლები იმ დილას უკან, ალაბამაში მიდიოდნენ და მინდოდა დავმშვიდობებოდი. ამიტომ უღიმღამოდ დავეშვი ძირს იმ აზრით, რომ სხვა დღეს მომიწევდა სანადიროდ გამოსვლა.

როცა სახლში მივედი, ყველა გაღვიძებული დამხვდა და უკვე საუზმისთვის ემზადებოდნენ. საუზმეს ყოველთვის მე ვამზადებ ოჯახში, თითქმის ყოველდღე ვუმზადებ დრენდას და კიდევ ვინც იქნება სახლში. ამიტომ, სანამ დრენდას მშობლები მანქანაში ბარგდებოდნენ, საუზმის მზადებას შევუდექი. რა თქმა უნდა, მკითხეს ირემზე და მომიწია მეთქვა, რომ ჩემი გეგმა შევცვალე, რათა დილა მათთან ერთად გამეტარებინა. დიახ, ცოტა იმედგაცრუებული ვიყავი. მოლოდინი მქონდა, რომ დილით ცოტა გვიან ნავიდოდნენ და დროს მომცემდნენ, მენადირა.

როცა გაზქურასთან ვიდექი და შემწვარ კვერცხს ვატრიალებდი, სამზარეულოს ფანჯარაში გავიხედე, რომელიც პირდაპირ ჩვენს უკანა ტყეს და მინდორს გაჰყურებდა. დავინახე, როგორ მისდევდა ხარირემი ფურირემს და ზუსტად იმ ჭაობისკენ მირბოდნენ, სადაც ჩემი სადგომი იყო. უბრალოდ ვიცოდი, რომ ჩემი ირემი იყო. უცებ დავიძახე, რომ ვილაცას საუზმისთვის მიეხედა, რადგან ჩემი ირემი დავინახე და უნდა გავკიდებოდი. ვიცოდი, ბევრი დრო არ მქონდა.

ტერიტორიისთვის უკანა მხრიდან უნდა შემომეველო, რათა ირემს არ დავენახე. მივხვდი, იმ ნაკვალევს მიჰყვებოდა, რომელზეც ჩემი სადგომი იყო. რაც შემეძლო სწრაფად შემოვურბინე მინდორს და ისე მივედი სადგომამდე, რომ არც ერთი ირემი არ დამინახავს, რაც კარგი იყო. ვიცოდი, რომ მათზე მალე მივიდოდი, თუ რა თქმა უნდა, იმ ნაკვალევზე გამოყოლას აირჩევდნენ. სწრაფად ავცოცდი სადგომზე. გული საოცრად მიცემდა და სახეზე ოფლი წურწურით ჩამომდიოდა.

უეცრად ჩემი დაჯდომა და მათი გამოჩენა ერთი იყო. ფურირემი ჩემი სადგომის ქვემოთ გარბოდა და მოვემზადე, რადგან ვიცოდი, ხარირემიც მალე გამოჩნდებოდა. ასეც მოხდა.

იმის დრო არ მქონდა, შეემოწმებინა ნამდვილად შვიდტოტა იყო თუ არა. რეალურად იმის დროც ძლივს მქონდა, რომ მშვილდი ამელო და მესროლა. გასროლისთანავე მივხვდი, რომ მოვარტყი, მაგრამ ცოტა ქვევით, რამაც შემაფიქრია. ირემი გასროლისთანავე ბალახებში გადახტა. დაახლოებით 20 წუთი მოვიცადე და სადგომიდან ჩამოვცოცდი. ვერ ვითმენდი ისარი შემემოწმებინა. სამწუხაროდ, ისარზეც და მინაზეც ძალიან ცოტა სისხლი იყო.

ცოტა განანწყენებული ვიყავი საკუთარი ნასროლით, მაგრამ ვიცოდი, რომ ირემი ბალახებში ინვებოდა და არ მინდოდა ასე უცებ გამომეგდო. ადრეც მომირტყავს ირმისთვის ისე, რომ ძალიან ცოტა სისხლი დაეღვარა და ვიცოდი, ასეთ დროს საუკეთესო იყო, ცოტა დრო მიგეცა. ამიტომ სახლში დავბრუნდი და საუზმე დავასრულე, ყველას მოვუყევი, რაც მოხდა და ბიჭებს ვუთხარი, რომ მათი დახმარება დამჭირდებოდა მინდორში წასვლისას, რათა ირემი გვეპოვა. იმედი მქონდა, აღმოვაჩენდით, რომ ირემს იმაზე უკეთ გავარტყი, ვიდრე ისარი მიუთითებდა და რომ, შესაძლოა, უკვე მომკვდარიყო. მაგრამ ვიცოდი დიდი შანსი იყო ისე ქვევით მომერტყა, რომ უბრალოდ დაჭრილი ყოფილიყო.

რამდენიმე საათიანი ლოდინის შემდეგ, გარეთ გავედით და სამივე მინდორში გავიშალეთ. მშვილდი შემართული მქონდა იმ შემთხვევისთვის, თუ დაგვჭირდებოდა. უეცრად შორს, მინდორში ტომი ირმისკენ გადახტა. მან მე ვერ დამინახა და ჩემი მიმართულებით გამოიქცა. სირბილისას უცებ ტომი შენიშნა და ცოტა ხანს გაჩერდა, რომ გამორკვეულიყო, თუ საით წასულიყო.

ირემი ჩემგან დაახლოებით 60-65 მეტრში იყო, ზედმეტად შორს იმისთვის, რომ ისარი გამერტყა, რადგან იმ დროინდელ მშვილდებს, არც ისე ძლიერი სროლა ჰქონდათ.

მაგრამ ვიცოდი, რომ ეს ჩემი ერთადერთი შანსი იყო. სწრაფად შევმართე მშვილდი, ირმის ზედა ნაწილს დავუმიზნე და გავუშვი. ჩემდა გასაოცრად, ისარი ზუსტად ირმისკენ გაფრინდა და

**ღიას, ღვთის სამეფო
მართლა ასეთი
კონკრეტული იყო!
არავის არასდროს
უთქვამს ჩემთვის,
რომ სამეფო ასე
მოქმედებდა, რომ
სამეფო ასეთი
კონკრეტული იყო და
რომ ჩვენ რეალურად
გვქონდა ასეთი
ქალაუფლება.**

პირდაპირ კისრის შუაში დაერქო. ირემი ადგილიდან მოწყდა და გორაკის ქვევით გაიქცა. გაოცებული ვიყავი. ნელა ნავედით იმ მხარეს, საითაც ირემი გაიქცა და დავინახე, ჩვენგან დაახლოებით 100 მეტრში იწვა. თავი ზემოთ ჰქონდა აწეული, მაგრამ ვერ გვხედავდა, ამიტომ უკან დავიხიეთ და გადავწყვიტეთ მოგვიანებით დავბრუნებულიყავით.

იმაზე გვიან დავბრუნდი, ვიდრე ვვარაუდობდი, რადგან მთელი დღე ეკლესიაში დატვირთული მქონდა და დაბნელებამდე სახლში მოსვლაც კი ვერ მოვახერხე. მე და ტიმმა ფანარი ავიღეთ და იქით გავეშურეთ, სადაც მინაზე განოლილი ირემი ვნახეთ. იმ ადგილიდან რამდენიმე მეტრში ვიპოვეთ. სწრაფად შევხედე მის რქებს, ჩემ წინაშე შვიდტოტა ხარირემი იყო. გაოცებული მივშტერებოდი. მე და ტიმმა მაღლობა გადავუხადეთ ღმერთს ირმისთვის. გზაში, როცა სახლში მიგვყავდა, ღვთის სამეფოზე ვსაუბრობდით, იმაზე, რაც ახლა ვნახეთ.

ღიახ, ღვთის სამეფო მართლა ასეთი კონკრეტული იყო! არავის არასდროს უთქვამს ჩემთვის, რომ სამეფო ასე მოქმედებდა, რომ სამეფო ასეთი კონკრეტული იყო და რომ ჩვენ რეალურად გვექონდა ასეთი ძალაუფლება.

კიდევ ერთი აღმოჩენა

კიდევ ერთი ირმებზე ნადირობა მახსოვს, როცა ერთწლიანი ხარირმისთვის დავთესე, რომელსაც პანანინა რქები აქვს. რადგანაც მისი რქები ძალიან პატარაა, შორიდან არ ჩანს და შეიძლება ფურირემი გეგონოს. ამის გამო, ოჰაიოს შტატში ერთწლიანი ხარირემი ფურირემად ითვლება. გაითვალისწინეთ, რომ ეს პატარა შვლის ნუკრი არ არის, თითქმის იმხელაა, რამხელაც ზრდასრული ირემი.

ამ კონკრეტულ დღეს ჩემი ხის სადგომზე ვიდექი და ირმების მთელი ჯგუფი შევნიშნე, ცხრა თუ ათი იქნებოდნენ. ჯერ ცოტათი შორს იყვნენ ჩემი სასროლი მანძილიდან, მაგრამ ნელ-ნელა მიახლოვდებოდნენ. უეცრად მეზობელმა თავისი ოთხთვალა დაქოქა და მთელი ჯოგი ჩემგან შორს გაიქცა. ხმამაღლა ვთქვი: „ერთწლიანო ხარირემო, გიბრძანებ, რომ დაბრუნდე და ჩემი ხის ქვეშ დადგე!“ მინდა, ეს სურათი წარმოიდგინოთ! მოსავალ აღებულ ყანაში ცხრა ირემი ჩემგან საპირისპირო მიმართულებით გარბის. ჩემი სიტყვის წარმოთქმის თანავე, ერთი ირემი ტოვებს ჯოგს, წრეს ურტყამს, ზუსტად ჩემი ხის

ქვეშ დგება და ჩერდება! ეს ირემი სახლში წავიყვანე და დიახ, ერთნლიანი ხარირემი იყო.

ასეთ რალაცას უკვე გამუდმებით ვხედავდი. ნიგნში მოგვიანებით მეტს ვისაუბრებ იმაზე, თუ რა წარმოუდგენელი და დეტალურია ღვთის სამეფო, მაგრამ ახლა მოდი, გავიაზროთ, რომ რალაც დაუფერებელი ხდება!

ღვთის სამეფომ ჩვენი ცხოვრება შეცვალა და ველარ ვჩერდებოდით ისე, რომ ამის შესახებ სხვებისთვის არ მოგვეყოლა. იმდენი ისტორია გვაქვს და იმდენი გვინახავს. გვინახავს მკვდრის გაცოცხლება, სიმსივნის წამში გაუჩინარება, გასაოცარი ფინანსური ისტორიები, ხსნისა და მიმართულების მიმცემი საოცარი ამბები. იმდენად გვწყუროდა, მეტი ადამიანისთვის მოგვეთხრო ღვთის სამეფოს შესახებ, მე და ღრენდამ ვიგრძენით და 1995 წელს „რწმენით სიცოცხლის ეკლესია“ დავაფუძნეთ, რათა ადამიანებს ღვთის სამეფოს გაგებაში დავხმარებოდით. შემდეგ ღმერთმა მიმართულება მოგვცა, რომ 2006 წელს დაგვეწყო მედია მსახურება „რწმენით სიცოცხლე ახლა“, რომლის მეშვეობითაც ყოველდღიურად, ყველა სასაათო სარტყელში გვაქვს მაუნყებლობა. აღმოვაჩინეთ, რომ ადამიანებს ყველგან სურთ, იცოდნენ, როგორ იცხოვრონ ღვთის სამეფოს ცხოვრების სტილით, რაც თავისუფლებასა და გამარჯვებას გულისხმობს.

ღვთის სამეფო ყველასთვის მოქმედებს

ამ დღილას, როცა ამ თავის წერა უნდა დამეწყო, ჩემი ელ-ფოსტა შევამოწმე. ყოველდღე ვიღებთ წერილებს ადამიანებისგან, რომლებიც გვიყვებიან, თუ როგორ შეცვალა ღვთის სამეფომ მათი ცხოვრება. ვიფიქრე, ჩემი დღის ნაწილს გაგიზიარებდით, რადგან ეს წერილი სწორედ რამდენიმე წუთის წინ მივიღე.

ვინ ვარ მე, რომ მას ვადარდებ? თქვენი სწავლების მოსმენა რამდენიმე წლის წინ დავინწყე და მას შემდეგ მუდმივად სასწაულებს ვხედავ. მინახავს განკურნებები და ფინანსური სასწაულები. ახლა, ჩემი გონება ველარც კი იაზრებს გარშემო ღვთის ისეთ სიკეთეს ვხედავ. ვხედავ, გაჭირვებულ ადამიანებს და კარებს, რომლებიც სახარებისა და ჭეშმარიტებისთვის იხსნება. ვხედავ, როგორ იხსნება კარი ჭეშმარიტებისთვის! და რაც ყველა-

ზე მეტად მაოცებს, ისაა, რომ ჩემი სკივრები სავსეა. მან ისე გამამდიდრა, შემიძლია, გავცე და ამით მისი სახელი განვადიდო! თვითდასაქმებული ინსპექტორი ვარ. ხშირად ვმენტორობ ახალგაზრდა ინსპექტორებს. ცოტა ხსნის ნინ, ქრისტიანთა ბიზნეს ჯგუფი წამოვიწყე, სადაც ვსაუბრობთ მონოდებაზე, ვიყოთ გულუხვები და აღვზარდოთ შემდეგი თაობა... რომ ღვთის სამეფოს სტილი არ არის შეჯიბრებითობა, არამედ სიუხვე. თქვენმა სწავლებამ ჩემი ცხოვრება შეცვალა და ახლა ამას, სხვებს გადავცემ; და რადგან მან დამაფუძნა, ახლა სხვები მისმენენ და ხედავენ მის დიდებას. ისეთი დამამდაბლებელია იმის დანახვა, რაც მან გააკეთა და როგორ განაგრძობს ჩემს უზრუნველყოფას. მადლობა თქვენი მსახურებისთვის!”

თავმდაბლობით,
ბ.გ. ქნოქსვილი, თნ.

ასეთი ტიპის წერილებს მუდმივად ვიღებთ. თუმცა, ასევე უამრავ კითხვას ვიღებთ ღვთის სამეფოს ფუნქციონირების შესახებ. ხალხი გვეკითხება: როგორ იმოქმედონ ღვთის სამეფოში და როგორ დაინახონ ის, რაც მე და დრენდას გვიხილავს? სწორედ ესაა ამ წიგნის „შენი ფინანსური რეკლუცია“ მეოთხე ნაწილის მიზანი. თუ ჩემი სხვა წიგნებიც გაქვს, მაშინ იცი, რომ აქამდე ვეცადე საკვანძო იდეები მიმომეხილა, რაც ყველამ უნდა იცოდეს, ვისაც სურს, სამეფოში იმოქმედოს.

მაგრამ ახლა მინდა, ღვთის სამეფოს ფუნქციის სიღრმეებში ჩავიდე და იმეღია, დაგეხმარებით, მეტი გაიგოთ, თუ როგორ იცხოვროთ სამეფოში შედეგებით. მინდა, დავიწყო, როგორც მე ვეძახი, იმ ხუთი ძირითადი ნაბიჯის გამოყოფით, რაც ღმერთმა მასწავლა იმ უზრუნველყოფის მისაღებად, რაც მისი სამეფოსგან გჭირდება.

ხუთი ძირითადი ნაბიჯი საჭირო უზრუნველყოფის მისაღებად

მოდი, დავიწყოთ ისტორიით მარკოზის 8:14-21-დან:

„მონაფეებს პურის წაღება დაავინყდათ. ნავში ერთი პურის მეტი არ ჰქონდათ. დაარიგა ისინი და უთხრა: „გაფრთხილდით, ერიდეთ ფარისეველთა საფუარს და ჰეროდიანელთა საფუარს“.

ისინი კი ერთმანეთში მსჯელობდნენ: ალაბთ, იმიტომ, რომ პური არ გვაქვსო.

იესო მიხვდა ამას და უთხრა მათ: **„რას მსჯელობთ, პური რომ არა გაქვთ? ნუთუ კიდევ ვერ ხედავთ და ვერ გაგიგიათ? გული გაგიქვავდათ? თვალები გაქვთ და ვერ ხედავთ, ყურები გაქვთ და არ გესმით? და არც გახსოვთ? როცა ხუთი პური დავტეხე ხუთი ათასი კაცისთვის, რამდენი გოდორი გაავსეთ ნარჩენებით?“**

უთხრეს: „თორმეტი“.

„როცა ოთხი ათასისთვის შვიდი პური დავტეხე, რამდენი კალათი გაავსეთ ნარჩენებით?“

უთხრეს: „შვიდი“.

უთხრა მათ: „მაშ, როგორ ვერ ხვდებით?“

– მარკოზი 8:14-21

იესო რეალურად ამას ამბობდა: „ბიჭებო, განა არ გახსოვთ?! ეს ხომ უკვე გავიარეთ, თქვენ უკვე დაინახეთ, როგორ გავუმკლავდით პურის ნაკლებობას წარსულში?!“ მაგრამ მონაფეებს უბრალოდ არ ესმოდათ. ამიტომ იესომ უთხრა: დაფიქრებულიყვნენ, თუ რა მოხდა წარსულში. ის მათ ძალიან მნიშვნელოვან მინიშნებას აძლევდა. „გაიხსენეთ ბოლო მომენტი, როცა მსგავს სიტუაციას გავუმკლავდით და პასუხსაც იპოვით“. მე ვიტყვი, რომ ჩვენი პასუხიც ესაა. დიახ, ვხედავთ, რომ პური და თევზი გამრავლდა, ამის დანახვა ყველას შეუძლია, მაგრამ, როგორც სულიერმა მეცნიერებმა, უფრო ღრმად უნდა ჩავიხედოთ. ეს როგორ მოხდა? მოდი, შევხედოთ ისტორიას, რომელსაც იესო შეეხებოდა და მოვძებნოთ მინიშნებები!

„უკვე გვიანი იყო; მივიდნენ მასთან მონაფეები და უთხრეს: „ეს ადგილი უდაბურია და თანაც უკვე გვიანია. გაუშვი ეს ხალხი გარშემო სანახებსა და სოფლებში, რომ საზრდო იყიდონ თავიანთთვის“.

მაგრამ მიუგო მათ და უთხრა: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი“.

უპასუხეს: „ნავიდეთ, ორასი დინარის პური ვიყიდოთ და ამათ მივცეთ საჭმელად?“

უთხრა: „რამდენი პური გაქვთ? ნადით, ნახეთ!“

ნახეს და უთხრეს: „ხუთი პური და ორიც თევზი“.

მაშინ უბრძანა მათ, ყველანი ჯგუფ-ჯგუფად დამსხდარიყვნენ მწვანე ბალახზე. და დასხნენ მწყობრად, ას-ასად და ორმოცდაათ-ორმოცდაათად. აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, პურები დატეხა და მონაფეებს მისცა, რომ მათთვის ჩამოერიგებინათ. ორი თევზიც ყველას გაუნაწილა. ყველამ ჭამა და გაძღა. დარჩენილი ნატეხებით კი თორმეტი გოდორი გაავსეს. და ხუთი ათასამდე მამაკაცი იყო პურის მჭამელი“.

– მარკოზი 6:35-44

დარწმუნებული ვარ, რომ მონაფეები შოკირებულები იყვნენ, როცა იესოს ეუბნებოდნენ, ხალხი საჭმლის მოსაძებნად

**იასოს სურდა,
დარწმუნებული
ყოფილიყო, რომ მათ
ეცოდინებოდათ,
თუ როგორ
გამკლავებოდნენ
ცხოვრებას სხვა
პერსპექტივიდან,
სამეფოს
პერსპექტივიდან.**

გაეგზავნათ, ის კი მოუბრუნდა და უთხრა: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი!“ „მათ“ ამ შემთხვევაში 5,000 ადამიანს აღემატებოდა. ბიბლია ამბობს, რომ იქ 5,000 მამაკაცი იყო, შესაბამისად ვფიქრობ, რომ იქ ქალები და ბავშვებიც იქნებოდნენ და რეალურად სულ 15,000-დან 20,000-მდე ადამიანი იქნებოდა. ვფიქრობ, ყველა დამეთანხმება, რომ ეს ძალიან ბევრი ხალხია გამოსაკვებად,

განსაკუთრებით ყოველგვარი წინასწარი გაფრთხილებისა და მომზადების გარეშე.

რა თქმა უნდა, მჯერა, რომ იესოს აინტერესებდა ხალხის გამოკვება, მაგრამ ვფიქრობ, კიდევ უფრო მეტად სურდა, გაკვეთილი ესწავლებინა თავისი მოწაფეებისთვის. მჯერა, რომ სწორედ ამიტომ უთხრა მათ: „თქვენ გამოკვებით!“ მათ იესოს მოხდენილი მრავალი სასწაული ენახათ, მაგრამ ახლა მათი ჯერი იყო. ყველაფრის შემდეგ, ახლო მომავალში ის უნდა წასულიყო და იესოს სურდა, დარწმუნებული ყოფილიყო, რომ მათ ეცოდინებოდათ, თუ როგორ გამკლავებოდნენ ცხოვრებას სხვა პერსპექტივიდან, სამეფოს პერსპექტივიდან.

ნაბიჯი №1: რა გაქვს?

„უთხრა: „რამდენი პური გაქვთ? ნადით, ნახეთ!“

ნახეს და უთხრეს: „ხუთი პური და ორიც თევზი“.

აი, მთავარი გასაღები. იესოს არ უთქვამს: „მოდი, ქვები პურებად ვაქციოთ!“ ეს სულიერად უკანონო იქნებოდა. ამის ნაცვლად მან ჰკითხა, თუ რა ჰქონდათ უკვე. კერძოდ, ის ეკითხებოდა, თუ რამდენი ჰქონდათ იქიდან, რაც სჭირდებოდათ. მან იცოდა, რომ მთელი ხალხის გამოსაკვებად საკმარისი პური და თევზი არ იქნებოდა და ეს არც ყოფილა მისი განზრახვა, როცა ეკითხებოდა. ჩვეულებრივი გონებისთვის ამდენი ადამიანის გამოკვების პერსპექტივა უბრალოდ სიგიჟე იყო. მოწაფეებმა ძეხნის გარეშე იცოდნენ, რომ 20,000-ისთვის საკმარის საკვებს ვერსად ნახავდნენ. შეგიძლიათ, წარმოიდგინოთ, რას იფიქრებდნენ, როცა იესომ უთხრა: წასულიყვნენ და ენახათ რეალურად რამდენი პური და თევზი ჰქონდათ?! და შემდეგ უკან დაბრუნებულიყვნენ იესოსთან ანგარიშის ჩასაბარებლად და ეთქვათ, რომ მხოლოდ ხუთი პურის და ორი თევზის პოვნა შეძლეს? სიგიჟეა, არა?

ნება მომეცით, ამ საუბარს პერსპექტივა მივანიჭო. როგორც პასტორი, წარსულში უამრავ ოჯახს დავხმარებიათ რთულ ფინანსურ სიტუაციებში. დავხმარებიათ ერთი თვის ქირის გადახდაში ან კომუნალური გადასახადების გადახდაში, თუნდაც საჭმლის ყიდვაში. მაგრამ მოდი, ჩავთვალოთ, რომ მე

მცოდნოდა, რეალური პასუხი მათთვის დახმარება კი არ იყო, არამედ მცოდნოდა, რომ პასუხი სამეფო იყო.

ჩვენი საუბარი ასე წარიმართებოდა. „პასტორო გარი, იცით ამ თვეში ძალიან გაგვიჭირდა და მალე სახლიდან გამოგვყრიან! ეკლესია ვერ დაგვეხმარება?“ „რა თქმა უნდა, შემოიძლია, დაგეხმაროთ. აი, ჩემი რჩევა. სახლი მთლიანად გამოისყიდეთ და არანაირი ქირის გადახდა აღარ მოგიწევთ“. ისინი შემომხედავენ და მეტყვიან: „პასტორო, მგონი ვერ გაიგე. ჩვენ იმდენი ფულიც კი არ გვაქვს, რომ ერთი თვის ქირა გადავიხადოთ, არათუ სრულად გამოვისყიდოთ“. „ვიცი“, – მეც ვპასუხობ, „სწორედ ამიტომ გეუბნებით, რომ სახლი უნდა გამოისყიდოთ და ქირის ფული აღარ გექნებათ გადასახდელი!“

შემდეგ თუ გავაგზავნიდი, რომ ენახათ რეალურად რამდენი ფული ჰქონდათ, რათა ამ საქმისთვის გამოეყენებინათ, მართლა იფიქრებდნენ, რომ გავგიჟდი. მაგრამ ჩემდამი მორჩილების გამო, თუკი მართლა წავიდოდნენ და ნახავდნენ, მოვიდოდნენ და მეტყობდნენ: „პასტორო, ორჯერ გადავამოწმეთ. მხოლოდ 20\$ გვაქვს, სახლის გამოსასყიდად კი 360,000\$-ია საჭირო“. ვფიქრობ, სურათი დაინახეთ. ისინი იფიქრებდნენ, რომ აზროვნების უნარი დავკარგე, ასე არაა?

სწორედ ასე იგრძნობდნენ თავს მონაფეები იმ დღეს, სრულად დაიბნეოდნენ. ხუთი პური და ორი თევზი 20,000-ის გამოსაკვებად?

რასაც ღათისავ, იმას მოიმაკი

სანამ უფრო ჩავეულრმავდებით ამ ისტორიას, მინდა, ერთი წუთით გადავუხვიო, რათა სამეფოს კიდევ ერთი კანონი გამოვავლინოთ, რაც რალაციის განვითარებას და მოხდენას შეეხება. პური მრავლდება პურად და თევზი მრავლდება თევზად. ამიტომ, ეს ჩაინერეთ!

სამეფოში უნდა გამოათავისუფლო იმის ნაწილი, რაც გჭირდება, რათა გამრავლდეს!

ნება მომეცით, ბიბლიიდან კიდევ ერთ მაგალითზე გადავხტე და შემდეგ დავუბრუნდები ჩვენს ისტორიას მარკოზის მე-8 თავში. მოდი, ვნახოთ 2 მეფეთა 4:1-7.

„ასე შეჰვალდა ერთმა ქალმა, წინასწარმეტყველთა ცოლთაგან, ელისეს: „მოკვდა ჩემი ქმარი, შენი მსახური; შენ იცი, რომ უფლის მოშიში იყო იგი. ახლა კი მევახშე მომადგა, რათა ორივე ჩემი შვილი მონებად წაიყვანოს თავისთვის“.

უთხრა ელისემ: **„რა გაგიკეთო? მითხარი, რა გაქვს სახლში?“**
უპასუხა: „ერთი დოქი ზეთის მეტი არაფერი აქვს სახლში შენს მხევალს“.

უთხრა ელისემ: „წადი და მთელი შენი სამეზობლოდან ითხოვე ჭურჭელი; ყველა მეზობლისგან წამოიღე, რაც შეიძლება ბევრი ცარიელი ჭურჭელი ინათხოვრე. მერე შედით და შეიკეტეთ კარი შენ და შენმა ძეებმა; ჩაასხი ზეთი ყოველ ამ ჭურჭელში და სავსეები განზე გადგი“.

წავიდა და შეიკეტა კარი თავის ძეებთან ერთად. აწვიდნენ მას ჭურჭელს, ის კი ზეთს ასხამდა. როცა ყველა ჭურჭელი აივსო, უთხრა თავის ძეს: „კიდევ მომიტანე ჭურჭელი“.

უთხრა: „ალარაა მეტი ჭურჭელი“. და ზეთიც შეწყდა.
მივიდა ქალი და უამბო ღვთისკაცს.
უთხრა მან: „წადი, გაყიდე ზეთი და გადაიხადე შენი ვალი; დანარჩენით კი თავი ირჩინეთ შენ და შენმა ძეებმა“.

– 2 მეფეთა 4:1-7

ყურადღება მიაქციეთ, რომ წინასწარმეტყველს არ უთქვამს: „მოდით, ძვირფასეულობას გადავავლოთ თვალი და ვნახოთ, რა გვაქვს?!“ არა, მან ამ პრობლემის გადაჭრის უკეთესი გზა იცოდა. მან თქვა: „რით შემიძლია დაგეხმარო?“ ქალი ცოტა დააბნია, ალბათ, ამან და უპასუხა: „რითი დამეხმარო? ფული მჭირდება!“ მაგრამ იგი მის დამცირებას სულაც არ ცდილობდა. იგი ძალიან მნიშვნელოვან კითხვას სვამდა, რაც იცოდა, რომ პასუხამდე მიიყვანდა. იგივე კითხვა შენც მიგიყვანს პასუხამდე.

„რა გაგიკეთო? მითხარი, რა გაქვს სახლში?“

რა გაქვს?

რა გაქვს სახლში? დარწმუნებული ვარ, ძალიან გააკვირვებდა ეს კითხვა, რადგან უკვე აუხსნა მისი იქ მისვლის მიზეზი.

უპასუხა: „ერთი დოქი ზეთის მეტი არაფერი აქვს სახლში შენს მხევალს“.

ყურადღება მიაქციეთ, რომ მან ხაზი გაუსვა ამ სიტყვას: „არაფერი აქვს სახლში“. მაგრამ განა მართლა არაფერი ჰქონდა?

არა, მისი ნათქვამი ტექნიკურად არ იყო სწორი. მან თქვა, რომ ერთი დოქი ზეთი ჰქონდა. ბინგო! სწორედ ამის გაგება სურდა წინასწარმეტყველს.

და სწორედ ეს უნდა ჰკითხო შენც სკუთარ თავს! ღმერთს უბრალოდ სჭირდება რაღაც, რაც შენს კანონიერ მმართველობაშია, რათა მისით იმოქმედოს.

მოდით, ისევ გადავხედოთ პირველ ნაბიჯს. ღმერთს იმის ნაწილი უნდა მისცე, რაც გჭირდება. როცა რაღაცას აძლევ ღვთის სამეფოს, ეს ცვლის მმართველობას და მას ღვთის კანონიერი

**როცა რაღაცას
აქლავ ღვთის
სამეფოს, ეს ცვლის
მმართველობას და მას
ღმერთის კანონიერი
კალაუფლების
ქვეშ აქცევს, რაც
საშუალებას აქლავს
ღმერთს, რომ
გამრავლოს.**

ძალაუფლების ქვეშ აქცევს, რაც საშუალებას აძლევს მას, რომ გამრავლოს. გვახსოვდეს, რომ, როგორც ამ ისტორიაში დავინახეთ, გამრავლება შესაძლოა, სულაც არ ნიშნავდეს იმას, რომ შენი პური ასე თავისით გამრავლდება, როცა კარადაში დევს, მიუხედავად იმისა, რომ ასეთიც მინახავს. მაგრამ როგორც წესი, ღმერთი გამოაჩენს პურის გამრავლების გზას სხვა ადამიანების ჩართვით. ვილაც შეიძლება გულუხვი იყოს შენდამი, ან შეიძლება სამსახურში დანიშნაურდე, ან მოულოდნელი კომპენსაცია მიიღო. უამრავი გზა არსებობს, რითიც ღმერთს შენი პურის გამრავლება სურს.

შეგიძლია შენს ფულს სახელი დაარქვა

მინდა, ძალიან მნიშვნელოვანი პუნქტი გამოვყო ფულის შესახებ.

ფული შესაძლოა გამოვიყენოთ, როგორც თესლი ნებისმიერი რამისთვის.

შენ ყოველდღე არქმევ ფულს სახელს, როცა რაიმეს ყიდულობ. მაგალითად, როცა სურსათის მაღაზიაში ხარ და პურს ყიდულობ, ფულს ცვლი პურში, ანუ რეალურად, შენს ფულს „პურს“ არქმევ. მოდი, დაფუკვირდეთ, რას ვგულისხმობ?! თუ პური გჭირდებათ, ახლა უკვე გესმით სამეფოს თესვისა და მკის კანონი. კანონზე დათანხმებით იცი, რომ თუ პურს დათესავ, პურს მიიღებ. მაგრამ მოდი, ჩავთვალოთ, რომ პური გჭირდება, მაგრამ არ გაქვს პური, რათა დათესო. რას გააკეთებდი? შეგეძლო, დაგეთესა ფული და მისთვის პური დაგერქმია. გახსოვდეს, ფული უბრალოდ ბარტერული სისტემაა. ჩვენ მას ყოველდღე ვარქმევთ იმ ყველაფრის სახელს, რაც გვჭირდება! რძიდან დანყებული, ბინის ქირით, ფეხსაცმლით თუ საჭმლით დამთავრებული. ასე რომ გაცემის დროსაც შეგიძლია, დაარქვა ფულს სახელი.

გაცემის დროს შეგიძლია, დაარქვა ფულს სახელი.

„რწმენით სიცოცხლის ეკლესია“, არის ეკლესია ნიუ ალბანიაში, ოჰაიოში, რომელიც მე და დრენდამ 25 წლის წინ დავაფუძნეთ. ავაშენეთ „ცენტრი ახლა“, შენობა, სადაც რწმენით სიცოცხლის ეკლესია 2008 წელს გადავიდა. ეს უზარმაზარი პროექტი იყო, რომელსაც 6.5 მილიონი დოლარი სჭირდებოდა და დაახლოებით 550 ადამიანის მიღებაზე იყო გათვლილი.

ბოლო ათი წლის განმავლობაში ეს შენობა მართლა ბოლომდე გამოვიყენეთ და ამოვწურეთ. 3,000 ყოველ შაბათ-კვირას და კვირაში 4 გადაცემა პირდაპირ ეთერში, ეს იყო ჩვენი შესაძლებლობების მაქსიმუმი. ამიტომ გადავწყვიტეთ, ჩვენი იმჟამინდელი შენობისთვის დაგვემატებინა. ეს 10 მილიონ დოლარიანი პროექტი იქნებოდა და ნებას მოგვცემდა, გაგვეზარდა ჩვენი დარბაზი, ისევე როგორც დაგვემატებინა საბავშვო სივრცე. თუმცა გავაცნობიერეთ, რომ დრო, რაც თანხის მოძიებას დასჭირდებოდა და შემდეგ ის დრო, რაც აშენებას დასჭირდებოდა, შესაძლოა, სერიოზულ პრობლემად ქცეულიყო. ეს ნიშნავდა, რომ ორ წელიწად ნახევარი უნდა დავლოდებოდით, სანამ შევძლებდით, დამატებითი სივრცის გამოყენებას.

ამაზე ფიქრით გადავწყვიტეთ, გვემოქმედა, დაგვეწყო შენობის გადიდება და ამავდროულად დაგვეწყო შენობის ადგილმდებარეობის ძებნა, რომელზეც ვფიქრობდით, რომ ექვს თვეში დავინწყებდით. ვიცოდით, ეს ერთი მხრივ

ძირითადი შენობიდან რალაც დოზით გადაიტანდა ზენოლას, და ამავდროულად ეკლესიას გაზრდის საშუალებას მისცემდა. ამრიგად, შევადგინეთ გუნდი, რომელიც დაიწყებდა შენობის ადგილმდებარეობის ძიებას. შევისწავლეთ დემოგრაფიული მდგომარეობა და შევჯერდით ქალაქში ერთ ადგილზე, რომელიც, ჩვენი აზრით, საუკეთესო ლოკაცია იქნებოდა. ვეძებეთ, ვეძებეთ და რამდენჯერმე თითქმის საბოლოო გადაწყვეტილებაზე მივიღეთ რამდენიმე ლოკაციასთან დაკავშირებით, მაგრამ, როცა დავსხედით, რომ საბოლოოდ შევთანხმებულიყავით, რომ ეს იქნებოდა ის ადგილი, ყველა ვგრძნობდით, რომ რალაც ისე არ იყო. სულში ვგრძნობდით, რომ უნდა გადაგვემონებინა.

ახლა მოდი, ექვსი თვე გადავახვიოთ! აღმოვჩნით ისეთ სიტუაციაში, სადაც ახლოსაც კი არ ვიყავით ახალი შენობისთვის ტერიტორიის პოვნასთან. ისეთივე მდგომარეობაში ვიყავით, როგორც პირველ დღეს. უნდა ვაღიარო, რომ მე და დრენდა თითქმის იმედგაცრუებულები ვიყავით და ლამის ხელიც ჩავიქნიეთ ძებნაზე. ყველა შესაძლო ადგილი ვნახეთ ჩვენს შერჩეულ ტერიტორიაზე და მაინც ვერ ვპოულობდით შენობას, რომელიც იდეალური იქნებოდა. დიახ, ჩვენ ამ გზის დასაწყისში დავთესეთ ჩვენი თესლი და ვიცოდით, რომ ღმერთს საუკეთესო შენობა ჰქონდა ჩვენთვის, მაგრამ მაინც არ მოველოდით, რომ მის მატერიალიზირებას ამდენი დრო დასჭირდებოდა. აი, რჩევა: სრულყოფილი ზოგჯერ დიდ დროს საჭიროებს!

იმ დროისთვის დაგეგმილი გვქონდა მონაწილეობის მიღება სატელევიზიო მარათონში, რათა ახალი ტელევიზიისთვის მოგვეპოვებინა თანხა. ეს სამ დღიანი ღონისძიება იქნებოდა, რომელიც სამი დღის განმავლობაში დილა-საღამოს გავიდოდა პირდაპირ ეთერში. ვფიქრობ, მესამე დღე იყო, გადასაღებ მოედანზე ვიჯექი, როცა გავიგე, როგორ დამელაპარაკა უფალი. „აიღე 100,000\$-იანი ჩეკი მსახურებიდან და დათესე ამ სატელევიზიო მარათონში იმ განზრახვით, რომ გარღვევა მოვიდეს ახალ კამპუსთან დაკავშირებულ გამოუვალ მდგომარეობაში. წაიღე ეს ჩეკი შენს ოთხივე მსახურებაზე და დაე, ეკლესიამ ილოცოს, რომ როცა გამოანთავისუფლებ ამ შესაწირს, შენობის ლოკაციის ძიება დასრულდეს!“ - მითხრა მან. მან ასევე მითხრა, რომ ლოცვისას შემერისხა სატანა და მებრძანა დაბნეულობისა და დაყოვნებისთვის, რომ შეჩერებულიყო. ჩვენ ასეც მოვიქცით შემდეგ კვირაში შაბათის და კვირის მსახურებებზე.

მეორე დღეს, ორშაბათს, შენობის საძიებო გუნდმა მითხრა, რომ უძრავი ქონების გაყიდვების აგენტმა დარეკა და გვითხრა, რომ კერძო სკოლის შენობა გამოჩნდა, რომელიც იმ დღეს განათავსეს გასაყიდად. მათაც გადანიჭეს, ენახათ. როცა მივიდნენ, ნახეს შენობა, რომელიც იღებდა ბავშვებს სკოლამდელი განათლებიდან მოყოლებული მე-12 კლასის ჩათვლით. თუმცა, გაცილებით ძვირი ღირდა, ვიდრე ჩვენ ვვარაუდობდით, რომ ახალ შენობაზე დაგვეხარჯა, რადგან მაქსიმალურად ვცდილობდით ძირითადი თანხა ჩვენი მთავარი შენობისთვის მიშენების გაკეთებისკენ მიგვემართა. მიუხედავად იმისა, რომ ამ ფასს არც კი განვიხილავდით, მე და დრენდა მაინც წავედით შენობის სანახავად სამშაბათ დილას.

ჩვენ გასაოცარი კამპუსი ვნახეთ. 8,000 კვადრატული მეტრი. ოთხი შენობა სარბენი ბილიკით, ტრენაჟორების დარბაზით, ოთხი ჩოგბურთის კორტი, ხელოვნების სტუდიები, სამეცნიერო ლაბორატორიები და რეალურად ყველაფერი, რაც კი სრულყოფილ სკოლას დასჭირდებოდა. ამ ისტორიის დაუფერებელი ნაწილი ისაა, რომ სრულად იყო ავეჯითა თუ სხვა ინვენტარით აღჭურვილი. მე და დრენდა გაოცებულები ვიყავით, მაგრამ მაინც ვერ ვხედავდით შანსს, რომ ამ საკუთრების ყიდვა შეგვძლებოდა.

უბრალოდ ისე მოხდა, რომ იმ საღამოს შეხვედრა გვექონდა ჩვენს ერთ-ერთ პარტნიორთან, რათა უბრალოდ გვენახა და მოგვეკითხა ერთმანეთი. ბოლო ორი თვე იმის გამო, რომ ორივე ძალიან დაკავებულები ვიყავით, უკვე სამჯერ თუ ოთხჯერ გადავდეთ ერთად ვახშობა. მაგრამ იმ ღამეს მოვახერხეთ. ცოლ-ქმართან ვახშმისას დავინწყეთ საუბარი ეკლესიის ძირითად შენობაზე მიშენების გაკეთებაზე. მათ გვკითხეს რამდენად სწრაფად მივიწვედით წინ და ვუთხარით, რომ საკმაოდ შეგვაყოვნა ნებართვამ, პროექტმა თუ სხვა საკითხებმა. ვუთხარით, რომ დიდი ალბათობით ამ ტემპით შენობის დამატებით ნაწილს 2022 წლის ბოლომდე ან 2023 წლის გაზაფხულამდე ვერ ავაშენებდით.

მათ გვკითხეს, ოდესმე თუ დაფიქრებულვართ ახალი შენობის შექმნაზე და ჩვენც დავეთანხმეთ. ავუხსენით, თუ როგორ ვეძებდით ექვსი თვის განმავლობაში შესაფერის ადგილს. შემდეგ ვუთხარით იმ გასაოცარი სკოლის შესახებ, რომელიც იმ დილას ვნახეთ და ვახსენეთ, რომ რაიმე მსგავსი

იდელური იქნებოდა, მაგრამ ის მილიონებად იყიდებოდა.

შემდეგ მათ თვალის დახამხამების გარეშე გვითხრეს: „და თუ ის უფასო იქნებოდა?“ ჩვენ ვერ მივხვდით, რა თქვეს?! მათაც გაიმეორეს: „და თუ ის უფასო იქნებოდა?“ კვლავ ვიფიქრეთ, რომ ხუმრობდნენ, მაგრამ ამჯერად მამაკაცმა თქვა: „დრენდა, რა მოხდებოდა თუ ეს შენობა უფასო იქნებოდა?!“ „რას გულისხმობ?“ – ვკითხეთ ჩვენ. მათ თქვეს: „ჩეკს გამოვწერთ!“ გაოცებისგან გავშრით. მაგრამ მოკლედ რომ გითხრათ, მართლა ასე მოიქცნენ.

მას შემდეგ, რაც ჩვენი ახალი შენობისთვის დავთესეთ, ორ დღეში ღმერთმა საუკეთესო ადგილისკენ მიგვმართა. ახლა ჩვენ 12 მილიონ დოლარიანი შენობა გვაქვს სრულიად უფასოდ! ვინ იფიქრებდა ან წარმოიდგენდა მსგავს რაიმეს? ამის ნახვის შემდეგ, მე და დრენდა ორივე შევთანხმით იმაზე, რომ მიუხედავად იმ ყველაფრისა, რაც გვინახავს, უფრო დიადზე უნდა ვიფიქროთ. ღმერთს გასაოცარი რამეების გაკეთება შეუძლია!

ვფიქრობ, მონაფეებსაც იგივე განცდა ექნებოდათ იმ დღეს, მას შემდეგ რაც 20,000 ადამიანი ხუთი პურითა და ორი თევზით დააპურეს. ნიძლავს დავდებ, რომ ძილის წინ ამბობდნენ: „ვაუ, ეს დაინახე?“

თავი 5

შენი უზრუნველყოფისთვის უფლებების მინიჭება

ნინა თავში განვიხილეთ პირველი ნაბიჯი, თუ როგორ გამოიყენო სამეფოს კანონი შენი უზრუნველყოფისთვის.

სამეფოში უნდა გამოათავისუფლო იმის ნაწილი, რაც გჭირდება, რათა გამრავლდეს!

შემდეგ გითხარით, რომ ამასთან დაკავშირებით რამდენიმე კითხვას გავცემდი პასუხს და პირველია: „რას ნიშნავს, გამოათავისუფლო რაიმე სამეფოში, რათა გამრავლდეს?“

მოდის, კვლავ განვიხილოთ მარკოზის მე-9 თავი და დავფიქრდეთ.

„უკვე გვიანი იყო; მივიდნენ მასთან მონაფეხები და უთხრეს: „ეს ადგილი უდაბურია და თანაც უკვე გვიანია. გაუშვი ეს ხალხი გარშემო სანახებსა და სოფლებში, რომ საზრდო იყიდონ თავიანთთვის“.

მაგრამ მიუგო მათ და უთხრა: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი!“

უპასუხეს: „ნავიდეთ, ორასი დინარის პური ვიყიდოთ და ამათ მივცეთ საჭმელად?“

უთხრა: „რამდენი პური გაქვთ? წადით, ნახეთ!“

ნახეს და უთხრეს: „ხუთი პური და ორიც თევზი.“

მაშინ უბრძანა მათ, ყველანი ჯგუფ-ჯგუფად დამსხდარი-ყვინენ მწვანე ბალახზე. და დასხდნენ მწყობრად, ას-ასად და ორმოცდაათ-ორმოცდაათად. აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, პურები დატეხა და მონაფეებს მისცა, რომ მათთვის ჩამოერიგებინათ. ორი თევზიც ყველას გაუნაწილა. ყველამ ჭამა და გაძღა. დარჩენილი ნატეხებით კი თორმეტი გოდორი გაავსეს. და ხუთი ათასამდე მამაკაცი იყო პურის მჭამელი“.

– მარკოზი 6:35-44

მინდა, რამდენიმე დეტალს მიაქციოთ ყურადღება ისტორიაში, რასაც შეიძლება უბრალოდ გადაურბინეთ. როცა იესომ თქვა: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი!“, მათი პასუხი და ის, თუ რა უთხრა შემდეგ იესომ, ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან გასაღებს გვაჩვენებს სამეფოს დამოკიდებულების სწორად გასაგებად უზრუნველყოფაზე. მათ პასუხში თქვეს, რომ ნახევარი წლის ხელფასი დასჭირდებოდა ამდენი ადამიანის გამოკვებას. ყურადღება მიაქციეთ, როგორი იყო მათი აზროვნება. როგორც კი ასეთ პრობლემას წააწყდნენ, საჭირო უზრუნველყოფა მაშინვე შრომას დაუკავშირეს. ფაქტი ისაა, რომ ჩვენ ყველა ასე ვიქცევით. მაგრამ ეს საათების დოლარებში გადაცვლის მენტალობა ყოველთვის არ ყოფილა ადამიანის ცნობიერის ნაწილი. ეს ადამის დაცემასთან ერთად მოვიდა. ამიტომ უნდა დაგაბრუნოთ იმ ადგილას, სადაც ადამი დაეცა, რათა კარგად დავინახოთ, რომ ეს მოხდა.

საათების დოლარებად აღქმის მენტალობა

„უთხრა ადამს: „რადგან ისმინე შენი ცოლის ხმა და ჭამე ხის ნაყოფი, რომელზეც გითხარი რომ არ გეჭამა, წყეულიმც იყოს მინა შენს გამო! ტანჯვით ჭამდე მის ნაყოფს მთელი შენი სიცოცხლე!“ ეკალსა და ძეძვს აღმოგიცენებს და მინდვრის ბალახს შეჭამ. შენ პირის ოფლით შეჭამ პურს, სანამ მიწას დაუბრუნდები, რომლისგანაც ხარ აღებული, რადგან მტვერი ხარ და მტვერს დაუბრუნდები.“

– დაბადება 3:17-19

თუ გახსოვთ, ადამი და ევა დედამინაზე მოთავსებული იყვნენ, რომ ემართათ იგი, როგორც ღვთის სამეფოს წარმომადგენლებს. ისინი მონიჭებული ძალაუფლებით მართავდნენ. სატანას, რომელიც უკვე დედამინაზე იყო, ეზიზღებოდა ისინი და ილტვოდა იმ ძალაუფლებისკენ, რაც მათ ჰქონდათ. მიუხედავად იმისა, რომ ადამს და ევას სრული ძალაუფლება ჰქონდათ მასზე, მან შეძლო მოეტყუებინა ისინი და დაეჯერებინა მათთვის, რომ ღმერთი არ იყო მათთვის და არასანდო იყო. მან მათ ისეთი რამ შესთავაზა, რაც ჩანდა, როგორც უკეთესი მომავალი, ამიტომ მათ გადაწყვიტეს, მას მიჰყოლოდნენ და არა ღმერთს. ამბოხების გამო მათ დაკარგეს მათი კანონიერი პოზიციები ღვთის სამეფოში და გამოაგდეს ღმერთი თავიანთი ცხოვრებიდან. რითიც, სატანას კანონიერი მმართველობა მისცეს მთელ დედამინაზე, რადგანაც იგი სწორედ ადამიანებთანაა დაკავშირებული. პავლე სატანას ამ საუკუნის ღმერთს უწოდებს კორინთელთა მიმართ მეორე წერილში.

„ურწმუნოთათვის, რომლებსაც ამ წუთისოფლის ღმერთმა დაუბრძავა გონება, რათა არ ებრწყინა მათთვის სახარების ნათელს ქრისტეს დიდებაზე, რომელიც ღვთის ხატია“.

– 2 კორინთელთა 4:4

საკუთარი ცოდვის პირისპირ დარჩენილ ადამს ღმერთი ეუბნება: „წყეულიმც იყოს მინა შენ გამო! ტანჯვით ჭამდე მის ნაყოფს მთელი შენი სიცოცხლე!“ შემდეგ კი ერთი წინადადების გამოტოვებით, იგი ამბობს: „შენი პირის ოფლით შეჭამ პურს!“

ღმერთი ეუბნება ადამს, რომ მისი ამბოხების გამო, მინა ისე აღარ გამოიღებს ნაყოფს, როგორც წარსულში. ახლა ღმერთს ხელები შეკრული აქვს და ადამმა თავად უნდა გაიკვალოს გზა ცხოვრებაში საკუთარი ოფლითა და ტანჯვით შრომით. გთხოვთ, ყურადღება მიაქციეთ, რომ ადამმა დაწყევლა დედამინა და არა ღმერთმა! ადამს სრული კანონიერი მმართველობა ჰქონდა დედამინაზე და როცა ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყდა, ღმერთის კურთხევა იძულებული გახდა, გასცლოდა მას. სწორედ ამიტომ ეუბნება ღმერთი ადამს: „წყეულიმც იყოს მინა შენ გამო!“ ბალი, რომელში საცხოვრებლადაც შეიქმნა ადამი, რომელიც უზრუნველყოფით იყო სავსე, გაქრა. სანამ ამბოხდებოდა

ადამს არც კი დასჭირვებია ოდესმე დაფიქრებულყო და ეზრუნა უზრუნველყოფისთვის. მას ყველაფერი უხვად ჰქონდა, სადაც კი გაიხედავდა. მაგრამ ახლა, თავად უნდა მოეპოვებინა უზრუნველყოფა ტანჯვით, შრომითა და ოფლით. მე ამას ტანჯვისა და ოფლის სისტემას ვუნოდებ.

ახლა უზრუნველყოფის მოსაპოვებლად ტანჯვით შრომა და ოფლი იყო საჭირო!

დედამინა ერთადერთი არაა, რაც შეიცვალა. ადამი და მთელი კაცობრიობა შეიცვალა. ადამმა დაკარგა თავისი იდენტობა, მიზანი და უზრუნველყოფა, და ახლა თავის გატანის მცდელობას დაემონა. მე და შენც სწორედ ასე გავიზარდეთ. ტანჯვით შრომისა და ოფლის სისტემაში.

ნებისმიერი გადანყვეტილება ამ დანყვეტილი დედამინის სისტემაში თავის გატანას უკავშირდება და ზოგადად ფულის შოვნის ან ფულთან დაკავშირებული პრობლემების გამკლავების გარშემო ტრიალებს. სად და როგორ ვიპოვოთ უზრუნველყოფა? ამას წესები სჭირდება ჩვენი აზროვნებისთვის და ჩვენი ცხოვრებისთვის. ჩვენი იდენტობა, რომელიც ერთ დროს უნიკალურად შეიქმნა ღვთის მიერ ჩვენი მიზნებისა და დანიშნულებისთვის დედამინაზე, თითქოს გაიტაცეს და ფულის შოვნის საჭიროებით ჩაანაცვლეს, რომ გადავრჩეთ და ყოველთვის ვექებოთ უზრუნველყოფა მომავალი დღისთვის.

**ადამის დროიდან
მოყოლაგული, კაცი თუ
ქალი თავის გატანის
მცდელობას დაემონა, ან
ეკავს უზრუნველყოფას
ან ცდილობს
შინარჩუნოს არსებული,
რადგან მხოლოდ ფულის
ქონაა ერთადერთი
თავის დასაღწევი გზა ამ
პირთხეპის რბოლისგან.**

მონობის სისტემა

ბოლო კვლევამ, რასაც თვალი მოგვკარი, აჩვენა რომ აშშ-ის მოსახლეობის 70%-ს არ მოსწონს თავისი სამსახური.⁵ შესაძლოა იკითხოთ: „მაშინ რატომ მიდიან სამსახურებში, თუ ეს არ მოსწონთ?“ მარტივად რომ ვთქვათ, ისინი შემდეგი თვის ხელფასის მონები არიან.

⁵ 85% of People Hate Their Jobs, Gallup Poll Says (returntonow.net)

დედამინის ტანჯვით შრომისა და ოფლის წყევლის ქვეშ ყველა ოცნებობს მილიონერობაზე, ამ უსასრულო ვირთხების რბოლისა და უზრუნველყოფის ძიების გამუდმებული წნეხიდან თავის დაღწევაზე. ადამიანები ოცნებობენ ლატარიის მოგებაზე, ოცნებობენ, იყვნენ ისეთი მდიდრები, რომ ჰქონდეთ თავისუფლება, აკეთონ ის, რაც სურთ და არა ის, რაც უნევთ, რომ გააკეთონ. ადამის დროიდან მოყოლებული კაცი თუ ქალი თავის გატანის მცდელობას დაემონა ან ეძებს უზრუნველყოფას ან ცდილობს შეინარჩუნოს არსებული, რადგან მხოლოდ ფულის ქონაა ერთადერთი თავის დასაღწევი გზა ამ ვირთხების რბოლისგან.

ნება მომეცით, მოვიყვანო მაგალითი თუ როგორ განვრთნა ამ სისტემამ ჩვენი აზროვნება. მე რომ მეთქვა თქვენთვის, რომ აუცილებლად უნდა გათავისუფლდეთ ვალებისგან 12 თვეში, მაშინვე ავტომატურად დაინწყბდით გამოანგარიშებას, თუ როგორ ჩადოთ მეტი შრომა და ოფლი ამ განტოლებაში, რომ ამოხსნათ. დაინწყბდით დათვლას, თუ როგორ შეგიძლიათ, იმუშაოთ ორ ან სამ სამსახურში თუ საჭიროა, რადაც არ უნდა დაგჯდომოდათ. და ეს ყველაფერი კი დაგიჯდებოდათ მეტი ტანჯვა, შრომა და ოფლი. ტანჯვით შრომა და ოფლი ის საზომია, რომელიც ყველა ოცნებაში უნდა გაიყოს. თუ ახალი მანქანა გჭირდება, შენ ღირებულება უნდა გაყო შრომასა და ოფლზე და თქვა: „არა, ამას ვერ შევწვდებით“. „უფრო დიდი სახლი? არა, ვერც ამას შევწვდებით“.

ღმერთი შესაძლებლობას ხედავს შეუძლებელში

დედამინის წყევლის სისტემაში ოცნებებს ანაცვლებს პატარა მოგზაურობა მაღაზიაში და გზაში ბურგერის ჭამა. და თუ საკმარისი დრო ან შრომა ვერ ჩადე შენი ოცნების ასასრულებლად, მას ტოვებ და შენს თავს ეუბნები, რომ უბრალოდ გააგრძელო მუშაობა იქ, სადაც ვერ იტან, ისევე, როგორც ყველა იქცევა. ტანჯვით შრომისა და ოფლის განტოლებაში, როგორც წესი ტოლობის ნიშნის შემდეგ ბევრი ადამიანისთვის სიტყვა შეუძლებელი წერია.

სწორედ ასე აღიქვეს მონაფეებმა თავიანთი სიტუაცია. „ეს 20,000 ადამიანი დავაპუროთ? შეუძლებელია! ამას ექვსი თვის ხელფასი დასჭირდება!“ ხელფასი ამ შემთხვევაში მეტ ტანჯვასა

და შრომას გულისხმობდა, ვიდრე შესაძლებელი იყო, რათა საჭიროება დაეკმაყოფილებინათ. მათი ერთადერთი აღქმა უზრუნველყოფის მისაღებად, შრომაზე გადიოდა. სწორედ ასე მუშაობს ეს ყველაფერი მინიერ სამეფოში. ყველამ იცის ეს, მაგრამ იესო აპირებს, მათ ცხოვრების ახალი გზა აჩვენოს, ახალი სამეფო თავისი ახალი წესებით. დიახ, რეალურად არსებობს გამოსავალი ამ ტანჯვით შრომისა და ოფლის სისტემისგან. მართლა არსებობს!

მოდით, დავუბრუნდეთ იმ მომენტს, როცა მონაფეებმა თქვეს, რომ შეუძლებელი იქნებოდა გამოეკვებათ ეს ხალხი და შეეხედოთ: როგორ პასუხობს იესო?! ალბათ, უნდა გქონდეს ტყავის ბრიზ (გააკეთე, რაც იესომ გააკეთა!) სამაჯური, რათა არ დაგავინწყდეს ის, რაც უნდა გვაჩვენოს, როგორც მისი მონაფეები მოიქცნენ. ნაცვლად იმისა, რომ დათანხმებოდა სიტუაციის მონაფეებისეულ ანალიზს, იესო ხელში იღებს სიტუაციას და მათ მიმართულებას აძლევს: „წადით და ნახეთ, რამდენი პური გაქვთ?!“ სანამ ძებნას დაიწყებდნენ, მათ უკვე იცოდნენ, რომ ამდენი ხალხის გამოსაკვებად საკმარისი პური იქ არ იქნებოდა. სწორედ ამიტომ მივიდნენ ისინი მანამდე იესოსთან და სთხოვეს, რომ ხალხი გაეშვა, რათა საჭმელი თავად მოეძებნათ. მაგრამ მორჩილების გამო, წავიდნენ, მოძებნეს და დაბრუნდნენ ანგარიშის ჩასაბარებლად, რომ ხუთი პატარა პური და ორი თევზი იპოვეს.

ახლა აქ რალაც ისეთი ხდება, რაც აუცილებლად უნდა დაინახოთ, კიდევ ერთი მთავარი მინიშნება! მაგრამ ამის დასანახად, მინდა იგივე ისტორიის მათეს ვერსიას ჩავხედოთ.

„იესომ კი უთხრა მათ: „არ არის საჭირო მათი წასვლა; თქვენ მიეცით საჭმელი!“

უპასუხეს: „არაფერი გვაქვს გარდა ხუთი პურისა და ორი თევზისა“.

უთხრა: „აქ მომიტანეთ ისინი“. უბრძანა ხალხს ბალახზე დამსხდარიყვნენ. აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, დაამტვრია და მისცა პურები მონაფეებს, მონაფეებმა კი ხალხს დაურიგეს. ყველამ ჭამა და გაძლა, ნატყუებთ კი თორმეტი გოდორი აივსო. მჭამელი კი ხუთი ათასამდე კაცი იყო, გარდა ქალებისა და ბავშვებისა“.

– მათე 14:16-21

ყურადღება მიაქციეთ, რომ მე-18 მუხლში, იესო სთხოვს მონაფეებს, მას მისცენ პური და თევზი. შემდეგ კი, მე-19 მუხლის ბოლოს ვხედავთ, როგორ უბრუნებს იესო პურს და თევზს კვლავ მონაფეებს. რაღაც მოხდა ამ ორ მუხლს შორის, რამაც თქვენი ყურადღება უნდა მიიპყროს და გაგიჩინოთ კითხვა: „რატომ სთხოვა იესომ მონაფეებს პური და თევზი მისთვის მიეცათ, თუკი აპირებდა, რომ ისევ მათთვის დაებრუნებინა მალევე?“ იესო არ აკეთებდა არაფერ რელიგიურს, ამიტომ რაღაც მიზეზი უნდა არსებობდეს, რის გამოც მან პური და თევზი ითხოვა. როგორც სულიერმა მეცნიერებმა, ჩვენ უნდა ვიცოდეთ: რა მოხდა, როცა პური და თევზი მონაფეებს გამოართვედა?

„აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, დაამტვრია და მისცა პურები მონაფეებს, მონაფეებმა კი ხალხს დაურიგეს“.

ბიბლია ამბობს, რომ მან ის აკურთხა. ზოგ ვერსიაში წერია, რომ მადლი შესწირა. მაგრამ ეს რას ნიშნავს? ბერძნული სიტყვა, რომელიც აქ მადლობის ან კურთხევის აღსანიშნადაა გამოყენებული, სიტყვა-სიტყვით ნიშნავს *მიუძღვნა რაღაც, ღმერთს რაიმეს კურთხევა სთხოვო ან სთხოვო ღმერთს, აკურთხოს რაიმე სხვებისთვის გამოსაყენებლად*. უფრო ღრმად რომ განვიხილოთ, რაღაცის მიძღვნა ნიშნავს, რაღაც წმიდად გამოაცხადო, ფორმალურად მიუძღვნა სულიერ მიზანს.

ამრიგად, რეალურად, როცა იესომ პური და თევზი აკურთხა, ისინი გამოეყო მინიერი სამეფოს მმართველობას და გადავიდა ზეცის მმართველობაში.

როცა იესომ იგიაკურთხა, პურმა და თევზმა სამეფო შეიცვალეს.

რაღაცების ახალ მმართველობაში მოქცევა

მანამდე პური და თევზი ადამიანის მმართველობის ქვეშ იყო, მინიერ სამეფოში და სცდებოდა ღვთის შესაძლებლობას, რაიმე მოემოქმედებინა მათზე. მაგრამ ახლა ვხედავთ, რომ იმ პატარა ბიჭის გულუხვობის გამო, ისინი იესოსთან მიიტანეს, სადაც ღვთის სამეფოს მმართველობაში მოექცნენ. ასევე უნდა გავაცნობიეროთ, რომ თუ პური და თევზი მინიერი სამეფოს მმართველობის ქვეშ დარჩებოდა, ვერასდროს გამრავლდებოდა.

როგორც სულიერმა მკვლევარებმა, ყურადღება უნდა მივაქციოთ დეტალებს. როდის მოხდა რეალურად ეს გაცვლა? თავიდან შესაძლოა, იფიქროთ, რომ მმართველობა მაშინ შეიცვალა, როცა პატარა ბიჭმა პური და თევზი მონაფეებს მისცა. ეს, რა თქმა უნდა, ამ პროცესის ნაწილი იყო და ის ფაქტიც, რომ ამ ბიჭმა ეს თავისი სურვილით გააკეთა ასევე მნიშვნელოვანი ფაქტორია. მაგრამ რეალურად გაცვლა ამ მომენტში არ მომხდარა. როცა იესომ სიტყვა წარმოთქვა და აკურთხა ის, სწორედ მაშინ მოხდა რეალური, კანონიერი გაცვლა. მე მგონია, რომ მიუხედავად იმისა, რომ იესოს საკუთარ ხელში ეჭირა ეს პური და თევზი, ისინი მაინც არ გამრავლდებოდა, თუკი კონკრეტული მითითების სიტყვას არ წარმოთქვამდა იესო.

მოდით, ეს იმ გაკვეთილის პერსპექტივაში მოვაქციოთ, რაც უკვე ვისწავლეთ რწმენის შესახებ. ჩვენ აღმოვაჩინეთ, რომ მიუხედავად იმისა, რომ გულში შესაძლოა, გაქვს რწმენა, რაც კანონიერ უფლებას აძლევს ზეცას დედამინაზე შემოიჭრას, მაინც არაფერი ხდება, სანამ შენ, რომელიც კანონიერ მმართველობას ფლობ დედამინაზე, არ გამოანთავისუფლებ ზეცის ძალაუფლებას აქ.

„ვინაიდან გულით სწამთ სიმართლეს [და მართლებიან], ხოლო ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად“.

– რომაელთა 10:10

მიუხედავად იმისა, რომ ბიბლიაში არაა ჩანერილი იესოს სიტყვები, თუ კონკრეტულად რა თქვა პურის და თევზის კურთხევისას, დარწმუნებული ვარ, რაღაც ასეთი იქნებოდა: „მამა, მადლობა შენი უზრუნველყოფისთვის და ვიღებ ამ პურსა და თევზს შენს სამეფოში, შენი დიდებისთვის! ახლა ეს პური და თევზი უნდა გამრავლდეს, რათა დააპუროს ეს ხალხმრავალი ჯგუფი საკმარისზე მეტით, რათა დაისვენონ და ძალა ჰპოვონ შენი დიდების დასანახად“. რა თქმა უნდა, როგორც ვთქვი, მისი სიტყვები ჩანერილი არაა. მაგრამ დარწმუნებული ვარ, მან პურსა და თევზს მითითება მისცა, მას შემდეგ, რაც მის ხელებში აღმოჩნდნენ. ეს საიდან ვიცი? რადგან მან უკვე იცოდა, თუ როგორი იყო გეგმა და მანამდე დასვა ჯგუფებად.

„იესომ კი უთხრა მათ: „არ არის საჭირო მათი წასვლა; თქვენ მიეცით საჭმელი!“

უპასუხეს: „არაფერი გვაქვს გარდა ხუთი პურისა და ორი თევზისა“.

უთხრა: „აქ მომიტანეთ ისინი!“ უბრძანა ხალხს, ბალახზე დამსხდარიყვნენ. აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, დაამტვრია და მისცა პურები მონაფეებს, მონაფეებმა კი ხალხს დაურიგეს“.

– მათე 14:16-19

ყურადღება მიაქციეთ, რომ მან უკვე მისცა მათ ინსტრუქცია, რომ ბალახზე დამსხდარიყვნენ მანამ, სანამ პურსა და თევზს აკურთხებდა. მან ზუსტად იცოდა, რა იყო მისი გეგმა. დარწმუნებული ვარ, მან პურსა და თევზს მითითება მისცა მას შემდეგ, რაც მის ხელებში აღმოჩნდა. მითითების მიცემა თესლის გამონთავისუფლებისას, სასიცოცხლო მნიშვნელობის ასპექტია ამ პროცესში. სასიცოცხლო მნიშვნელობა ვახსენე? დიახ, ამიტომ ყურადღება მიაქციეთ. ახლა მინდა, რაღაც დრო დავეთმოთ თესვისას მითითების მიცემას.

„ჰკითხა მათ: „თქვენ რას ამბობთ, ვინა ვარ?“

სიმონ-პეტრემ მიუგო: „შენა ხარ ქრისტე, ძე ცოცხალი ღმერთისა“.

იესომ პასუხად უთხრა: „ნეტარ ხარ შენ, სიმონ იონას ძევ, რადგან ხორცმა და სისხლმა კი არ გაგიცხადა ეს, არამედ მამაჩემმა, რომელიც ზეცაშია. და მე გეუბნები შენ, რომ შენ ხარ პეტრე და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას და ჯოჯოხეთის ბჭენი ვერ სძლევენ მას. მოგცემ ცათა სამეფოს გასაღებებს და, რასაც შეკრავ დედამინაზე, შეკრული იქნება ზეცაშიც, ხოლო რასაც გახსნი დედამინაზე, გახსნილი იქნება ზეცაშიც“.

– მათე 16:15-19

წმიდა წერილი ცხადად გვეუბნება, რომ ჩვენი უნარი, ვმართოთ დედამიწა, როგორც ღვთის სამეფოს წარმომადგენლებმა, ახლა

**ჩვენ მოგვცა
ძალაუფლება:
შევკრათ ბოროტი
და გავხსნათ
ზეცის ნება
დედამიწაზე.**

აღდგა იესო ქრისტეს მეშვეობით. ჩვენ მოგვეცა ძალაუფლება შევკრათ ბოროტი და გავხსნათ ზეცის ნება დედამიწაზე. ახლა მე მჯერა, ან სულ მცირე იმედი მაქვს, რომ მრავალმა ქრისტიანმა უკვე იცის: რას ნიშნავს ბოროტის შეკვრა. მარტივად რომ ვთქვათ, ბოროტის შეკვრა ნიშნავს, შეაჩერო ის, რათა ვერ განახორციელოს თავისი ბოროტი გეგმები. ეს შეიძლება მოხდეს ადამიანებისგან დემონების გამოდევნით, ავადმყოფებისთვის ხელის დასხმით და განკურნებით თუ უბრალოდ ერთი ფრაზით: „შეჩერდი, იესო ქრისტეს სახელით!“ შენი ძალაუფლება ღვთის სამეფოში მიგაქვს და მას იყენებ იმ გამარჯვების ძალის გამოსავლინებლად, რაც იესომ ჰპოვა ბოროტზე.

შენი ძალაუფლების გამოყენება

ჩემი დაკვირვებით, ძალიან ცოტა ადამიანმა იცის, როგორ გახსნა ზეცა მინიერ სამეფოში. მე უკვე ვისაუბრე 1 იოანეს 5:14-15-ზე, როგორც ეფექტური ლოცვის ნიმუშზე.

„და აჰა, რა გაბედულება გვაქვს მის მიმართ, რომ როცა რამეს ვთხოვთ მისი ნებისამებრ, იგი გვისმენს. და როცა ვიცით, რომ გვისმენს იგი, რასაც კი ვთხოვთ, ვიცით, რომ გვაქვს, რაც ვითხოვეთ მისგან“.

– 1 იოანე 5:14-15

გულში დაჯერება ან რწმენის ქონა, ჯერ კიდევ არ არის შენი განტოლების ამოხსნა. როგორც უკვე ვნახეთ, როცა გჯერა ზეცის ნათქვამის, შენ მართლდები. ახლა ზეცას კანონიერი ძალაუფლება აქვს, გადმოდინდეს მინიერ სამეფოში, მაგრამ არაფერი ხდება, სანამ შენ არ გამოანთავისუფლებ ძალაუფლებას მინიერ სამეფოში. შენ ქრისტესთან ერთად ზიხარ ზეცაში, მამის მარჯვნივ. შენი სიტყვები მეფის სიტყვებია და ზეცა ვერ გამონთავისუფლდება, სანამ შენ არ ილაპარაკებ! ეს შესაძლოა იყოს განაცხადი ან თანხმობის გამოთქმა ლოცვაში, მაგრამ

შენ ფლობ სამეფოს გასაღებს. ღმერთი ამას შენ გარეშე ვერ გააკეთებს!

ეს მხოლოდ იმის ცოდნას არ მოიაზრებს, თუ როგორ ილოცო ისე, რომ რაღაც მოხდეს; ეს არის მითითების გაცემის ცოდნა ამის კეთებისას. გახსოვდეს, თუ არ გახსნი ზეცას დედამიწაზე, არაფერი მოხდება. ამიტომ აუცილებელია გვესმოდეს, თუ როგორ გავხსნათ ზეცის ნება ჩვენს ცხოვრებაში და ჩვენს სამყაროში.

მითითების მიცემის ერთ-ერთი საუკეთესო მაგალითს გვაძლევს ლოცვა „მამაო ჩვენო“. ამ ლოცვაში არის რამდენიმე მთავარი გასაღები, რაც უნდა ვიცოდეთ. პირველი, ტექსტი ამბობს, რომ ღმერთმა უკვე იცის, რა გჭირდება, ამიტომ შეწყვიტე ხვეწნა. ხვეწნა არ არის რწმენა, ის აჩვენებს უცოდინრობას იმისა, თუ როგორ მოქმედებს სამეფო და როგორია შენი, როგორც ამ სამეფოს მოქალაქის უფლებები. ლოცვაში მითითება განაცხადის შევსებაა. განაცხადი, არის ძალიან დეტალური სია იმისა, თუ რა გჭირდება. ეს არ არის ამ ყველაფრის თხოვნა, არამედ ამ ყველაფერზე თანხმობის განცხადება.

„ლოცვის დროს კი ნუ მოჰყვებით ამაო სიტყვების გამეორებას, როგორც წარმართნი იქცევიან, რადგან ჰგონიათ, რომ მრავალსიტყვაობის გამო იქნებიან შესმენილნი! ნუ იქნებით მათი მსგავსები, რადგან თქვენმა მამამ მანამდე იცის, რა გჭირდებათ, ვიდრე თხოვდეთ?! თქვენ კი ასე ილოცეთ: „მამაო ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი; მოვიდეს მეფობა შენი და იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა; პური ჩვენი არსობისა მოგვეც ჩვენ დღეს!“

– მათე 6:7-11

იესო იწყებს ფრაზით: „მამაო ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა, წმიდა (დიდად დაფასებული და პატივდებული) იყოს სახელი შენი (რაც გამოხატავს მის მბრძანებლობასა და ძალაუფლებას)“. იესო პირველივე წინადადებაში ლოცვის კანონიერ მდგომარეობას ადგენს. მოდი, შევადართო იგი სასამართლო დარბაზში გაჟღერებულ ფრაზას!

სასამართლოს აღმასრულებელი დგება და ამბობს: „გთხოვთ, წამოდგეთ! სასამართლო (შემდეგ ამბობს სასამართლოს

სახელს)...“ ეს შეიძლება იყოს სასამართლო კერძო პირებს შორის კამათის თაობაზე მინათმფლობელობის საკითხზე, მეორე სასამართლოს ოლქის პროცესი, კრიმინალური დანაყოფი ან ნებისმიერი სხვა რამ. მაგრამ აქ რამდენიმე რამ ხდება დასაწყისში; აღმსრულებელი ამბობს: „ნამოდექით!“, რაც პატივისცემას გამოხატავს, როგორც სასამართლო პროცესისადმი, ასევე თავად იმ მოსამართლისადმი, რომელიც მას გაუძღვება. შემდეგ აცხადებენ მოსამართლის სახელს, რომელმაც სწორად უნდა აღასრულოს მართლმსაჯულება, რათა იცოდეთ, რომ სწორ სასამართლოში ხარ, რომელსაც აქვს მმართველობა შენს საქმეზე.

მოდით, გავაგრძელოთ იქიდან, თუ რას ამბობს აღმსრულებელი: „გთხოვთ, ნამოდექით! მიმდინარეობს სასამართლო კერძო პირებს შორის დავის თაობაზე მინათმფლობელობის საკითხზე, პატივცემული მოსამართლე სმიტის ხელმძღვანელობით.“

მთელი პირველი წინადადება: „**მამაო ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი**“, ადგენს იმ ერთადერთის პოზიციას, რომელმაც უნდა მართოს ეს საქმე და იქ ყოფნის უფლებითაა აღჭურვილი. ის ჩვენი მამაა და ჩვენ კანონიერი წვდომა გვაქვს მის სასამართლოზე. ეს პირველი წინადადება აგრეთვე მართლმსაჯულების ადგილმდებარეობასაც განსაზღვრავს, რადგანაც ცათა სასამართლო, ყველაზე უპირატესი ძალაუფლების მქონეა.

ამის შემდეგ ლოცვა „მამაო ჩვენო“ ამბობს: „**მოვიდეს მეფობა შენი, და იყოს ნება შენი**“.

ეს ფრაზა სასამართლოსგან მოითხოვს, რომ სამეფოს კანონების მიხედვით განსაჯოს. შენ ახლა საკითხი უნდა შეიტანო სასამართლოში და მოსამართლეს

**მაგრამ ქრისტიანთა
უმრავლესობა
უბრალოდ იტყვის:
„ოჰ, ყველაფერზე
თანახმა ვარ, რაც
ღმერთს სურს, რომ
დაუშვას! მან უკეთ
იცის“. არანწორია,
არანწორია,
არანწორია!**

სთხოვო, რომ აღასრულოს მისი ნება (კანონი) ამ საქმესთან დაკავშირებით. შემდეგ გრძელდება: „**ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა**“. კვლავ აცხადებ, რომ გინდა, ზეცის მმართველობა ისევე განხორციელდეს მინაზე, როგორც ცაშია. ეს ყველაფერი შენი და სასამართლოსთვის სწორი პოზიციების მისანიჭებლად მოხდა. ჯერ არაფერი წარდგენილა. მაგრამ შემდეგ მოდის პეტიცია.

„მოგვეცი პური ჩვენი დღეს!“ ამ წინადადებას არაფერი აქვს საერთო ფიზიკურ პურთან, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა მართლა პური გჭირდება. ის გეუბნება, მასში ჩასვა შენი თხოვნა. გახსოვდეს, მთელი ეს საუბარი დაიწყო, როცა იესო ასწავლიდა თავის მოწაფეებს, როგორ ელოცათ საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად?! სწორედ აქ წარადგენ შენს პეტიციას, ანუ მოთხოვნას. რა თქმა უნდა, ორივე სიტყვა გამოდგება. პეტიციაა რაზეც ფილიპელთა 4 ლაპარაკობს. მე უბრალოდ მინდა ხაზი გავუსვა, რომ პეტიცია დეტალური თხოვნაა. სიტყვა დეტალური უნდა დაიმახსოვროთ. შენ მიმართულებას აძლევ ლოცვაში; იგი დეტალური და ზუსტი უნდა იყოს. ფილიპელთა 4:6-7 იგივეს გვეუბნება.

„არაფერზე იდარდოთ, არამედ ყოველგვარ ლოცვასა და ვედრებაში მადლიერებით აუწყეთ თქვენი სურვილი ღმერთს. და ღვთის მშვიდობა, რომელიც ყოველგვარ გონებას აღემატება, დაიცავს თქვენს გულებს და თქვენს ფიქრებს ქრისტე იესოში“.

– ფილიპელთა 4:6-7

ყურადღება მიაქციეთ, რომ ლოცვა და პეტიცია ერთმანეთისგან განსხვავდება. ლოცვა ჩვენს თხოვნასაც მოიცავს, თუმცა ლოცვა არის საშუალება, რომელსაც ჩვენი თხოვნა მამასთან მიაქვს. კვლავ გავიმეორებ, რომ პეტიცია ძალიან დეტალური და ზუსტია. მაგრამ ქრისტიანთა უმრავლესობა უბრალოდ იტყვის: „ოჰ, ყველაფერზე თანახმა ვარ, რაც ღმერთს სურს, რომ დაუშვას! მან უკეთ იცის“. არასწორია, არასწორია, არასწორია!

ღმერთმა შენ მოცვა სამეფოს გასაღებები!

თუ ჩემი მასალების დიდი ნაწილი ნაკითხული გაქვს, სამეფოს შესახებ უამრავ დეტალურ ისტორიას ნახავდი. ამ წიგნშიც ბევრია, რაც იმედი მაქვს, დაგეხმარება დაინახო: როგორი დეტალურია ღვთის სამეფო და როგორი დეტალური უნდა იყოს შენი სიტყვებიც. ჩემი სათქმელი რომ კარგად გადმოგცეთ, ნება მომეცით, ცოტა ხნით მოგაწყინოთ იმ ძველი ისტორიებითაც, რაც შესაძლოა, უკვე გსმენიათ! მაგრამ ვიცი, რომ რამდენი დროც დამჭირდება, იმდენი უნდა დავუთმო ამას, რათა კარგად გაიგოთ რამდენად ზუსტია სამეფო. ნება მომეცით, უცებ შეგახსენოთ რამდენიმე ისტორია, რაზეც ვისაუბრეთ!

სამეფო სამსახურში

თქვენ უკვე წაიკითხეთ როგორ დაინვა ჩემი ფურგონი, როცა ხმამაღლა ვთქვი: „უფალო, ალბათ, საუკეთესო ვარიანტი იქნება, თუ ეს მანქანა უბრალოდ დაინვება!“ დამთხვევა? მოდი, გავაგრძელოთ! გვიან ირემზე, როგორ მაჩვენა ღმერთმა, რომ მათთვის დამეთესა და როგორ არასდროს მოსულა ჩემთან ირემი, რომლისთვისაც დათესილი არ მქონდა. ყოველ ჯერზე სწორი ირემი მოდიოდა, სწორედ ისეთი, როგორისთვისაც დავთესე. შემდეგ გაჩვენეთ, როგორ დამანახა ღმერთმა, რომ ირემები ზუსტად იმ თანმიმდევრობით მოვიდოდნენ, როგორც დავნერდი დათესვისას. კარგი რა, განა ოდესმე გსმენიათ ასეთი რამ?! მე პირადად არსად გამეგო, სანამ ჩემი საკუთარი თვალით არ ვიხილე. ღვთის სამეფო ისეთი ზუსტია, რომ მოგიყევით შვიდტოტა ირმის ექსპერიმენტზე და ექვსტოტა ირემზე, რომლისთვისაც ტიმმა დათესა. მე გითხარით, თუ როგორ მასწავლა ღმერთმა, მელაპარაკა ძალაუფლებით და როგორ გაჩერდა ჩემგან 200 მეტრში მყოფი ირემი, როგორც კი მივმართე, შემდეგ როგორ მოვიდა და დადგა ზუსტად ჩემი სადგომის ქვეშ. გვიან ირემზე, რომელიც ზუსტად იქ გაჩერდა, სადაც ვუბრძანე, გაჩერებულიყო.

გითხარით იარაღზე, რომლისკენაც მაღაზიაში თითო გავიშვირე და ვთქვი: „მე ასეთს მივიღებ“ და რამდენიმე კვირის შემდეგ, ზუსტად ასეთი იარაღი მაჩუქეს. ასევე გვიან BMW 645Ci კაბრიოლეტზე, რომელიც დრენდამ პარკინგზე დაინახა და თქვა: „აი ეს არის!“ არავისთვის გვითქვამს ამაზე, მაგრამ რამდენიმე კვირაში ეკლესიიდან ერთი კაცი მეძახის და მეუბნება: „დღეს დრენდას მანქანა დავინახე“. მე შოკირებულმა ვკითხე, რას გულისხმობდა. მანაც მითხრა, რომ ქალაქში მანქანით მიდიოდა, როცა იდეალურ მდგომარეობაში მყოფი გასაყიდი BMW 645Ci ნახა და დაინახა თუ არა, უფალომ უთხრა, რომ ეს დრენდას მანქანა იყო. ამან ჩემი ყურადღება მიიპყრო, ზუსტად ის მანქანა იყო!

მე-7 თავში ვაპირებ გვიანოთ ისტორია იმაზე, თუ როგორ მივიღე ზუსტად ის თვითმფრინავი, რომლისთვისაც სრულიად მოულოდნელი წყაროდან დავთესე და როგორ მივიღე ფული, მისი საფასურის გადასახდელად. უამრავი ისტორია მაქვს, რაც აჩვენებს, თუ როგორ ზუსტად მოქმედებს ღვთის სამეფო.

მახსოვს, როცა ჩემს დიდ 26 ქულიან ხარირემს ვესროლე. ნოემბრის საკმაოდ თბილი დღე იყო. ირემი მთელი დღით ჩამოვკიდე და მეორე დღეს ფიტულების დამამზადებელთან წავიღე, რათა მისი თავისგან ფუტლიარი გაეკეთებინა. მან ბენვს შეხედა და მითხრა: „ვენუხვარ, მაგრამ როგორც ჩანს თბილმა ამინდმა მისი ბენვი გააფუჭა. არ მგონია რამე გამოვიდეს, მაგრამ მაინც ვცდი“. მე ნამდვილად არ დავუშვებდი, რომ თასის მფლობელი ირემი, რომელიც ჩემი რწმენით მოვინადირე, ჩემს ოფისში არ ჩამოკიდებულიყო. როცა ის კაცი შიგნით შევიდა, ხელები დავასხი ირემს და განვაცხადე: ბენვი იდეალური იყო და იდეალური ფიტული გამოვიდოდა. ერთი თვის შემდეგ დავბრუნდი ფიტულის წამოსაღებად და მისმა დამამზადებელმა მითხრა: „იცი, მართალია გითხარი, რომ ბენვი გაფუჭებული იყო, მაგრამ ეს ფიტული იდეალური გამოვიდა. ეს ბენვი იდეალურ მდგომარეობაშია“.

ასე საათები შემიძლია გავაგრძელო, მაგრამ მთავარი რა არის, რის თქმას ვცდილობ? თითოეული სიტყვით, შენ სულიერი კანონი მოგყავს მოძრაობაში! შესაძლოა, ეს არ გცოდნოდან. მეც არ ვიცოდი, მაგრამ ეს სიმართლეა. ღვთის სამეფო ძალიან ზუსტია. ნება მომეცით, კიდევ ერთი ისტორია მოგიყვებ და ამ წიგნში კიდევ ბევრს წააწყდებით, რაც დაამტკიცებს იმას, რასაც ვამბობ. როგორც ხედავთ, მთელი არსებით მინდა, ეს კარგად გაიგოთ.

სულიერი კანონის მოქმედებაში მოყვანა

ეს დრენდას ერთ-ერთი ქალთა კონფერენციის დროს მოხდა. ჩვენ კადილაკ ესკალადე დავიქირავეთ, რომ სტუმრები აქეთიქით გვეტარებინა, როცა ის ქალაქში იყო. კონფერენციის ბოლოს აღმოჩნდა, რომ ესკალადეს დაბრუნება მეორე დღემდე არ გვინევდა. ამიტომ, მე და დრენდამ გადავწყვიტეთ, სახლში წავვეყვანა იმ საღამოს, რათა გვენახა: როგორ დადიოდა. მანამდე ესკალადე არასდროს გვიტარებია. ნუ, როგორც წარმოიდგენდით, შესანიშნავად დადის. როცა უკან ეკლესიაში მივიყვანეთ მეორე დღეს, ვსაუბრობდით და შევთანხმდით, რომ ერთი ასეთი უნდა გვყოლოდა. მანქანა, რომელსაც იმ დღეებში ვატარებდით, მოკლე ვერსია იყო და მარგალიტისფერი

თეთრი ფერი ჰქონდა. ორივე შევეთანხმდით, რომ მოკლე უფრო მოგვწონდა, ვიდრე გრძელი და ძალიან მოგვეწონა ფერიც.

აქედან დაახლოებით ერთ თვეში, ის იყო ფეხი უნდა გადამედგა ზღურბლზე, რათა გაზეთი ამელო, როცა ტელეფონმა დარეკა. ჩემი ეკლესიის ერთ-ერთი წევრი იყო. მან უბრალოდ მითხრა: „მინდა, კადილაკ ესკელადე გიყიდოთ! რა ფერის გინდათ?“ შოკირებულმა ვუთხარი, რომ მარგალიტისფერი თეთრი მინდოდა. თუმცა, დამავინყდა მეხსენებინა, რომ მოკლე ვერსია მომწონდა. დაახლოებით ერთი თვე გავიდა და ვიფიქრე, რომ ალბათ, მას დაავინყდა ესკელადეს შესახებ, მაგრამ ტელეფონმა დარეკა და თქვა, რომ მას ჩვენი მანქანა ჰყავდა. შესახვედრად წავედით და მანაც შესანიშნავი, მარგალიტისფერი მოკლე ესკელადე გადმოგვცა. როცა ახლოს მივედით, მან მოგვიბოდიშა: „ძალიან ვწუხვარ, მაგრამ გრძელი ვერსად ვიშოვე“. მან არ იცოდა, რომ ჩვენ გრძელი არ გვსურდა. მას თავად გრძელი მოსწონდა და იფიქრა, ჩვენც ასეთი გვენდომებოდა, მაგრამ მხოლოდ მოკლე იშოვა. დიახ, იდეალურ მდგომარეობაში მყოფი ზუსტად ისეთი მანქანა, რომლის შესახებაც შევეთანხმდით.

ბოლო რამდენიმე წელში კიდევ ერთი გასაოცარი მაგალითი ვიხილე ბიზნესში. შეიძლება იცოდეთ ან არა, რომ მე კვლავ ვფლობ ფინანსური მომსახურების კომპანიას. სანამ ეკლესიის მწყემსვას დავინწყებდი 25 წლის წინ, ჩემს სფეროში არსებულ 5,000 ოფისს შორის, საუკეთესო მქონდა. როცა ეკლესია დავინწყეთ, ვიცოდი ძალიან დაკავებული ვიქნებოდი და ვეღარ შევძლებდი პირველი ადგილის შენარჩუნებას, რაც ასეც მოხდა. ჩვენს სფეროში უძრავი ქონების გამყიდველები გაყიდვებში მომუშავეებს წამახალისებელ მოგზაურობას სთავაზობენ იმ წლის პროდუქტებისთვის.

უძრავი ქონების ერთ-ერთმა გამყიდველმა, რომელსაც ადრე ვიყენებდი, თავიანთი ოფისების ტოპ 10-ეულს გადასცა 100,000\$ ბონუსად მათ ყოველწლიურ ყრილობაზე. ყველას ვინც 10 მილიონ დოლარს გადააჭარბა. მათ ასევე დააფინანსეს მშენიერი მოგზაურობა ყველა მათგანისთვის, ვინც 3 მილიონი შეასრულა. მე როგორც წესი, ამ კომპანიისთვის წელიწადში მილიონს გამოვუშავებდი, ამრიგად უფასო მოგზაურობას მივიღებდი და შემდეგ უნდა დავმჯდარიყავი და მეყურებინა, როგორ მისცემდნენ 100,000\$-იან ჩეკებს ტოპ 10-ეულს. მე ამას უკვე 18 წელი იყო, რაც ვაკეთებდი! დიახ, 18 წელი.

არც კი მიფიქრია, რომ ეკლესიის მწყემსვასთან ერთად ამ მიზანსაც მივალწევდი, ამიტომ ჩემი რწმენაც არ მიმომართავს ამ მიმართულებით.

მაგრამ ერთ წელს, როცა ყრილობაზე ვიჯექი და ვუყურებდი, თუ როგორ იღებდნენ ტოპ 10-ეულის წარმომადგენლები 100,000\$-იან ჩეკებს, უფალი დამელაპარაკა და მითხრა: „შენ რატომ არ ხარ მათ შორის?“ სანამ ვუპასუხებდი, მან გააგრძელა: „მე მინდა, რომ იქ იყო. მინდა, ჩემი სახელი გამოჩნდეს!“ უკვე მარტი იყო და როგორც ვთქვი: ბოლო 18 წლის განმავლობაში ამ კომპანიისთვის წელიწადში 4 მილიონი მქონდა. ბუნებრივი გზით შეუძლებელი იყო ამ მიზნის მიღწევა, მაგრამ მასზე ვილოცე და მე და დრენდამ დავთესეთ ჩვენი თესლი, რათა ჩვენი ნიშნული 10 მილიონამდე ასულიყო. უფალმა მაჩვენა, თუ როგორ შემეძლო ცვლილებების მოტანა იმით, თუ როგორ გაძლოლოდა ჩემი კომპანია რაღაც საკითხებს, რაც რეალურ ცვლილებებს მოიტანდა. მოკლედ რომ ვთქვა, შემდეგ წელს ტოპ ათეულში მოვხვდით და 100,000\$-იანი ჩეკიც მივიღეთ. მაგრამ მინდა ამ ისტორიის ერთი ნაწილი გაგიზიაროთ! ჩვენ ეს ერთი გაყიდვით მოვახერხეთ!

შემდეგ წელს კომპანიამ თავისი მიზანი 12 მილიონ დოლარამდე აწია 100,000\$-იანი ჩეკის მისაღებად. ასე რომ, ჩვენ დავთესეთ ჩვენი თესლი და იმ წელსაც მოვახერხეთ ეს. მაგრამ, აბა, გამოიცანით, ეს ერთი გაყიდვით შევძელით?! შემდეგი ორი წლის განმავლობაში ეს პროგრამა შეჩერდა. მაგრამ 2019 წელს ისევ განაახლეს 10 მილიონიანი ზღვართ. ჩვენ დავთესეთ და კვლავ მოვხვდით ტოპ ათეულში. აბა, გამოიცანით, კვლავ ერთი გაყიდვით?! განა ეს დამთხვევა იყო, რომ ყოველ წელს მხოლოდ ერთი გაყიდვა გვჭირდებოდა? არა, ჩვენ ვთესავდით, რათა მინიმუმამდე მიგვეღწია, რომ ეს 100,000\$-იანი ჩეკი მიგვეღო. და სწორედ ამას ვაკეთებდით. განა ვფიქრობდით, რომ მხოლოდ ერთი გაყიდვით შევძლებდით ამას? რა თქმა უნდა, არა. ჩვენ ვაპირებდით, რომ მთელი წელი სრული სისწრაფით გვემუშავა და თვის ბოლომდე არც ვიცოდით, თუ რა როგორ ხდებოდა რეალურად. ესეც კიდევ ერთი გასაოცარი ამბავი იმაზე, თუ როგორ ხდება ეს ყველაფერი.

მითითების მიცემის მნიშვნელობა

ამ წლის „უზრუნველყოფის კონფერენციაზე“, ღმერთი დამე-
ლაპარაკა, რომ ხალხისთვის მესწავლებინა, რაც მე და დრენდამ
მითითებების მიცემაზე ვისწავლეთ. სწორედ ამას უწოდებს
მას სულიწმიდა, მითითებას. რალაც დრო დავუთმე ამ ხაზის
სწავლებას, რადგან ვიცი, ბევრმა არ იცის ამის კეთების შესახებ.
ლექსიკონის განმარტებით, მითითება არის ოფიციალური
ან ბრძანებითი ინსტრუქცია. ყურადღება მიაქციეთ, ის არ
ამბობს, რომ წყალობისთვის ხვეწნა, გოდებაა ინსტრუქცია.
არა, ეს ბრძანებითი ინსტრუქციაა! ამრიგად, მოდი, უფრო
ღრმად წავიდეთ ამაში. თუ მე სულიერად მითითებას გავცემ,
ვინ ატარებს მას? დიახ, ვილაც, მაგრამ მოდი, გავარკვიოთ, ეს
ვინაა.

*„პასუხად უთხრა მათ იესომ: „გქონდეთ ღმერთის რწმენა!
ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ვინც ამ მთას ეტყვის, აინიე
და ზღვაში ჩავარდის, გულში კი არ შეეჭვდება, არამედ
ირწმუნებს, რომ მისი სიტყვისამებრ მოხდება, ექნება
მას. ამიტომ გეუბნებით: ყველაფერს, რასაც ლოცვაში
ითხოვთ, გწამდეთ, რომ მიიღებთ და მოგეცემათ“.*

– მარკოზი 11:22-24

ამ ნაწყვეტში ორი რამაა, რასაც მინდა ხაზი გავუსვა.
ყურადღება მიაქციეთ, რომ ის ამბობს: „ვინც ამ მთას ეტყვის“.
აქ ჩანს ის, რაც მე და დრენდამ აღმოვაჩინეთ. ჩვენი სიტყვები
ათავისუფლებენ ზეცას დედამიწაზე. მეორე, მინდა, ამ ნაწილზე
იყოს ჩვენი ფოკუსი!

*„გულში კი არ შეეჭვდება, არამედ ირწმუნებს, რომ მისი
სიტყვისამებრ მოხდება, ექნება მას“.*

ყურადღება მიაქციეთ, რომ ამბობს: „მისი სიტყვისამებრ
მოხდება, ექნება მას!“. არა ღმერთის სიტყვისამებრ, არამედ
მისი, ვინც აქ, დედამიწაზე იტყვის სიტყვას.

ვაუ! ყველაფერი გააჩერეთ. ამაზე ცოტა ხანს უნდა იფიქროთ!
დაე, ჩაიძიროს თქვენში! ეს თქვენზე საუბრობს.

რა ექნება მათ? მოდი, ებრაელთა 1:14 ვნახოთ პასუხის
სანახავად.

„განა ყველანი მომსახურე სულელები არ არიან, მათთვის სამსახურად წარმოგზავნილნი, ვინც გადარჩენა უნდა დაიმკვიდროს?“

ყურადღება მიაქციეთ, რომ აქ ანგელოზთა აღსაწერად ორი სიტყვაა გამოყენებული: მომსახურება და მსახურება. მსახურება ნიშნავს, რაღაც დავალებების შესრულებას სხვისთვის, ამ შემთხვევაში შენთვის. ხოლო მომსახურე (ინგლისურში მინისტრის მნიშვნელობაც აქვს) არის სახელმწიფოს მაღალი თანამდებობის პირი, რომელიც მართავს სახელმწიფო აქტივობებს. ჩვენი სიტყვებით, რომ ვთქვათ, თუ ვინ არის ანგელოზი, ის არის ზეცის სასამართლოს წარმომადგენელი, რომელსაც აქვს ძალაუფლება, იმოქმედოს ღვთის სამეფოს სახელით შენს სასარგებლოდ! ყურადღება მიაქციეთ, რომ ჩვენ ვერ ვმართავთ ანგელოზებს ჩვენ გარშემო, რადგან ისინი ჩვენ წინაშე არ არიან ანგარიშვალდებულნი. არამედ, შენ შეგიძლია პეტიცია შეიტანო ზეცის სასამართლოში შენი საჭიროების შესახებ და მათ გამოგზავნიან. წარმოუდგენელია, არა?!

„რაღაც უნდა ვთქვა? მე ეს არ ვიცოდი“. ეს აღწერს გაკვეთილს, რაც ღმერთმა შემდეგ ისტორიაში მასწავლა.

კონკრეტულად იმ წელს, პატარა ხარიონისთვის დავთესე ჩემი თესლი. ამ ისტორიის დროს, ძალიან დარწმუნებული ვიყავი, რომ მივიღებდი ჩემს ირემს. ამრიგად, წავედი იმ მოლოდინით, რომ როგორც წესი, მალევე მოვინადირებდი მას. ხის სადგომზე ჯდომისას, ტყეში ნამდვილად დავინახე პატარა ირემი, მაგრამ იგი ძალიან შორს იყო ჩემგან, რომ ისარი მესროლა. ვცადე, მეთქვა მისთვის, რომ ჩემთან მოსულიყო, მაგრამ არაფერი გამოვიდა. მთელი დღია სხვა არაფერი მინახავს. მეორე დილასაც წავედი და საერთოდ ვერც კი ვნახე ირემი. ამ დროს უკვე მივხვდი, რომ რაღაც ისე ვერ იყო.

როცა მეორე დღეს ტყიდან გამოვდიოდი, სულიწმინდის წინაშე დავიწყე პასუხისთვის ლოცვა. მან მალევე მაჩვენა, თუ რა იყო არასწორად. როცა ირმისთვის დავთესე, უბრალოდ დავწერე ჩეკზე, ჩავდე კონვერტში და გავაგზავნე. ხელები არ დამისხია ჩეკზე და სიტყვა არ გამომითავისუფლებია, როგორც ყოველთვის ვაკეთებდი. შემდეგ სულიწმინდამ გამახსენა ისტორია, როცა იესომ პური და თევზი გაამრავლა და მიმითითა, რომ იესომ აკურთხა იგი, სანამ გამრავლდებოდა. მახსოვს ვფიქრობდი: მეც

ასე უნდა გავაკეთო? წარსულში ყოველთვის ვასხამდი ხელებს ჩემს კონვერტს და ვათავისუფლებდი სიტყვას, მაგრამ იმ დღეს იმდენად დაკავებული ვიყავი, პირდაპირ გავგზავნე კონვერტი და ეს დამავინწყდა. ვფიქრობდი, რომ სამეფოს მმართველობაში სწორედ თესლის დათესვას მოჰქონდა ირემი.

ერთი სული მქონდა შეცდომა გამომესწორებინა და გამომეცადა ჩემი ახალი აღმოჩენა სამეფოს შესახებ, რათა დამენახა, თუ რამდენად სწორი ვიყავი. ამიტომ კვლავ დავთესე პატარა ირმისთვის, მაგრამ ამჯერად დათესვისას სიტყვა გამოვათავისუფლე მასზე. დაახლოებით ასეთი სიტყვა ვთქვი: „მამა, მე დღეს ვიღებ პატარა ხარირემს, იესოს სახელით, რადგანაც ვთესავ ამ თესლს! მარკოზის 11:24-ის თანახმად ვუნოდებ მას აღსრულებულს და მადლობას გიხდით მისთვის. სულიწმიდა, მოიყვანე ეს ირემი საუკეთესო სასროლ მანძილზე, იესოს სახელით, ამინ!“ როგორც ხედავთ, არაფერი გადაპრანჭული, მაგრამ არც ვეხვეწები და ვემუდარები ირმისთვის. მე ვაცხადებ, ჩემს პეტიციას ვაცნობ. ვილაცა, ვინც ფრონტის წინა ხაზზეა, სულაც არ საჭიროებს თხოვნას ტყვიანამლისთვის; ისინი უბრალოდ მოითხოვენ მას. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მათ უკვე აქვთ კანონიერი წვდომა, რომ, რაც კი დასჭირდებათ, არაა თხოვნა საჭირო, უბრალოდ უნდა თქვან: „მომანოდეტ ტყვია-წამალი!“

მეორე დილას, ჯერ კიდევ არ გარიჟრაჟებულიყო, როცა ჩემს ხის სადგომზე ვიყავი და როგორც კი ტყეს ნაცრისფერი შეერია, დავინახე მარტოსული ირემი, როგორ მოდიოდა ჩემკენ. ძალიან ბნელოდა სასროლად, მაგრამ ზუსტად ვხედავდი, რომ ირემი ჩემი ხისკენ მოდიოდა. როგორც კი ჩემს ხეს მოუახლოვდა, ირემი გაჩერდა და დაახლოებით თხუთმეტი წუთის განმავლობაში ნელა უფლიდა გარშემო ხეს. მარტივად რომ ვთქვა, ძალიან გამიკვირდა. ირემი ჩემი ხისგან 15 მეტრში იდგა და მას წრეებს ურტამდა.

როგორც კი ტყეში ნელ-ნელა მზის სინათლემ შემოაღწია, დავინახე, რომ ეს რქიანი ხარირემი არ იყო, რეალურად ფურირემს უფრო ჰგავდა, რადგან პატარა რქების წანაზარდებსაც ვერ ვხედავდი. ჯერ კიდევ არ იყო კარგად განათებული, მაგრამ უკვე კანონიერი იყო სროლა, რადგან ოჰაიოში სანადირო საათებსაც კი კანონი განსაზღვრავს. როგორც უკვე ვთქვი, ზუსტად არ ვიცოდი, ეს პატარა ხარირემი იყო თუ არა, მაგრამ

ისიც ვიცოდი, რომ ხშირად პატარა რქები ბენვის ქვეშაა და არც კი ჩანს. ჩავთვალე, რომ რადგან ეს ირემი ასე უცნაურად იქცეოდა, ჩემი ირემი უნდა ყოფილიყო, ამიტომაც ვესროლე. როცა ირემს მივუახლოვდი, ძალიან გამახარა პატარა რქების დანახვამ და მივხვდი, რომ ნამდვილად ჩემი პატარა ხარირემი იყო. ირემი იქვე დავტოვე, სადაც დაეცა, რადგან ჩემი დანის ნამოლება დამვიწყებოდა და სახლისკენ წავივდი.

როცა ირემთან დავბრუნდი, დავინახე, რომ ტიმი მოდიოდა ჩემკენ. მან მკითხა, რამე ხომ არ დამინახავს და მე იმ დილის ამბები მოვუყევი. როცა ირემამდე მივედი, მან თქვა, რომ ბოლო სამი დღე ერთი ირემიც კი არ დაუნახავს გარეთ. ტიმი სამი დღე ჩემთან ერთად დადიოდა და როცა ეს თქვა, მივხვდი რაშიც იყო პრობლემა. გამახსენდა დღე, როცა იგი ჩემს ოფისში მოვიდა და ირმისთვის ჩეკი გამომიწოდა, როგორც მისი თესლი, რომელსაც ეკლესიას სწირავდა. გამახსენდა, რომ არც მას გამოუთავისუფლებია სიტყვა მასზე. მე დრო გამოვყავი და მას ავუხსენი, რაც ღმერთმა მაჩვენა სიტყვის გამოთავისუფლების შესახებ თესვის დროს.

იმ ღამით, მე და ტიმს საქმე გვქონდა კოლუმბუსში და სახლისკენ გზად, სწორედ ეკლესიისთვის უნდა ჩაგვევლო. ტიმმა მკითხა, თუ შეიძლებოდა, შეგვევლო, რათა მას კვლავ დაეთესა თავისი თესლი და ამჯერად სიტყვაც გამოეთავისუფლებინა მასზე. როცა ოფისში ვისხედით, მან ექვსტოტა ხარირმისთვის შესწირა. ვიფიქრე, რომ ეს საკმაოდ გაბედული და კონკრეტული განაცხადი იყო.

შემდეგ დილას ტიმი იგივე ხესთან წავიდა, რომელიც წინა დღეს გამოვიყენე. მანაც იგივე გამოცადა, რაც მე წინა დღეს. ჯერ კიდევ არ ერიჟრაჟა, როცა ირემი ზუსტად მისი ხისკენ წამოვიდა და წრეზე დადიოდა, სანამ არ გათენდა, ისე რომ, სროლა შეიძლებოდა. ტიმმა ისროლა და იგრძნო, რომ საკმაოდ კარგადაც მოარტყა. სამწუხაროდ, ხარირემი გაიქცა და მიუხედავად იმისა, რომ ორი საათი ვეძებდით, ვერ ვიპოვეთ. ჩვენდა გასაოცრად, მოგვიანებით, იმ დღეს, ჩვენმა მეგობარმა, რომელიც ჩვენგან ერთ კილომეტრში ცხოვრობს, გვითხრა, რომ მისმა მეზობელმა დილას თავის გზაზე ექვსტოტა მკვდარი ირემი იპოვა. ირემს ისარი ჰქონდა გარჭობილი. ამ მეზობლის სახლი ჩვენი ტყიდან ზუსტად იმ მიმართულებით იყო, საითაც ეს ირემი გაიქცა. მეგობარმა გვითხრა, რომ რადგან მისმა

მეზობელმა არ იცოდა, ვინ ესროლა ირემს, თავად დაკლა იგი. გიჟური ისტორიაა, მაგრამ გაკვეთილი ვისწავლეთ.

გამოათავისუფლე შენი სიტყვა დათესვისას, როგორც ეს იესომ გააკეთა.

სხვათა შორის, ტიმმა ახალი თესლი დათესა და შემდეგ კვირაში თავისი ხარირემი მოინადირა.

ლაპარაკისას იყავი ზუსტი!

ვიცი, ექვსტოტა ხარირემი საკმაოდ დაზუსტებულია, მაგრამ როგორც აღმოვაჩინეთ, სამეფო ზუსტია! შეხედეთ ბუნებას, მაგალითად.

„ვინაიდან ქვეყნიერების დასაბამიდან ქმნილებათა განხილვით შეიცნობა უხილავნი ღვთისა — მისი მარადიული ძალა და ღვთაებრივობა, ასე რომ, ვერ გამართლდებიან ისინი“.

– რომაელთა 1:20

ბიბლია ამბობს, რომ ღმერთის უხილავი თვისებები ბუნებაში ჩანს. ამიტომ, ნება მომეცით, გკითხოთ, „რამდენად დეტალურია ბუნება?“ უკიდურესად დეტალური! მე რომ გითხრათ, რომ მანქანის ყიდვას ვაპირებ, თქვენ აუცილებლად მკითხავთ: „როგორი მანქანის?“ ასე არაა? გონებაში მანქანას ვერ დაინახავთ, როცა უბრალოდ მანქანას ვიტყვი. შენ „მანქანას“ ხედავ, როგორც კონკრეტულ მანქანას, ფორდს ან შევროლექს, კონკრეტულ მანქანას, კონკრეტული ფერით. სიტყვა მანქანა სურათს ვერ წარმოგადგენინებთ: კონკრეტული მანქანა უნდა დაინახოთ! ასეთი უნდა იყოს შენი ლოცვითი ცხოვრებაც!

ოდესმე წაგიკითხავთ დოკუმენტი, სადაც კანონები იყო? დარწმუნებული ვარ: რომ კი. ისინი ძალიან დეტალურია. ის, რასაც სიტყვით გამოათავისუფლებ ასევეა, მიუხედავად იმისა გინდა ეს თუ არა. ნახეთ, როგორ მსახურობდა იესო?! მას ესმოდა სიტყვების მნიშვნელობა.

„მთიდან ჩამომავალს დიდძალი ხალხი მიჰყვებოდა უკან. აჰა, მიუახლოვდა ერთი კეთროვანი, თავყვანი სცა და უთხრა: „უფალო, თუ გინდა, შეგიძლია ჩემი განწმედა“.

გაიწოდა ხელი იესომ, შეახო მას და უთხრა: „მინდა, განიწმინდე!“ მყისვე განიწმინდა იგი კეთორისგან“.

– მათე 8:1-3

ყურადღება მიაქციეთ, არაფერი მოხდა, სანამ იესო არ იტყოდა: „მინდა, განიწმინდე!“

„გაღმა, ლადარინელთა ქვეყანაში რომ მივიდა, შემოხვდა ორი ეშმაკეული. სამარხებიდან იყვნენ გამოსულნი, ძალზედ მძვინვარენი; ვერავინ ბედავდა იმ გზაზე გავლას. და აჰა, მორთეს ყვირილი, ამბობდნენ: „რა გინდა ჩვენგან, ღვთის ძეო? ვადაზე ადრე მოსულხარ აქ ჩვენს სატანჯველად?“

მათგან მოშორებით ღორების დიდი კოლტი ძოვდა. ეშმაკებმა ვედრება დაუნყეს: „თუ გაგვდევნი, ღორების კოლტში მაინც შეგვიშვი“.

უთხრა მათ: „ნადით!“ ისინიც გამოვიდნენ და ღორებში შევიდნენ. და აჰა, მთელი კოლტი კბოდედან ზღვაში გადაეშვა და წყალში დაიღუპა“.

– მათე 8:28-32

გთხოვთ, ყურადღება მიაქციეთ, რომ დემონი იესოს ელაპარაკებოდა და არ გაქცეულა! მათ სუაბარი ჰქონდათ ერთმანეთში. დემონმა მხოლოდ მას შემდეგ დატოვა, როცა იესომ უთხრა: „ნადით!“ შენს ხელშია, შენ გაქვს გასაღები, მაგრამ უნდა წარმოთქვა! თქვი რაღაც! კვლავ გავიმეორებ, რომ ღვთის სამეფო არის სამეფო, რომლის ძალაუფლებასაც კონკრეტული მდინარეა აქვს. შენს სიტყვებს მნიშვნელობა აქვს!

სანამ გავაგრძელებთ, მოდი, მიმოვიხილოთ, რაც ვისწავლეთ! როცა იესომ აკურთხა ჰური და თევზი, მათ სამეფო შეიცვალეს. და იესოს მსგავსად, შენც უნდა მისცე შენს თესლს მითითება, როცა ათავისუფლებ. რის ნახვას ელი, როცა შენს თესლს გამოანთავისუფლებ? ყველა თესლთან გარკვეული სურათია დაკავშირებული.

**შენს ხელშია, შენ
გაქვს გასაღები,
მაგრამ უნდა
წარმოთქვა!**

ყველა აღთქმაც ასევე, სურათს ატარებს. ამაზე ჩვენ მოგვიანებით ვისაუბრებთ, მაგრამ შემდეგი საკითხი, რასაც მინდა, შევეხოთ არის, თუ სად უნდა დათესო შენი თესლი?!

სად უნდა დათესო შენი თესლი?

პირველ რიგში, უნდა დათესო ღვთის დავალებაში მიწიერ სამეფოში. ჩაინიშნეთ, რომ ეს არ გულისხმობს თქვენი ცხოვრების ჩვეულ გულუბხვ სტილს, როცა გაჭირვებულებისთვის გასცემ.

„ლატაკის მწყალობელი უფალს სესხს აძლევს და ის გადაუხდის მას მისი კეთილი საქმისთვის“.

– იგავთა 19:17

სიმართლეა, რომ როცა გულუბხვი ხარ, ღმერთი გადაგიხდის!

„იმასაც გეტყვით, რომ ვინც ძუნწად თესავს, ის ძუნწად მოიძკის, ხოლო ვინც უხვად თესავს, ის უხვად მოიძკის. თითოეულმა გაიღოს ისე, როგორც გულით განენყო, არც მწუხარებითა და არც ძალდატანებით; ვინაიდან ღმერთს სიხარულით გამცემი უყვარს; ღმერთს კი ძალუძს სიუბხვე მოგცეთ ყოველგვარ მადლში, რათა ყველაფერში ყოველივეს საკმარისად მქონენი, უხვნი იყოთ ყოველი კეთილი საქმისთვის. როგორც წერია:

„გაფლანგა, ღარიბებს დაურიგა; მისი სიმართლე რჩება უკუნისამდე!“

ხოლო ის, ვინც თესლს აძლევს მთესველს და პურს — საჭმელად, მოგცემთ და გაამრავლებს თქვენს თესლს და გაზრდის თქვენი სიმართლის ნაყოფს, რათა ყველაფერში გამდიდრდეთ ყოველგვარი ხელგამლილობისთვის, რაც ჩვენი მეშვეობით ღვთისადმი მადლიერებას გამოიწვევს.

ვინაიდან ამ საქმის მსახურება არამარტოავსებს წმიდანთა ნაკლებობას, არამედ ღვთისადმი მადლიერებასაც ამრავლებს; რადგან ხედავენ რა ამ მსახურებას, ღმერთს ადიდებენ თქვენ მიერ ქრისტეს სახარების მორჩილებისა

და აღიარების გამო, აგრეთვე ხელგაშლილობისა და იმ წრფელი მოზიარების გამო, რასაც არა მხოლოდ მათდამი, არამედ ყველას მიმართ ავლენთ. თქვენთვის ლოცულობენ და თქვენკენ მოილტვიან ისინი ღვთის იმ მადლის გამო, რაც აღმატებულად არის თქვენში. და მადლობა ღმერთს მისი ენითალუნერელი საჩუქრისთვის!“

– 2 კორინთელთა 9:6-15

ცხადია, ღმერთი ავილდოვებს უხვებს. მაგრამ გამცემის ტიპი როგორზეც მე ვსაუბრობ, არის **გამიზნული გაცემა გამიზნული მომკით**. გახსოვდეთ, თესლის დასახელების ტიპზე ვსაუბრობ. გულუხვობა, თანაგრძნობიდან გამომდინარეობს და როგორც ნესი მე არ ვსახელებ ჩემი გულუხვობის გაცემას, არამედ ვაცხადებ იმას, რაც ახლა ნავიკითხეთ 2 კორინთელთა მე-9 თავში, რომ ღმერთი მაძლევს თესლს, რათა ვიყო გულუხვი და თუ განვაგრძნობ გულუხვობას, ის გაზრდის ჩემს ქონებას, რადგან გაზრდი ჩემს გასაცემს.

გამიზნული გაცემა

უკვე ვახსენე, რომ, როცა ვთესავ, დაკავებული ვარ იმით, რასაც გამიზნულ გაცემას ვუნოდებ. კვლავ ვიტყვი, რომ ასეთ გაცემას გამიზნული მკა აქვს. სწორედ ეს გააკეთა იესომ მარკოზის მე-6 თავში. იგი ძალიან კონკრეტული საჭიროების წინაშე იდგა და ძალიან კონკრეტული პასუხი სჭირდებოდა. მას სჭირდებოდა საჭმელი 20,000 ადამიანის გამოსაკვებად და ძალიან კონკრეტული მარცვალი სჭირდებოდა, რითიც იმოქმედებდა. მის შემთხვევაში, იგი არ თესავდა მარცვალს; იგი იღებდა მარცვალს. და ეს არ ყოფილა თავისუფალი ნება, გაეცი, რაც გინდა — შემოთავაზება. მას უნდა ეპოვა ვიღაც, ვინც დათესავდა კონკრეტულ თესლს, რათა გამრავლებულიყო ღმერთის ხელში. აი, რატომ თქვა მან: „ნადით და ნახეთ რამდენი პური გაქვთ!“ პური და თევზი იყო ის, რაც მას სჭირდებოდა იმ დროს, და არა შუშა ან მოსასხამი, კონკრეტულად – თევზი და პური.

დარწმუნებული იყავი, რომ როცა თესავ, გასცემ მითითებას, რომ შენი კონკრეტული საჭიროება დაკმაყოფილდეს. როცა რაიმე კონკრეტული მჭირდება, მე გაცემის ასეთი სტილით

ვმოქმედებ: ვარ მკაფიო იმაში, თუ რა მჭირდება, ვასახელებ ჩემს თესლს, როცა ვთესავ. როცა გავცემ, როგორც წესი ან ჩეკს გავცემ ან ონლაინ ვნირავ, ამიტომ პირდაპირ ჩეკზე ვანერ. ან თუ ინტერნეტის საშუალებით გავცემ, მითითებას ვაკეთებ იმისა, თუ რა გავეცი, რათა შევინახო ჩანაწერი, მითითება, რაც ამ გაცემას მივეცი და ის თარიღი და დრო, როცა გავეცი. გახსოვდეთ, შენ მომავალში არ ელოდები იმის მიღებას, რაზეც ილოცე ან განაცხადე; შენ უკვე მიიღე ეს ყველაფერი ლოცვისას!

„ამიტომ გეუბნებით: ყველაფერს, რასაც ლოცვაში ითხოვთ, განამდეთ, რომ მიიღებთ, და მოგეცემათ!“

– მარკოზი 11:24

გამიზნული გაცემისას უნდა დათესოთ სამეფოს დანიშნულებაში, რალაცაში, რასაც ღმერთი აკეთებს მიწიერ სამეფოზე. ეს ძირითადად არის მსახურება, სადაც ღმერთმა კაცს ან ქალს ისეთი რამ დაავალა, რასაც დაფინანსება სჭირდება. კვლავ ვიტყვი, ეს განსხვავდება გაჭირვებულის დახმარებისგან, რაც ასევე ღვთის საქმიანობაა, რა თქმა უნდა, და ღმერთი ცხადად ამბობს, რომ დააჯილდოვებს ასეთ გამცემებს. ჩვენ ვსაუბრობთ გამიზნულ გაცემაზე. რა თქმა უნდა, შენ შეგიძლია, დათესო მსგავსი გაცემით შენს ადგილობრივ ეკლესიაში და რეალურად, შენი გამიზნული გაცემის დიდი ნაწილი შენს ადგილობრივ ეკლესიას უნდა მიეცეს.

მშობლიურ ეკლესიაზე საუბრისას უნდა ვახსენოთ, რომ შენი მეთაფიც შენს ადგილობრივ ეკლესიას ეკუთვნის. უამრავი ადამიანი მეკითხება, თუ შეუძლიათ თავიანთი მეთაფი ჩვენს მსახურებას შემოსწირონ, რადგან ჩვენს ონლაინ მსახურებებს ესწრებიან. მე ვეუბნები: „რა თქმა უნდა“. მაგრამ ასევე მოვუნოდე მათ, რომ იბოვონ კარგი ეკლესია მათ სახლთან ახლოს. მაგრამ თუ ჩვენ მათი მშობლიური ეკლესია ვართ, მაშინ კი, შეუძლიათ მეთაფი შემოგწირონ. თუმცა როგორც ეკლესიის მწყემსმა ვიცი, რომ ადამიანები ბევრად სწრაფად და ბევრად ძლიერები გაიზრდებიან, როცა კარგ ადგილობრივ ეკლესიას ეკუთვნიან. მეორეს მხრივ, ისეთი ეკლესიის ნაწილად ყოფნა, რომელიც ეჭვსა და ურწმუნობას ასწავლის, ნამდვილად არ არის ისეთი ეკლესია, რომელსაც მხარი უნდა დაუჭირო ან დაეხსნო.

ამრიგად, ისევე როგორც ღვთის საქმიანობაში უნდა დათესო, უნდა დათესო თანხმობით ვილაცასთან ან იმ მსახურებასთან, ვისაც ესმის რწმენა და იცის, თუ რას ნიშნავს თანხმობა. თავი შორს დაიჭირე მათგან, ვინც გეტყვის: „თუ არ შემოგვნირავ, გავკოტრდებით“. ამ წინადადებაში რწმენის ნატამალიც არ არის. ბიბლია ძალიან მკაფიოა იმასთან დაკავშირებით, რომ არ უნდა დათესო, როცა იძულება გაკეთებინებს ამას. თუ ღვთის კაცი ან ქალი თავს დამნაშავედ გაგრძობინებს იმის გამო, თუკი არ შესწირავ ან წნეხის ქვეშ გამყოფებენ ამის გამო, შენ ფულს კარგად მოკიდე ხელი! რწმენას არ სჭირდება ხელის წაკვრა.

თუ გინდა დათესო, მაგრამ მართლა არ გაქვს მიმართულება კონკრეტული ადგილისკენ, მაშინ დათესე ღვთის იმ საქმიანობაში, სადაც ნათლად ხედავ შედეგებს და რომელიც რწმენას ღვთის სიტყვისამებრ ასწავლის. არასდროს დათესო ეკლესიაში, რომელიც ამბობს, რომ ღმერთი კლავს ადამიანებს, ან კიბოთი აავადებს, რათა რაღაც ასწავლოს, ან ნებისმიერ ასეთ სისულელეს. არამედ დათესე მსახურებაში, რომელიც ღვთის სიტყვას ასწავლის.

გახსოვდეთ, რომ დაამოწმით ანუ დაილაპარაკოთ დათესვისას. მე და დრენდა ამას მას შემდეგ ვაკეთებთ, რაც ღმერთმა პირველ წელს მასწავლა, როგორ მომენადირებინა ჩემი ირემი. რა თქმა უნდა, იყო წელი, რომლის შესახებაც ამ თავში ვიამბებთ, როცა არ დავამოწმე სიტყვით დათესვისას და იცით, რაც მოხდა. ჩვენ გამოუდმებით ვამბობდით სიტყვას ჩვენს თესლზე ისე, რომ, არც კი ვფიქრობდით ამაზე და არც ვიცოდით, თუ თესვის ასეთი მნიშვნელოვანი ნაწილი იყო. მიმაჩნდა, რომ მხოლოდ თვითონ გაცემის ფაქტი იყო საჭირო, რათა ჩემი გაცემული ღვთის სამეფოს მმართველობის ქვეშ მომექცია და რეალურად, ასეც ხდება. მაგრამ მკაფიო მითითების გარეშე, არ არის ფოკუსი, არ არის ზუსტი ნაყოფი; და თუ ზუსტად არ იცი ნაყოფი, მაშინ შემთხვევით გამოტოვებ მისი მნიშვნის სეზონს.

ძალიან ბევრი გაკვეთილი ვისწავლე ირმებზე ნადირობით. და რადგან ვაჯამებთ ამ თავს იმაზე, თუ როგორ გამოვათავისუფლოთ ჩვენი რწმენა, მინდა, კიდევ ერთი ისტორია ვიამბოთ.

რამდენიმე წლის შემდეგ, რაც ვისწავლე, თუ როგორ მენადირა რწმენით, რაღაც მიზეზით გადავწყვიტე, რომ არ დავთესავდი იმ წელს. ამის შესახებ ჩემს ცოლთან არ მისაუბრია. უბრალოდ არც მიხსენებია დათესვის ან ლოცვის

საკითხი, როცა ნადირობის სეზონი მოვიდა. წინა წლებში ირმები გასაოცარი ისტორიებით მოვინადირე იმ ყველაფრის გამოყენებით, რაც ღმერთმა მასწავლა. მაგრამ როგორც ჩანს, ეს ყველაფერი ჯერ კიდევ ახალი იყო ჩემთვის და გადავწყვიტე, რომ საკმარისი რწმენა მქონდა, რათა ირემი მომენადირებინა და არ მჭირდებოდა რწმენის გამოთავისუფლების ეს ნაბიჯები გამეველო. აბა, გამოიცანით, რა მოხდა?!

პირველ დილას ირემი დავინახე, რომელიც მირბოდა ჩემგან 270 მეტრში და სულ ეს იყო. სალამოს ნადირობაც სრული კრახი იყო. როცა იმ დღეს სახლში ცარიელი ხელებით დავბრუნდი, დრენდას მეგობარი ჰყავდა სტუმრად. მას ვუთხარი, რომ ირემზე ნადირობა, არც ისე კარგად მიდიოდა. ვუთხარი, რომ არ მიყყევი ღვთისგან მოცემულ ინსტრუქციას ირმის მოპოვების შესახებ. დრენდამ თქვა: „კი, ამაზე ვფიქრობდი, როცა დილას სანადიროდ გახვედი“. მე ვაღიარე ჩემი შეცდომა და ვთხოვე მათ ჩემთან ერთად ელოცათ ამ საკითხზე. ჩეკი გავამზადე, როგორც ჩემი თესლი ირმისთვის, მაგრამ არ მიმიწერია კონკრეტული სქესი. ჩვენ ყველამ დავასხით ხელები, ვილოცეთ და რწმენით მივიღეთ ეს ირემი.

მეორე დღეს, დილას გასვლა ვერ შევძელი, ამიტომ სალამოს გადავწყვიტე წასვლა. ჩემი საკუთრების საზღვარზე ერთ დიდ ნეკერჩხალს დავადგი თვალი და ვიფიქრე, რომ კარგი სადგომი იქნებოდა და სწორედ იქეთ გავეშურე. დეკემბრისთვის ძალიან თბილი სალამო იყო, თუ სწორად მახსოვს თითქმის 20 გრადუსი იყო და ქარიანი დღე იყო. სალამოს ნადირობის დანყებიდან რამდენიმე წუთში, უზარმაზარი ფურირემი გამოვიდა ტყიდან იმ მინდორზე, რომელსაც დიდი ნეკერჩხალი გადაჰყურებდა. ირემი ჩემ გასწვრივ იდგა, იდეალურ სასროლ ადგილას. როცა გავზომე, მივხვდი, რომ იგი ჩემგან დაახლოებით 70 მეტრში იყო და დარწმუნებული არ ვიყავი, რამდენად მოვარტამდი, რადგან რბილ, 12 კალიბრიან იარაღს ვიყენებდი. მაგრამ ფრთხილად ამოვიღე მიზანში და ირემი დაეცა. ისეთი გახარებული ვიყავი ამის გამო. სახლში დაღამებამდე მივედი. დრენდას მეგობარიც ისევ მოსულიყო და ყველამ ერთად გავიხარეთ სამეფოს კანონებით, თუმცა იმავე დროს ვგრძნობდი, რომ გაკვეთილი ვისწავლე.

ამ თავში, ჩვენ მიმოვიხილეთ სამეფოსგან მიღების მეორე ნაბიჯი:

ნაბიჯი №2: გამოათავისუფლე შენი თესლი ღვთის სამეფოში

ჩვენ ვისწავლეთ, რომ, როცა ვთესავთ ჩვენს თესლს სამეფოს საქმიანობაში, იგი სამეფოს იცვლის. ასევე მიმოვიხილეთ: როგორ ვათავისუფლებთ ჩვენს თესლს სიტყვებითა და მითითებით? აქ კიდევ რამდენიმე დებულებაა, რაც მინდა, დაიმახსოვროთ, სანამ განვაგრძობთ:

1. ჩვენ შეგვიძლია, ფულს სახელი დავარქვათ;
2. ჩვენ შეგვიძლია დავთესოთ კონკრეტული საჭიროებისთვის;
3. ჩვენ ვერ დავარქმევთ სახელს მებათედს;
4. გაცემა არ არის ფორმულა; ეს რწმენით უნდა მოხდეს;
5. კონკრეტულ გაცემას კონკრეტული მკა აქვს.

ჩვენს თესლს სიტყვებით ვათავისუფლებთ...

თავი 6

რწმენა გასაღებია

ჩვენი ეკლესიის დაარსებიდან რამდენიმე წელში, სახლისკენ მივდიოდი და თითქმის ჩვენი ძველი ფერმის სახლის გზაზე ვიყავი, როცა პოლიციის სირენის შუქი შევნიშნე. არაფერი ახალი, ვიფიქრე, რომ ვილაც გააჩერეს სირქარის გადაჭარბებისთვის. მართლაც, როცა შევანელე, პოლიციის მანქანის წინ გაჩერებული მანქანა დავინახე. მაგრამ როცა პოლიციის მანქანას მივუახლოვდი, რალაცამ ჩემი ყურადღება მიიპყრო. გზის მხარეს ლამაზი, რვატოტა ხარირემი დავინახე. იმ წამსვე მივხვდი, რა მოხდა. ხარირემს იმ მანქანამ დაარტყა, რომელიც გაჩერებული იდგა.

ჩემი მანქანა გაჩერებული მანქანის წინ დავაყენე და პოლიციელს მივუახლოვდი, რათა მეკითხა, თუ რის გაკეთებას აპირებდა ირმისთვის. იქიდან გამომდინარე, რომ ჩემი სახლის გზა იქიდან 400 მეტრში იყო და სახლში ბავშვები მყავდა გამოსაკვები, ვიფიქრე, ვკითხავდი, თუ შეიძლებოდა ირემი მე წამეყვანა. პოლიციის ოფიცერმა თითქოს შვებით ამოისუნთქა, როცა ვილაც ნახა, ვისაც ირემი სურდა. მან ჩემი სახელი და მისამართი ჩაიწერა, რათა ირმისთვის ბირკა მოეცა.

სანამ ერთმანეთს დავემშვიდობებოდით, მითხრა, რომ მსგავსი შემთხვევა ხშირად ხდებოდა და თუ დავინტერესდებოდი, ჩემს სახელს ჩაიწერდა სიაში, რათა დაერეკა, თუ გზაზე ვინმე ისეთ ირემს გაიტანდა, რომელიც არავის სურდა. ვიფიქრე, რომ ეს ძალიან კარგად ჟღერდა. ადრეული შემოდგომა იყო და ჯერ სანადიროდაც არ ვიყავი გასული. ეს მანამდე იყო, სანამ მშვილდით ნადირობას დავიწყებდი და თოფით ნადირობის სეზონი დეკემბრის პირველ კვირამდე არ იხსნებოდა, ამიტომ ვიფიქრე, ცოტაოდენი ირმის ხორცის ქონა კარგი იქნებოდა. დიდი დრო არ გასულა და პოლიციელმაც დამირეკა განყოფილებიდან

კიდევ ერთი ირმის შესახებ. ასე რომ, თოფით ნადირობის სეზონის დაწყებამდე უკვე ოთხი თუ ხუთი ირემი მყავდა გატყავებულნი. ზუსტი რაოდენობა არ მახსოვს, მაგრამ სულ მცირე ოთხი იყო. როცა სეზონი გაიხსნა, ჩემი საყინულეები თითქმის სულ სავსე იყო.

უცნაური იყო, მაგრამ დრენდა ქალაქიდან გასვლას აპირებდა ერთი კვირით, ნადირობის სეზონის დროს. არ მახსოვს, რატომ უწევდა წასვლა, მაგრამ ვიცი, რომ ჩვენთვის უცნაური იყო ერთი კვირის განმავლობაში ცალ-ცალკე ვყოფილიყავით. ამიტომ, მასთან ერთად არ მილოცია ირემზე ნადირობისთვის და არც დამითესავს. ალბათ, დიდად აღარ ვნერვიულობდი ირემს დავიჭერდი თუ ვერა, რადგან ჩემი საყინულე უკვე სავსე იყო. მაგრამ სანადიროდ მაინც გავედი. მოკლედ რომ მოვყევი, მთელი კვირის განმავლობაში გავდიოდი და ერთხელაც კი არ მისროლია. როცა დრენდა დაბრუნდა, შემახსენა, თუ რა მასწავლა ღმერთმა თესლის დათესვასა და ერთად ლოცვასთან დაკავშირებით.

შემდეგი წელი მოვიდა და ამჯერად, იგივე შეცდომის დაშვებას არ ვაპირებდი. მიუხედავად იმისა, რომ პოლიციის განყოფილებიდან არა ერთხელ დაგვირეკეს გზაზე მოკლული ირმის შესახებ, ვფიქრობ, მხოლოდ ერთი ნამოვიყვანე, რადგან ვაპირებდი ჩემი საყინულეები ჩემივე ნანადირევით გამევსო. ამჯერად, მე და დრენდამ დავთესეთ ჩვენი თესლი და ვილოცეთ თესლის გამოთავისუფლებისას. ჩვენ არ დაგვიკონკრეტებია ხარირმის ასაკი, მხოლოდ ხარირემი ვახსენეთ. სეზონის გახსნის დილას გასვლა ვერ შევძელი, მაგრამ ერთი სული მქონდა იმ საღამოს სანადიროდ გავსულიყავი. თუმცა სამწუხაროდ, ისევ უშედეგოდ. ძალიან დაბნეული ვიყავი, როცა ტყიდან სახლში ვბრუნდებოდი.

როცა სავახშმოდ დავსხედით, უეცრად ტელეფონმა დარეკა. პოლიციის განყოფილებიდან იყვნენ და აინტერესებდათ, თუ მსურდა კიდევ ერთი გზაზე მოკლული ირემი. მე ვკითხე: თუ სად იყო ის? მათაც მისამართი მითხრეს. ყურებს ვერ ვუფერებდი. „შეგიძლიათ მისამართი გამიმეოროთ?“ – ვთხოვე მე. მანაც გამიმეორა და დავრწმუნდი, რომ ეს ჩემი საკუთარი მისამართი იყო! შოკირებული ვიყავი. ფანჯარასთან მივედი და წითელი შუქიც დავინახე გზაზე, ამიტომ ვუთხარი, რომ მაშინვე იქ გავჩნდებოდი. ჩემი შესახვევიდან მთავარ გზამდე 850 მეტრი

იყო და მახსოვს, ეს მანძილი ისე გავიარე, რომ არ მჯეროდა. როცა ირემთან მივედი, ძალიან დიდი ზომის პატარა ხარირემი დამხვდა ძალიან კარგ მდგომარეობაში. რაღაც ფორმები შევავსე, ოფიცრებს მაღლობა გადავუხადე და ირემი თავლისკენ წავიყვანე. დაბნეული ვიყავი თუ არა? ძალიან! მეორე წლის სექტემბრამდე თუ ოქტომბრამდე ნადირობაზე აღარ მიფიქრია.

რა არის შენი წყარო?

ზუსტად არ მახსოვს, რომელი თვე იყო, მაგრამ ჩემს უკანა ეზოში დავრბოდი, რასაც იშვიათად ვაკეთებდი ხოლმე, როცა ვვარჯიშობდი. სირბილისას, ბოლო ორი წლის მომხდარ ამბებზე ვლოცულობდი. უეცრად, ჩემს გონებაში ძალიან ცხადად მოვიდა სიტყვები: „პოლიციის სია“. ერთი წუთით დავფიქრდი. ღმერთი ჩემთვის რაიმეს თქმას ცდილობდა? უეცრად მივხვდი. გავაცნობიერე, რომ ჩემი თავდაჯერებულობა ღმერთში ან მის სამეფოში კი აღარ იყო, არამედ პოლიციის სიაში! ვიცოდი, რომ მე, კიდევ რომ ვერც მომეკლა ირემი, პოლიციის განყოფილების სია უზრუნველყოფდა ამას.

იმასაც მივხვდი, რატომ მივიღე წინა წელს ირემი ჩემი გზის ბოლოში და არა ჩემი იარაღის ბოლოში. ჩემი რწმენა რეალურად პოლიციის სიაში იყო. როცა იმ წელს მე და დრენდამ ხარირემისთვის დავთესეთ, ირემი ზუსტად თავის დროზე მოვიდა, მაგრამ არასწორ ადგილას. ან იყო კი ეს არასწორი ადგილი? გაოცებული ვიდექი, როცა სულწმიდამ ასეთი მარტივი გახადა ეს ჩემთვის. შემდეგ მივხვდი, რომ ირემი ზუსტად იქ გამოჩნდა, სადაც ჩემი რწმენა იყო, პოლიციის სიაში. როგორც კი ეს გავაცნობიერე, მაშინვე სახლში გავიქეცი, პოლიციის განყოფილებაში დავრეკე და ჩემი სახელი სიიდან ამოვალებინე. მივხვდი, რომ შენი გეგმა „ბ“, შენი ნამდვილი გეგმაა! ამის შემდეგ, აღარ მომხდარა, რომ სანადიროდ გავსულიყავი და ირემი არ გამოჩენილიყოს.

მაგრამ როგორი მაცდურია ჩვენი გული. ჩვენი თავდაჯერებულობა ისე მარტივად გადადის ბუნებრივ მოვლენებზე. ამის შესახებ კარგად უნდა ვიცოდეთ და ყოველთვის ფხიზლად ვიყოთ. რწმენას გეგმა „ბ“ არ სჭირდება. მე ახლაც გაოცებული ვარ იმით, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი რწმენა პოლიციის სიაში იყო, ირემი ჩემი გზის ბოლოში

გამოჩნდა ნადირობის პირველივე დღეს. და ეს წამოჭრის მესამე პრინციპს, რომელიც ღმერთმა მასწავლა.

ნაბიჯი №3: გამოათავისუფლე შენი თესლი, როცა გნამს!

ეს მნიშვნელოვანი საკითხია, როგორც უკვე დავინახეთ, როცა მონაფეებმა ვერ შეძლეს დემონის გამოდევნა შეპყრობილი ბიჭისგან. იესომ თქვა, რომ ამის მიზეზი მათი ურწმუნოება ან რწმენის ნაკლებობა იყო. იმაზე თუ რა არის რწმენა და როგორ მივიღოთ იგი, უკვე ვისაუბრეთ, მაგრამ ძალიან მნიშვნელოვანია ვისწავლოთ საკუთარი თავის განსჯა; გვაქვს თუ არა რწმენა. ამრიგად, ნება მომეცით, მარტივი ტესტი გაჩვენოთ, რომელიც შეგიძლიათ საკუთარ თავს ჩაუტაროთ, რათა დაინახოთ მართლა გნამთ თუ არა. თვალები დახუჭეთ, რას ხედავთ?

„ხოლო რწმენა არის მტკიცედ დარწმუნება იმაში, რისი იმედიც გვაქვს, დადასტურება იმისა, რასაც ვერ ვხედავთ“.

– ებრაელთა 11:1

რწმენა არის დარწმუნება იმაში, რისი იმედიც გვაქვს. იმედი ყოველთვის ქმნის სურათს, რომელსაც თან ატარებს. მე თუ ნაყინს დაგპირდებით, მაშინვე ნაყინს წარმოიდგენთ გონებაში.

**როცა გჯერა
ღვთის ალტეჟის
და სრული
დარწმუნება გაქვს,
რომ შემოქმედს
აქვს განზრახვაც
და იმის
შესაძლებლობაც,
რომ აღასრულოს
თავისი დაპირება,
დაინახავ
საკუთარ სურათს
ამ დაპირების
აღსრულებით.**

თუ გჯერათ, რომ წრფელი ვარ ჩემს შემოთავაზებაში და მაქვს საშუალება, გადავიხადო ამისთვის, დაინახავ შენს თავს ნაყინით ხელში, რაც გამოჩნდება იმაში, რომ მოლოდინი გაგიჩნდება.

იგივეა ჭეშმარიტება ღვთის სიტყვის შემთხვევაში. როცა გჯერა უფლის ალტეჟის და სრული დარწმუნება გაქვს, რომ ღმერთს აქვს განზრახვაც და იმის შესაძლებლობაც, რომ აღასრულოს თავისი დაპირება, დაინახავ საკუთარ სურათს, ამ დაპირების აღსრულებით. იმის მიუხედავად, რომ შესაძლოა, არ გქონდეს ალტეჟული რალაც იმ მომენტში, ისე მოიქცევი, თითქოს

გაქვს, რადგან გრძნობ, რომ გაქვს. ალთქმა ნამდვილია, განზრახვა ნამდვილია და იგი შენია. ამრიგად, რწმენა, სრული დარწმუნებულობის ქონა უზენაესის განზრახვასა და ძალაში, არის შენდამი მოცემულ ალთქმაში დარწმუნება. ის არის ასევე იმის დადასტურება, რასაც ვერ ხედავ.

თუმცა შენ კვლავ გჭირდება, რომ ჩეკი გაანაღდო, რაც კანონიერი პროცესია, რომელიც სულიერ სამეფოსაც იგივენაირად შეესაბამება, როგორც ფიზიკურს. ამრიგად, როცა ვამბობ: „დახუჭე თვალები! რას ხედავ?“ მე ამას ვგულისხმობ. თუ ამას ვერ ხედავ, ვერ ჩაეჭიდები. მოდი, კიდევ უფრო გავამარტივებ! თუ თვალებს, როცა ხუჭავ, ვერ ხედავ შენს თავს ალთქმულით, ესე იგი, არ გნამს. თუ ავად ხარ და თვალებს, რომ ხუჭავ შენს თავს განკურნებულს ხედავ, არა შიშით, არამედ სრულად დარწმუნებული, რომ განკურნებული ხარ, ეს რწმენაა. მაგრამ თუ ხუჭავ თვალებს და შენს თავს კვლავ ავადმყოფს ხედავ, ელოდები როდის განიკურნები, მაშინ არ გნამს. თუ ფული გჭირდება და გნამს ღვთის ალთქმის, მაშინ აღარ ღელავ ფულზე, რადგან ხედავ შენს თავს იმ უზრუნველყოფით, რაც გჭირდება.

შიში რწმენის სანინალმდეგო მდგომარეობაა

ასეთ დარწმუნებულობას თან შიში არ ახლავს. თუ კვლავ ნერვიულობ შედეგებზე, ეს ნიშნავს, რომ არ გნამს. რწმენასთან კავშირში ისიც უნდა იცოდე, თუ როგორ განსაზღვრო გნამს თუ არა. არ უნდა მიიღო მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები თუკი არ გნამს, რადგან თუკი არ გნამს, გეშინია. შიში ყოველთვის თავს არიდებს რისკს და ეს ურწმუნოებაა. სწორედ ამიტომ ვთქვი, რომ ყოველთვის მაშინ უნდა დათესო შენი თესლი, როცა გნამს. არ უნდა დათესო ფორმულის მიხედვით, უბრალოდ გაცემის ქმედების მიყოლით, რადგან ეს არაფერს მოიტანს. დარწმუნებული უნდა იყო იმაში, რასაც ღმერთი ამბობს, რომ როცა თვალებს დახუჭავ, მხოლოდ შენს თავს და ამ ალთქმას ხედავდე. შენ უკვე გაქვს ეს, შენ ფლობ მას, ის შენია და მშვიდობამ ჩაანაცვლა ყოველგვარი შფოთვა, რაც კი გქონდა.

„არაფერზე იდარდოთ, არამედ ყოველგვარ ლოცვასა და ვედრებაში მადლიერებით აუნყეთ თქვენი სურვილი ღმერთს. და ღვთის მშვიდობა, რომელიც ყოველგვარ

გონებას აღემატება, დაიცავს თქვენს გულებს და თქვენს ფიქრებს ქრისტე იესოში“.

– ფილიპელთა 4:6-7

როცა გნამს, გაქვს მშვიდობა, რომელიც გარემოებებზე კი არაა დამოკიდებული, არამედ აღთქმაზე.

გარდა ამისა, რწმენის მაჩვენებელია იმ უნარის ქონა, რომ დაიცვა საკუთარი თავი სულიერი სასამართლოს წინაშე. რადგანაც რწმენა ღვთის სიტყვაზეა დაფუძნებული, უნდა იცოდე, რატომ გჯერა ის, რისიც გჯერა. წარმოიდგინეთ, რომ სასამართლო დარბაზში ხართ და თქვენ ხართ დამცველი ადვოკატი. ბრალდების მხარე აცხადებს, რომ თქვენი კლიენტი მათი კლიენტის სახლში ცხოვრობს უკანონოდ და რომ ეს სახლი რეალურად შენს კლიენტს კი არა მათ კლიენტს ეკუთვნის. რას გააკეთებდი? იტყვი, რომ წუხარ და რომ შენი კლიენტი მაშინვე დატოვებს მის კუთვნილებას? თუ ხელში ხელმონერილი დოკუმენტი გიჭირავს, შიშს თავდაჯერებულობა ჩაანაცვლებს და მოსამართლეს ეტყვი, რომ ეს თვითმარქვეები სასამართლოდან გაყაროს. აი, როგორ მოქმედებს რწმენა. მან იცის სიმართლე, თავდაჯერებულია და სიამაყით მოდის. ასე რომ, შეგიძლია შენი პოზიციის დაცვა?!

სარა ერთ დღეს ჩვენს ეკლესიაში მოვიდა ისე, რომ არც კი იცოდა, სად მოდიოდა. ის და მისი მეუღლე კოლუმბუსში გადმოვიდნენ და ლოცულობდნენ ეკლესიის პოვნაზე. აქეთ-იქით სიარულისას, ჩვენს გზაზე გადმოუხვიეს და იფიქრეს, ესეც ეცადათ. იმის მერე აღარც წასულან. სარა მთელი ცხოვრება ასთმისგან იტანჯებოდა. მთელი ბავშვობა საავადმყოფოებში წინ და უკან სიარულში გაატარა, მისი ცხოვრება ამ დაავადების მძევლად ქცეულიყო. მან ისწავლა, თუ როგორ აერიდებინა თავი ისეთი გარემოსგან, რაც მისი ასთმის გამწვავებას იწვევდა და ყოველთვის თან დაჰქონდა ინჰალატორი.

რწმენით სიცოცხლის ეკლესიაში, მან ისწავლა, რომ განკურნება მისი კანონიერი უფლება იყო; ისწავლა, თუ როგორ დაეცვა საკუთარი თავი სულიერად. ერთ მსახურებაზე, როცა უსმენდა ჩვენს ერთ-ერთ წევრს, თუ როგორ განიკურნა იგი სასიკვდილო დაავადებისგან, მან გადაწყვეტილება მიიღო. ღმერთი კონკრეტულ ადამიანებს არ სცემს პატივს. მან ჩანთიდან ინჰალატორი ამოიღო და მის ნაცვლად ბარათები

ჩადო, რომლებზეც მუხლები ეწერა სახარებიდან, რაც მის კანონიერ უფლებებს აღწერდა განკურნების მისაღებად. იგი მათ ყოველ დღე კითხულობდა. როგორც კი იგრძნობდა, რომ ასთმის შეტევა ეწყებოდა, ინჰალატორის ნაცვლად ჩანთიდან სახარების ბარათს იღებდა და ამის შემდეგ აღარასდროს ჰქონია ასთმის შეტევა!

დეიდაჩემი მოვიდა ჩემთან ოჯახურ შეკრებაზე. მკითხა, თუ ვილოცებდი მისთვის, რადგან ფილტვის კიბო ჰქონდა და კვირანახევრის შემდეგ ოპერაცია უნდა გაეკეთებინათ სიმსივნის ამოსაკვეთად. მან მიაბო, რომ ექიმები ყურძნის ზომის სიმსივნეს უკვე წელიწად ნახევრის განმავლობაში აკვირდებოდნენ მის ფილტვებში. მოულოდნელად, მან სწრაფად დაიწყო ზრდა და ექიმებმაც თქვეს, რომ უნდა ამოეკვეთათ. როცა ვიდექი და მის ისტორიას ვისმენდი, მისი განვლილი ცხოვრება აღვიდგინე. მთელი ცხოვრება სიგარეტზე იყო მიჯაჭვული და ვიცოდი, რომ ეკლესიაშიც წლები არ ყოფილა. დავპირდი, რომ აუცილებლად ვილოცებდი მისთვის, მაგრამ ვიგრძენი, რომ იმ მომენტში ლოცვისთვის არ იყო მზად. ვკითხე მისთვის ლოცვამდე, თუ წაიკითხავდა რაღაც მასალას, რომელსაც მივცემდი განკურნების შესახებ?! ვუთხარი, რომ სიამოვნებით ვილოცებდი მისთვის იმ კვირის მსახურებაზე, თაყვანისცემის შემდეგ. ისიც დამთანხმდა.

ვიცოდი, რომ გული უფალს წლების წინ მიუძღვნა, მაგრამ უფლისთვის არ ცხოვრობდა. იმედი მქონდა, რომ დროის გამოყოფა იმის წასაკითხად, რაც ღმერთმა განკურნების შესახებ აღგვითქვა, მის რწმენას განამტკიცებდა. ასევე ვიცოდი, რომ ბევრად დიდი შანსი გვქონდა დადებითი შედეგი გვენახა, თუკი ლოცვისას უფლის სიტყვა იქნებოდა ჩვენი ღუზა და იმედი, რასაც ვენდობით.

ამრიგად, შემდეგ კვირას დეიდაჩემი მოვიდა ეკლესიაში, როგორც დამპირდა. თაყვანისცემის მსახურების შემდეგ, ვთხოვე, წინ გამოსულიყო. როცა იქ დადგა, ვკითხე, თუ წაიკითხა ის მასალა, რაც მივეცი, ისიც დამეთანხმა. ამიტომ ვკითხე: „საიდან იცი, რომ განიკურნები, როცა ხელებს დაგასხამ?“ მან რამდენიმე მუხლი მომიყვანა ბიბლიიდან და მითხრა, რომ დარწმუნებული იყო ღვთის სიტყვის თანახმად. იმ მომენტში ვიცოდი, რომ მზად იყო სალოცავად. ხელები დავასხი და სრულად განკურნებულად და კიბოსგან თავისუფლად გამოვაცხადე. ლოცვის დროს, უფლის ცხებულება გადმოვიდა

მასზე და იატაკზე დაეცა უფლის ძალის მოქმედებით. როცა ადგა, ცახცახებდა და ამბობდა: „მე განვიკურნე!“

სამშაბათს ოპერაციაზე წავიდა, რათა სიმსივნე ამოეკვეთათ, მაგრამ როდესაც ნახეს, იქ არაფერი იყო. არანაირი სიმსივნე, არც რაიმე შრამი ან ნაშთი იმისა, რაც მიანიშნებდა, რომ იქ ოდესმე რაიმე იყო.

ისეთი უცნაურია, უყურო ადამიანებს: როგორ ცხოვრობენ საკუთარი ცხოვრებით? ალბათ, იფიქრებდით, რომ დეიდაჩემი ისეთი მაღლიერი იქნებოდა ღვთის მისი განკურნებისთვის? რომ ერთ მსახურებასაც კი აღარ გამოტოვებდა ეკლესიაში, მთელი თავისი დარჩენილი ცხოვრება. მაგრამ ასე არ მომხდარა. მგონი ამის შემდეგ მხოლოდ ერთ კვირას დავინახე. ექვსი თუ შვიდი წლის შემდეგ სხვა ტიპის სიმსივნით გარდაიცვალა. მაგრამ ამჯერად, აღარ უთხოვია ჩემთვის, რომ მისთვის მელოცა.

ჩაეჭიდე იმ მომენტს, როცა რწმენას ათავისუფლებ!

ერთი რამ, რასაც ადამიანებს ვახსენებ, არის რომ ყოველთვის არის დრო „ამინის“ თქმასა და იმ მომენტს შორის, როცა თამამად

**ყოველთვის არის
დრო „ამინის“
თქმასა და იმ
მომენტს შორის,
როცა თამამად
ვითყვიტ: „აი ისიც!“
ამის გამო, ძალიან
მნიშვნელოვანია,
ჩაეჭიდო მომენტს,
როცა რწმენა
გამოათავისუფლებ!**

ვითყვიტ: „აი ისიც!“ ამის გამო, ძალიან მნიშვნელოვანია, ჩაეჭიდო მომენტს, როცა რწმენა გამოათავისუფლებ. გირჩევთ, ეს ჩაინიშნოთ თქვენს ბლოკ-ნოტში ან ფურცელზე, რათა საკუთარ თავს შეახსენოთ ხოლმე. ეს უკვე ვახსენე, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რომ ძალიან მნიშვნელოვანია. მე დაახლოებით ასე ვწერ ხოლმე: „12 ნოემბერს, 1:30 საათზე, მჯერა, რომ მივიღე (აქ ჩასვავთ კონკრეტულ საჭიროებას) მარკოზის 11:24-ის

თანახმად და მჯერა, რომ მივიღე მაშინ, როცა ვილოცე!“ შეგიძლიათ ასევე, მიანეროთ: ვისთან ერთად შეთანხმდით ამაზე? რა თანხა დათესეთ და ღვთის რა საქმეში დათესეთ? ეს უბრალოდ მაგალითია, მაგრამ მნიშვნელოვანია, ჩაინეროთ, რადგან შეგიძლიათ, მისით იბრძოლოთ.

როცა გარემოებები გაცდუნებენ, რომ შიშის მდგომარეობაში უკუიქცე, შეგიძლია საკუთარ თავს შეახსენო ის თარიღი და

დრო, როცა პასუხი მიიღე! როცა შიში ეცდება, წამოიმართოს, მე ამ ჩანიშვნას ავიღებდი და ხმამაღლა წავიკითხავდი, როგორც განაცხადს. „არა, შიშო, შენ მატყუარა ხარ! მე უკვე მივიღე ეს ამა და ამ დღეს, ამა და ამ საათზე ამ მუხლის (და აქ ჩასვამთ მუხლს, რომელსაც ეყრდნობით) თანახმად“. ზოგჯერ მინევს, ეს ჩანიშვნა რამდენჯერმე წავიკითხო, რათა გულში მშვიდობა შევიწინარჩუნო. არ მისცე ნება იმას, რაც იმ მომენტში შესაძლოა მარცხად მოგეჩვენოს, რომ გაცდუნოს და რწმენა დაგაკარგვინოს! რეალურად, ეს პრინციპი იმდენად მნიშვნელოვანი იყო, როცა ჩემი შვილები იზრდებოდნენ, რომ ჩვენს ყოველ კვირეულ ოჯახურ ლოცვით შეხვედრებზე, გვექონდა ჟურნალი, სადაც ჩავწერდით, რაზეც ვილოცეთ და რაც გვწამდა, რომ მივიღეთ. ჩვენ მას ჩვენს „იაკობის 4-ის რვეულს“ ვუწოდებდით. რეალურად, ჩვენი მსახურების მეშვეობით ვყიდით ამ რვეულებს, თუ გენდომებათ.

ზოგჯერ ისეთი რამ ხდება სულში, რაც არ იცი. ღმერთი მოქმედებს, რომ ყველაფერს უდირიჟოროს, მაგრამ ამას დრო სჭირდება. შესაძლოა, ფაზლის ბევრი ნაწილი იყოს, რაც თავის ადგილზე დადებას საჭიროებს. მაგალითად, თუ ღმერთი აპირებს, ფინანსური საჭიროების დაკმაყოფილებას, ის შესაძლოა, ვიღაცას დაელაპარაკოს, რომ ამაზე იზრუნოს ან შენ შესაძლებლობა მოგცეს, საჭირო თანხა გამოიმუშავო. კვლავ ვიმეორებ, ამ ყველაფერს დრო სჭირდება.

„კვლავ მითხრა: „ნუ გეშინია, დანიელ, რადგან პირველივე დღიდან, როცა შენი გული გონიერებას დაუთმე და თავი დაიმდაბლე შენი ღვთის წინაშე, შესმენილ იქნა შენი ლოცვები და მოვედი შენი სიტყვის საპასუხოდ. მაგრამ სპარსეთის სამეფოს მთავარი მეწინააღმდეგეობდა ოცდაერთი დღე. და აჰა, მიქაელი, ერთ-ერთი პირველი მთავართაგან, მოვიდა ჩემს დასახმარებლად და იქ დავტოვე იგი სპარსეთის მეფესთან. მოვედი რომ გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ხალხს უკანასკნელ დღეებში, რადგან შორეული მომავლის დღეებს ეხება ეს ხილვა“.

– დანიელი 10:12-14

მოდი, კიდევ ერთხელ შევხედოთ კამპუსის ისტორიას, რომელიც ზემოთ გვიამბოვს. ბევრი შენობა ვნახეთ და რამდენიმეს ყიდვას განვიხილავდით კიდევ, მაგრამ ვერ ვგრძნობდით შინაგანში, რომ უნდა გვემოქმედა, რომელიმე მათგანთან დაკავშირებით. როცა პირველად დავინწყეთ კამპუსის ძიება, დავთესეთ, რათა ღმერთს ეჩვენებინა ჩვენთვის იდეალური ადგილი. ყოველ ჯერზე, როცა ვპოულობდით რაიმე ლოკაციას და განვიხილავდით მას, გადამონმების სულს ვგრძნობდით სულში, რამაც თითქმის იმედიც კი დაგვაკარგინა. ყველა შენობა შევამოწმეთ იმ ტერიტორიაზე, სადაც კამპუსი გვსურდა, მაგრამ არც ერთი შესაძლებლობა არ იყო, რომლისადმიც კარგი გრძნობა დაგვეუფლებოდა.

ჩვენი ფუნდამენტური ღირებულებები, როგორც ეკლესიის, მოიცავს ძლიერ სურვილს, დავეხმაროთ ბავშვებს განათლების მიღებაში და ვიზრუნოთ ოჯახებზე. ყოველთვის ვლაპარაკობდით, რომ ოდესმე შესაძლოა, სკოლა გვექონოდა, დღის ცენტრი გვექონოდა, მიუსაფართა პროგრამა და მრავალი სხვა პროგრამა, რათა ჩვენს დასახლებას მოვმსახურებოდით. ჩვენი ამჟამინდელი ადგილის რესურსი ამონურულია, რამაც გამოიწვია ჩვენი სწრაფვა, სხვა გამოსავალი გვეძებნა.

შესაძლოა, გეფიქრათ, რომ თითქოს ღვთის სამეფო არ მოქმედებდა, მაგრამ უნდა გახსოვდეთ, რომ ჩვენ უკვე გვექონდა დათესილი იდეალური კამპუსისთვის. რეალობა ის იყო, რომ ღმერთმა იცოდა, სკოლა, რომელიც შემდეგ შევიძინეთ, მალე გახდებოდა გასაყიდი. იგი დიდ სურათს ხედავდა. ეს ადგილი არ იყიდებოდა მაშინ, როცა პირველად დავინწყეთ ძებნა.

იმის გარდა, რომ იცოდა, სკოლა ჩვენთვის იდეალური კამპუსი იქნებოდა, მან ისიც იცოდა, როგორ შევძლებდით ჩვენ მისი საფასურის გადახდას. იმ წყვილთან ვახშამი, რომლებმაც ეს კამპუსი გვიყიდეს, მინიმუმ ოთხჯერ ეწერა ჩემს კალენდარზე. მაგრამ სხვადასხვა გარემოების გამო, ორივე მხარეს გვიწევდა გადაგვედო ვახშამი იმ საღამომდე, როცა შევხვდით. ზუსტად იმ დღილას ვნახეთ ეს შენობა, როცა მათ შევხვდით.

სხვებსაც სურდათ ამ სკოლის შეძენა, მაგრამ ჩვენ პირველებმა შევიტანეთ განაცხადი. ყველაფერი იდეალურად იყო დროში გათვლილი. როცა იმ ვახშამდე ორი დღით ადრე 100,000\$ დავთესეთ სულიწმიდის მითითებისამებრ, დარწმუნებული ვარ, სატანა აპირებდა დაემალა ეს სკოლა ჩვენგან ან სხვა ტაქტიკა

გამოეყენებინა, რათა ჩვენთვის წაერთმია. როცა ღმერთმა მითხრა, რომ დამეთესა თანხა და შემერისხა სატანის ჩარევა ამ საქმეში, მჯერა მისი ჩარევის გეგმები შეჩერდა.

წყვილი, რომელთაც კამპუსის საყიდელი ფული მოგვცეს, ამ დროს სხვა მეგობრის დახმარებაზე ფიქრობდნენ, რალაც ტერიტორიის ყიდვაში, რომლისთვისაც სწორედ ის თანხა უნდა გამოეყენებინათ, რაც ჩვენთვის გამოიყენეს შემდგომში. მას შემდეგ, რაც იმ სალამოს ჩვენი ისტორია მოისმინეს, თქვეს, რომ მიხვდნენ, თუ რატომ ვერ მიიღეს გადაწყვეტილება და რატომ არ ჰქონდათ გულში მშვიდობა იმ მეგობრის დამხმარების შესახებ. ამიტომ გახსოვდეთ, მაშინაც კი, როცა რწმენით ლოცულობთ და იცით, რომ ლოცვისას უკვე მიიღეთ, არსებობს დრო „ამინსა“ და „აი ისიც“-ს შორის! ამიტომ იდექით მედგრად და მოთმინებით!

იდექით მტკიცედ თქვენს რწმენაში!

„მოთმინებას კი ჰქონდეს სრულყოფილი მოქმედება, რათა იყოთ ზრდასრულნი, სრულქმნილნი, ყოველგვარი ნაკლის გარეშე“.

– იაკობი 1:4

აი, რატომ ვთავაზობ ადამიანებს, ჩაინერონ თარიღი და დრო, როცა რწმენას გამოათავისუფლებენ, რადგან მყარად დგომა გჭირდებათ!

როცა ჩემს გოგონას 6 კილოგრამიანი სიმსივნე ჰქონდა მუცლის ღრუში, ძალიან დაიღალა ჯანმრთელობის ისეთი მდგომარეობის გაძლებით, რასაც ის იწვევდა: მუდმივი ინფექცია თირკმელში, მუდმივი ზურგის ტკივილი და მომწელებელი სისტემის პრობლემები. მან გადაწყვიტა, რომ უკვე საკმარისი იყო და გადაწყვიტა გამოეყო 30 დღე, რათა ჩალრმავებოდა ღვთის სიტყვას და უფლის აღთქმებს განკურნებასთან დაკავშირებით. ამ პერიოდის ბოლოს, მე და დედამისს გვთხოვა მისთვის ხელები დაგვესხა და გველოცა, რადგან სწამდა, რომ განკურნებული იყო. ამრიგად მე და დედამისმა, ეკლესიის ხუცესებთან ერთად ხელები დავასხით და ვირწმუნეთ, რომ იგი განკურნებული იყო იაკობის 5:14-16-ის თანახმად.

„არის თქვენს შორის ვინმე ავად? მოიხმოს ეკლესიის ხუცესნი, ილოცონ მასზე და ზეთი სცხონ უფლის სახელით. და რწმენის ლოცვა იხსნის ავადმყოფს. უფალი წამოაყენებს მას და, თუ რამ ცოდვა ჩაუდენია, მიეტევება. აღიარეთ ცოდვები ერთმანეთის წინაშე და ილოცეთ ერთმანეთისთვის, რათა განიკურნოთ, რადგან ბევრი რამ შეუძლია მართლის გაძლიერებულ ლოცვას“.

– იაკობი 5:14-16

იმ საღამოს სახლში ისეთივე მდგომარებაში წავიდა, როგორც მოვიდა, კვლავ უზარმაზარი სიმსივნე ჰქონდა სხეულში. მაგრამ ის ამბობდა: „მე განკურნებული ვარ!“ მან კიდევ ორი კვირა გაატარა ამ აღიარებით ისე, რომ არაფერი შეცვლილა, მეტიც, გაცილებით საშინელი ტკივილები ჰქონდა, ვიდრე მანამდე. მან მითხრა, რომ იმ ორ კვირიან პერიოდში, ასეთი ტკივილების დროს, სატანას უმეორებდა: „შეგიძლია, ეცადო და მატკინო, მაგრამ მე განკურნებული ვარ!“

ორი კვირის შემდეგ, დასაძინებლად წავიდა ისე, რომ კვლავ სიმსივნე ჰქონდა სხეულში, მაგრამ დილას სრულად განკურნებულმა გაიღვიძა. მან 6 კილოგრამი და 23 სანტიმეტრი გარშემოწერილობა დაკარგა ძილში. და მისი ზურგი, რომელიც მოხრილი და დაგრეხილი იყო, კვლავ იდეალურ ხერხემლად იქცა.

როცა დარწმუნებული ხარ ალტექმაში, არ მისცე ნება სატანას, გაცდუნოს და წაგართვას შენი განკურნება ან ის ალტექმა, რაც ღმერთმა მოგცა!

როცა ქრისტინე ჩვენს ეკლესიაში მოვიდა, მაინც და მაინც დიდი გამოცდილება არ ჰქონდა ამ სფეროში. ეს ყველაფერი ახალი იყო მისთვის. იგი წლების განმავლობაში ორ სასმენ აპარატს ატარებდა და იმ დროისთვის სმენის დიდი ნაწილი დაკარგული ჰქონდა. დედამისსაც იგივე დაავადება ჰქონდა და თითქმის სულ ყრუ იყო.

როცა ქრისტინემ ჩვენს ეკლესიაში დაიწყო სიარული, უფალს მისცა თავისი გული და ღმერთმა რადიკალურად შეცვალა მისი ცხოვრება. ის აღფრთოვანებული იყო და სურდა, რაც შეიძლება მეტი გაეგო ღვთის სამეფოზე. ეკლესიაში ახალმოქცეულთათვის მორწმუნის საორიენტაციო გაკვეთილები გვაქვს და ქრისტინემაც დიდი სიამოვნებით დაიწყო მათზე დასწრება. ეს

გაკვეთილები სხვადასხვა თემას ფარავს, მაგრამ ისე მოხდა, რომ ის გაკვეთილები, რომლებზეც ქრისტიანთა მიდობა, განკურნებას შეეხებოდა. ამ სესიების ბოლოს, ხელმძღვანელებმა შესთავაზეს, ელოცათ მათზე, ვისაც განკურნება სჭირდებოდათ. ქრისტიანე აღფრთოვანებული გავიდა წინ სალოცავად. როდესაც მასზე ლოცულობდნენ, უეცრად ყურის სმენა გაეხსნა. ცხოვრებაში პირველად, მას სრულყოფილად ესმოდა.

როცა იმ დღეს მსახურებიდან სახლში მიდიოდა, ვიგრძენი, უნდა გამეფრთხილებინა სატანის კონტრშეტევაზე. მართლაც, როგორც მითხრა, მეორე დილას, მოულოდნელად კვლავ დაეხშო სმენა და მოვიდა საცდური, რომ დაეჭვებულყო. მაგრამ მე გავაფრთხილე, რომ ეს მოხდებოდა და ვუთხარი, როცა ასე მოხდებოდა, განეცხადებინა, რომ განკურნებულია და შეერისხა სატანა. ზუსტად ისე მოიქცა, როგორც ვუთხარი. მან დაიწყო ღვთის განდიდება და იმის განცხადება, რომ განკურნებული იყო და მტერს არ აძლევდა ამის უფლებას. რამდენიმე წუთში სმენა კვლავ დაუბრუნდა და მას შემდეგ ასეა, ეს კი დაახლოებით ოთხი წლის წინ მოხდა.

**კვლავ ვიტყვი,
ღვთის სიტყვაზე
მტკიცედ დგომა
შენი გასაღებია
თავისუფლების
მოსაპოვებლად.**

კვლავ ვიტყვი, ღვთის სიტყვაზე მტკიცედ დგომა შენი გასაღებია თავისუფლების მოსაპოვებლად.

კვლავ ვიტყვი — იყავით კონკრეტულები!

რწმენის გამოთავისუფლებასთან დაკავშირებით, ნება მომეცით, კიდევ ერთხელ შეგახსენოთ, რომ კონკრეტულები იყოთ! ეს ისტორია იმაზეა, როცა ღმერთმა რეალურად მაჩვენა ჩემი სიტყვების მნიშვნელოვნება. მას უკვე წლებია ვყვები, მაგრამ ახლაც ისევე ძლივამოსილია, როგორც მაშინ, როცა მოხდა.

ჩვეულებრივი ირმებზე ნადირობის სეზონი იყო, მზად ვიყავი ტყეში გავსულიყავი, მაგრამ ძალიან დაკავებული ვიყავი. კონკრეტულად იმ წელს, ორი ხარირმისთვის დავთესე, ერთი ოთხტოტა ან კიდევ უფრო დიდი ირმისთვის, ხოლო მეორე პატარა ირმისთვის, რომელსაც ჯერ არც ემჩნევა რქები. მე და დრენდამ შეთანხმებით და რწმენით დავთესეთ. პირველად სანადიროდ

დილით გავედი, როცა ჯერ კიდევ არ ერიჟრაჟა. როგორც კი ცას ვარდისფერი შეერია, რვატოტა ირემი მოვინადირე. სულ 15 წუთი გავატარე ჩემს ხესთან! ისეთი აღფრთოვანებული ვიყავი! ამიტომ, როცა ორი კვირის მერე ისევ გავედი სანადიროდ პატარა ირმისთვის, ძალიან თავდაჯერებული ვიყავი. ისევ ადრინად გავედი და დაახლოებით 20 წუთში დავინახე, თუ როგორ მოდიოდა ჩემკენ რვატოტა ირემი.

ოჰაიოში, მხოლოდ ერთი რქიანი ირმის მოკვლის უფლება გაქვს. მეორე ან ფურირემი უნდა იყოს, ან პატარა ხარირემი. პატარა ხარირემი ფურირმად ითვლება, რადგან იმდენად პატარა რქები აქვთ, რომ შორიდან ვერც კი შეამჩნევ. ამიტომ, რადგან ჩემკენ მომავალი ხარირემი შევნიშნე, ვიფიქრე, მალევე გატრიალდებოდა სხვა მხარეს, მაგრამ არა. ზუსტად ჩემს ხესთან მოვიდა და უძრავად გაჩერდა 20 წამის განმავლობაში. მე მხოლოდ ყურება შემეძლო, რადგან მისი მოკვლა კანონის დარღვევა იყო. 20 წამი გაუნძრევლად დგომის შემდეგ, უეცრად მოტრიალდა და ზუსტად იგივე გზით წავიდა, როგორც მოვიდა. იგივე 250 მეტრი გაიარა მინდვრის გავლით და გაუჩინარდა. მე ძალიან გაოცებული და ამავდროულად, დაბნეული ვიყავი.

არასდროს მქონია შემთხვევა, რომ ჩემი ხის სადგომთან ისეთი ირემი მოსულიყო, რომლისთვისაც მე დათესილი არ მქონოდა. დაბნეული ვიყავი, ამიტომ, როცა უკან სახლში ვბრუნდებოდი, ვლოცულობდი და ღმერთს ვეკითხებოდი: „უფალო, რატომ მოვიდა ეს ირემი?!“ უეცრად გავიგონე, თუ როგორ მიმითითა სულიწმიდამ: „შენი დათესილი შეამონმე“. რა შევამონმო? ეს ცოტა მეუცნაურა. ზუსტად ვიცოდი, რა და რისთვის დავთესე. მიუხედავად ამისა, ის ბანკი, რომელსაც მე ვიყენებ, ყოველთვიურად მიგზავნის გამოყენებული ჩეკების ასლებს. მეც მაშინვე დავტაცე ხელი და ეს ჩეკი მოვქებნე. ჩეკის ბოლოში მენერა: „ორი ხარირემი ოთხტოტა ან უფრო დიდი, ერთი პატარა ხარირემი“. ეს რამდენი ირემი გამოდის? ანუ იმას ვგულისხმობ, რომ მე მსურდა ორი ირმის მიღება, ერთი ოთხტოტა ან უფრო დიდი, ხოლო მეორე პატარა. მაგრამ ისე დავწერე, რომ გამოვიდა ორი ოთხტოტა ან უფრო დიდი ირემი და ერთი პატარა ირემი. გაოცებული ვიჯექი. ის მეორე ხარირემი იმიტომ მოვიდა, რომ ასე მქონდა დათესილი. აი, რატომ გადმოჭრა მთელი მინდორი და რატომ გაჩერდა ჩემი ხის ქვეშ. იქ უნდა ყოფილიყო.

ამის დანახვისას ყვირილი და სახლის გარშემო სირბილი დავინწყე. ეს ისეთი აღმაფრთოვანებელი იყო, თუმცა ამავე დროულად, ამან შემაშინა. რამდენჯერ მითქვამს ისეთი რამე, რაც რეალურად არ მსურდა, რომ მომხდარიყო, მაგრამ ჩემი სიტყვის გამო მოქმედებაში მოვიყვანე? ამან ნამდვილად გააცოცხლა იაკობის 3:3-4.

„აჰა, ცხენებს ლაგამს ამოვდებთ, რათა დაგვემორჩილონ და ემართავთ მათ მთელ სხეულს. აჰა, ხომალდები, როგორი დიდებიც არ უნდა იყვნენ და როგორმა ძლიერმა ქარებმაც არ უნდა მიმოიტაცონ, პატარა საჭე იქით მიაბრუნებს მათ, საითაც მესაჭე მოინდომებს“.

– იაკობი 3:3-4

იაკობი საუბრობს, თუ რამდენად ძალმოსილია სიტყვა. ნათელია, რომ თუ სხვა რამ გვსურს, მაგრამ ჩვენი სიტყვები რეალურად სხვა რამეს ამბობს, ცოტა ხანში აღმოვაჩინთ როგორ დაიმსხვრევა ჩვენი ცხოვრების ხომალდი და ვერც კი მივხვდებით, იქ როგორ აღმოვჩნდით.

ამრიგად გახსოვდეს, ღვთის სამეფო ძალიან კონკრეტულია და შენი სიტყვები განსაზღვრავენ, თუ კონკრეტულად სად მიხვალ და როგორ მიხვალ იქ?!

თანხმობის მნიშვნელობა

კვლავ რწმენის გამოთავისუფლებაზე ვსაუბრობთ თესლის დათესვისას და აი, რაღაც, რაც უნდა გახსოვდეთ! თუ დაქორწინებული ხართ, თანხმობაში იყავი შენს მეუღლესთან. თუ არ გყავს მეუღლე, ამაზეც ახლავე ვისაუბრებ, მაგრამ მოდი, ჯერ ჩავთვალოთ, რომ დაქორწინებული ხარ. იყავი თანხმობაში შენს მეუღლესთან!

როცა ახალდაქორწინებული ვიყავი, ვერ ვიტანდი დრენდასთან შეთანხმებას ჩემს ნადირობასთან დაკავშირებით. მიზეზი კი ის იყო, რომ ვიცოდი, თუ სანადიროდ წასვლას ვახსენებდი, მაშინვე დაინწყებდა საუბარს იმაზე, რომ ნაგავი იყო გასატანი, ნათურა შესაცვლელი ან კიდევ უამრავი სხვა რამ გასაკეთებელი. ეს მაშინ ხდებოდა, როცა მოუმნიფებელი და ეგოისტი ვიყავი. ის მთელი დღე ბავშვებთან იყო, მე კი როგორც კი სახლში

მოვიდოდი, მაშინვე ტყეში მინდოდა გაქცევა. არ ვფიქრობ, რომ ღმერთი აკურთხებს ასეთ დამოკიდებულებას. დიახ, ეგოისტი ვიყავი. სანამ ვისწავლიდი, თუ როგორ მენადირა რწმენით, დღეებს ვატარებდი წარუმატებელ ნადირობაში. სულაც არ მიკვირს, რომ ნადირობის სეზონის ემინოდა.

მაგრამ ვისწავლე, რომ პირველ ადგილზე ის დამეყენებინა. მომიწია, მესწავლა, რომ ჩვენ ამაში ერთად ვიყავით და ერთმანეთს ვჭირდებოდით. როგორც

**მე უნდა
მისწავლა, რომ,
როგორც ცოლი
და ქმარი, ჩვენ
ერთნი ვიყავით
სულიერად და
არაფერს ჰქონდა
იმაზე მეტი ძალა,
ვიდრე ჩვენს
შეთანხმებას
რაიმეში.**

კი მისი საჭიროებების პირველ ადგილზე დაყენება დავინწყე, მისი დამოკიდებულებაზე შეიცვალა და სიხარულით მთანხმდებოდა ნადირობასთან დაკავშირებით. უზომოდ გახარებული იყო, როცა ხედავდა, თუ როგორ ვნადირობდი წარმატებით. მე უნდა მესწავლა, რომ როგორც ცოლი და ქმარი, ჩვენ ერთნი ვიყავით სულიერად და არაფერს ჰქონდა იმაზე მეტი ძალა, ვიდრე ჩვენს შეთანხმებას რაიმეში. ეს

მხოლოდ ირმებზე ნადირობას არ ეხებოდა. აღმოვაჩინე, რომ ერთად სიარული ნებისმიერ სფეროში ამართლებდა.

„ასევე თქვენც ქმრებო, გონივრულად მოეპყარით ცოლებს, როგორც უფრო სათუთ ჭურჭლებს, პატივი ეცით, როგორც სიცოცხლის მადლის თანამემკვიდრეებს, რათა ლოცვა არ დაგიბრკოლდეთ“.

– 1 პეტრე 3:7

ყურადღება მიაქციეთ კაცებო, რომ თუ გონივრულად არ მოეპყრობით ცოლებს, ლოცვა დაგიბრკოლდებათ! გონივრულად მოპყრობა გულისხმობს, რომ ცოლს შენს თანაბრად აღიქვამ, რადგან ერთი ხარ მასთან, ყველა გადანყვეტილებაში. დიახ, სულიერად, კაცია ქორწინების თავი, მაგრამ არა დიქტატორის, არამედ მსახურის ფორმით, რომელიც საკუთარ ცხოვრებას მას უძღვნის და პატივს სცემს.

და თუ შენი მეუღლე მორწმუნე არ არის?

უამრავ წერილს ვიღებ, სადაც ადამიანები მეკითხებიან, თუ როგორ უნდა მოიქცნენ, თუ დაქორწინებულნი არიან ადამიანებზე, რომელთაც არ სურთ ღმერთს ემსახურონ. როგორ შეუძლიათ მათ შეთანხმება ერთმანეთთან? არასწორად გესმით შეთანხმება. მოდი, ვთქვათ, დაქორწინებული ხართ კაცზე, რომელიც უფალს არ ემსახურება. თუმცა, ორივე თანხმდებით, რომ ახალი მანქანა გჭირდებათ. ხვდებით? თანხმდებით! თუ ორივე თანხმდებით, რომ სურსათი გჭირდებათ, მაშინ თანხმობაში ხართ ერთმანეთთან. ბიბლია ძალიან ცხადად ამბობს, რომ თუ ამ ერთობიდან რომელიმეს მაინც სწამს ღვთის სიტყვის, მაშინ ღვთის სამეფოს კანონიერი უფლება იმოქმედოს ამ ოჯახში!“

„რადგან ურწმუნო ქმარი ცოლით განიწმინდება და ურწმუნო ცოლი ქმრით განიწმინდება; სხვანაირად თქვენი შვილები არანმიდანი იქნებოდნენ, ახლა კი წმიდანი არიან“.

– 1 კორინთელთა 7:14

მე არ ვფიქრობ, რომ ეს ნიშნავს, შენი ურწმუნო მეუღლე გადარჩება შენი რწმენის გამო. მე მჯერა, რომ თითოეულმა ადამიანმა პირადად უნდა მოუხმოს იესოს სახელს. თუმცა მჯერა, რომ თუ ერთ მეუღლეს სჯერა ღვთის სიტყვის, მათი რწმენა აკურთხებს ანუ მთელს ოჯახს სამეფოს კურთხევის ქვეშ მოაქცევს. რა თქმა უნდა, ბევრად უკეთესია ქორწინებაში მორწმუნე ადამიანთან ერთად ყოფნა. და ბიბლია ცხადად ამხნევებს მორწმუნე მეუღლეებს იმ ჭეშმარიტებით, რომ მათ რწმენას შეუძლია მათი ურწმუნო მეუღლე სამეფოს შემატოს.

თუ დაქორწინებული არ ხარ, არ გჭირდება სხვა ადამიანის მოძებნა, ვისთანაც ლოცვაში შეთანხმდები. უბრალოდ შენ თვითონ ირწმუნებ ღვთის სიტყვას და უყურებ როგორ მოქმედებს სამეფო!

რადგან რწმენის თემაზე ვართ, მინდა, შემდეგ თავში განვიხილო ის ერთ-ერთი ყველაზე ხშირი კითხვა, რომელსაც დათესვასთან დაკავშირებით მისვამენ და ის შეცდომა, რომელსაც უამრავი ადამიანი უშვებს.

თავი 7

გაფრთხილება: დაეჩი უენს გაზრდილ რნმენაში!

„ოთხას კილოგრამიან მარლინს დავიჭერ!“ ეს იყო ჩემი ერთ-ერთი კოლეგის კომენტარი, რომელიც სამოგზაუროდ მიდიოდა მაუიში, ჰავაიში, ჩემს ოფისთან ერთად. ეს იყო მოგზაურობა, რომლის საფასურსაც სრულად ფარავდნენ, რაც ჩვენი საქმიანობით მოვიგეთ ერთ-ერთი ჩვენი კლიენტისგან. მაუიში წასვლამდე სამმა ჩვენგანმა ლურჯ მარლინზე თევზაობა გადავწყვიტეთ, რადგან საიდუმლო არაა, რომ მაუი ლურჯი მარლინების დედაქალაქაა ცნობილი მთელ მსოფლიოში. წასვლამდე თვეებით ადრე დავიწყეთ თევზებზე ლაპარაკი და ვაპირებდი, ბიჭებისთვის მესწავლებინა, თუ როგორ ხდება ეს პროცესი. დენი ახალი იყო რნმენის სამყაროში და მახსოვს, ვფიქრობდი, რომ ეს კარგი შესაძლებლობა იქნებოდა მისთვის ნაბიჯი გადაედგა და საკუთარი თვალთ დაენახა სამეფოს მოქმედება. ამიტომ ვუთხარი: „დენ, იცი შესაძლებელია, რომ ყოველგვარი ეჭვის გარეშე იცოდე, რომ, როცა ჰავაიზე წავალთ, ლურჯ მარლინს დაიჭერ?!“ ამან მისი ყურადღება მიიპყრო და მაუიში წასვლამდე უამრავი დრო გავატარეთ რნმენაზე საუბარში. დენმა დათესა თავისი თესლი, როგორც მე ვასწავლე და აღელვებული ელოდა მისი ოცნების ახდენას, ლურჯ მარლინთან შეხვედრას.

ჩემი მეორე კოლეგა ჩემი ეკლესიის წევრი იყო, საკმაოდ დიდი გამოცდილება ჰქონდა რნმენის მოქმედებასთან დაკავშირებით და უკვე არაერთხელ ენახა ღმერთის გასაოცარი საქმეები მის ცხოვრებაში. მანაც დათესა თავისი თესლი მარლინის დაჭერასთან დაკავშირებით და არა უბრალოდ მარლინის, არამედ 400 კილოგრამიანი მარლინის დასაჭერად. მახსოვს, გავიფიქრე:

„ვაუ, ეს ნამდვილად დიდი თევზია!“ მე რაღაც აზრები მქონდა მისი თევზის კონკრეტულ ზომასთან დაკავშირებით, მაგრამ ამ დროს მისთვის არაფერი მითქვამს.

მეორე მხრივ, დენს სულაც არ შეუწირავს კონკრეტული ზომის თევზისთვის. მოკლედ გეტყვით, რა მოხდა. დენმა 75 კოლოგრამიანი ლურჯი მარლინი დაიჭირა, მაგრამ ჩემს მეორე კოლეგას საერთოდ არ დაუჭერია თევზი. ამრიგად, რატომ დაიჭირა დენმა მარლინი, ჩემმა მეორე მეგობარმა კი – ვერა? ეს კარგი კითხვაა და მრავალი ადამიანი, მათ შორის მრავალი ქრისტიანი, ძალიან გაოცებული იქნება ამ კითხვის დასმითაც კი. ისინი უბრალოდ გაიცინებენ და იტყვიან: „თევზაობა ასეთია, ზოგჯერ დაიჭერ თევზს, ზოგჯერ ვერა“. მაგრამ მე ვისწავლე, რომ ღვთის სამეფო ძალიან კონკრეტული და სანდოა.

„ერთხელ, როცა გენესარეთის ტბასთან იდგა და ხალხი აწყდებოდა მას, რათა ღვთის სიტყვა მოესმინა, დაინახა ტბასთან მდგომი ორი ნავი და მათგან გადმოსული მებადურები, ბადეებს რომ რეცხავდნენ. ავიდა ერთ ნავზე, რომელიც სიმონისა იყო. სთხოვა, ნაპირს ცოტა გაშორებოდა, ჩაჯდა და ნავიდან ასწავლიდა ხალხს.

ლაპარაკი რომ დაამთავრა, უთხრა სიმონს: „შეცურდით ღრმად და ბადეები ჩაუშვით თევზის დასაჭერად!“ მიუგო სიმონმა პასუხად: „მოდღვარო, მთელი ღამე ვიშრომეთ და ვერაფერი დავიჭირეთ. მაგრამ შენი სიტყვისამებრ ჩაუშვებთ ბადეს“.

ასეც მოიქცნენ და იმდენი თევზი მოიმწყვდიეს, რომ ბადეები ეხეოდათ. ნიშანი მისცეს მენილეებს მეორე ნავში, რომ მოსაშველებლად მოსულიყვნენ. მოვიდნენ და ორივე ნავი ისე აავსეს, რომ იძირებოდნენ.

ამის მნახველი სიმონ-პეტრე იესოს წინაშე მუხლებზე დაეცა და უთხრა: „გამშორდი, უფალო, რადგან ცოდვილი კაცი ვარ!“ რადგან გაოგნებამ შეიპრო ისიც და ყველა მასთან მყოფიც იმ თევზის სიმრავლის გამო, მათ რომ დაიჭირეს; ასევე დაემართათ იაკობსა და იოანეს, ზებედეს

ძეებს, სიმონის მენილებს. უთხრა იესომ სიმონს: „ნუ გეშინია, ამიერიდან ადამიანებს დაიჭერ!“

– ლუკა 5:1-10

პეტრემ თევზაობის ახალი გზა აღმოაჩინა, როგორც მე ნადირობის შემთხვევაში. მან სცადა თევზაობა, მაგრამ ვერაფერი დაიჭირა, სანამ იესომ არ უთხრა, სად ეთევზავა, ღრმად წყლებში. მან იქ იმდენად ბევრი თევზი დაიჭირა, რომ მისი ორი ნავი ლამის ჩაიძირა. მე ვეუბნები ადამიანებს: „ყველას შეუძლია დაიჭიროს თევზი, თუკი იესო ეტყვის მას, თუ სად და როგორ ითევზავოს“.

ამრიგად, ჩემი მეგობრის შემთხვევაში, რომელმაც ვერ დაიჭირა თავისი დიდი მარლინი, დიახ, ჭეშმარიტია, რომ ყველაფერი შეგიძლია ღმერთთან ერთად. მაგრამ თუ შენ დათესავ და ირწმუნებ, რომ ლურჯ მარლინს შენს აბაზანაში დაიჭერ, თავიდანვე გეცოდინება, რომ ეს არ გამოვა. თუ გენდომებოდა ლურჯი მარლინის დაჭერა, დათესავდი მისთვის და სულინშიდა ნაგიძღვებოდა იქ, სადაც მის დაჭერას შეძლებდი — ოკეანეში, რა თქმა უნდა, მაგრამ ოკეანეში სად?

ეს გახსოვდეთ: ყველა მკას აქვს თავისი უნიკალური ადგილი და დრო მკისთვის! თუკი გენდომებოდა მსოფლიო რეკორდის მომხსნელი ლურჯი მარლინის დაჭერა, უბრალოდ ვერ იტყოდი: „ოკეანეში გავცურავ“. შენ ოკეანეში კონკრეტულ ადგილას მოგიწევდა წასვლა. რატომ? რადგან ლურჯი მარლინი მიგრირებს და კონკრეტულ კურსს მიჰყვება ყოველ წელს. 400 კილოგრამიანი ლურჯი მარლინის დაჭერაც იშვიათობაა. მაგალითად, მირამარში, ფლორიდაში, უკვე 17 წელია იმართება „ზურმუხტის სანაპიროს ლურჯ მარლინზე თევზაობის კლასიკური ტურნირი“. მთელი ამ პერიოდის განმავლობაში დაჭერილი ყველაზე დიდი ლურჯი მარლინი 399 კილოგრამს იწონიდა. შესაძლებელი იყო მაუიში ამ მოგზაურობის დროს 400 კილოგრამიანი მარლინის დაჭერა? შესაძლო იყო, რადგან ჰავაიზე დაჭერილი რეკორდული წონის ლურჯი მარლინი 624 კილოგრამი იყო, მაგრამ ეს ჩაინერეთ.

რაც უფრო კონკრეტული ან უნიკალურია შენი რწმენის ობიექტი, მით უფრო მნიშვნელოვანია, ყურადღება მიაქციო: ადგილს, მეთოდს და დროს.

იმ დღეს მაუიში, ნავის კაპიტანმა გვითხრა, რომ ლურჯი მარლინი ჯერ არ იყო იმ ტერიტორიაზე. მან გვითხრა, რომ ორი ნავი ჰქონდა, რომლებიც ბოლო ოთხი თვის განმავლობაში დღეში რვა საათი დაცურავდნენ, მაგრამ მხოლოდ ერთი ზოლიანი მარლინი დაიჭირეს. ლურჯი მარლინი იმ თვის უფრო გვიან რიცხვებში გამოჩნდებოდა. რა თქმა უნდა, ჩვენ იმ სეზონზე პირველი ლურჯი მარლინი დავიჭირეთ. მაგრამ, როცა ჩემმა მეგობარმა მისი თესლი ასე კონკრეტული გახადა და თანაც სარეკორდო მარლინი დაისახა მიზნად, მკისტვის კიდევ უფრო გადამწყვეტი მნიშვნელობა ჰქონდა სწორად გილს და დროს. მე უბრალოდ დარწმუნებული ვარ, რომ იმ ტერიტორიაზე, იმ დროს არ იყო სარეკორდო ზომის მარლინი. ისიც უნდა გავაცნობიეროთ, რომ შესაძლოა, ჩემს მეგობარს სულაც არ ჰქონდა იმის რწმენა, რომ დიდ თევზს დაიჭერდა. მაგრამ თუ ნამდვილად სერიოზულად არის განწყობილი 400 კილოგრამიანი მარლინის დაჭერაზე, ვიცი, თუ დათესავს და მოუსმენს სულიწმიდას კონკრეტულ ადგილმდებარეობასთან და კონკრეტულ დროსთან დაკავშირებით, აუცილებლად მიიღებს 400 კილოგრამიან ლურჯ მარლინს.

ადგილმდებარეობასა და დროს მნიშვნელობა აქვს

მკისტის დროს კონკრეტულ ადგილსა და დროს ისეთივე მნიშვნელობა აქვს, როგორც კონკრეტული თესლის დათესვას მისთვის. თქვენ ამ ყველაფრის რეალობაში განხორციელება დაინახეთ, როცა შვიდტოტა ირემზე ჩავატარე ექსპერიმენტი. იქამდე ვიცდიდი, სანამ შინაგანში არ ვიგრძენი, რომ უნდა გავსულიყავი სანადიროდ; და ამ შემთხვევაში, ნადირობის სეზონის დაწყებიდან ერთი თვე მომინა დაცდა. რატომ? სავარაუდოდ იმიტომ, რომ შვიდტოტა ირემი ჯერ არ იყო ჩემს ტერიტორიაზე, ან შესაძლოა კიდევ სხვა ფაქტორებიც იყო, რაც ხელს შეუშლიდა ჩემს წარმატებას, როგორცაა ამინდი და ქარის მიმართულება, მაგალითად.

სულიწმიდამ იცოდა სწორი დრო იმ კონკრეტული მკისტვის და სწორ დღეს, სწორ დროს, სწორ ადგილას გამიყვანა, რათა ზუსტად ის ირემი მომენადირებინა.

მე ხშირად მესმის და ვხედავ ამ შეცდომას. „გარი, კი მაგრამ, თუკი როგორც შენ ამბობ, სამეფოს მოჰყავს ირემი, რატომ არ

გადიხარ და კლავ მსოფლიო რეკორდის მომხსნელ ირემს?“
კარგი შეკითხვაა და უნდა შევეხოთ მას. ეს წინადადება ძალიან ჰგავს იმ წერილებს, რომელთაც ვიღებ ადამიანებისგან, რომლებსაც სურთ 500 000 \$-იანი ბინის გირაო გადაიხადონ და მითხრეს, რომ დათესეს თესლი, რათა შვიდ დღეში გადაიხადონ სრულად. და როცა შვიდ დღეში ასე არ მოხდა, იმედი გაუცრუვდათ და მეკითხებიან: რატომ არ გამოჩნდა საჭირო თანხა? კიდევ ერთი კითხვა, რომელსაც ხშირად ვიღებ, ასე უღერს: „რატომ არ შეიძლება უბრალოდ დავთესო თესლი და მოვიგო ლატარია?“

**ნება მომეცით,
გავიგეორო! —
ვფიქროვ, კიდევ
მოსამნა
გჭირდებათ —
ღმერთს აქვს შენი
გეგმა!**

კარგი, მოდი, ჯერ რეკორდულ ხარირემთან დაკავშირებულ კითხვაზე ვისაუბროთ! დიახ, მჯერა, რომ შემეძლო, მომეკლა რეკორდსმენი ხარირემი, თუკი ეს იქნებოდა ჩემი ლტოლვა, რაც ასე არ არის. მე ძირითადად ხორცისთვის ვნადირობ და ჩემი მოტივაცია, სულაც არ არის რეკორდული წონის ირმის მოკვლა. ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც არ მაქვს მოტივაცია ვსდიო მსოფლიო რეკორდის მომხსნელ ხარირემს ისაა, რაც უკვე აგისხენით, ვეშაპს შენს აბაზანაში ვერ დაიჭერ. მსოფლიო რეკორდსმენი ირემი ჩემს საკუთრებაზე არ არის. მე რომ ძალიან სერიოზულად მქონდეს განზრახული ამ ირმის მოკვლა, ვიცი, სადმე სხვაგან მომიწევდა სანადიროდ წასვლა. ალბათ, ახალი ტექტიკების შესწავლაც მომიწევდა, რადგან რეკორდსმენი ირმები, როგორც წესი, ღამით დადიან და მათთვის დამახასიათებელი, უნიკალური ჩვევები აქვთ. ძალიან ბევრი კვლევა და ლოცვა დამჭირდებოდა მათი ადგილსამყოფელის დასადგენად. მაგრამ არ მსურს მთელს ამ პრობლემებში გავლა. მე მომწონს ჩემს საკუთარ ტყეებში ნადირობა. მომწონს, როცა ჩემ უკანა ეზოში გავალ და საჭმელად მშვენიერ ირემს მოვინადირებ კომფორტულად, ჩემსავე ტყეში. მაგრამ თქვენს კითხვას რომ ვუპასუხო, მჯერა, რომ ადამიანს შეუძლია, ერწმუნოს ღმერთს ასეთი ირმისთვისაც, მაგრამ გახსოვდეთ, რაც ვთქვი! რაც უფრო უნიკალური და კონკრეტულია მკა, მით უფრო მნიშვნელოვანია: ადგილმდებარეობა, დრო და მეთოდი.

როგორც წესი, როცა ვინმესგან წერილს ვიღებ კითხვით, თუ რატომ არ ჩნდება მილიონი დოლარი ხუთ დღეში, ვხვდები, რომ ალბათ, ყოველთვის არ ვესაუბრები ადამიანს, ვინც ისწავლა რწმენისა და კადნიერების განსხვავება.

როგორც ის წერილი, რომელშიც ერთ დღეს მომწერეს, რომ აპირებდნენ დაეთესათ ათი მილიონი დოლარის მისაღებად 30 დღეში, მაშინ, როცა არ ჰქონდათ სურსათიც კი, ბოლო სამი თვის განმავლობაში ვერ იხდიდნენ ქირას და არც სამსახური ჰქონდათ. ძალიან შორს იყვნენ გაზრდილი, განვითარებული რწმენისგან.

ამრიგად, გარი, ამბობ, რომ ღმერთი ვერ მისცემს ვილაცას ათ მილიონ დოლარს?! რა თქმა უნდა, მას შეუძლია, მისცეს. ყველაფერი შესაძლებელია ღმერთთან ერთად. კითხვა იმაში კი არ მდგომარეობს „შეუძლია მას თუ არა?“ არამედ „მართლა გაქვს ამისთვის რწმენა თუ არა?“ თუკი შენს რწმენას არ შეუძლია მოგიტანოს საკვები, რომელიც გჭირდება, ვეჭვობ ვერ გექნება საკმარისი რწმენა, რომ ცხოვრების ამ ეტაპზე ათი მილიონი დოლარი მიიღო. მაგრამ შეგიძლია აქამდე მიხვიდე! უნდა დაიწყო იქიდან, სადაც ახლა ხარ, ისწავლო, როგორ მოქმედებს რწმენა და გააფართოვო შენი შესაძლებლობები, რათა მეტი მოახერხო, ვიდრე ახლა ახერხებ.

შეგიძლია ირწმუნო რომ ლატარიას მოიგებ?

ლატარიაზე რას იტყვით?

ვაუ, მოდი, ამ თემაზე გადავხტეთ! ბოლო წლებში ძალიან გაიზარდა ბურთების ჯეკპოტი. მახსოვს წინა წელს თითქმის ერთ მილიარდ დოლარს მიაღწია! ცხოვრებაში არასდროს მიყივია ლატარიის ბილეთი, მაგრამ ამჯერად, როცა მილიარდს მიაღწია, ჩემს ოფისში რამდენიმემ თქვა: „ჰეი, მოდი, რამდენიმე ბილეთი მაინც ვიყიდოთ!“ ბევრი არ მიფიქრია ამაზე, ვიფიქრე რამდენიმე დოლარს მეც გადავისვრიდი ამისთვის. ალბათობა ვიცოდი, არც მჯეროდა, რომ მოვიგებდი, მაგრამ ვფიქრობდი, უბრალოდ ჩემს თანხასაც ჩავაგდებდი თასში. როგორც ყველა ამბობდა: „ვილაცამ ხომ უნდა მოიგოს“. ვფიქრობდი, როცა ვინმე მოიგებდა ამ ლატარიას, არ მინდოდა, მეფიქრა, რომ გამოვტოვე შანსი სულ მცირე 1 დოლარით მაინც ჩავრთულიყავი. ნამდვილად მრცხვენია, რომ ამაში ვაგვები.

იმ ღამით, ღმერთი დამელაპარაკა სიზმარში ამის შესახებ. მან უბრალოდ მითხრა: „ყველა ჩემი ალთქმა შენია!“ „დაახ უფალო, მესმის შენი, ძალიან ცხადად და გარკვევით!“ – ვუთხარი მე, – „ყველაფერი გავიგე“. დაახ, მან შემისწორა, მაგრამ გამამხნევა

კიდევ. მან ამიხსნა, რომ მე არ მჭირდებოდა ეს ლატარია და თუ მე დამჭირდებოდა მილიარდი დოლარი, იგი უზრუნველმყოფდა ამით, როცა დამჭირდებოდა. 7,000-მდე ალთქმა მაქვს, რომ ამის უფლება მაქვს, და ეს საკმარისზე მეტია!

ახლა კვლავ დავუბრუნდეთ იმ შეკითხვას, რაც ლატარიის ან რაიმე შეჯიბრის მოგებას ეხება; შენ არ გაქვს მმართველობა მასზე. მე შემოძლია შევწირო ირმისთვის, რადგან იგი ადამიანს ემორჩილება. მათზე კანონიერი მმართველობა მაქვს. მაგრამ არ მაქვს მმართველობა ლატარიაზე, ეს შანსზე დამოკიდებული თამაშია.

როგორ მიხვდე, როცა რწმენა არ გაქვს?!

იმის განსჯა, გაქვს თუ არა რწმენა, დაგეხმარება გადანწყვეტილებების მიღებაში და იმის გაცნობიერებაში, რომ უბრალოდ არ მიიღო გადანწყვეტილება, თუ გეშინია. გახსოვდეთ, რწმენა თავდაჯერებული, მომლოდინე და მშვიდობით სავსეა. როცა ჩემი პირველი თასის ხარირმის მოსანადირებლად წავედი თავდაჯერებულობა არ მქონდა. რწმენა არ მქონდა. შეგიძლიათ მიხვდეთ, როცა რწმენა არ გაქვთ? იმედი მაქვს, შეგიძლიათ!

როგორც იცით, მე და დრენდას 12 ჰექტარი მშვენიერი ტერიტორია გვაქვს, სადაც ტყეც არის, ჭაობიც და მინდვრებიც. იდეალური ადგილია ირმებზე სანადიროდ. მთელს ჩვენს ტერიტორიაზე ნათესებია და ტყეები და ჭაობები ბუნებრივი მაგნიტის როლს ასრულებენ ირმისთვის. ჩემი ოფისი ჩვენს ავტოფარეხზე ავაშენე ხის თაროებითა და ჩაშენებული გაზის ბუხრით. მშვიდი, მყუდრო ადგილია, სადაც მუშაობა ძალიან მიყვარს. ერთადერთი რამ, რაც აკლდა, იყო კარგი ხარირმის ფიტული ჩემი მაგიდის თავზე. სიმართლე რომ ვთქვა, დიდი ირმის მოკვლა არასდროს ყოფილა ჩემი ინტერესის საგანი, რადგან მე ხორცზე მონადირე ვარ და არასდროს მისვრია ირმისთვის, რომელიც იმდენად დიდი იყო, რომ მისგან ფიტული გამოსულიყო. მაგრამ ამაზე ბევრი ფიქრის შემდეგ, დრენდასთან შევთანხმდი, რადგან სწორედ მან დაიწინა, რომ ოფისისთვის დიდი ირემი მომეკლა.

ხუთი წლის განმავლობაში ვცხოვრობდით ამ ტერიტორიაზე და იმ ადგილას დიდი ხარირემი არასდროს მენახა. ყოველ ნადირობის სეზონზე გავდიოდი და რამდენიმე კარგი, რვატოტა

ირემი მყავდა მოკლული, მაგრამ არც ერთი, რომელსაც ფიტულისთვის მოვიაზრებდი. მაგრამ იმ წელს, დრენდას ვუთხარი, რომ ვფიქრობდი, კედლისთვის დიდი ხარირემი მომეკლა. კვლავ ვიმეორებ, რომ იმ ადგილებში არასდროს მინახავს დიდი ირემი. ჩვენი სამზარეულოს ფანჯარა პირდაპირ ტყესა და მინდორზე გადის, მაგრამ ერთიც არ დამინახავს.

მაგრამ მე და დრენდამ დიდი ხარირმისთვის დავთესეთ. ჩემი ჩეკის ფურცელზე დავწერე, რომ ათ ან მეტ ტოტიანი ირმისთვის ვწირავდი. მთელი დღის განმავლობაში მქონდა რწმენა რვა, ექვს ან

**უკვე ყველაფერი
შენია ჩემო
მამობარო, მთელი
სამეფო! ღმერთი
ველარაფრს
დაამატებს იმას,
რაც უკვე მოგცა.
უკვე ყველაფერი
ბაქს!**

ოთხტოტა ირმისთვის, მაგრამ ასეთი რწმენით დიდი ირმის წარმოდგენა მიჭირდა. არ მქონდა რწმენა, რომელიც იტყოდა: „ვიცი, რომ ათ ან მეტ ტოტა ირემს მოვკვავ, როცა სანადიროდ გავალ“. უკვე საკმარისი გამოცდილება მქონდა სამეფოსთან დაკავშირებით, რომ მივმხვდარიყავი, რომ რწმენა არ მქონდა. ამიტომ ეს ჩეკი დავხიე, მის მაგივრად კი სხვა ავიღე, რომელსაც მივანერე: „ოთხტოტა ან უფრო დიდი ირმისთვის“ და გავაგზავნე.

სანადიროდ გასვლის წინა ღამეს, დრენდას ვუთხარი, რაც გავაკეთე: „უბრალოდ არ მაქვს იმის რწმენა, რომ დიდ ირემს დავიჭერ.“ მან შემომხედა და მითხრა: „შენ გაქვს რწმენა, ირმისთვის. მე კი საპრიზო ზომის ირმისთვის მექნება რწმენა. ღმერთს იმაზე მეტად შეუძლია, წარმოუდგენელი რამის გაკეთება, ვიდრე შენ თხოვ ან ფიქრობ!“

დილა ციყვებისა და ჩიტების ჟრიაშულით დაიწყო, როცა შემოდგომის ფოთლების სუნმა წარსული მოგონებები გამიღვიძა. ჩემს სადგომზე ყოფნიდან დაახლოებით 20 წუთი იქნებოდა გასული, როცა ტყიდან ხარირმის ხმა მომესმა. ირემი ჩემი ხისკენ მოდიოდა, თითქოს წამზომს მიჰყვებოდა და მეც სროლისთვის მოვემზადე. როგორც კი მომიახლოვდა, დავინახე, რომ ოთხტოტა იყო, როგორსაც ზოგადად ვიჭერ ხოლმე, რადგან ძალიან კარგია საჭმელად. ირემი დაახლოებით 20 მეტრში გაჩერდა და მეც ისარი გავისროლე. ჩემდა სამწუხაროდ, დავინახე, როგორ მოხვდა ისარი უკან, საკმაოდ ზემოთ და უკვე ვიცოდი, რომ ამ ირმის დევნა დამჭირდებოდა. ირემი ტყის

გავლით გაიქცა და შემდეგ სიმინდის ყანაში გადახტა, რომელიც ტყეს ესაზღვრებოდა, სადაც ჩემი თვალთახედვიდან გაქრა. ხმა მესმოდა, რომ სიმინდებში დარბოდა და იმდენად ძლიერად მირბოდა, ვიცოდი, დიდხანს მომიწევდა მისი დევნა.

დაახლოებით 20 წუთი ველოდე ხის სადგომზე და შემდეგ გადაწყვიტე ჩამოვსულიყავი და ისარი შემემონებინა. როგორც ვიფიქრე, აშკარა იყო, რომ ირემს გავარტყი, სისხლის კვალი შევამჩნიე. სისხლის დიდი კვალი იმედს მაძლევდა. მაგრამ დაახლოებით 90 მეტრში, სისხლი გაქრა. აქეთ-იქით ვიყურებოდი, მაგრამ ერთი წვეთი სისხლიც არ იყო. ორ საათიანი ძებნის შემდეგ, მივხვდი, რომ ირემი წასულიყო. ისეთი იმედგაცრუებული ვიყავი. ერთი იმიტომ, რომ ირმის დაჭრა და მერე დაკარგვა ნამდვილად არ მინდოდა; და მეორე, იმედგაცრუებული ვიყავი ჩემი სროლით.

სიმინდის ყანიდან უკან, სახლში წამოვედი, როცა ვიფიქრე: *ჯერ კიდევ მაქვს შანსი. შესაძლოა, ყანის და ჭაობის გავლისას ირემს გადავეყარო.* ჩემი მშვილდ-ისარი მოვამზადე. ამ დროს ბუჩქნარიანი ხრამიდან ირემი წამოხტა და ჩემ წინ გაიქცა. რადგან არ იცოდა, მე რომ ვიყავი, გაჩერდა და უკან მოიხედა. რადგან კამუფლაჟი მეცვა, ირემი ცოტა ხანს შეეყოვნდა, რადგან კარგად ვერ გამარჩია. ეს ყველაფერი წამის მეთხუთმეტში მოხდა. ირმის რქებს ვხედავდი, მაგრამ ზუსტად ვერ ვარჩევდი რამხელა იყო, ან რამდენი ტოტი ჰქონდა. ვიცოდი, რომ ერთი წამიც არ მქონდა გადაწყვეტილების მისაღებად. ჩემს სასროლ მანძილს ცდებოდა, დაახლოებით 50 მეტრში იყო და გვერდულად იდგა ჩემკენ. სწრაფად მოვქაჩე და ირმის ზედა უკანა ნაწილს დავუმიზნე. ირემი მაშინვე დაეცა, როგორც კი ისარი მოხვდა. გაოცებული ვიყავი. ეს მართლა მოხდა?!

როცა ირმისკენ მივდიოდი, პირველი, რაც გავიფიქრე, იყო: „დრენდას რწმენა!“ ირემი უზარმაზარი იყო! 26 ტოტი დავითვალე მის რქებზე, თან ბასრი წვერები ჰქონდა. ასეთი დიდი ირემი არასდროს მენახა. სიტყვებით ვერ აღვწერ, როგორი აღფრთოვანებული ვიყავი. როგორც მიხვდით, ეს ირემი ახლა ჩემს ოფისს ამშვენებს. მაგრამ მინდა ცოტა ხანს ამ ირემზე ვისაუბრო. როგორ ან რატომ გამოჩნდა იგი?

ოთხტოტა ზუსტად თავის დროზე გამოჩნდა, მიუხედავად იმისა, რომ მე ცუდად ვესროლე. მაგრამ დრენდამ თქვა, რომ მას საპრიზო ირმის დაჭერის სწამდა. მას უპირატესობა ჰქონდა

ჩემზე. ის არ ნადირობდა, ამიტომ მისთვის საპრიზო ზომის ირემიც ისეთივე მარტივი იყო, როგორც ოთხტოტა ირემი. მისთვის ისიც ირემია და ისიც. იმის გამო, რომ თავად არ ნადირობს, გონებაში არ ეწინააღმდეგებოდა ის აზრი, რომ ეს შეუძლებელი იყო. დიდი რვატოტა ირემიც კი არასდროს მინახავს ამ ტერიტორიაზე, მაგრამ მისი რწმენა იმაზე არ დაფუძნებული, თუ რა იყო ამ მინაზე და რა არ იყო. მას სწამდა, რომ ღმერთს შეეძლო მისი მოყვანა.

ეს ნადირობა ირმის შეჯვარების პერიოდს ემთხვეოდა, ამ დროს ხარირმები ზოგჯერ კილომეტრებსაც გადაინ ფურირმის საძებნელად. ამიტომ, ყოველთვის დიდი შანსია, რომ დაინახავ ირმებს, რომლებსაც ზოგადად ვერ ხედავ ხოლმე. ასე მოხდა ამ შემთხვევაშიც.

რწმენაში პარტნიორობა

ამ შემთხვევაში, დრენდას რწმენამ მოიყვანა ირემი, მიუხედავად იმისა, რომ მე არ მქონდა ამის რწმენა. მინდა, ეს კიდევ ერთხელ წაიკითხოთ! მე არ მქონდა ამის რწმენა! ვიცდი, რასაც ფიქრობთ: „დაიცა, გარი. დავიბენი. თუკი რწმენა არ გქონდა, რომ ამ ირემს მოკლავდი, მაშინ რატომ გამოჩნდა ის?“ ნება მომეცით, გაჩვენოთ!

„ერთხელ, როცა გენესარეთის ტბასთან იდგა და ხალხი აწყდებოდა მას, რათა ღვთის სიტყვა მოესმინა, დაინახა ტბასთან მდგომი ორი ნავი და მათგან გადმოსული მებადურები, ბადეებს რომ რეცხავდნენ. ავიდა ერთ ნავზე, რომელიც სიმონისა იყო. სთხოვა, ნაპირს ცოტა გაშორებოდა, ჩაჯდა და ნავიდან ასწავლიდა ხალხს.

ლაპარაკი რომ დაამთავრა, უთხრა სიმონს: „შეცურდით ღრმად და ბადეები ჩაუშვით თევზის დასაჭერად!“ მიუგო სიმონმა პასუხად: „მოდვარო, მთელი ღამე ვიშრომეთ და ვერაფერი დავიჭირეთ. მაგრამ შენი სიტყვისამებრ ჩავუშვებთ ბადეს!“

ასეც მოიქცნენ და იმდენი თევზი მოიმწყვდიეს, რომ ბადეები ეხეოდათ. ნიშანი მისცეს მენილეებს მეორე

ნავში, რომ მოსაშველებლად მოსულიყვნენ. მოვიდნენ და ორივე ნავი ისე აავსეს, რომ იძირებოდნენ“.

– ლუკა 5:1-7

ვიცი, ეს ადგილი უკვე ვნახეთ. მაგრამ მინდა, რალაცაზე მივუთითო აქ, რაც ჩვენს შეკითხვას გასცემს პასუხს.

*„ასეც მოიქცნენ და იმდენი თევზი მოიმწყვდიეს, რომ ბადეები ეხეოდათ. **ნიშანი მისცეს მენილეებს მეორე ნავში, რომ მოსაშველებლად მოსულიყვნენ. მოვიდნენ და ორივე ნავი ისე აავსეს, რომ იძირებოდნენ“.***

მინდა, რალაც გკითხოთ. რამხელა რწმენა გამოიყენეს იაკობმა და იოანემ, რომ მათი ნავები თევზით აევსოთ? პასუხია ის, რომ საერთოდ არ სჭირდებოდათ! თუ გახსოვთ, პეტრეს ნავი, ისევე როგორც იაკობისა და იოანეს ნავები უკვე ნაპირთან იყო და ისინი ბადეებს რეცხავდნენ, როცა იესო მიუახლოვდა. იესომ სთხოვა პეტრეს, თუ შეიძლებოდა მისი ნავი გამოეყენებინა საქადაგებლად და შემდეგ, მოგვიანებით უთხრა, რომ ღრმა წყლებში გადაეგდო ბადე, რათა თევზი დაეჭირა. შედეგი ის იყო, რომ პეტრემ იმდენი თევზი დაიჭირა, მისმა ბადეებმა დახევა, ხოლო ნავმა — ჩაძირვა დაიწყო. პეტრემ თავის პარტნიორებს დაუძახა დასახმარებლად, რომლებიც ნაპირზე იყვნენ. მათი ნავებიც ისევე აივსო, როგორც პეტრესი, პირთამდე. ჩემი შეკითხვა თქვენდამი, ასე ჟღერს: „რამხელა რწმენა გამოიყენეს იაკობმა და იოანემ, რომ მათი ნავები აევსოთ?“ პასუხია, რომ საერთოდ არ დასჭირვებიათ. მაშინ, რატომ იყო მათ ნავში იმდენივე თევზი, რამდენიც პეტრესაში? ტექსტი ამ შეკითხვასაც პასუხობს; წერია, რომ ისინი პარტნიორები იყვნენ.

**ყოველთვის
ვაგზოვ, რომ ღვთის
საიდუმლოები
დაზარულია შენთვის
და არა შენთან!
სატანა წყვდიადში
ცხოვრობს და
არ იცის ღვთის
გებგების შესახებ.**

პარტნიორის განმარტება კოლინსის ინგლისური ენის ლექსიკონში ასეთია: „ადამიანი, ვინც იზიარებს, ან ასოცირებულია მეორესთან რაიმე მოქმედებაში ან მცდელობაში. როგორც წესი,

ვინც იზიარებს მის რისკებსაც და სარგებელსაც“.

პარტნიორობა კანონიერი ერთობაა, რომელიც იზიარებს ბიზნესის რისკებს, ხარჯებსა და სარგებელს. ამრიგად, როცა პეტრეს რწმენა გაჰყვა იესოს, იგი რეალურად საკუთარ ბიზნესს უთმობდა იესოს, კანონის კუთხით და არა მხოლოდ ნავს. ტექნიკურად, იაკობი და იოანეც ფლობდნენ იმ ნავის წილს, რომელიც პეტრემ იესოს დაუთმო და ამის გამო, ორივე ნავი თანაბრად აივსო. ამრიგად ვისმა რწმენამ მოიტანა ნაყოფი? ცხადია, პეტრეს რწმენამ. მან თქვა: „მოძღვარო, მთელი ღამე ვიშრომეთ და ვერაფერი დავიჭირეთ! მაგრამ შენი სიტყვისამებრ ჩავუშვებთ ბადეს!“

ამრიგად, იაკობმა და იოანემაც ზუსტად იგივე მოიმკეს, რაც პეტრემ, იმის მიუხედავად, რომ ამ სიტუაციაში მათი რწმენა არ გამოჩენილა. იგივე მოხდა დრენდასთანაც. ჩვენ პარტნიორები ვართ, ერთნი ვართ. მისმა რწმენამ მოიყვანა ის ირემი იქ იმ დღეს. შეგიძლიათ, დაინახოთ, რომ პარტნიორობის ეს გაგება, ძალიან ძლიერი სულიერი პრინციპია, როგორც უკვე ვნახეთ ამ ისტორიაში. პავლე, პარტნიორობის ამ პრინციპზე ფილიპელთა მიმართ წერილში საუბრობს.

„მადლობას ვუხდის ჩემს ღმერთს ყოველ თქვენს გახსენებაზე. ყოველ ჩემს ვედრებაში სიხარულით ვლოცულობ ყოველი თქვენგანისთვის, სახარებაში თქვენი თანამონაწილეობისთვის, პირველი დღიდან აქამდე. და დარწმუნებული ვარ, რომ ის, ვინც დაინყო თქვენში კეთილი საქმე, დაასრულებს კიდევ იესო ქრისტეს დღემდე. ასეც მმართველს ფიქრი ყოველ თქვენგანზე, რადგან გულში მყავხართ, ბორკილებში ვიქნები თუ სახარების დაცვა-სა და მის განმტკიცებაში, რადგან ყველანი ჩემი თანაზიარნი ხართ მადლში“.

– ფილიპელთა 1:3-7

პავლე ამბობს, რომ ის სიხარულით იხსენებს ფილიპიის ეკლესიას, მათი მუდმივი პარტნიორობის გამო მის მსახურებაში. ის აგრძელებს და ამბობს, რომ ამ პარტნიორობის გამო, ახლა ისინი იმ მადლის თანამოზიარენი არიან, რაც მის მსახურებაშია. მადლი ღვთის ძალა ან ღვთის უნარია, რაც პავლეზე იყო მისი საქმის აღსასრულებლად. ფილიპიის ეკლესია იზიარებდა

ამ საქმის ხარჯს და იაკობისა და იოანეს მსგავსად, ისინი იმ ცხებულებას და მადლსაც იზიარებდნენ, რაც ამ საქმეზე იყო. მოდი, მე-4 თავზე გადავიდეთ და დაინახავთ იმ გასაოცარ შედეგს, რაც ამ პარტნიორობამ მოიტანა.

„ხოლო თქვენ კარგად მოიქეცით, ჭირში რომ მეზიარეთ. თქვენ იცით, ფილიპელნო, რომ ხარების დასაწყისში, როცა მაკედონიიდან გამოვედი, არც ერთმა ეკლესიამ არ მიიღო მონანილეობა ჩემთან მიღება-გაცემაში, თქვენ გარდა! თესალონიკეშიც გამომიგზავნეთ, რაც მჭირდებოდა, ერთი-ორჯერ. არა იმიტომ, რომ მოსაკითხს ვეძებდე, არამედ ვეძებ ნაყოფს, რომელიც თქვენს სასარგებლოდ მრავლდება. ყოველივე მივიღე და უხვად მაქვს; კმაყოფილი ვარ, რომ მივიღე ეზფროტიდესგან თქვენ მიერ გამოგზავნილი კეთილსურნელება, საამებელი მსხვერპლი, ღვთისთვის მოსანონი. ჩემი ღმერთი ყოველ თქვენს საჭიროებას თავისი სიუხვისამებრ ალავსებს, დიდებაში, ქრისტე იესოში“.

–ფილიპელთა 4:14-19

კარგად დაუკვირდით, რომ პავლე ეუბნება ფილიპიის ეკლესიას: „ჩემი ღმერთი ყოველ თქვენს საჭიროებას ალავსებს“. ის არ ამბობს: „თქვენი ღმერთი ყველა თქვენს საჭიროებას ალავსებს, რადგან ასეთი გულუხვები იყავით ჩემდამი“. არა! მან თქვა: „ჩემი ღმერთი ყოველ თქვენს საჭიროებას ალავსებს!“ ხედავთ, ფილიპელები პავლეს პარტნიორები იყვნენ და როგორც პარტნიორები, იზიარებდნენ პავლეს საქმეში არსებულ მადლს. და ახლა, როგორც იაკობმა და იოანემ დაიჭირეს ის თევზები პეტრეს რწმენის გამო, პავლესაც აცხადებს, რომ მისი რწმენის გამო, ყველა მათი საჭიროება დაკმაყოფილდება! იმედი მაქვს, ხედავთ ამ პრინციპის უპირატესობას.

მოდი, ჩავთვალოთ, რომ თქვენ გჭირდებათ მანქანა და პარტნიორობით ჩვენთან, როგორც მსახურებასთან. მოდი, ისიც ჩავთვალოთ, რომ მანქანა ღირს 30,000\$. როცა თესავ Garykeese.com-ზე, იცი რას ნიშნავს პარტნიორობა. შენ იზიარებ ჩვენი მსახურების ცხებულებასა და მადლს. როგორც მსახურება, შესაძლოა, მარტივად შეეთანხმდეთ 30,000\$-ზე, რადგან უკვე დიდი ხანია, გაცდით იმ პერიოდს, როცა ჩვენი საჭიროება ამ

თანხას შეადგენდა. მარტივად შეიძლება გვქონდეს რწმენა 30,000\$-ის მისაღებად, რადგან ახლა რეალურად წლიურად მილიონებს ვხარჯავთ. მაგრამ წარსულში მახსოვს, თუ როგორ უნდა ვრწმუნებოდი ღმერთს 30,000\$-ის მისაღებად, რაც იმ დროს ძალიან დიდ მთას წარმოადგენდა ჩვენთვის. ამიტომ თუ მკითხავ, შემიძლია თუ არა ღმერთს ვერწმუნო 30,000\$-ისთვის, ჩემი პასუხი იქნება „რა თქმა უნდა“. ამრიგად, პავლეს მსგავსად, როცა თანხმობაში ვართ და პარტნიორები ვართ, შემიძლია, განვაცხადო, რომ შენი საჭიროება დაკმაყოფილდება არა შენი, არამედ ჩემი რწმენის გამო.

ახლა, ცხადია, უნდა გწამდეს, როცა ამ 30,000\$-ისთვის დათესავ და დარწმუნება უნდა გქონდეს არა მხოლოდ ღვთის სიტყვაში, არამედ ჩემშიც. ჩემიც უნდა გწამდეს, გჯეროდეს, რომ მე ცხებული და ღვთისგან მოწოდებული ვარ და რომ, რადგან ერთიანობაში ვმოქმედებ, შენც უნდა იხილო შედეგები ჩემს ცხოვრებასა და ჩემს მსახურებაში. თუ დააკვირდებით იმას, რას ვაკეთებთ და საიდან მოვდივართ, მიხვდებით, რომ ნამდვილად მაქვს რწმენა 30,000\$-ისთვის. შენ შესაძლოა, არ გქონდეს ამისთვის რწმენა, მაგრამ ჩვენ ერთად, პარტნიორობაში მოქმედებით, შესაძლოა გასაოცარი საქმეები ვიხილოთ. იგივე მოხდა საპრიზო ზომის ხარის შემთხვევაშიც. ნადირობის წინა ღამეს დრენდამ თქვა: „შენ გჯერა, ირემს მიიღებ, მე კი მჯერა, რომ საპრიზო ირემს მოკლავ“. აი, ასე მოქმედებს პარტნიორობა.

სტრატეგიული პარტნიორობის არჩევა

ნება მომეცით, გარკვეული საბაზისო წესები გაგაცნოთ ერთი კითხვის დასმით. თუ კომპიუტერების კომპანიის დაარსებას დააპირებდი, ისურვებდი, რომ შენი პარტნიორი ყოფილიყო კომპიუტერული მეცნიერებების პროგრამის პიველი კურსის სტუდენტი, რომელსაც საერთოდ არ აქვს ფული, თუ ვილაც, ვისაც უკვე აქვს მილიონებიანი კომპიუტერების ბიზნესი და იმის ფინანსებიც აქვს, რომ დაგეხმაროს ამ საქმის დაწყებაში? რა თქმა უნდა, აქ ბევრ რამეს შეიძლება ჰქონდეს გავლენა, მაგრამ მე უბრალოდ ილუსტრაცია მომყავს. მაგრამ ვფიქრობ, ზედაპირულად, ცხადი არჩევანი იქნებოდა ვილაც, ვისაც აქვს გამოცდილება, დამტკიცებული კარგი შედეგები და ვინც არ გაკოტრდება!

იგივეა, როცა მსახურების პარტნიორობისთვის გინდა, შენწირო. გთხოვთ, ამას ნუ აურევთ იმ მოვლენაში, როცა ღმერთი პირდაპირ მიგიითითებთ კონკრეტულად ვისთან ითანამშრომლოთ! ასეთი მითითება, სრულად აუქმებს იმას, რაზეც მე ვლაპარაკობ. ხშირად, ღმერთი მიგიითითებს, რომ მისი საქმის პარტნიორი გახდე, მაგრამ ზოგჯერ შენ უნდა აირჩიო. მე კონკრეტულად ასეთ დათესვაზე ვსაუბრობ, როცა შენ ირჩევ, სწირავ, რადგან შენ გაქვს სურვილი, ახალ დონეზე გადახვიდე. მე ვიცი, ვწირავ ისეთ საქმეებში, რაც ვიცი, დააჩქარებს საჭირო ფინანსების გამოჩენას პირადად ჩემს ცხოვრებაში. ერთი წესი, რომელსაც ყოველთვის ვიცავ, არის, დავთესო ისეთ საქმეებში, რომლებსაც რწმენისა და თანხმობის საკითხები ესმით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა უბრალოდ ვწირავ, ვისაც მეტად უჭირს და სჭირდება. რა თქმა უნდა, არ მოველით, რომ გაჭირვებულს ესმის რწმენა. ჩვენ სიყვარულს ვთესავთ მათთვის და ღმერთი გადაგვიხდის. ისევ გავიმეორებ, რომ გაჭირვებულისთვის შეწირვა სხვანაირი დათესვაა და ჩვენ ახლა სხვა ტიპის დათესვაზე ვსაუბრობთ. კიდევ ერთი, რასაც დათესვისას ვუყურებ, არის, მოვძებნო ღვთის საქმე, რომელსაც იგივე ნაყოფი აქვს, რის გამოც მე ღმერთს ამ შემთხვევაში ვერწმუნე.

მაგალითად, ჩემი კომპანია ორ თვითმფრინავს ფლობს. სანამ რომელიმეს ვიყიდდი, დავთესე ღვთის საქმეში, მსახურებაში, რომელსაც ვიცი, რომ წარსულში უამრავი მილიონი დოლარი აქვს თვითმფრინავებში გადახდილი. როცა ბევრს ვამბობ, მართლა ძალიან ბევრს ვგულისხმობ და ვიცი, რომ ნაღდი ფულით აქვთ გადახდილი. მათ თვალსაჩინო შედეგი აქვთ, როცა საქმე თვითმფრინავებს ეხება. ვიცოდი, რომ მარტივად იქნებოდნენ თანხმობაში ჩემთან და მარტივად ირწმუნებდნენ, რომ თვითმფრინავი მყოლოდა. არ ვაპირებდი ისეთ მსახურებასთან პარტნიორობას, რომელიც ამბობდა, რომ თვითმფრინავები ძალიან ძვირია ან მათი საკუთრებაში ქონა არ ღირს. ეს არ არის თანხმობა. მინდოდა თანხმობაში ვყოფილიყავი მსახურებასთან, რომელსაც ესმოდა, თუ სად ვიყავი, ირწმუნებდა ჩემთან ერთად, რომ ღმერთი თვითმფრინავს მომცემდა და ამის დამადასტურებელი ნაყოფი ჰქონდა.

19 წლის ასაკიდან ვიყავი პილოტი და ქალაქგარეთ ვისწავლე, როგორ ავფრენილიყავი 900 მეტრიანი ქვიშის ასაფრენი

ბილიკიდან. მთელი ჩემი ცხოვრება ვქირაობდი თვითმფრინავებს და ერთ დღესაც ვიფიქრე: იცი რა? უბრალოდ მჭირდება დავთესო თესლი და ვერწმუნო ღმერთს, რომ საკუთარ თვითმფრინავს მომცემს. ასეც მოვიქეცი. ვიცოდი კონკრეტული თვითმფრინავი, რომლისთვისაც მინდოდა დამეთესა. ამიტომ ამ კონკრეტული თვითმფრინავის სახელი ჩეკზე დაწერე და მე და დრენდა ამაზე შევთანხდით. შემდეგ ეს ჩეკი იმ მსახურებას გავუგზავნეთ, რომელიც ახლახან ვახსენეთ.

დაახლოებით ერთი თვე გავიდა და ექიმთან რუტინული ვიზიტი მიწვედა. ექიმთან საუბრისას, მან სხვათაშორის ახსენა: „ვინმეს ხომ არ იცნობ, ვისაც თვითმფრინავის ყიდვა უნდა?“ ძალიან გამაკვირვა ამ კითხვამ, რადგან ცხოვრებაში არავის უკითხავს ჩემთვის: ხომ არ გსურთ თვითმფრინავის ყიდვა? ამიტომ ვკითხე: როგორი თვითმფრინავია? და ზუსტად ის თვითმფრინავი დამისახელა, რომლისთვისაც მე ჩემი თესლი დავთესე. კარგი, ამან ჩემი ყურადღება მიიპყრო. ნავედი, თვითმფრინავი ვნახე, მფლობელს დაუუკავშირდი და საფრენად წამიყვანა. სრულყოფილი იყო. მხოლოდ ერთი პრობლემა მქონდა. იმ დროს, ამის საყიდელი ფული არ მქონდა. მაგრამ ღმერთს ჰქონდა გეგმა.

იცით, წინა შემოდგომაზე, და ახლა უკვე მარტი იყო, მამაჩემმა შენობა მაჩუქა, რომლის რეაბილიტაციას და ოფისად ქცევას ვაპირებდი გაზაფხულზე. მამაჩემმა მითხრა, რომ ზამთრამდე წყლები გათიშა და მეც არ შემიძინებია ეს. თვითმფრინავის ნახვიდან რამდენიმე დღეში, ჩემმა ძმამ დამირეკა და მითხრა, რომ სახლში ყველაფერი გაფუჭებული იყო. შემდეგ მან დეტალურად მომიყვა, რომ შენობაში არსებული ყველა თაბაშირ-მუყაოს კედელი გაფუჭებული იყო და ზოგი საერთოდ ჩამოქცეულიც. აღმოჩნდა, რომ წყალი გადაკეტილი არ იყო და ზამთარში გაიყინა. ახლა, გაზაფხულზე წყალი გალღვა და რამდენიმე კვირა გაუჩერებლად მოდიოდა.

მაგრამ ჩემმა ძმამ არ იცოდა, რომ მე უკვე მონერილი მქონდა ხელი ხელშეკრულებაზე ერთ-ერთ სამშენებლო კომპანიასთან, რომელსაც მთელს სახლში თაბაშირ-მუყაოს კედლები და გარე ფასადები უნდა შეეცვალათ და განეახლებინათ. ეს შენობის ოფისად ქცევის პროექტის ნაწილი იყო. აქ მოხდა გასაოცარი რამ. სადაზღვეო კომპანიამ დაფარა წყლისგან მოყენებული ზარალი და სწორედ ამ თანხით ვიყიდე თვითმფრინავი. ნაღდი ფულით!

ამიტომ გახსოვდეთ, პარტნიორობა ძლიერი სულიერი პრინციპია, რაც კარგია, რომ იცოდე და მისი უპირატესობით ისარგებლო.

ამით სრულდება ჩვენი საუბარი რწმენით დათესვაზე. რა ხდება მას შემდეგ, რაც თესლს დათესავ? მენდეთ, ბევრმა ადამიანმა არ იცის, რაც უამრავი ქრისტიანის ცხოვრებაში მინახავს, როცა თესავენ, მაგრამ უკან დაბრუნებას ვერ ხედავენ თავიანთი გაცემულისთვის. არის თუ არა ეს დრო, როცა შეგიძლია, ფეხი ფეხზე გადადებული იჯდე და მკის მოსვლას ელოდო?

არა, ასე არაა! აი, რა უნდა გააკეთო?! ამაზე შემდეგ თავში ვისაუბრებთ.

თავი 8 გეგმა გჭირდება!

როცა ბრედმა და ჩერთმა ჩვენს ეკლესიაში დაიწყეს სიარული, მე არც კი ვიცნობდი მათ. მახსოვს მისალმება და პატარა საუბარი პერიოდულად. პირველად, მათ ჩემი ყურადღება სულიერ ასპექტში დრენდას ქალთა კონფერენციაზე მიიპყრეს. კონფერენცია ხუთშაბათს სალამოს დაიწყო და შაბათ შუადღისას დამთავრდა. და დამსწრეთა დიდი ნაწილი ჩვენს სალამოს მსახურებაზეც დარჩა. სწორედ ამ მსახურების შემდეგ, მოვიდნენ ბრედი და ჩერთი ჩემთან სათხოვართ. მათ ბიზნესის დაწყება სურდათ და მკითხეს, თუ მივიღებდი მათ თესლს ჩვენს მსახურებაში და თუ ვილოცებდით მათ ამ ბიზნესზე.

მოგვიანებით გავიგე, რომ ქალთა კონფერენციაზე ჩერთის ნაქირავები ჰქონდა ჯიხური, სადაც თავის ხელნაკეთ თმის მოვლის საშუალებებს ყიდდა აფრო-ამერიკული ხვეული თმისთვის. მან კონფერენციაზე 150\$-ად იქირავა მაგიდა და 350\$-ის ღირებულების პროდუქცია გაყიდა, რაც მას ჯამში 200\$ მოუტანა.

შაბათ სალამოს მსახურებაზე, ისინი ორივე მოვიდნენ ჩემთან ამ 2,000\$-ით და სურდათ ჩვენი მსახურებისთვის შეენირათ, როგორც თესლი, მათი ბიზნესის გაზრდისთვის. „რა თქმა უნდა“, ვუთხარი მე და ვილოცეთ. ამაზე ბევრი არ მიფიქრია, მაგრამ მის თვალეში ლტოლვა დავინახე და ვიცოდი, რომ ჰქონდათ რწმენა, როცა თესლს თესავდნენ.

ფონური ისტორია რომ გაგაცნოთ ბრედისა და ჩერთის შესახებ, ამ დროს ბრედი IT მენეჯერი იყო ერთ-ერთ კომპანიაში და ჩერთი საათში ათ დოლარს გამოიმუშავებდა ნახევარ განაკვეთზე, ანუ ტიპური თვიდან თვემდე თავის გამტანი ოჯახი იყო. კონფერენციის შემდეგ, მათ განაგრძეს მათი პროდუქციის

გაყიდვა მეგობრებზე და ონლაინ, მაგრამ ამბობდნენ, რომ ბიზნესი დიდად ვერ მიიწევდა წინ. მაგრამ ღმერთი სცენის მიღმა მოქმედებდა და მომავალ ზრდას ამზადებდა.

მათი ფორმულის მთავარი კომპონენტი სირაქლემის ცხიმი იყო, რომელსაც კალიფორნიიდან, სირაქლემების ფერმიდან ყიდულობდნენ და აღმოაჩინეს, რომ ამ ფერმას თავისი კომპანიის გაყიდვა უნდოდა. ფასი 40,000\$ იყო. ჩერთიმ იცოდა, რომ ეს მათი კომპანიის მომავალი ზრდისთვის დიდი შესაძლებლობა იყო, მაგრამ ბრედს და ჩერთს ნამდვილად არ ჰქონდათ 40,000\$. მათ იმის სამყოფი ფული ჰქონდათ, რომ თვითმფრინავის ბილეთები ეყიდათ, კალიფორნიაში ჩასულიყვნენ და კომპანია საკუთარი თვალთ ენახათ, მაგრამ სულ ეს იყო. ბრედმა თქვა, რომ რაც უფრო უახლოვდებოდა კალიფორნიას, მით უფრო ემატებოდა ნერვიულობა. რა უნდა ეთქვათ ფერმის მფლობელისთვის, როცა მათ საერთოდ არ ჰქონდათ ფული და თან ერთმანეთს შეპირდნენ, რომ ამ ბიზნესისთვის სესხს არ აიღებდნენ? როცა კალიფორნიაში ჩავიდნენ, ფერმერმა იქაურობა დაათვალიერებინა, თუმცა უთხრა, რომ უკვე იპოვა ზეთის კომპანიისთვის მყიდველი. თითქოს არაფერი არ გამოდიოდა. მაგრამ მფლობელმა ბრედს IT სფეროში სთხოვა რაღაც დახმარება, რასაც იგი დათანხმდა.

ამ დროის განმავლობაში, ბრედსა და ჩერთს კარგი ურთიერთობა ჩამოუყალიბდათ მფლობელთან; და ერთ დღეს, მან თქვა, რომ გადაწყვიტა, სწორედ მათთვის მიეყიდა საკუთარი ბიზნესი. საბოლოოდ მან საკუთარი გადახდილი ფული მიიღო უკან და ბრედს და ჩერთს საკუთარი სირაქლემის ზეთის კომპანია ჰქონდათ. დაახლოებით ამ დროს, ბრედმა და ჩერთმა ჩვენი მშენებლობის პროექტის შესახებ გაიგეს, რაც რწმენით სიცოცხლის ეკლესიაში წამოვიწყეთ და რაღაცამ შეძრა მათი შინაგანი. მათ იხილეს, რომ მათმა დათესილმა პირველმა თესლმა სრულად შეცვალა მათი ბიზნესი და იცოდნენ, რომ დრო იყო ბიზნესი ახალ დონეზე გადაეყვანათ მნიშვნელოვანი თესლის გალებით. ბრედი და ჩერთი ისევ ეკლესიის წინ შემხვდნენ და დათესეს თავიანთი ბიზნესისთვის, კონკრეტული თესლით და მიზნით. ისინი არ სწირავდნენ საკუთარი ფულისთვის, არამედ ექვსნიშნა მიზნისთვის, რომელიც მშენებლობის პროექტისთვის უნდოდათ მოეცათ.

გრძელი ამბავი რომ შევამოკლო, მთავარი ცვლილება კვლავ პროდუქტში მოხდა და ღმერთმა მათ მისცა ახალი ინგრედიენტი, რამაც ეს პროდუქტი ისე გარდაქმნა, რომ ახლა სრულყოფილი საშუალება იყო აფრო-ამერიკული ხვეული თმისთვის. პროდუქტი კარგად ნავიდა. და ძალიან მალე მათ შენობის პროექტს ექვსნიშნა ჩეკი გამოუგზავნეს. ახლა ისინი მხარს უჭერენ პროექტებს მთელს აფრიკაში და მათი წლიური ბრუნვა შვიდნიშნა რიცხვს აჭარბებს. ეს ყველაფერი სამ წლიან პერიოდში მოხდა. რა დაუჯერებელი ისტორიაა, საათში 10\$-დან სამ წელიწადში მილიონებამდე! ვაუ!

ეს მშვენიერი ისტორიაა და იდეალური მაგალითი იმისა, თუ როგორ მოქმედებს ღმერთი შენთან ერთად, რათა დაიჭირო შენი უზრუნველყოფა და გაზარდო შენი გავლენა. პირველი, რაც მათში დავინახე, იყო მათი გულები სამეფოსადმი და მიზანი, რაც კომპანიისთვის ჰქონდათ, რაც მდგომარეობდა ღვთის სამეფოს ფინანსურ მხარდაჭერაში. მეორე, ის, თუ როგორ მოქმედებდნენ ღმერთთან ერთად სტრუქტურის, პროდუქტის და კომპანიის განსავითარებლად, რაც აბსოლიტურად არაფრისგან დაიწყეს. ამან უნდა შთააგონოს ყველა, ვისაც სურს, გააკეთოს რამე მნიშვნელოვანი, რადგან ამას არ განსაზღვრავს ის, თუ რამდენი ფული გაქვს ან თუ იცი, როდის დაიწყო. ღმერთი იმუშავებს შენთან ერთად მთელი გზის განმავლობაში.

ამას სამეფოს მეოთხე პრინციპამდე მივყავართ, რომელიც ღმერთმა მასწავლა, რომ მას შემდეგ, რაც დათესავ და რწმენას გამოათავისუფლებ, საჭიროა მოუსმინო, რათა გეგმა მიიღო.

ნაბიჯი №4: დათესვისა და რწმენის გამოათავისუფლების შემდეგ გეგმა გჭირდება.

„მაგრამ მიუგო მათ და უთხრა: „თქვენ მიეცით მათ საჭმელი!“

უპასუხეს: „წავიდეთ, ორასი დინარის პური ვიყიდოთ და ამით მიეცეთ საჭმელად?“

უთხრა: „რამდენი პური გაქვთ? წადით, ნახეთ!“

ნახეს და უთხრეს: „ხუთი პური და ორიც თევზი“.

მაშინ უბრძანა მათ, ყველანი ჯგუფ-ჯგუფად დამსხდა-რიყვნენ მწვანე ბალახზე. და დასხდნენ მწყობრად, ას-

ასად და ორმოცდაათ-ორმოცდაათად. აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, პურები დატეხა და მონაფეებს მისცა, რომ მათთვის ჩამოერიგებინათ. ორი თევზიც ყველას გაუნაწილა. ყველამ ჭამა და გაძღა. დარჩენილი ნატეხებით კი თორმეტი გოდორი გაავსეს. და ხუთი ათასამდე მამაკაცი იყო პურის მჭამელი“.

– მარკოზი 6:35-44

იესომ მონაფეებს შესასრულებელი გეგმა მანამდე მისცა, სანამ თევზი და პური გამრავლდებოდა. დარწმუნდით, რომ ეს კარგად გაიგეთ! მას შემდეგ, რაც დათესავ რწმენით, გჭირდება, რომ გეგმა მიიღო სულიწმიდისგან. ამის განსახორციელებლად საუკეთესო გზაა, დრო გაატარო სულით ლოცვაში. ნადმვილად არ გინდა რაიმე გადანყვეტილება მიიღო ან შენი ძალით დაიწყო

მას შეეძებ, რაც დათესავ რწმენით, გჭირდება, რომ გეგმა მიიღო სულიწმიდისგან.

მოქმედება, სანამ ღვთისგან მოისმენ. რამდენიმე მიზეზია იმისა, თუ რატომ. პირველი, შენი ძალებით ეცდები ამის განხორციელებას, ამიტომ ძალიან შეზღუდულად იფიქრებ. მეორე, შესაძლოა, სცადო შენი გეგმის აგება იმის გარშემო, რაც უკვე იცი, როცა შეიძლება ღმერთს სურდეს ახალი მიმართულებით გაგიძღვეს. შენ უკვე სცადე ის, რაც იცი და ახალი აზრი და გეგმა გჭირდება შენი მკის შესაცვლელად. ამრიგად, დაელოდე უფალს ახალი იდეებისთვის და გეგმისთვის! ის შეიძლება ნებისმიერი საშუალებით მოვიდეს. შესაძლოა, რეკლამა ნახო, შეხვდე ვინმეს, ან უბრალოდ სიზმარი ნახო, როგორც მე. ღმერთი შენს ყურადღებას მიიპრობს და დაგეხმარება, ჩამოაყალიბო შენი ახალი გეგმა. ნება მომეცით, ერთი მაგალითი მოგიყვანოთ, თუ რატომაა ეს ასე მნიშვნელოვანი.

გეგმის ძალა

აღბათ, ამ მაგალითს „შენი ფინანსური რევოლუციის“ ნიგნების ყველა ნაწილში ვყვები, მაგრამ იმსახურებს გამეორებას. თუ გეტყოდით, რომ ჩემი შემდეგი სიტყვებით ყველა თქვენს ფინანსურ პრობლემას გადავჭრიდი, აღბათ,

კალამ მომარჯვებული მოემზადებოდით, რათა არაფერი გამოგრჩენოდათ. მოემზადეთ, რადგან აი, თქვენი პასუხიც: ამ წელს 10 მილიონი დოლარი მოგება მიიღე. დიახ, ვთქვი, რომ ამ წლის ბოლოდმე 10 მილიონ დოლარიანი მოგება უნდა მიიღო. ადამიანთა დიდი ნაწილისთვის, ეს ყველა ფინანსურ პრობლემას მოაგვარებდა.

რა? ხომ არ გაგამხიარულეთ? იცინით? როცა ხალხის აუდიტორიაში ვამბობ ამას, ყველა მხრიდან სიცილის ხმა მესმის. შემდეგ ვეკითხები, თუ რატომ იცინიან. ისინი იცინიან, რადგან მათთვის ეს ხუმრობაა; ეს შეუძლებელია. შემდეგ ნელ-ნელა ვამცირებ სამიზნე თანხას და ბოლოს, სიცილს წყვეტენ და ამბობენ: „ოჰ, ამის გაკეთება შემიძლია“.

ასე რომ, შენ სად შეწყვეტი სიცილს? წელიწადში 600,000\$-ზე? სად ხედავ შენს თავს, წელიწადში 200,000\$-ზე თუ 100,000\$-ზე? შესაძლოა, თქვენი რიცხვი კიდევ უფრო მცირე იყოს, მაგალითად, წელიწადში 45,000\$. 10 მილიონ დოლარსა და 0 დოლარს შორის, იქნება თანხა, სადაც გაჩერდები და იტყვი: „მგონი, ამის გაკეთება შემიძლია“. და აი პრობლემაც: სწორედ აქ დარჩები. კარგად გაიგეთ ეს, არავინ ცდილობს რაიმეს, თუკი ფიქრობს, რომ მისთვის შეუძლებელია. აი, ეს არის პრობლემა. შენი საკუთარი აზრები გაბამს და ლიმიტს გინეებს.

ახლა, ნება მომეცით, გაჩვენოთ გეგმის ძალა. მოდი, იგივე წინადადება გავიმეოროთ, რომ თქვენს ყველა ფინანსურ პრობლემას ამ წელს 10 მილიონ დოლარიანი მოგების ქონა მოაგვარებს. მაგრამ ამჯერად, მე შემოგთავაზებთ კონტრაქტს, რომლითაც თანხის გამოიმუშავებას შეძლებთ. მე გადაგიხდი 500\$ ყოველ ყუთში, რომელშიც ჩადებ ბურთს, შეკრავ, მარკას დააკრავ და გასაგზავნად გადადებ. მოდი, ჩავთვალოთ, რომ საათში 100 ყუთის გამზადება შეგიძლია ანუ საათში 50,000\$-ს გამოიმუშავებ. მოდი, ვთქვათ, რომ დღეში 10 საათი გაუჩერებლად მუშაობთ, ანუ თქვენი დღიური შემოსავალი 500,000\$-ია. ახლა, როცა გეტყვით, მოდი 10 მილიონი გამოიმუშავე წლის ბოლოდმე, რას მიპასუხებ? „მარტივია! ამას მხოლოდ 20 დღე მუშაობა დასჭირდება“. კარგი, მოდი, გკითხავთ: რა შეიცვალა? არაფერი, გარდა იმისა, რომ ახლა გეგმა გაქვთ, რომელსაც თუ გაჰყვებით, რეალურად გაძლევთ გარანტიას, რომ მიაღწევთ წლიური 10 მილიონი შემოსავლის მიზანს.

მიხვდით? შენი წარმოსახვისთვის რომ დაგვეტოვებინა, ვერასდროს იფიქრებდი, რომ ამ მიზნის მიღწევა შესაძლებელი იყო და იქ გაჩერდებოდი, რაზეც შპნ იფიქრებდი, რომ შესაძლებელია. მაგრამ არ გჭირდება შენი აზრი; უკვე დიდ ხანს ცხოვრობდი ამ შეზღუდულ სამყაროში. არა, სულიწმიდა გჭირდება, რომელიც შენი ოცნების განხორციელებაში დაგეხმარება.

ღმერთს გეგმა აქვს შენთვის

წიგნში, აქამდე გითხარით ჩვენი საშინელი ფინანსური სიტუაციის შესახებ და პანიკის შეტევებისა და დეპრესიის შესახებ, რითიც ფინანსების გამო ვიტანჯებოდი. როცა ცხოვრების სამეფოსეულ სტილზე გავიგე, წასასვლელი არსად მქონდა, ღვთის გარდა. იგი დამელაპარაკა და მომცა გეგმა, დამეარსებინა „წინმსვლელი ფინანსური ჯგუფი“ და ადამიანებისთვის მეჩვენებინა, როგორ გათავისუფლებულიყვნენ ვალებისგან. ეს სიგიჟეა! მახსოვს, იმ დროს ჩემს სახლში ვიჯექი და ვფიქრობდი იმაზე, რის გაკეთებაზეც მელაპარაკებოდა და ჩემთვის ვამბობდი: „ნეტავ, ვიცოდე!“ მაგრამ მან მიპასუხა, რომ ვალებისგან მაშინვე გამოვიდოდი, როგორც კი გეგმას მივყვებოდი.

როცა მე და ღრენდამ იმ გეგმის შესრულება დავიწყეთ, რაც ღმერთმა მოგვცა, არანაირი ტექნიკური აღჭურვილობა არ გვქონდა, ერთი კომპიუტერიც კი არ გვქონდა. მაგრამ როცა გეგმა დავინახეთ, ვიცოდი, რომ გაამართლებდა; ვიცოდი, რომ ეს შესაძლებელი იყო. და გეგმაში მე იმ სტრატეგიასა და დეტალებს ვგულისხმობ, რაც მან გვაჩვენა მის განხორციელებასთან დაკავშირებით. მე შემეძლო ამის გაკეთება! რეალურად, სიხარულით გავაკეთებდი ამას.

როგორც ბრედისა და ჩერთის შემთხვევაში, ღმერთმა უზრუნველგვყო ყველა საწყისი ინვენტარით, რაც გვჭირდებოდა. ჩემდა გასაკვირად, ერთ დღეს მამაჩემმა დამირეკა, რომელსაც პიცერია ჰქონდა და კომპიუტერი საერთოდ არ სჭირდებოდა, მაგრამ მითხრა, რომ კომპიუტერის ყიდვა სურდა და გაყოლა მთხოვა. ნავედით და ვიყიდეთ კომპიუტერი და Word-ის პროგრამა, რომელიც მისი თქმით, მე შემეძლო გამომეყენებინა.

იმ დროს, კომპიუტერულ პრგრამებზე წარმოდგენაც არ მქონდა. იგი ჩემგან დაახლოებით 1,5 კილომეტრში ცხოვრობდა, ყოველდღე ჩავდიოდი და ვცდილობდი, რამე გამეგო ამ კომპიუტერისა და პროგრამისთვის, სანამ ჩემი კლიენტისთვის შესანიშნავი პრეზენტაცია არ შევქმენი იმაზე, თუ როგორ გათავისუფლებულიყვნენ ვალებისგან. ღმერთმა გზა გამოაჩინა მაშინ, როცა ფული საერთოდ არ მქონდა.

კომპანია გაიზარდა და მე გაყიდვების წარმომადგენლების დაქირავება დავინწყე. იმ პერიოდში, თითოეული ოჯახის გეგმის შესადგენად, ჩვეულებრივ, ხელის კალკულიატორებს ვიყენებდით. შემდეგ ეს მონაცემები იმ შაბლონში შეგვყავდა, რომელიც Word-ის პროგრამაში შევქმენი, ამოვბეჭდავდი და ჩემს წარმომადგენლებს ვაძლევდი, რათა ოჯახებამდე მიეტანათ. ჩვენი პრინტერი მთელი დღის განმავლობაში მღეროდა (გახსოვთ ხომ, როგორ ხმებს გამოსცემდა?) მალე ჩემი მდივანი ტექსტის აკრეფას ველარ ასწრებდა და კიდევ ერთი ადამიანი დავიქირავეთ ამ საქმისთვის, რათა ყველა კლიენტის ანგარიში ამოგვებეჭდა.

მივხვდი, რომ ბიზნესის წარმოებისთვის უკეთესი გზა უნდა მომეძებნა. მჭირდებოდა კომპიუტერული პროგრამა, რომელიც შეძლებდა თითოეული კლიენტისთვის საჭირო გამოთვლების შესრულებას და ამ ყველაფრის ამობეჭდავას. მე და დრენდამ უფალს დახმარება ვთხოვეთ, რომ ჩვენთვის ისეთი პროგრამისტი გამოეგზავნა, ვისაც ფინანსურადაც გავწვდებოდით და თან შეძლებდა ჩვენი კომპანიისთვის მთელი პროგრამა შეექმნა.

ამ ლოცვიდან რამდენიმე თვის შემდეგ, ჩვეულებრივი, რუტინული კლიენტთან ვიზიტის შემდეგ, კლიენტმა მას შემდეგ, რაც მისთვის ამობეჭდილი მასალა ნახა, მკითხა: „ამას ხელით აკეთებ?“ „კი“, – ვუპასუხე, – „მაგრამ ძალიან გვინდა, ეს ყველაფერი კომპიუტერულ პროგრამაში გადავიტანოთ, რომელიც ჩვენ მაგივრად გააკეთებს ამას“. მან შემომხედა და ამიხსნა, რომ მართალია, სრულ განაკვეთზე მუშაობდა პროგრამისტად, მაგრამ ძალიან სურდა, დაგვხმარებოდა და თავისი საღამოები ამისთვის გამოეყო. მან საკუთარი ფასიც გაგვაცნო და გვითხრა, რომ შესაძლებლობას მოგვცემდა, როგორც შევძლებდით ისე გადაგვეხადა შემდეგი წლის განმავლობაში.

ამ პროგრამამ ყველაფერი შეცვალა და საშუალება მომცა, მეტი ადამიანი დამეჭირავენა. მალევე, 300 წარმომადგენელი გვყავდა აღმოსავლეთ აშშ-ის თითქმის ყველა ადგილას. რის გამოც, ჩვენი ერთ-ერთი კლიენტისთვის 5,000 ოფისიდან, ჩვენი ოფისი გახდა ნომერ პირველი.

ჩვენი კომპანიის დაარსებითა და სულიწმიდის მიყოლით სრულიად გავთავისუფლდით ვალებისგან, დანარჩენი თქვენც იცით. მე ვამბობ, რომ ღმერთი გეგმას მოგცემთ, თუკი სთხოვ და მისცემ ამის გაკეთების შესაძლებლობას. ის ისეთ ადგილებამდე მიგიყვანს, რასაც ვერც კი წარმოიდგენდი.

ამრიგად, ნება მომეცით, კიდევ ერთხელ გავუსვა ხაზი, რომ გეგმა გჭირდებათ. ღმერთს აქვს გეგმა შენი წარმატებისთვის. რეალურად, მას უამრავი გეგმა აქვს შენი წარმატებისთვის. მისი იდეები და სიბრძნე უკიდევანოა.

„ვინაიდან მე ვიცი ზრახვანი, რაც თქვენზე განვიზრახე, ამბობს უფალი, სასიკეთო და არა საბოროტო ზრახვანი, რომ მომავალი და იმედი მოგცეთ“.

– იერემია 29:11

როგორ ისმენ ღვთის გეგმას?

ამრიგად, საიდან ვისმენთ გეგმას? როგორც ვთქვი, მოსმენის საუკეთესო საშუალება ენებზე ლოცვაა. აქ არ ვაპირებ ენებზე ლოცვაზე ვრცლად საუბარს, რადგან ჩემი წიგნი „შენი ფინანსური რეკომენდაცია: სტრატეგიის ძალა,“ დეტალურად განიხილავს სულიწმიდისგან მოსმენას. მაგრამ მოკლე მითითება საჭიროა.

„ხოლო სიბრძნეს ვლაპარაკობთ მინიფულთა შორის, ოღონდ არა სიბრძნეს ამ ნუთისოფლის მთავრებისას, რომლებიც წარმავალნი არიან, არამედ ვლაპარაკობთ ღვთის სიბრძნეს, იდუმალებაში დაფარულს, რომელიც წინასწარ დაადგინა ღმერთმა საუკუნეთა უწინარეს ჩვენი დიდებისთვის. რაც ვერავინ შეიცნო ნუთისოფლის მთავართაგან; ვინაიდან, რომ შეეცნოთ, ჯვარს არ აცვამდნენ დიდების უფალს.“

მაგრამ, როგორც წერია: რაც თვალს არ უნახავს, ყურს არ სმენია და კაცს გულში არ გაუფვლია, ღმერთმა ის მოუმზადა თავის მოყვარულებს.

ჩვენ კი თავისი სულით გაგვიმხილა ღმერთმა; ვინაიდან, სული ყოველივეს იკვლევს, ღვთის სიღრმეებსაც. რომელმა ადამიანმა იცის, რა არის ადამიანში, გარდა ადამიანის სულისა, რომელიც მასშია? ასევე ღვთისაც არავინ იცის, გარდა ღვთის სულისა. ჩვენ კი მივიღეთ არა წუთისოფლის სული, არამედ სული ღვთისგან, რათა ვიცოდეთ ღვთის მიერ ჩვენთვის მონიჭებული“.

– 1 კორინთელთა 2:6-12

როგორც ამ მუხლშია ნახსენები, რაც არ გვსმენია, გვინახავს და გონებაში არ გაგვივლია, გვიცხადდება სულიწმიდის მიერ. ეს ჩემთვის დიდი უპირატესობაა, შემიძლია, გამოვიყენო. როცა ქრისტიანი გახდი, სულიწმიდა დამკვიდრდა შენში და მან დაიწყო შენი ცხოვრების გაძლოლა.

მაგრამ სულიწმიდის კიდევ ერთი განზომილებაა, რომელიც იესომ სულიწმიდას მისცა, და რასაც სულიწმიდით ნათლობა ეწოდება. სწორედ ამას ვხედავთ, რომ მოხდა სულთმოფენობის დღეს, როცა სულიწმიდა გადმოვიდა მონაფეებზე ზედათვალში, ისევე როგორც იგი იესოზე გადმოვიდა მდინარე იორდანეზე. სწორედ აქედან დაიწყო იესოს მსახურება. სწორედ ამ დროს გადმოვიდა მასზე ღვთის ძალა, რათა ყოფილიყო ღვთის სამეფოს მონმე. იესო ბავშვობაში სასწაულებს არ ახდენდა. ის ოჯახში პურს არ ამრავლებდა და არც წყალზე დადიოდა. სულიწმიდით ნათლობის გასაგებად საჭიროა, გვესმოდეს, რომ არსებობს განხვავება ხელახლა შობასა (როცა ღვთის სული შემოდის შენში) და სულიწმიდით ნათლობას შორის (როცა სულიწმიდა გადმოდის შენზე).

„იმავე დღეს, საღამოჟამს, კვირის პირველ დღეს, იესო იუდეველთა შიშით კარჩაკეტილში მსხდარ მონაფეებთან მოვიდა, შუაში დადგა და უთხრა მათ: „მშვიდობა თქვენდა!“ ეს რომ თქვა, ხელები და ფერდი უჩვენა მათ. და გაიხარეს მონაფეებმა უფლის ხილვით.

ხელახლა უთხრა მათ იესომ: „მშვიდობა თქვენდა!“

*როგორც მე მომავლინა მამამ, მეც ისე მიგავლენთ თქვენ“.
ეს რომ თქვა, შეუბერა და თქვა: „მიიღეთ სულიწმიდა!“*

– იოანე 20:19-22

მონაფეებმა აქ მიიღეს ზეციდან შობა, იოანეს მე-20 თავში, თუმცა იესომ უთხრა მათ, რომ უნდა დალოდებოდნენ სულიწმიდის ნათლობას, რაც ნებას მისცემდა, ყოფილიყვნენ ღვთის სამეფოს მონებები.

„რომელიც ცოცხლად წარუდგა თავისი ტანჯვის შემდეგ მრავალი სარწმუნო ნიშნით; იგი ორმოც დღეს ეჩვენებოდა და ღვთის სამეფოზე ელაპარაკებოდა მათ. შეკრიბა ისინი და დაავალა: „იერუსალიმს ნუ გაშორდები, არამედ დაელოდეთ მამის მიერ აღთქმულს, ჩემგან რომ მოისმინეთ; რადგან იოანე წყლით ნათლავდა, თქვენ კი, არცთუ მრავალი დღის შემდეგ, მოინათლებით სულიწმიდით“.

– საქმეები 1:3-5

„არამედ თქვენ მიიღებთ ძალას, როცა გადმოვასულიწმიდა თქვენზე და იქნებით ჩემი მონებები იერუსალიმში, მთელ იუდეასა და სამარიაში და დედამიწის კიდემდე“.

– საქმეები 1:8

უფლისგან გადმოღვრილ ამ ცხებულებას მოაქვს ღვთის ძალა და საშუალებას გაძლევს მისი საქმეები აკეთო. გთხოვთ,

**უფლისგან
გადმოღვრილ ამ
ცხებულებას მოაქვს
ღვთის ძალა და
საშუალებას გაქვს
მისი საქმეები აკეთო.**

ყურადღება მიაქციეთ, რომ იგი გადმოდის შენზე და არა შენში. შესაძლოა ისიც გახსოვდეთ, რომ სულთმოფენობის დღეს, ყველა მოციქული, რომელნიც იერუსალიმში იცდიდნენ ზედათვალში, სულიწმიდით მოინათლნენ. რა იყო ამის

ერთ-ერთი ნიშანი? მათ ყველამ ენებზე დაინყეს ლაპარაკი. ენებზე ლაპარაკი 1 კორინთელთა მე-12 თავის მიხედვით ეკლესიისადმი მიცემულ ცხრა სულიერ ნიჭს შორის ერთ-ერთია. შეიძლება თქვათ, რომ ამ ნიჭების პერიოდმა ჩაიარა, მაგრამ მე

შეგეწინააღმდეგებით. სულიწმიდით ნათლობას ეს ყველა ცხრა ნიჭი მოაქვს, თუმცა მე ახლა მინდა ყურადღება კონკრეტულად ამ ერთზე, ენებზე ლაპარაკზე გავამახვილო.

თავიდან, შესაძლოა, გამოუსადეგრად მიიჩნიო, რადგან შეიძლება გეგონოს, რომ მხოლოდ სხვა ენაზე მოლაპარაკე ადამიანებთან ლაპარაკში შეიძლება გამოიყენო, როცა სახარებას ქადაგებ. თუმცა, სხვა ადამიანების ენაზე საუბარი, რომელიც არ იცი, არასდროს ყოფილა ენებზე ლაპარაკის ნიჭის მიზანი. ნება მომეცით, გაჩვენოთ, რატომ არის ეს ნიჭი ასეთი ღირებული და მნიშვნელოვანი შენი წინსვლისთვის.

„ვინაიდან, ენებით მოლაპარაკე ადამიანებს კი არა, ღმერთს ელაპარაკება და არავის ესმის, რადგან საიდუმლოებებს ლაპარაკობს სულით. ხოლო, ვინც წინასწარმეტყველებს, ის ადამიანებს ელაპარაკება ასაშენებლად, გასამხნეველად და სანუგეშებლად. ვინც მოლაპარაკე თავის თავს აშენებს, ხოლო, ვინც წინასწარმეტყველებს, ეკლესიას აშენებს. მე მსურს, რომ ყველანი ლაპარაკობდეთ ენებით, უფრო მეტად კი — რომ წინასწარმეტყველებდეთ, ვინაიდან ის, ვინც წინასწარმეტყველებს, ენებით მოლაპარაკეზე მეტია, თუ არ განმარტავს კიდევ, რათა აშენდეს ეკლესია“.

– 1 კორინთელთა 14:2-5

აქ საჭიროა პავლეს წერილის კონტექსტი გვესმოდეს. ის საუბრობს იმაზე, თუ როგორ უნდა წარიმართოს ეკლესიის შეკრებები. ის ამბობს, რომ ენებით ლაპარაკი არანაირი სარგებლის მომტანი არაა მომსმენთათვის მსახურებაზე, რადგან ვინც ისმენს, ვერ იგებს, რას ამბობს ენებზე მოლაპარაკე. პავლე ამბობს, რომ ეკლესიისთვის სარგებელი წინასწარმეტყველებას უფრო მოაქვს, რადგან იგი საერთო ენაზე იქნება და შესაბამისად, მეტად ეფექტურიც.

მაგრამ, როცა საქმე ინდივიდუალურად ენებით ლოცვას ეხება, ვაუ, აქ სულ სხვა რაღაც ხდება. ენებზე ლაპარაკს უდიდესი სარგებელი აქვს მოლაპარაკისთვის. ბიბლია ამბობს, რომ ისინი სულით საუბრობენ საიდუმლოებებზე. ეს ის საიდუმლოებებია, რაც არ იცი და რაც გჭირდება, რომ იცოდე.

მეორე, პავლე ამბობს, რომ ენებით მლოცველი საკუთარ თავს აშენებს. სიტყვა აშენება ამ შემთხვევაში მითითებების მიცემას გულისხმობს. ცხადია, თუკი რაიმეს ცოდნა გჭირდება, იმ მომენტში ეს შენთვის საიდუმლოა. მაგრამ ენებზე ლაპარაკი მითითებებს აძლევს მოლაპარაკეს. მე და შენ ეს დანამდვილებით გვჭირდება, თუკი ვაპირებთ განვაფიქროთ გეგმები, რაც ჩვენს ცოდნას აღემატება. როგორც 1 კორინთელთა 2:9-10 ამბობს:

„რაც თვალს არ უნახავს, ყურს არ სმენია და კაცს გულში არ გაუფლია, ღმერთმა ის მოუმზადა თავის მოყვარულებს. ჩვენ კი თავისი სულით გაგვიმხილა ღმერთმა“.

მე მჭირდება ეს დახმარება, ისევე – როგორც შენ! თქვენი შემდეგი კითხვაა: „თუკი ენებზე ლაპარაკობ და არ გესმის, რას ამბობ, მაშინ როგორ მიიღებ რაიმეს ამ ლაპარაკით?“ აი, სწორედ აქ არის საიდუმლო. რადგან სულიწმიდა შენი ადამიანის სულის მეშვეობით ლაპარაკობს, შენი გონება იწყებს იმ აზრების აკრეფას, რაც შენში გადის. ამას ჩვენ გამოცხადებას ვეძახით და ამ სიტყვის ფუძე გაცხადებაა. ამრიგად, სულით ლოცვით, ანუ ენებზე ლოცვით, როგორც მას ბიბლია უწოდებს, გაქვს უნარი აკრიფო ის იდეები და აზრები, რაც შენ არ გეკუთვნის.

ვიცი, ალბათ, ასობით კითხვა გაგიჩნდათ ამაზე, ამიტომ ნება მომეცით, მოგიწოდოთ, ჩემი წიგნი წაიკითხოთ „შენი ფინანსური რეკომენდაცია: სტრატეგიის ძალა“. იქ იპოვით ყველა პასუხს.

შეჩერდი და ილოცე სტრატეგიისთვის

ახლა, მოდი, უბრალოდ გვესმოდეს, რომ მას შემდეგ, რაც რწმენით დათესავ შენს თესლს, შემდეგი ნაბიჯია გაჩერდე და რაღაც დროის განმავლობაში სულიწმიდით ოლოცო, რადგან გეგმა გჭირდება. სწორედ ეს გააკეთა კარლამ.

კარლა და ტოდი ჩვეულებრივი, ამერიკული ცხოვრებით ცხოვრობდნენ, გადასახადიდან გადასახადამდე და უფრო და უფრო ღრმად ვალებში. ერთ დღეს, კარლამ თვალი მოკრა ფულის საკითხის მოგვარების გადაცემას ტელევიზორში და იცოდა, რომ სჭირდებოდა მათი ფინანსები წესრიგში მოეყვანა. კარგად მახსოვს, კარლასგან მიღებული მეილი. იმ დროისთვის,

მან თქვა, რომ არანაირი ფინანსური გეგმა არ ჰქონდათ. ისეთი გაჭედილები იყვნენ, ისიც არ იცოდნენ, რამდენიმე თვეში რა სიტუაცია ექნებოდათ. ყველაფერს საკრედიტო ბარათით იხდიდნენ.

მან იცოდა, რომ ვალებისგან გათავისუფლება სჭირდებოდათ, მაგრამ როგორ? მან და მისმა ქმარმა დათესეს თესლი ბიზნეს იდეისთვის ჩემი წიგნის წაკითხვის შემდეგ და კერძოდ ისეთი ბიზნესისთვის დათესეს, რის კეთებასაც იგი სახლიდან შეძლებდა. ტოდი უკვე ძალიან დაკავებული იყო, როგორც ადგილობრივი სკოლის მასწავლებელი, ამიტომ კარლას აინტერესებდა, რითი შეძლებდა მის დახმარებას. მას შემდეგ, რაც მათ იდეისთვის დათესეს, ყოველ დილას კარლა წყნარ დროს ატარებდა უფალთან, ელოდებოდა მიმართულების მოსმენას სულიწმიდისგან.

ერთ დილას მან სულში მოისმინა სიტყვა „ლეკვები“. თავიდან, ცოტა დაიბნა. ლეკვები? ლეკვების გაზრდა? მათ ერთხელ ჰყავდათ ძაღლი, მაგრამ ლეკვების გაზრდაზე არასდროს უფიქრია. როცა იმ საღამოს ტოდი სახლში დაბრუნდა, მას სურდა გაეზიარებინა მისთვის, რაც ღმერთმა უთხრა. როგორც ელოდა, ტოდს ცოტა ცუდი წინათგრძნობა გაუჩნდა ამ გეგმისადმი, თუმცა მაინც გაამხნევა კარლა, რომ გამოეკვლია შესაძლებლობები. მალე, ტოდმა და კარლამ ორი დედალი ოქროსფერი დუდლის ლეკვი იყიდეს და მათი პატარა ლეკვების ბიზნესი დაიწყეს. რა თქმა უნდა, მათ ჯერ ეს ლეკვები უნდა გაეზარდათ, რომ შეჯვარების პროცესი დაეწყოთ.

ამ გზაზე, რადმენჯერმე შეეყოვნდნენ, მაგრამ პირველ წელს მათ ძაღლებს 13 ლეკვი ეყოლათ. თითო ძაღლი დაახლოებით 1,500\$-ად გაიყიდა და კარლა ყვებოდა, რომ ცრემლები მოადგა, როცა გააცნობიერა, რომ სწორად გაიგონა, როცა სულიწმიდამ სიტყვა „ლეკვები“ უთხრა. იმავე წელს, ტოდიც დაანინაურეს სკოლის დირექტორად.

ლეკვების ბიზნესი კი იზრდებოდა და ამ დროისთვის უკვე 300 ლეკვი ჰყავდათ, ფასმა კი თითოზე 2,500\$-მდე აიწია. მათი ფინანსური ცხოვრება 180 გრადუსით შემობრუნდა! გასულ წელს თავიანთი სახლი გამოისყიდეს და ახლა სრულიად თავისუფლები არიან ვალებისგან. მათ იმოგზაურეს მთელს ქვეყანაში და დაინახეს, როგორ აკეთებს გასაოცარ საქმეებს ღმერთი მათ ოჯახში, ამიტომ კარლამ გადაწყვიტა სამეფოს

შესახებ მოეყოლა. მან ახლახან გამოუშვა წიგნი „წინსვლის გეგმები: როგორ მოგვცა ღმერთმა ფინანსური თავისუფლება ლეკვების მეშვეობით“.

ტოდი და კარლა სამეფოს ცხოვრების სტილით ცხოვრობენ, სწორედ ეს იპყრობს ადამიანთა ყურადღებას და აჩერებს მათ, რათა ღმერთზე დაფიქრდნენ. წინასწარმეტყველი ესაია ეკლესიის პერიოდზე ლაპარაკობდა 61-ე თავში, როცა გვითხრა, თუ რისი გაკეთება სურს ღმერთს ჩვენს ცხოვრებაში, როცა დედამიწაზე ვართ.

„და უწოდებენ მათ უფლის მიერ დანერგილ სიმართლის სვეტებს, რათა განდიდდეს იგი“.

– ესაია 61:3

(მთარგმნელის შენიშვნა: ინგლისურ თარგმანში სიმართლის მუხები წერია). მუხა ძალიან ძლიერი ხეა და როგორც წესი, ზომითაც ძალიან დიდია. ბიბლია ამბობს, რომ ჩვენი ცხოვრება მუხის ხესავით იქნება, გამაგრებული, გამტკიცებული და ურყევი. ამ ხის ნაყოფი სიმართლე იქნება. რაც უბრალოდ ნიშნავს, რომ ადამიანები დაინახავენ: როგორი უნდა იყოს ცხოვრება? რას უწოდებს ღმერთი სიმართლეს? ჩვენ უფლის ნერგები ვართ, რაც ნიშნავს, რომ იგი იქ მოგვათავსებს, სადაც ვეკუთვებით, სხვადასხვა ადგილას, სხვადასხვა საქმიანობასა თუ კულტურაში, მის განსაზღვრულად. მას სურს ადამიანებმა, რომ იხილონ მისი გზების კეთილი ნაყოფი შენს ცხოვრებაში. როგორც ხილის ხე მიგიზიდავს თავისი სასიამოვნო ნაყოფით, ღმერთს სურს, შენი ცხოვრება ჰგავდეს სამოთხეს დედამიწაზე.

ამრიგად, როგორ გააკეთეს ტოდმა და კარლამ ეს? რა თქმა უნდა, ძალიან დიდი შრომა სჭირდებოდა ლეკვების გაზრდას, მაგრამ თავისუფლება ნამდვილად ღირდა ამაღ. მთელი ეს თავისუფლება გეგმის მოსმენით დაიწყო, ღვთისგან სიტყვის მოსმენით. მან მხოლოდ ერთი მარტივი სიტყვა მოისმინა - „ლეკვები!“ მაგრამ მხოლოდ ეს იყო საჭირო. ღმერთი შენც დაგელაპარაკება. იგი გაგიძღვება იმ ხასხასა მოლებსა და წყნარ წყლებზე, რაზეც 23-ე ფსალმუნი ლაპარაკობს.

მაგრამ როგორც წარმოგიდგენიათ, მხოლოდ გეგმის მოსმენა საკმარისი არაა. შემდეგ თავში მე-5 ნაბიჯს განვიხილავთ და

ალბათ, ეს ყველაზე მნიშვნელოვანი თავი იქნება, რადგან ადამიანთა უმრავლესობა, სწორედ მე-5 ნაბიჯში მარცხდება. მაგრამ არა შენ, შენ ღვთის სიკეთეში გაივლი, როგორც ის ისტორიები გვიყვება, რაც ამ წიგნში წაიკითხე! მზად ხარ? მოდი, მეხუთე ნაბიჯზე გადავიდეთ!

თავი 9 ნასვლის დროა!

ყველა ფერმერმა იცის, რომ ყველა მკას თავისი კონკრეტული დრო აქვს. კონკრეტული ნათესის სწორი მკის დროის ცოდნა განასხვავებს წარმატებას მარცხისგან. და მოდი, პირდაპირ ვთქვათ: შეიძლება, მოსავლის აღება გამოტოვო! ამრიგად, ეს ძალიან დიდი და მნიშვნელოვანი საკითხია. ოდესმე ყოფილხართ მაღაზიაში, დაგინახავთ დიდი წითელი ვაშლი და გიფიქრიათ: *ძალიან კარგად გამოიყურება ეს ვაშლი*, მაგრამ მისუღხართ სახლში, ჩაგიკებჩიათ და გითქვამთ: *ვაუ, გემო საერთოდ არ აქვს?* ეს, არასწორი დროის გამოა.

ვერც კი დავთვლი, რამდენი ფინანსური კატასტროფა მომისმენია და შემდეგ გავმკლავებივართ ისეთი ადამიანებისგან, რომლებიც ოდესა აჰყვნენ, მაგრამ სწორი დრო გამოტოვეს. ჩემი საყვარელი მუხლი დროულობასთან დაკავშირებით, არის მათეს 13:44.

„ცათა სამეფო წააგავს მინდორში დაფარულ საუნჯეს, რომელსაც იპოვის კაცი და დამალავს, სიხარულით მიდის და ყიდის ყოველივეს, რაც აბადია და ყიდულობს იმ მინდორს“.

ამ ისტორიაში, ეს კაცი საკმარისად ბრძენი იყო, რომ ისცოდნოდა, რომ იმ მომენტში არ იყო შესაფერისი დრო საგანძურის ქონისა. ის უნდა წასულიყო და მომზადებულიყო მის შესაძენად.

მაგალითად, როცა კარლამ სიტყვა ლეკვები მოისმინა, ეს არ ნიშნავდა, რომ მაშინვე ლეკვების გასაყიდი რეკლამა გამოეკრა. მას ჯერ ლეკვები საერთოდ არ ჰყავდა. საკმაოდ ხანგრძლივი მზადება იყო საჭირო. მათ ჯერ ორი მდედრი ძალლი უნდა

ეყიდათ. უნდა აეშენებინათ მათთვის საცხოვრებელი ადგილი და დაეგემათ იმ ლეკვებისთვის, რომლებიც გაჩნდებოდნენ. კანონთან დაკავშირებული საკითხებიც იყო, რისი შესწავლაც საჭირო იყო, იმ სავალდებულო ვაქცინებთან დაკავშირებით, რაც აუცილებლად უნდა ჰქონდეთ ლეკვებს, თუ მათი გაყიდვა გინდათ.

ასევე არის ლიცენზიის, მარკეტისგის, გადასახადების საკითხები, ყველა რომ არც ჩამოვთვალოთ. ამ ყველაფერში გარკვევა მანამდეა საჭირო, სანამ რეალურად შეაბიჯებ შენი ბიზნეს იდეის მკის პერიოდში.

ჩავთვალოთ, რომ წინასწარ ყველაფერი გააკეთე, რთული ნაწილი მაინც წინ არის. უნდა გადააბიჯო იმ ხედვაში, რომელზეც ღმერთი დაგელაპარაკა. დიახ, ეს იდეა შენზე დიდი იქნება და ამ ნაბიჯის გადადგმას თან შიშიც ახლდება. მაგრამ შიში ძველი შენ იყავი. გახსოვდეს, ეს ახალი შენ ხარ!

როცა ღმერთი ჩემი ბიზნესის წამოწყებასთან დაკავშირებით დამელაპარაკა, ამაზე ძალიან ვნერვიულობდი. ყველაფერს ნულიდან ვიწყებდი. მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთი დამელაპარაკა სიზმარში, რომ ეს ნაბიჯი გადამედგა და წინასწარ ყველაფერი გავაკეთე, მაინც ვნერვიულობდი. ახლა ყველაფერი დამოკიდებული იყო ჩემზე, რომ რეალურად გადამედგა ეს ნაბიჯი და დამეწყო. ოდესმე გყოლიათ მეგობარი ან იცნობთ ვინმეს, ვინც ყოველთვის ლაპარაკობს იმაზე, თუ რის გაკეთებას აპირებს, მაგრამ რეალურად არასდროს აკეთებს? მე უამრავ ასეთ ადამიანს ვიცნობ! გახსოვდეთ, გაყიდვების წარმომადგენლებს თითქმის 30 წელი ვწვრთნიდი.

როცა ჩემი ბიზნესი დავიწყე, კონკრეტული მითითებები არ მქონდა. ჩემი შემოსავალი გაყიდვებზე იყო დამოკიდებული და მე ერთ კაციანი ფირმა მქონდა. მაგრამ ერთადერთი, რაც მქონდა, იყო ლტოლვა. როცა ღმერთმა მიმითითა დამეარსებინა ჩემი კომპანია, რათა ადამიანებს ვალებისგან გაათავისუფლებაში დაეხმარებოდი, ძალიან ანთებული ვიყავი ამით. ფინანსური პრობლემები თითქმის მთელი ცხოვრება მტანჯავდა და ახლა, როცა პასუხი, ღვთის სამეფო ვიპოვე, მინდოდა, ყველასთვის მეთქვა ამის შესახებ. მეორე, მას შემდეგ, რაც ღმერთი დამეხმარა, გეგმა შემექმნა, რომელიც დამეხმარებოდა დამეწერა ოჯახებისთვის გეგმები, თუ როგორ გაათავისუფლებულიყვნენ ვალებისგან ხუთიდან შვიდ წლამდე ვადაში, მათი ბინის გირაოს

ჩათვლით, ისე რომ მათი შემოსავალი არ შეიცვლებოდა, ჩემი ლტოლვა ამ საქმისადმი კიდევ უფრო გაიზარდა. ვიცოდი, რომ მქონდა კონკრეტული ნიშა ფინანსურ ბაზარზე და მქონდა ისტორია, რომელიც უნდა მომეყოლა. მაგრამ ისევ ვიტყვი, წინასწარ ისე უნდა მოვმართულიყავი, თითქოს ყველაფერი კარგად მიდიოდა, სანამ დავიწყებდი.

რა თქმა უნდა, ყოველთვის არის რალაცები, რასაც გზაში ვსწავლობთ, მაგრამ გადახტომის მომენტში, უკვე უნდა გქონდეს განვითარებული ძირითადი სტრუქტურა. მაგრამ არ აქვს მნიშვნელობა, რამდენად მაგარია შესაძლებლობა, პროდუქტი ან პოტენციური ანაზღაურება, ეს ყველაფერი დღეს არის, და დღეს არის დღე, როცა უნდა გადააბიჯო ამ გეგმაში.

ამას კი რეალურ პრობლემამდე მივყავარ, რაც დარწმუნებული ვარ, რომ მთავარი მიზეზია, რის გამოც ძალიან ბევრი ვერ აღწევს მიზანს, იმის შემდეგაც კი, როცა ღვთისგან მოისმინეს მიმართულება და პასუხი, მათ ფინანსურ პრობლემებზე.

პროკრასტინაცია!

პროკრასტინაცია, შესაძლოა, ეფუძნებოდეს არასაიმედობას, შიშს ან უბრალოდ სიზარმაცეს. მაგრამ, ერთი რამ დანამდვილებით შეგვიძლია, ვთქვათ, ამის გაკეთება ძალიან ადვილია! ქვემოთ მოცემული კვლევა ნავიკითხე დამამთავრებელი კურსის სტუდენტების ჩვევების შესახებ, პროკრასტინაციასტან მიმართებაში.

„ჯენი თავის ბინას ალაგებს. ქესი მათემატიკურ თავსატეხს ხსნის. მეტი სპორტის ქულებს ამოწმებს და კარმენი თავის ფეისბუქ გვერდს ანახლებს. ყველა მათგანი ფსიქოლოგიის პროგრამის სტუდენტია, რომელთაც გადადეს ის საქმეები, რასაც ნესით უნდა აკეთებდნენ. კლასიკური პროკრასტინაციული გამოვლინება.

ეს რთულად დასამსხვრევი ჩვევაა, განსაკუთრებით დღეს, როცა ინტერნეტი საშუალებას აძლევს სტუდენტებს, მაუსზე დაწკაპუნებით გაექცნენ დისციპლინირებულ სასწავლო დროს. 2007 წლის მეტა ანალიზი კალგარის ფსიქოლოგის, დოქტორი პიერს სტილის უნივერსიტეტის ანგარიშში გვამცნობს, რომ კოლეჯის სტუდენტთა 80-

დან 95%-მდე პროკრასტინაციას ეწევა, განსაკუთრებით, როცა საქმე მეცადინეობას ეხება“.⁶

ანუ, მე ვიტყვოდი, რომ ეს მხოლოდ სტუდენტებს არ ეხებათ. გონების გაფანტვა ხშირია. ტელეფონის ხელში ალება ან მეილის გახსნა, ნამდვილად დროის გამყვანია. თუმცა პროკრასტინაციას ბევრად საყურადღებო, დემონური მხარე აქვს, რომლის შესახებაც უნდა იცოდეთ! თვალსაჩინოებისთვის და ამ საშიშ თემაზე ფარდის ასახდელად, დიახ, ნამდვილად საშიში რამ თქვენი, მინდა, 1 კორინთელთა 2:6-8 წავიკითხოთ!

*„ხოლო, სიბრძნეს ვლაპარაკობთ მონიფულთა შორის, ოღონდ არა სიბრძნეს ამ წუთისოფლისას ან წუთისოფლის მთავრობისას, რომლებიც წარმავალნი არიან, არამედ ვლაპარაკობთ ღვთის სიბრძნეს, იდუმალებაში დაფარულს, რომელიც წინასწარ დაადგინა ღმერთმა საუკუნეთა უწინარეს ჩვენი დიდებისთვის. **რაც ვერავინ შეიცნო წუთისოფლის მთავართაგან; ვინაიდან; რომ შეეცნოთ, ჯვარს არ აცვამდნენ დიდების უფალს“.***

–1 კორინთელთა 2:6-8

ვაუ, ჯობია ეს სადმე ჩაინერო! სატანა შეცვლის ტაქტიკას თუკი მიხვდება, რას აკეთებ! აი, რატომ გვესაუბრება ღმერთი იგავებით. აი, რატომ იცდის ღმერთი ზოგჯერ შუალამემდე, სანამ თავის პასუხს გამოგვივლენს. უნდა იცოდეთ და გახსოვდეს, რომ მტერი გყყავს. შენი მტერი უბრალოდ მეტაფორული გმირი არ არის, ფინლით და წითელი კოსტუმით. ბიბლია ცხადად ამბობს:

„იყავით მღვიძარენი, იფხიზლეთ, რადგან თქვენი მონინაალმდეგე ეშმაკი დაძრნის როგორც მბრძღვინავი ლომი და ეძებს, ვინ ჩაყლაპოს?!“

– 1 პეტრე 5:8

რა თქმა უნდა, ის ასე ვერ ჩაყლაპავს ვილაცას, მაგრამ მას სურს გაგიტყუოს ზეცის მართლმსაჯულებიდან მის კანონიერ სამეფოში, რათა მოკლას, მოიპაროს და გაანადგუროს. ბიბლია ამბობს: „შენი მტერი!“ სატანას ერთ-ერთი ტაქტიკაა შეგიტყუოს თვითკმაყოფილებაში, პროკრასტინაციის ადგილას. ეს მას

⁶ Procrastination or 'intentional delay'? (apa.org)

დროს მისცემს, რომ მიხვდეს, თუ რას აპირებთ შენ და ღმერთი.

მახსოვს, სიზმარი, რომელიც ერთ ღამეს ვნახე. სურათი, რომელიც ვიხილე ღამე იყო, და ჩემი საძინებლიდან სინათლე გაზონამდე გადიოდა, სადაც ნელ-ნელა წყვდიადს ერწყმოდა. იქ, სადაც სინათლე ჩრდილში უჩინარდებოდა, ორი დემონი დავინახე, სახით ჩემი ფანჯრისკენ, რომელთაც ხელში რვეულები ეჭირათ. ვიცოდი, ისინი გამოგზავნილ იყვნენ, რათა ჩემს სახლში შემოსასვლელი კანონიერი გზა მოეძებნათ. ისინი რალაცებს ინიშნავდნენ, ეძებდნენ სისუსტეს, რითიც ეცდებოდნენ ღმერთის საქმიანობის შეჩერებას.

**პროკრასტინაცია
შესაძლოა
მომაკვდინებელი
იყოს!**

პროკრასტინაცია შესაძლოა, მომაკვდინებელი იყოს! ძლიერი განაცხადია, არა? და იგი სრულიად ეწინააღმდეგება იმ საცდურს, რასაც პროკრასტინაცია გთავაზობს. მისი ხმა ნაზი და დამარწმუნებელია: „არაფერი დაშავდება, თუ ცოტა მოგვიანებით გააკეთებ“. ყოველთვის შეგიძლია მოგვიანებით გააკეთო. მაგრამ ეს სიმართლეა? ნება მომეცით, გაგიზიაროთ ისტორია, რომელიც გაჩვენებთ, თუ რამდენად საშიში შეიძლება იყოს პროკრასტინაცია.

„ფილისტიმელიც წამოვიდა და მიუახლოვდა დავითს, წინ ფარისმზიდველი ედგა. დავითი, რომ დაინახა ფილისტიმელმა, ზიზლით შეხედა, რადგან ყმანვილი იყო იგი, წითური და კარგი შესახედი. უთხრა ფილისტიმელმა დავითს: „განა ძაღლი ვარ, კეტიტ რომ გამოდიხარ?“ და თავისი ღმერთების სახელით დასწყევლა ფილისტიმელმა დავითი. უთხრა ფილისტიმელმა დავითს: „მომიახლოვდი, რომ ცის ფრინველებსა და მინდვრის მხეცებს გადავუგდო შენი გვამი“.

– 1 სამუელი 17:41-44

„ალიმართა ფილისტიმელი, დაიძრა და დავითისკენ წამოვიდა და გაიქცა დავითიც ფილისტიმელთან შესახვედრად. აბგაში ჩაიყო ხელი დავითმა, სტყორცნა შურდულით და შიგ შუბლში მოარტყა ფილისტიმელს; ჩაეჭიდა ქვა შუბლში და პირქვე დაეცა მინაზე“.

– 1 სამუელი 17:48-49

დავითის და გოლიათის ისტორია ისეთი გასაოცარია! ისრაელის მთელი ერი შეშინებულია, როცა გოლიათის მუქარა ესმით. მაგრამ დავითი ამბობს, რომ იგი ერთი პირობით შეებრძოლება მას: მას შეეძლება, აირჩიოს საკუთარი იარაღი, შურდული, რომელსაც წლების განმავლობაში იყენებდა თავისი ცხვრების დასაცავად. როცა დავითი გოლიათს უახლოვდება, გოლიათი დაიბნა და ყვირის: „განა ძალდი ვარ, კეტიტ რომ გამოდიხარ?“ გოლიათი ფიქრობს, რომ კეტია დავითის იარაღი, რადგან ვერ ხედავს მის ქამარში ჩაჩურთულ შურდულს. არა, დავითი ამ კეტს სატყუარად იყენებს, გადააქვს გოლიათის ყურადღება შურდულიდან. როცა გოლიათი დავითისკენ წავა, ისიც გარბის გოლიათისკენ. ეს კიდევ ერთი ტაქტიკაა, რაც დავითმა გამოიყენა. მან იცოდა, რომ გაცილებით რთული იქნებოდა შურდულის დანახვა, თუკი ის სწრაფად იმოძრავებდა.

მაგრამ, რა მოხდებოდა, თუკი დავითი ისე მოიქცეოდა, როგორც მრავალი ადამიანი იქცევა? კონფლიქტში შესვლის შიშით, ისინი უბრალოდ პროკრასტინაციას ეწევიან. რა მოხდებოდა თუკი დავითი უბრალოდ გოლიათის გარშემო იმოძრავებდა, სანამ მზად იქნებოდა შეტევაზე გადასასვლელად? მჯერა, რომ გოლიათი დაინახავდა შურდულს, მიხვდებოდა დავითის სტრატეგიას და შესაბამისად იმოქმედებდა. ბრძოლას წააგებდნენ და მთელს ისრაელს ტყვედ წაასხამდნენ.

სწორედ ამის გაკეთება სურს სატანას შენთვის. მას უნდა, შენი გეგმები დაიმონოს. თუკი შენს შეჩერებას შეძლებს, რომ დაელოდო, თუ როდის იქნები მზად, დრო ექნება შეცვალოს ტაქტიკა, რათა ღვთის გეგმას დაუპირისპირდეს შენს ცხოვრებაში. ამრიგად, არის პროკრასტინაცია საშიში? ნამდვილად! დარწმუნებული ვარ, რომ უკვე დაგიჯდა ათასობით დოლარად შენს ცხოვრებაში. დავითის შემთხვევაში, ეს შეიძლებოდა ათასობით სიცოცხლედ დაჯდომოდათ.

სწორედ ამიტომ, როცა იცი სწორი დრო და გაქვს გეგმა, გადადგი ნაბიჯი გაბედულად. მჯერა, სულიწმიდა მიგანიშნებს, რომ იცოდე, როდის არის სწორი დრო ნაბიჯის გადასადგმელად. მაგრამ არასწორი სწავლების გამო, მრავალი ყოყმანობს ნაბიჯის

გადადგმას და თუკი კონფლიქტში აღმოჩნდებიან, უკან იხევენ, რადგან ფიქრობენ, რომ ღმერთს სწორად ვერ მოუსმინეს.

ნუ შეგეშინდება კონფლიქტის!

ადამიანები მეუბნებიან, რომ როცა ნაბიჯი გადადგეს, მთელი ჯოჯოხეთი აუმხედრდათ. თქვენ აღჭურვილი ხართ იმისთვის, რომ ჯოჯოხეთს შიშის გარეშე გაუმკლავდეთ. მტერს კარები მიუჯახუნდა სულინმიდის გეგმის მიერ და ახლა მის შემონგრევას ცდილობს. ამას ველარ შეაჩერებს. უკვე ძალიან გვიანია. მაგრამ თუ იგი შეძლებს, დაგაეჭვოს უფლის სიტყვაში, რაც აქამდე გაგიძლვა, შიში უკან დაგხვეს. მას სურს, ისეთი აურზაური გამოიწვიოს, რომ უკან დაგახევინოს. მაგრამ ახლა, როგორც არასდროს გჭირდება, რომ მტკიცედ იდგე და მის შესანიშნავლმდეგებლად მთელი ძალაუფლება გამოიყენო. არ შეგეშინდეს, რომ თქვა: „არა, შენ ამას არ გააკეთებ!“, ან „მე ვბორკავ დაბნეულობის სულს, რომელიც მტანჯავს. ვიცი, რისი გაკეთების შესახებ მითხრა უფალმა და ამას ვაკეთებ, იესოს სახელით. არანაირი უკან დახევა, სატანა!“

სამწუხაროდ, დღევანდელი გაუნვრთნელი ქრისტიანების დიდ ნაწილს სატანას კონტრშეტევა აოცებთ. მათ სჯერათ, რომ რადგანაც ღმერთი დაელაპარაკა და მისცა გეგმა, ყველაფერი მარტივად და სრაფად წავა, ყოველგვარი სურპრიზების გარეშე.

არასწორად არ გაიგოთ, რასაც ვამბობ. ჩვენ სრული ძალაუფლება გვაქვს ბოროტ სულებზე, მაგრამ არ გვაქვს სრული ძალაუფლება ადამიანებზე. უნდა აღვნიშნოთ, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ღვთის მმართველობის ქვეშ ვარ, ჩემს გარშემო მრავალი ადამიანი არ არის ამ მმართველობაში და აყვებიან ჭორებსა და დაბნეულობას. მათ შეიძლება, არასწორად განსაჯონ ჩემი მოტივები ან დევნა დამინყონ.

მაგრამ ისინი ვერ შეაჩერებენ სულინმიდის გეგმას შენს ცხოვრებაში!!! მტერი ყოველთვის ერთი ნაბიჯით დააგვიანებს. ღმერთი გაცილებით წინაა მათზე და გაგიძლვება გამარჯვებისკენ, თუკი მტკიცე დარჩები რწმენაში და უარყოფ კომპრომისს.

ნაბიჯის გადადგმის ფაზაა სწორედ ის ფაზა, რომელსაც რწმენაზე მეტი გაბედულება სჭირდება. რწმენამ მოგიყვანა ამ მომენტამდე, მაგრამ ახლა გაბედულებაა საჭირო, რათა მასში

შეაბიჯო. ვფიქრობ, პრობლემა იმაშია, რომ ადამიანებს აბნევთ წითელი ზღვისა და მდინარე იორდანეს ისტორიები.

წითელი ზღვის ისტორიაში ისრაელიანები გამოყვანილ იქნენ ეგვიპტიდან, როცა გზად წითელ ზღვასა და მთებს შორის, ჩიხში აღმოჩნდნენ. ამ დროს კი ფარაონმა გადაიფიქრა და მათ მოსდევთ. თითქოს გასაქცევი გზა არსადაა. მაგრამ მოსე წევს თავის კვერთხს (ძალაუფლებას) და წითელი ზღვა იყოფა. ისინი მშრალ მიწაზე გადადიან და ფარაონის ჯარიც ცდილობს, მათ მიჰყვნენ. მაგრამ ამ დროს ზღვა ჩაყლაპავს მათ და ცოცხლები ვერ გადარჩებიან. ახლა ისრაელი თავისუფალია ეგვიპტიდან, თავისუფალია მონობიდან. ეს ხსნის დიდებული მოქმედებაა და ყველას გვიყვარს ვიგალობოთ ღვთის ხსნაზე.

ამ ყველაფერს წინ უძღვის მათი აღთქმა, ქანაანის მიწა. ეს არის მათი მამების მიწა, რომელიც აბრაამის შთამომავლობას აღუთქვა ღმერთმა. უდაბნოში მოგზაურობისას ყურებში მუდამ მოსეს სიტყვები ჩაესმით: ეს არის მიწა, სადაც რძე და თაფლი მოედინება. იგი ზედმეტად კარგად ჟღერს, რომ სიმართლე იყოს იმ ადამიანებისთვის, რომლებმაც მთელი ცხოვრება მონობის მეტი არაფერი იცინ. მაგრამ აი პრობლემაც. ეს მიწა უკვე დაპყრობილია სხვა ერების მიერ. როცა მდინარე იორდანეს უახლოვდებიან, მოსე გადანყვეტს, გაგზავნოს მზვერავები, რათა შეამოწმონ რომელია მათი მოგზაურობისთვის საუკეთესო გზა, რათა მივიდნენ ამ მიწაზე და მოიტანონ მისი ნაყოფთაგანი, რათა ხალხს დაუმტკიცონ, როგორი დიდი პოტენციალით სავსეა ეს მიწა.

მაგრამ მზვერავებს მოაქვთ ამბავი, რაც ისრაელის ხალხს უკან, ეგვიპტეში დაბრუნებას ანდომებს. მიწა სასვეა გალავნიანი ქალაქებით და ხალხით, რომელიც ისრაელიანებზე გაცილებით დიდები და მაღლები არიან. ისრაელიანები სასონარკვეთილები ტირიან და ღმერთს და მოსეს მიუბრუნდებიან, რადგან ფიქრობენ, რომ მათ იცრუეს. ებრაელთა ურწმუნოების გამო, ღმერთი აღარ მიუძღვება აღთქმული მიწისკენ, რადგან იცის, რომ რწმენის გარეშე განადგურდებიან. ეს თაობა ცოცხლობს და კვდება უდაბნოში, სანამ ამ თაობიდან არავინ არ დარჩება.

ახლა იეშუას უბრძანებს ღმერთი წაიყვანოს ხალხი. მაგრამ კვლავ, როცა მდინარე იორდანეს უახლოვდებიან, კვლავ პრობლემაა. მდინარე ადიდებულია და მისი სისწრაფის გამო, ადამიანებს უჭირთ მისი გადაკვეთა. მაგრამ ღმერთი კიდევ

ერთხელ ყოფს წყლებს და ისრაელიანები მშრალ მიწაზე გადადიან, თუმცა ამჯერად არა კონფლიქტიდან, როგორც ეს ეგვიპტის დატოვებისას იყო, არამედ კონფლიქტისკენ, რადგან ემზადებიან ალთქმულის ხელში ჩასაგდებად.

აი, ეს უნდა იცოდე. იქნება საკითხები ან პრობლემები, რომელთა გადაჭრაც მოგიწევს, როცა ნაბიჯს გადადგამ. მაგრამ არ შეგეშინდეს. ღმერთი დაგეხმარება და დაგიცავს. ყოველთვის გახსოვდეს, რომ ამ პრობლემის მიღმა ალთქმაა. არასდროს დაივინყო ეს.

რეალურად, ახლა ისეთი რალაცის თქმას ვაპირებ, რამაც შეიძლება შოკში ჩაგაგდოთ. იყავი პრობლემაში გაცნობიერებული. არა, მე არ გელაპარაკები შენს პრობლემებზე შიშით ფიქრზე. მე გესაუბრები გამოსავლის ძიებაზე. ხედავთ, ადამიანები დიდ ფულს იხდიან მათი პრობლემების მოგვარებაში. ბიზნესი ნამდვილად პასუხია ვილაცის პრობლემაზე. მაგალითად, ადამიანებს აქვთ პრობლემა, ისინი მშივრები არიან და ვილაც ხსნის „საბვის“ მაღაზიას. დარწმუნებული ვარ, მსგავსი სენდვიჩი აქამდეც გაგიკეთებიათ, მაგრამ ეს ბიზნეს იდეად არ გიქცევიათ. მაგრამ დღეს, „საბვის“ ათი ათასობით მაღაზია აქვს მთელს მსოფლიოში, რადგან ისინი ვილაცის პრობლემას აგვარებენ. და თქვენ იტყვი: „ამის გაკეთება მეც შემეძლო“ და ასეცაა. მაგრამ სხვანაირად ფიქრი გჭირდება.

მე და დრენდა დღეს მილიონერები ვართ, არა იმიტომ რომ ჭკვიანები ვართ ან კარგად გამოვიყურებით. ჩვენ უბრალოდ ვისწავლეთ, როგორ მოქმედებს ღვთის სამეფო და ღმერთმა გვაჩვენა, როგორ გადაეჭრათ ის პრობლემა, რაც გვაქვს. შემდეგ ღმერთმა გვაჩვენა, როგორ დავხმარებოდით სხვა ადამიანებს იგივე პრობლემის გადაჭრაში. ეს არც ისე რთულია!

მომზადების ადგილი

ამრიგად, მას შემდეგ რაც დათესავ რწმენით და მიიღებ შენს გეგმას, ფიქრის გარეშე პირდაპირ ნუ გადახტები. გაიხსენეთ ჩვენი მუხლი მათეს მე-13 თავიდან.

„ცათა სამეფო წააგავს მინდორში დაფარულ საუნჯეს, რომელსაც იპოვის კაცი და დამალავს, სიხარულით მიდის

და ყიდის ყოველივეს, რაც აბადია და ყიდულობს იმ მინდორს“.

– მათე 13:44

ღმერთი თავდაპირველად ყოველთვის მომზადების ადგილას მოგიწოდებს. ამრიგად, მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთისგან მოისმინე და მან მოგცა იდეა, როგორ დაიწყო შენი გასაოცარი ბიზნესი, დარწმუნდი, რომ სწორი დროა. ღმერთი ყოველთვის ავლენს საუნჯეს, რათა მოტივაცია მოგცეს, რომ ჯერ მოემზადო. ყურადღება მიაქციეთ, მე არ მითქვამს, რომ ღმერთი გაძლევს საუნჯეს. მე ვთქვი, ის გამოგივლენს საუნჯეს, პასუხს. მრავალი, მრავალი ადამიანი არასწორად კითხულობს საგანძურის გამოვლენას, ისევე როგორც ამ საუნჯის ხელში ჩაგდების გეგმას, რასაც საშინელ შედეგებამდე მიჰყავს ისინი. ღმერთი ყოველთვის გაგიძლევს ნვრთისა და მომზადების ადგილისკენ, სანამ გაგაგზავნის საუნჯის დასაპყრობად.

ვიცი ჩემს შემთხვევაში, ღმერთმა მომცა ხილვა ჩემს შესახებ, სადაც ვიდექი და ხელში ბიბლია მეჭირა. იქ დგომისას, არა მხოლოდ ის დავინახე, რომ ბიბლიიდან ვქადაგებდი, არამედ დავინახე ოთახი და ის ადამიანები, ვისაც ვუქადაგებდი. ხმა დამელაპარაკა ამ ხილვაში: „მე მოგიწოდებ ჩემი სიტყვის საქადაგებლად“. ეს სამჯერ გავიგონე და შემდეგ ხილვა გაქრა. მაშინ 19 წლის ვიყავი. მამაჩემის პიცერიას ვუძღვებოდი და დიდად არ ვიცოდი, რას ნიშნავდა ეს ხილვა. ერთი რაც დარწმუნებით ვიცოდი ის იყო, რომ ღმერთის სიტყვის საქადაგებლად ვიყავი მოწოდებული. მაგრამ ჯერ არ ვიცოდი, როგორ ან სად მოხდებოდა ეს.

რეალურად, ეს იყო მოწოდება მომზადებისთვის. აქედან ცოტა ხნის შემდეგ, ღმერთმა განმიცხადა, რომ წავსულიყავი ბიბლიის კოლეჯში და შემდეგ უნივერსიტეტში. იქ ჩემი ცხოვრების სიყვარულს, დრენდას შევხვდი. იქიდან წავედით და ჩვენი ფინანსური ბიზნესის დაწყებას შევუდექით. ეს იყო გეგმა, რომელიც ჯერ არ მესმოდა. რა მოუვიდა ღვთის მოწოდებას ჩემს ცხოვრებაში? მაგრამ ღმერთს გეგმა ჰქონდა. იგი ამ დროს ჩემს გასაწვრთნელად იყენებდა ფინანსურ სფეროში, მასწავლიდა მისი სამეფოს კანონებსა და პრინციპებს, რაც ჩემი მსახურების ქვაკუთხედი გახდა. მან ეს დრო ჩემი თავდაჯერებულობის გასაზრდელადაც გამოიყენა, როცა ძალიან მეშინოდა ადამიანებთან ლაპარაკის ჩემს ახალგაზრდობაში.

მხოლოდ 1995 წლის 1 სექტემბერს დაგვართო ღმერთმა ნება, დაგვენყო ჩვენი ეკლესია ადგილობრივი ქრისტიანული რადიო სადგურის სარდაფში. ჩვენი პირველი მსახურება ღამით იყო. და იქ დგომისას, ზუსტად ის სურათი დავინახე, რაც 21 წლის წინ ბილვაში მანახა უფალმა.

ამიტომ გესმოდეთ, რომ როცა ხედვას ნახავ, მიმართულებას ან იდეას მიიღებ, ეს როგორც წესი არ ნიშნავს, რომ იმ წუთას დაინყო. ღმერთი გეტყვის, თუ როდის გადადგა ნაბიჯი ისევე, როგორც მოგცა გეგმა. იგი დაგელაპარაკება და გეცოდინება ამის შესახებ.

ჩემს შემთხვევაში ჩვენს სახლთან ახლოს პატარა ეკლესიაში დავდიოდით 1995 წელს; და კვირა საღამოს მსახურებაზე ღმერთმა ჩემთან ლაპარაკი დაინყო. ვერც კი ვისმენდი, რას ამბობდა მწყემსი, რადგან ღვთის სული ძლიერად მელაპარაკებოდა. ვიცოდი, ნაბიჯის გადადგმის დრო იყო! და შენც გეცოდინება ეს.

მე და დრენდას ისე მოგვეწონა ის, რაც ღმერთმა გააკეთა, მაგრამ მთელი ჩვენი ლტოლვა იმისკენაა მიმართული, რასაც ის ახლა აკეთებს!!! ჩვენ საკუთარი თავი და დარჩენილი ცხოვრება სამეფოს შესახებ უწყების ქადაგებასა და სწავლებას მივუძღვენით. არაფერი გვაღელვებს ისე, როგორც სწავლებისას ადამიანების განათებული სახეების ყურება, რომელთაც გამოცხადება მიიღეს. ვიცით, ეს რასაც ნიშნავს; ისინი პასუხებს ისმენენ.

ჩვენ ვიცით, რომ სამეფო შენი პასუხიცაა! ამრიგად, რა არის მეხუთე პრინციპი, რაც ღმერთმა მასწავლა?

ნაბიჯი №5: როცა იცი სწორი დრო, მეთოდი და ადგილი, ნუ მიეცემი პროკრასტინაციას! მეორე, ნუ გაგაკვირვებს კონფლიქტი!

ექვსი არ არის, რომ შენ და ღმერთს შეგიძლიათ საქმე ბოლომდე მიიყვანოთ! უბრალოდ გახსოვდეთ, ღვთის ნებაა, წარმატებას მიაღწიოთ.

„საყვარელნო! ვლოცულობ, რომ ჯანმრთელად იყო და

მიაღწიო ისეთ წარმატებას, როგორ წარმატებასაც შენი სულით მიაღწევ“.

– 3 იოანე 1:2

წურავის მისცემ უფლებას, გითხრას, რომ ღვთის ნება არაა და მისი საუკეთესო არაა შენთვის, რომ იყო ჯანმრთელი და წარმატებული შენს ცხოვრებაში! ეს მოიპარა სატანამ მინიერი სამეფოდან და რაც ღმერთმა აღგიდგინა იესო ქრისტეში. რელიგია ასეთ ტყუილებს ასწავლის ადამიანებს შეოქმედის შესახებ. ზოგჯერ ადამიანებს სჭირდებათ, დაივინყონ უკვე ნასწავლი, რათა ჭეშმარიტება შეიმეცნონ. ცოტა ხნის წინ ეს წერილი მივიღე, რაც კარგად აღწერს შენი გონების განახლების საჭიროებას ღმერთის სიტყვისამებრ.

„ძვირფასო გარი!

მე ანეტი ვარ. ბაპტისტი მწყემსის ოჯახში გავიზარდე, ბავშვობისას მივიღე ხსნა და მთელი გულით მიყვარდა იესო. რომ წამოვიზარდე, სულიწმიდით მოვინათლე და დავინწყე ღვთის სამეფოს შესახებ ისეთი ჭეშმარიტებების გაგება, როგორცაა: ნამდვილი თაყვანისცემა, განკურნება, ხსნა, სულიერი ნიჭები და სხვა. ვისწავლე თესვა-მკის ძირითადი პრინციპები სხვასხვა მასწავლებლების მიერ ქრისტეს სხეულში. მაგრამ მხოლოდ მაშინ, როცა ჩემი ქმარი ჯონი თქვენს სწავლებებს „გადაეყარა“, დავინწყე იმის გაცნობიერება, რომ რეალური პრობლემა მქონდა, დამეჯერებინა, რომ ქრისტიანები, განსაკუთრებით მწყემსები და მსახურები უნდა ისწრაფოდნენ წარმატებისკენ, მათი ყოველდღიური საჭიროებების დაკმაყოფილების მიღმა. აღმოვაჩინეთ, რომ რეალურად არც ერთს არ გვესმოდა როგორ მოქმედებს ღვთის სამეფო.

მსახურებაში ვიყავით და ერთგულად ვწირავდით მეთაუდს. გულუხვი გამცემები ვიყავით და თესვისა და მკის პრინციპის შესახებ ვასწავლიდით კიდევ. მაგრამ მივხვდით, რომ ნორმალური, კომფორტული ცხოვრებით ვცხოვრობდით და სულ ეს იყო, რასაც მოველოდით. 2003 წლის შემოდგომამდე ჩვენს ნავსადგურში ძალიან დიდი ხანძარი გაჩნდა, სადაც ჩვენი ბიზნესიც გვექონდა და მსახურების სათაო ოფისიც. შემდეგ კიდევ რამდენიმე ისე-

თი მოვლენა მოხდა, რამაც ყველაფერი შეცვალა. ჯონს მუდმივი გულის პრობლემები დაეწყო და საბოლოოდ ღია ოპერაცია დასჭირდა. იმ დროს ჯანმრთელობის დაზღვევა არ გვექონდა და საავადმყოფოდან დიდი გადასახადები დაგვეკისრა. იმან, რომ მას მუშაობა აღარ შეეძლო, კიდევ უფრო გააუარესდა ყველაფერი. და შემდეგ, ჩვენი მხრიდან რადმენიმე ცუდმა გადაწყვეტილებამ სერიოზული ფინანსური პრობლემები გამოიწვია. 2015 წლისთვის, ჩვენი ნორმალური ფინანსური ცხოვრება, საკმაოდ კარგიდან ვალებით დატვირთულ ცხოვრებად იქცა.

ყოველთვის გულუხვები ვიყავით, რადგან გვიყვარს გაცემა და გვწამს თესვისა და მკის. მთელი გულით ვეძიებდით უფალს პასუხებისთვის, ისე, როგორც არასდროს. შემდეგ ჯონი თქვენს სწავლებას გადააწყდა ტელევიზიაში. თავიდან გაიფიქრა: „ღმერთს ასე ვერ იყიდი“ და ტელევიზორი გამოართო. მაგრამ რამდენიმე დღეში, კვლავ თქვენს პროგრამას წააწყდა და ამჯერად მოსმენა ველარ შეწყვიტა. საბოლოოდ მან თქვენი სრული სწავლება შეუკვეთა, რაც კი იმ დროს გქონდათ. ჩვენ ამ მასალით ორი წელი ვიკვებებოდით, სანამ მოვახერხებდით, მოგვეშორებინა გიჟური, არასწორი აზრები და გვედომოდა, გვექონოდა სიუხვე საკმარისზე მეტი.

ერთ დღეს კონკრეტულ ვიდეოს უკვე მეთედ ვუყურებდით, სადაც მათეს მე-17 თავიდან ასწავლით იმაზე, თუ როგორ ეუბნება იესო პეტრეს დაიჭიროს თევზი და მის პირში მოთავსებული მონეტით გადაიხადოს გადასახადები, ისევე როგორც ისტორიას 2 მეფეთა მე-4 თავიდან, სადაც ქალმა გამოიყენა ის ყველაფერი, რაც სახლში ჰქონდა.

უეცრად გამახსენდა, რომ რამდენიმე წლის წინ მეგობარმა მოგვცა ოქროს მონეტა იმ სამუშაოს სანაცვლოდ, რაც მათთვის გავაკეთეთ. იგი არ იყო საკმარისი ჩვენი ვალების გადასახდელად, მაგრამ იყო „რაღაც“, რაც გვექონდა სახლში და შეგვეძლო დასათესად გამოგვეყენებინა. ეს მონეტა თქვენს მსახურებაში დავთესეთ, რითიც შიდა წრის პარტნიორები გავხდით და დაველოდეთ, რომ გვენახა, თუ რას გააკეთებდა ღმერთი ამის შემდეგ.

შემდეგი რამდენიმე თვის განმავლობაში, ჩვენ გავაგრ-

ძელეთ თქვენი სწავლებით კვება და კვლავ გვიჭირდა გადასახადების გადახდის შემდეგ ცხოვრება. შემდეგ ერთ ღამეს სიზმარში ღმერთმა მაჩვენა, რომ დიდი რაოდენობით თანხა მოდიოდა ჩვენკენ. შემდეგი კვირების განმავლობაში რამდენიმე პატარა ფინანსური კურთხევა ვიხილეთ. გავაგრძელეთ ლოცვა და მეტი გავეცით. უფლის მითითებისამებრ და განვაცხადეთ ღვთის ჭეშმარიტებები და მოვუსმინეთ, რათა დავრწმუნებულიყავით, რომ ბოლომდე დავემორჩილეთ და ის გავაკეთეთ, რასაც გვეუბნებოდა.

შემდეგ სიტუაცია ისე შემობრუნდა, რაც წარმოუდგენლად მიგვაჩნდა. ამის შემდეგ მალევე დავინახეთ სიზმრის აღსრულება. ის თანხა, რაც მივიღეთ, გაცილებით აღემატებოდა იმას, რაც ვალების სრულად გადასახდელად გვჭირდებოდა. ახლა ვალები აღარ გვაქვს. ახლა ვეძებთ სტრატეგიებს, თუ როგორ დავაბანდოთ ბრძნულად და ვიცხოვროთ ორმაგი პორციით, რათა გავცეთ უხვად, ყოველთვის და ყველა სიტუაციაში.

ჯონი და ანეტი

მსგავს წერილებს მუდმივად ვიღებთ ადამიანებისგან, რომლებიც სწავლობენ ჭეშმარიტებებს ღვთისა და მისი სამეფოს შესახებ და ანალიზებენ, რომ რელიგია მათ ატყუებდა.

აღმოვაჩინე, რომ მას შემდეგ, რაც ჩემი გონება განახლდა უფლის სიკეთისა და მისი სიტყვისადმი, შემეძლო, გავზრდილიყავი გამოცხადებებით, რაც მჭირდებოდა თავისუფლებისათვის. გახსოვდეთ, არასდროს შეიტანოთ ღმერთში ეჭვი! თუკი არის

**იგი დაგელაპარაკება
და დაგხმარება,
ისწავლო, როგორ
მოქმედებს მისი
გასამოცარი სამეფო?!**

სიტუაცია შენს ცხოვრებაში, რაც მარცხს ჰგავს ღვთის სამეფოს გადმოსახედიდან, გააკეთე ის, რაც მოციქულებმა გააკეთეს. მათ არ უკითხავთ იესოსთვის: „იესო, რატომ არ განდევნე ეს დემონი?“ არა, მათ ჰკითხეს: „ჩვენ რატომ

ვერ განვდევნეთ ეს დემონი?“ მათ იცოდნენ, რომ პრობლემა მათ მხარეს იყო და იესოს ამის გაგებაში სთხოვეს დახმარება. თუკი ვერ ხედავ, რომ ცხოვრებაში გაქვს ის, რაზეც ბიბლია ამბობს, რომ შენია, სთხოვე ღმერთს გაჩვენოს, თუ რატომ?! იგი

დაგელაპარაკება და დაგეხმარება, ისწავლო, როგორ მოქმედებს მისი გასაოცარი სამეფო.

გუშინ ერთმა ბიზნესმენმა ჩემს ეკლესიაში გაიგო: თავისი ბანკიდან, რომ ის ფედერალური გრანტის თანხა, რასაც დაპირდნენ, გააუქმეს. იგი უკვე მოელოდა ამ თანხას და გეგმებიც ჰქონდა მისგან გამომდინარე. დახმარების გარეშე, მას თავისი თანამშრომლების დათხოვა მოუწევდა. როცა ბანკს ჰკითხა, თუ რატომ აღარ აძლევდნენ თანხას, ისინი პასუხს ვერ სცემდნენ. იქიდან გამომდინარე, რომ ფიქრობდა საკმაოდ დიდი რაოდენობის თანხას მიიღებდა, წინასწარ დააბანდა თანხა იმ მასალაში, რაც სჭირდებოდა. მაგრამ ახლა, როცა ეს ყველაფერი გაირკვა, აღმოჩნდა, რომ უფულოდ დარჩა და არ იცოდა, რა ექნა. ერთადერთი, რაც დარჩა, იყო სასაჩუქრე ბარათი მის საფულეში, რომელიც ვიღაცამ აჩუქა. მაშინვე ეკლესიაში მოვიდა ამ ბარათთან ერთად, რადგან იცოდა, რომ უნდა დაეთესა ის, რაც ჰქონდა და ერწმუნა უფლის, რომ დაეხმარებოდა ამ რთულ პერიოდში. ეკლესიაში ბარათის შეწირვიდან რამდენიმე საათში ბანკიდან დაურეკეს, ბოდიში მოუხადეს და უთხრეს, რომ ეს შეცდომა იყო და თანხას გაუგზავნიდნენ.

შენი როლი უნდა შეასრულო

დასასრულისკენ, ნება მომეცით, ჩემი ბოლო სიტყვები ვთქვა საჭირო ფულის ხელში ჩაგდებასთან დაკავშირებით! აღმოვაჩინე, რომ უამრავ ღვთის კაცსა თუ ქალს აქვს გული გასაცემად, სხვა ადამიანებისთვის დასახმარებლად, მაგრამ არ აქვთ ფული. მჯერა, რომ მთავარი მიზეზი, რის გამოც ხალხი ვერ ხედავს თავიანთი გაცემულის უკან დაბრუნებას, არის არასწორი აღთქმა იმისა, თუ რა უნდა მოხდეს გაცემის შემდეგ. მრავალ ქრისტიანს არასწორად სჯერა, რომ ღმერთი უბრალოდ მისცემს მათ იმ თანხას, რაშიც ერწმუნენ. მაგრამ ეს ვერ მოხდება, რადგან ღმერთს არ აქვს ფული. მთელი ფული აქაა, მიწიერ სამეფოში და მხოლოდ ვაჭრობის პროდუქტია (რალაცის ყიდვის ან გაყიდვის).

ამიტომ, თუკი ამ პროცესის ეს ასპექტი გვესმის, გაცემის შემდეგ უნდა მოვუსმინოთ სულიწმიდას, რომ მოგვცეს გეგმა, მიმართულება ან იდეა, თუ სად შეიძლება შევქმნათ ან მოვიპოვოთ ქონება ბაზარზე. ეს არ ნიშნავს, რომ შენ თავად უნდა გქონდეს

ბიზნესი, სულწინმიდა მოგცემს მიმართულებას, თუ სად უნდა წახვიდე და ჩააგდო შენი ბაღე ამ ბაზარზე. ბაღეს აქვს უნარი, დაიჭიროს ან შექმნას ფული ბაზარზე. ღმერთი წარმართავს შენს ნაბიჯებს და გეგმას, რომელსაც უნდა მიჰყვე. ადამიანთა უმრავლესობისთვის, ვფიქრობ, საუკეთესო, ყველაზე სწრაფი და ყველაზე შესაძლო ბაღის ვარიანტი სწორედ ბიზნესია. როცა ბიზნესს ვამბობ, მე არ გამოვრიცხავ რაიმე კორპორაციაში მუშაობას, მაგრამ ბაღე საკმარისად დიდი უნდა იყოს იმისთვის, რომ ისეთი თევზი დაიჭიროს, რაც შენ გჭირდება. ეს შეიძლება იყოს, შენი საკუთარი, ან სხვისი ბიზნესი.

მაგრამ როცა საქმე ბაღეებს ეხება, ჩემი გამოცდილებით, ადამიანთა დიდი ნაწილი ვეშაპზე თევზაობს აბაზანაში. ნება მომეცით, განვმარტო. მოდი, ვთქვათ, რომ ვილაც სურსათის მაღაზიაში მუშაობს და საათში 10\$ გამოიმუშავეს. მაგრამ ახლა მათ სურთ თავიანთი 150,000\$-იანი სახლი გამოისყიდონ და ამისთვის სამეფოს კანონის გამოყენება სურთ. კარგით, აქამდე ყველაფერი კარგია.

შემდეგ ისმენენ თესვა-მკაზე, სამეფოს კანონზე და თესავენ იმ რწმენით, რომ სახლს გამოისყიდიან. ჯერ ისევ კარგადაა ყველაფერი. მაგრამ რალაც მიზეზით, ისინი ფიქრობენ, რომ ეს თანხა ასე უბრალოდ გამოჩნდება. იციან, რომ მათი სამსახურით ვერ გამოიმუშავენ სახლისთვის საკმარის თანხას და მთელ თავიანთ იმედს უფალზე ამყარებენ (და ეს კარგია). მაგრამ, როცა მე „უფალზე დაიმედებას“ ვამბობ, უნდა გესმოდეთ, რომ მე ვგულისხმობ, გვექონდეს უფლის იმედი, რომ მოგვცეს სიბრძნე და მიმართულება ამ თანხის მისაღებად. და ეს შეიძლება ძირეულ ცვილებებს მოიცავდეს.

ხედავთ, ადამიანები ხშირად სწორედ ამას ვერ აანალიზებენ, რომ ღმერთს შესაძლოა, სჭირდებოდეს მათთვის ახალი ტბის მიმართულების მიცემა, რათა ვეშაპი დაიჭიროს და არა მათთვის ნაცნობი აბაზანის. ხედავთ, თქვენს აბაზანაში ვეშაპები არ არიან! საათში 10\$-იანი სამსახურით 150,000\$-იანი სახლის ყიდვა რამდენიმე წელში ძალიან რთული იქნება. მაგრამ ღმერთმა იცის, თუ სად არიან თევზები და შეუძლია, სწორი ადგილი და მეთოდი მიგიტოთოს იმ თევზების დასაჭერად, რაც შენი მიზნის მისაღწევად გჭირდება. გახსოვს ისტორია პეტრესა და უდიდეს თევზჭერაზე? პეტრემ მთელი ღამე ითევზავა, თუმცა ვერაფერი დაიჭირა, მაგრამ იესომ უთხრა, თუ სად

ეთევზავა; და ამის შემდეგ, პეტრეს ნავი თევზებს ველარ იტყვდა. ხედავთ განსხვავებას? მიმართულების მიმცემი სიტყვა იყო: „გადაყარეთ თქვენი ბადეები ღრმა წყლებში“. ხედავთ, პეტრე არასწორ ადგილას თევზაობდა. მაგრამ იესომ უთხრა, თუ რა გაეკეთებინა და მისი წარმატებაც შეიცვალა.

როცა მე და დრენდას სერიოზული ვალები გვქონდა, უნდა გვესწავლა, მოგვესმინა ღვთისთვის და მივყოლოდით მას უფრო და უფრო დიდი ტბებისკენ, რათა ჩვენთვის საჭირო თევზები დაგვეჭირა. უფლის მიმართულებას უფრო და უფრო ღრმად შევყავდით წყლებში. წრფელად რომ ვთქვა, ღმერთმა ისე ღრმად შეგვიყვანა, რომ უკვე მინასაც კი ველარ ვხედავდით, რაც ძალიან გვაშინებდა, რადგან მსგავს ადგილას მანამდე არასდროს ვყოფილვართ და განსაკუთრებით საშიში ხდებოდა შტორმის ამოვარდნისას.

რადგან ადამიანთა დიდი ნაწილი უბრალოდ ღმერთს ელოდება, რომ ფული გამოჩნდება, ისინი არასდროს უსმენენ იმას, რაც მათთვის უცხოოდ ჟღერს და ახალი და საშიში ადგილებისკენ უძღვება, სადაც მანამდე არ ყოფილან. ადამიანთა უმრავლესობა მხოლოდ ნაცნობს უყურებს, იმას, რაც უკვე იციან. მაგრამ ვეშაპები შენს აბაზანაში არ არიან. ღრმა წყლებში უნდა შეხვიდე.

ამრიგად გახსოვდეთ, უქმად არ უნდა დავსხდეთ მას შემდეგ, რაც დავთესავთ. როცა დავთესავთ, შეგვიძლია, ჩავეჭიდოთ ღვთის სიტყვას და ვიცოდეთ, რომ ღმერთი მოსავლის აღებას იწყებს მიგვიყვანს. მაგრამ უნდა მოვუსმინოთ მიმართულების მისაღებად, მივყვეთ მას და მზად გვქონდეს ბადეები, რათა დავიჭიროთ ვეშაპები, როცა იქ მივალთ.

მრავალი ადამიანი რეალურად დგამს ნაბიჯებს ტბის შესაცვლელად, მაგრამ არ ცვლის მეთოდს, რითიც მოსავალს იღებდა. ქორჭილას ანკესი ვეშაპს ვერ დაიჭერს (თუმცა, რა თქმა უნდა, მართლა ვეშაპის დაჭერაზე არ ვსაუბრობ. ამას უბრალოდ მაგალითად ვიყენებ მათი ზომის გამო).

მას შემდეგ, რაც სწორ ადგილას აღმოჩნდები, შენი მეთოდებიც შესაბამისი უნდა იყოს, რათა გაუძლოს მეტ წონასა და სიმძიმეს, რაც დიდ მოსავალს ახლავს თან. ამ ყველაფრის თავის ადგილზე დალაგებას კი დრო სჭირდება. ძალიან ხშირად ღმერთმა იცის, რომ არ ვარ მზად ვეშაპის დასაჭერად, როცა საქმე საქმეზე მიდგება. მაგრამ ღმერთი გვასწავლის და შეგვიძლია, დარწმუნებულები ვიყოთ, რომ ჩვენს დაჭერილს ნაპირამდე მივიტანთ, თუ ძალა არ გამოგველევა.

ამრიგად, რომ მიმოვიხილოთ, უნდა შევწყვიტოთ ფიქრი სასწაულის გზით გამოჩენილ ფულზე, ან როგორც მე ვუნოდებ, საფოსტო ყუთის მენტალობაზე (მიუხედავად იმისა,

**საჭიროა ვიმუშაოთ
ღმერთთან,
ვიმუშაოთ
მოსავლის ასაღებად
და ჩვენი როლი
შევასრულოთ
იმ ყველა
შესაძლებლობის
გამოსაყენებლად,
რასაც ღმერთი წინ
გვიდებს.**

რომ ღმერთი გასაოცარ საქმეებს აკეთებს). ნაცვლად ამისა, საჭიროა, ვიმუშაოთ ღმერთთან, მოვემზადოთ მოსავლის ასაღებად და ჩვენი როლი შევასრულოთ იმ ყველა შესაძლებლობის გამოსაყენებლად, რასაც ღმერთი წინ გვიდებს.

უზრუნველყოფის ძალა შენს ხელშია. არა, მე ამ წიგნის სათაურზე არ ვლაპარაკობ. მე ვსაუბრობ სულიწმიდაზე და სამეფოზე, რომელშიც ღმერთმა მოგათავსა.

ამრიგად, წადი ამისკენ და მოიპოვე მრავალი უფლისთვის შენი წარმატებით და მაგალითით!

ახლახან მივიღე ეს წერილი და ვიფიქრე კარგი შესხენება იქნებოდა, წიგნის დასამთავრებლად.

„მსოფლიო ეკონომიკური კრიზისის შუაგულში, ჩვენს ბიზნესს 4,000\$ ჰქონდა ვალი და კიდევ 8,000\$ ვალი ემატებოდა. თუმცა კიდევ ბევრია! ჩვენი ბიზნესის ფინანსებს ვუყურებდით და მივხვდით, რომ ჩვენი ბიზნესის შემოსავალი 2020 წელს გაცილებით აღემატებოდა 2019-ისას! ჩვენი წარმატება სრულიად აღემატება იმას, რასაც ვითხოვდით ან წარმოვიდგენდით (ეფესელთა 3:20) მაშინ, როცა დედამიწის წყევლით დაწყველილი მსოფლიო ეკონომიკა ეცემა. უბრალოდ ისეთი აღფრთოვანებულები ვართ იმით, რასაც ღმერთი აკეთებს! ის ისეთი ერთგულია თავისი სიტყვის!

მადლობა, მადლობა, მადლობა გარის და დრენდას, მათ ოჯახს, მათ გუნდს და მათ პარტნიორებს ღვთის სიტყვის მოტანისთვის ჩვენს ცხოვრებაში! ჩვენ 17 წელი სიღარიბესა და გაჭირვებაში ვცხოვრობდით, როგორც გარი და დრენდა იყვნენ 9 წლის განმავლობაში, სანამ

ჩვენმა მწყემსებმა ოთხშაბათ საღამოს მსახურებებზე ჩვენთვის „ფულის პრობლემის გადაჭრის“ ჩვენება არ დაინყეს. ეს ხუთ-ნახევარი წლის წინ იყო და მას შემდეგ ყველაფერი შეიცვალა! მადლობა კიდეც ერთხელ! იყავით კურთხეულები!

მოგვიყვით თქვენი ისტორიები Garykeese.com-ზე! სხვა ადამიანებს სჭირდებათ, მოისმინონ, როგორ გასაოცრად მოქმედებს ღვთის სამეფო თქვენს ცხოვრებაში!

სსკპ წიგნები „შენი ფინანსური რევოლუცია“
სერიაში გარი ქისის მიერ:

ერთგულების ძალა

დასვენების ძალა

სტრატეგიის ძალა

უზრუნველყოფის ძალა

უზრუნველყოფის ძალა

შენი ფინანსური რეკონსტრუქცია

უზრუნველყოფის ძალა

გადარჩენისთვის ბრძოლა...

თუ დიდი ოცნებების ქონა?

ვალების მონობა...

თუ ღმერთისგან დადგენილი მიზნის მიყოლა?

რომელი უფრო შეესაბამება შენს სიტუაციას?

რა მოიტანს ცვლილებას შენს ცხოვრებაში?

უზრუნველყოფა!

ყველა დავეთანხმებით, რომ ცხოვრებაში აუცილებელია საჭირო რაღაცებით უზრუნველყოფა. მაგრამ მართლა გესმის უზრუნველყოფის ძალა?

გარი ქისს სურს, ეს გაამარტივოს.

„შენი ფინანსური რეკონსტრუქციის“ სერიების მეოთხე ნაწილში, გარი თავისი და სხვისი წარმატების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს კომპონენტს და ღვთის სამეფოს კიდევ ერთ ბალანსშემატებელ მნიშვნელობის მქონე საიდუმლოს ავლენს: **უზრუნველყოფის ძალას!**

ისნაგლე:

- ხშირი ძირითადი ნაბიჯი, რაც შეგიძლია საჭირო უზრუნველყოფის მისაღებად გადადგა.
- რწმენის მნიშვნელობა და როგორ შეგიძლია მიხვდე, როცა რწმენაში არ ხარ.
- როგორი მომაკდინებელი შეიძლება იყოს პროკრასტინაცია.
- შეგიძლია თუ არა ირწმუნო, რომ ლატარიას მოიგებ (დაიხ, მართლა წერია ამაზე).
- და კიდევ ბევრი!

შეუერთდი გარის ამ თვალისამხელ მოგზაურობაში და აღმოაჩინე, როგორ დანერგო უზრუნველყოფის ძალა შენს ცხოვრებაში!

გარი ქისი არს ავტორი, სპიკერი, მენარმე, ფინანსური ექსპერტი და პასტორი, რომელიც აღძრულია ადამიანების ცხოვრებაში გამარჯვების მოპოვებაში დაეხმაროს, განსაკუთრებით რწმენის, ოჯახისა და ფინანსების სფეროებში. გარიმ და მისმა ცოლმა, დრენდამ რამდენიმე წარმატებული ბიზნესი შექმნეს და არიან დამაარსებლები „რწმენით ცხოვრება ახლა“, რომელიც ორ სატელევიზიო გადაცემას უშვებს: „ფულის საკითხის მოგვარება“ და „დრენდა“, ასევე მსოფლიო მაშტაბის კონფერენციებსა და პრაქტიკულ რესურსებს. გარდა ამისა, „ქისები კოლუმბუსში“, ოპაიოში მწყემსავენ „რწმენით სიცოცხლის ეკლესიას“.